

ROUGH

2

“สาว” รักต้องลุย

MITSURU ADACHI

ROUGH

“ราฟ” รักต้องลุย

2

สารบัญ

MITSURU ADACHI

ตอน	เจ้าคนลามก.....	3
ตอน	ประเพณีของเรา.....	21
ตอน	อยู่ด้วยกันจนสองทุ่ม.....	39
ตอน	คะแนนแห่งความ“สวย”.....	75
ตอน	ลูกชายคนโตบ้านยามาโตะ.....	93
ตอน	นี่โนมิยะกับยามาโตะ?.....	111
ตอน	คุณพี่?.....	129
ตอน	แค่มาเวลาเท่านั้น.....	147
ตอน	น้ำมันคำพูดของฉัน.....	165

© 1987 by Mitsuru Adachi

All rights reserved.

First published in Japan in 1987 by
Shogakukan Inc.

Thai translation rights arranged with

Shogakukan Inc. through Seiun (Thailand) Co., Ltd

Translator : Prot

© 2530 มีชิริ อาดาจิ

ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้อง

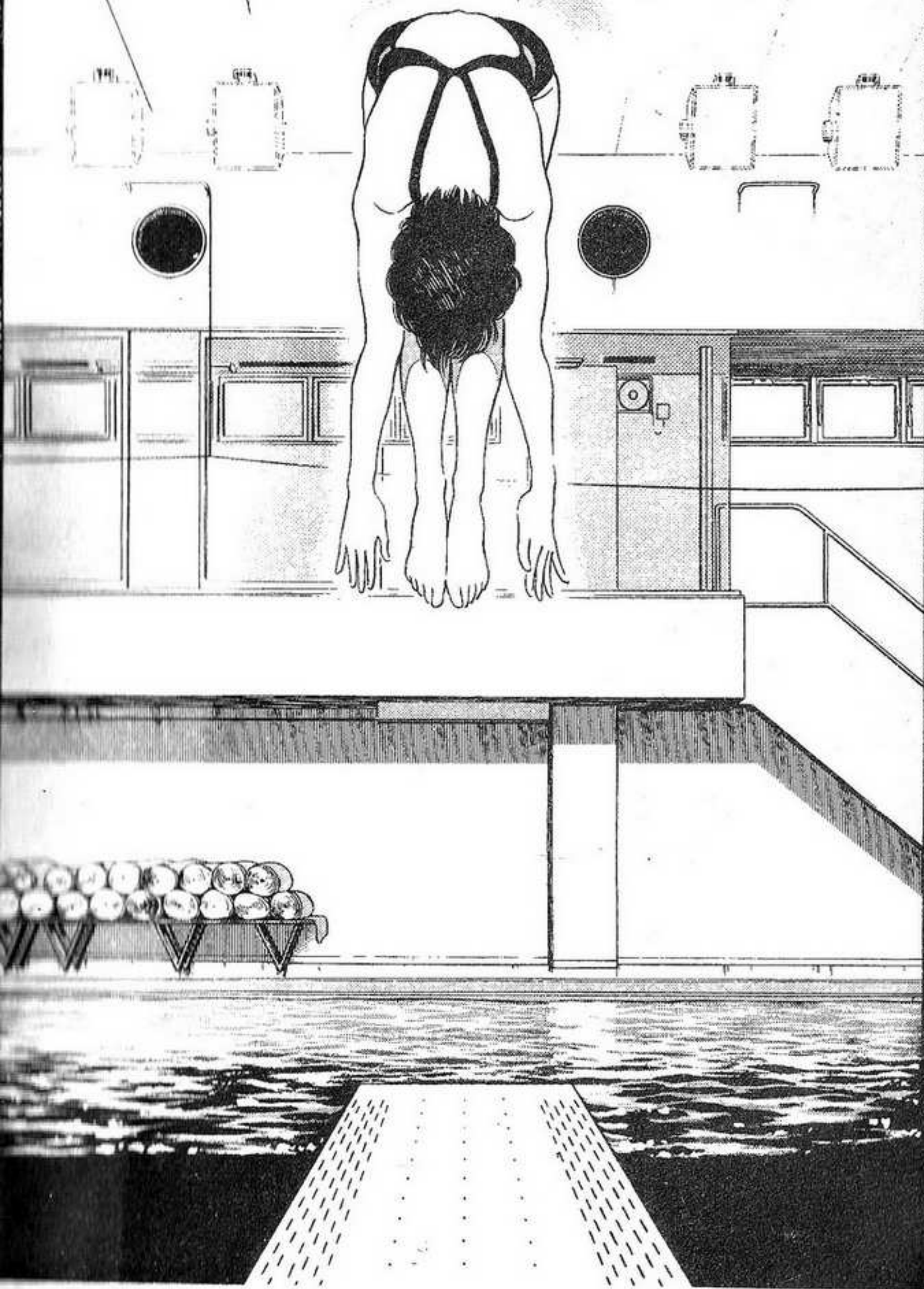
โดยบริษัท ไชกะกุกัง

จัดเตรียมภาคภาษาไทยโดย วิบูลย์กิจ พับลิชซิง กรุ๊ป

ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก บริษัท ไชกะกุกัง

ผานบริษัทเซอิอุน (ไทยแลนด์) ผู้แปล: ภรต ศรนารถ

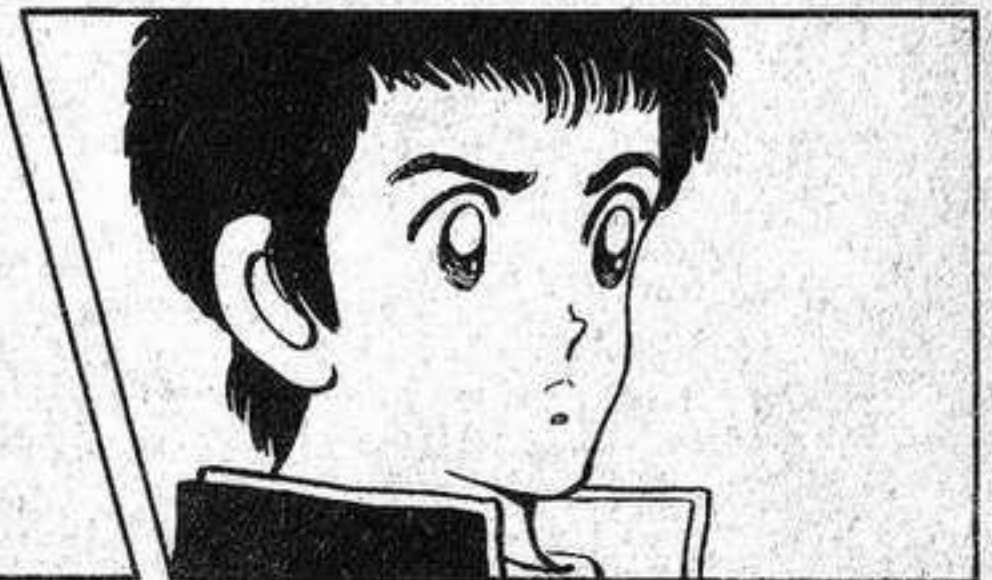
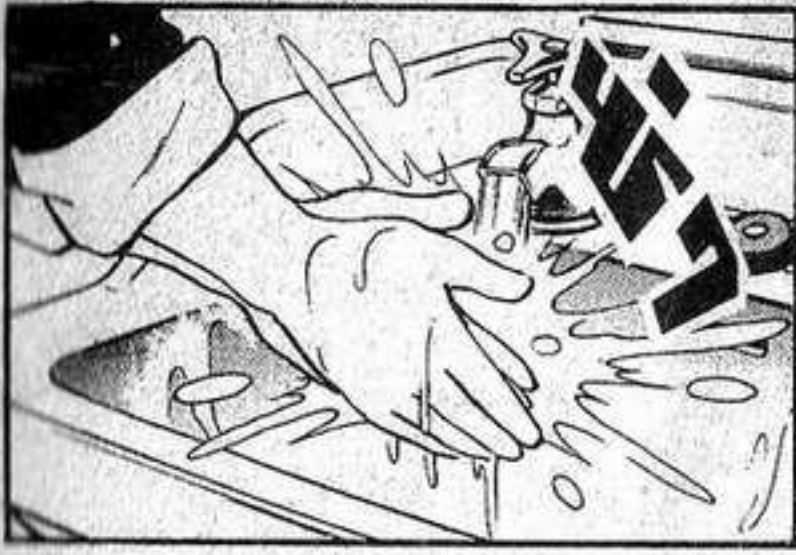
ທາງແລກປ່ຽນ

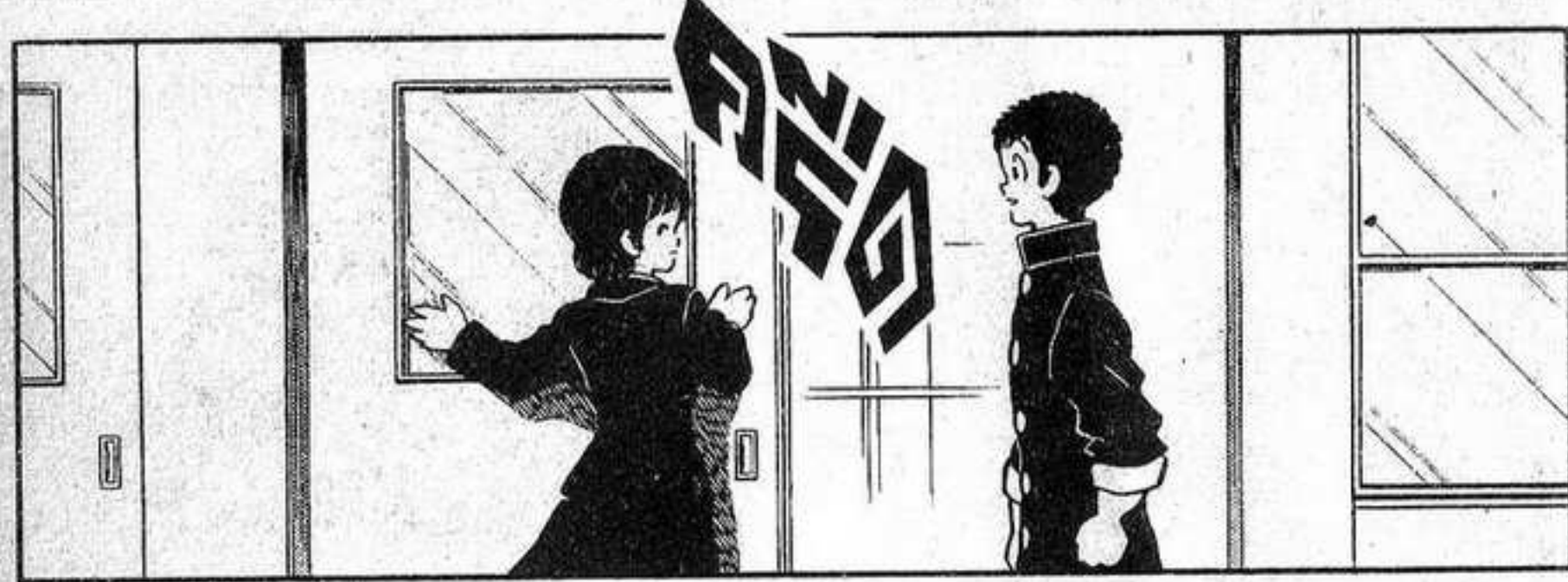
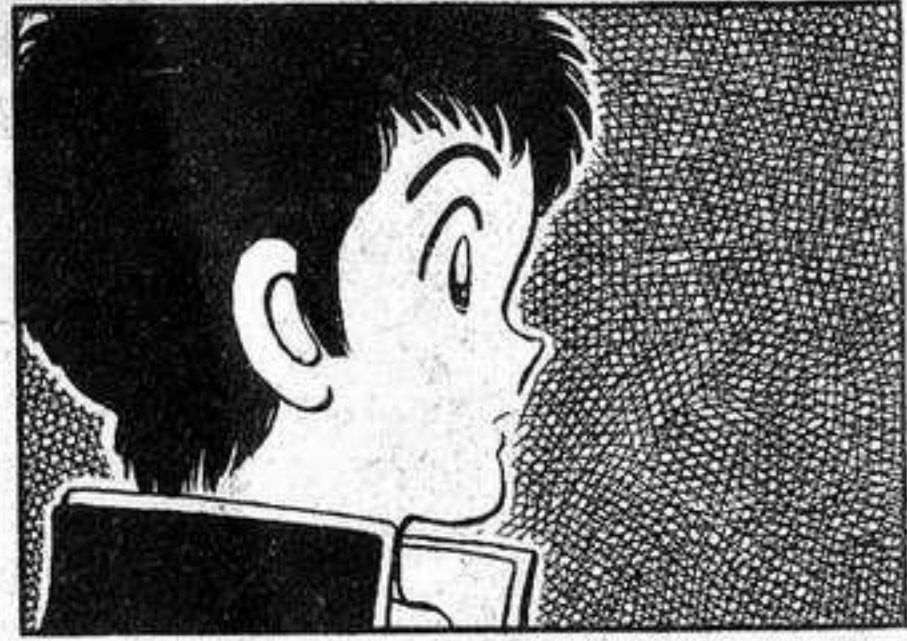

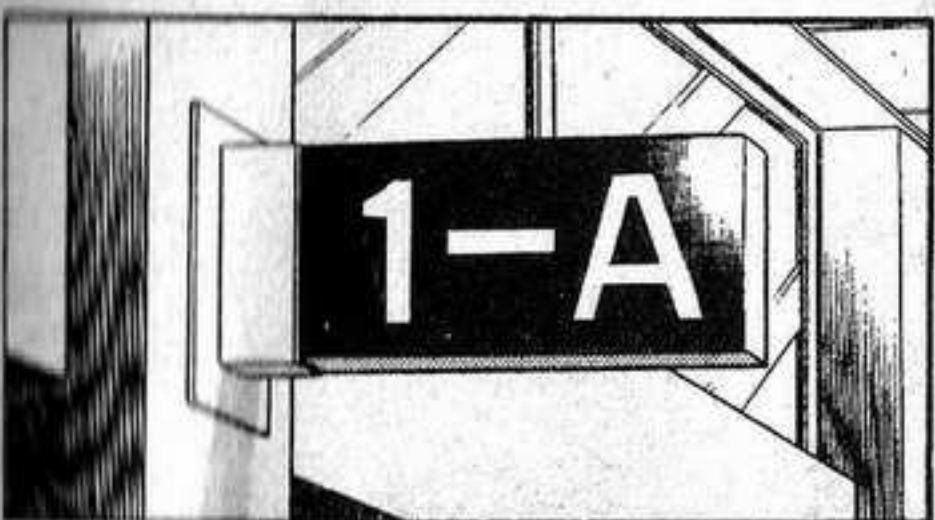
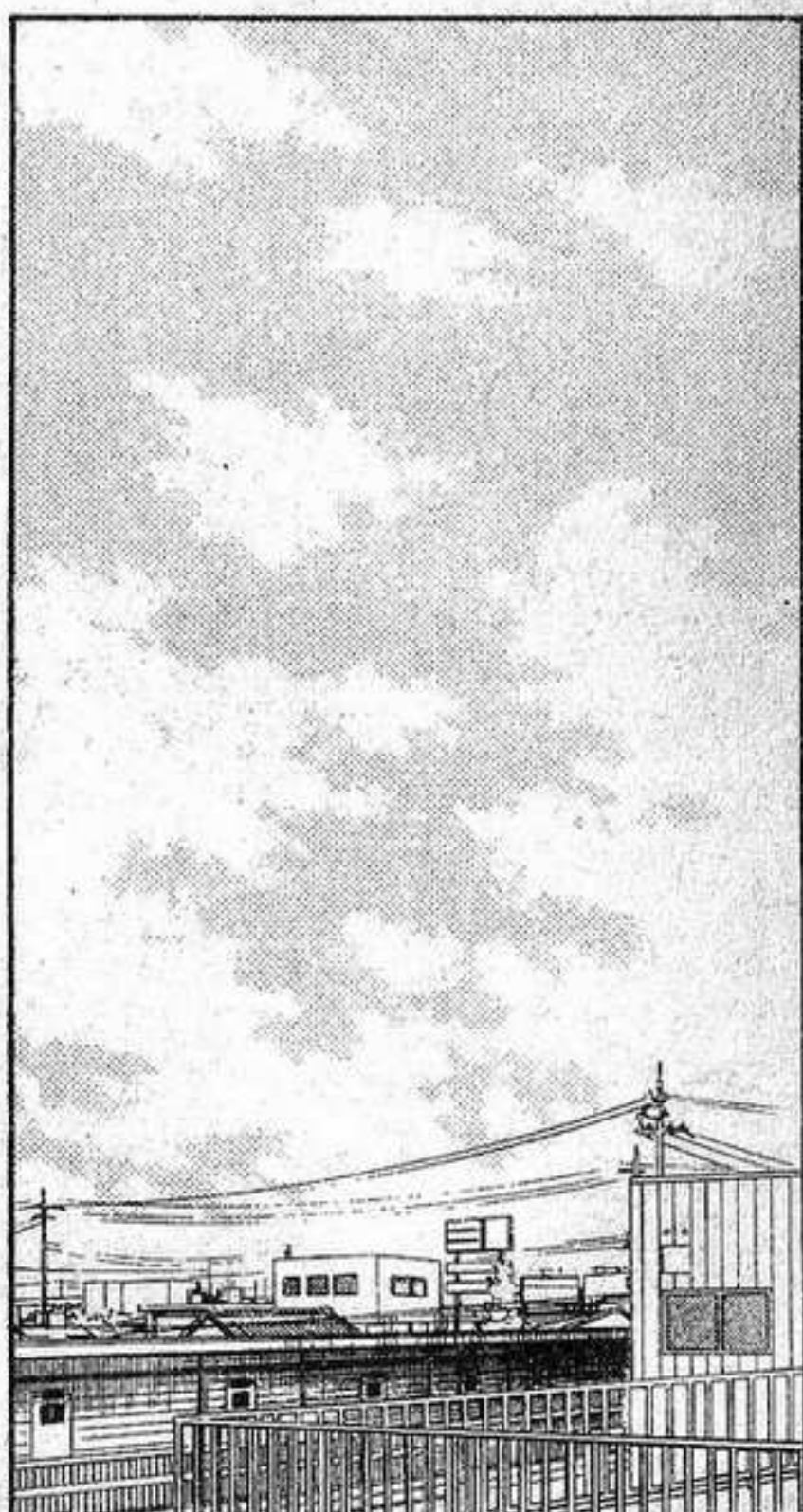
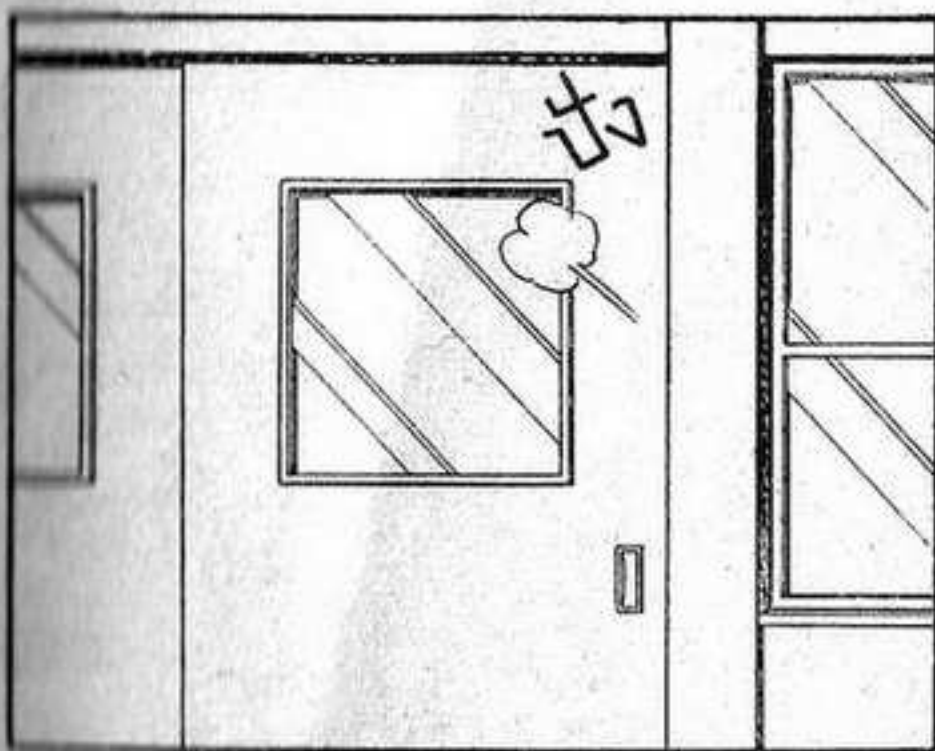
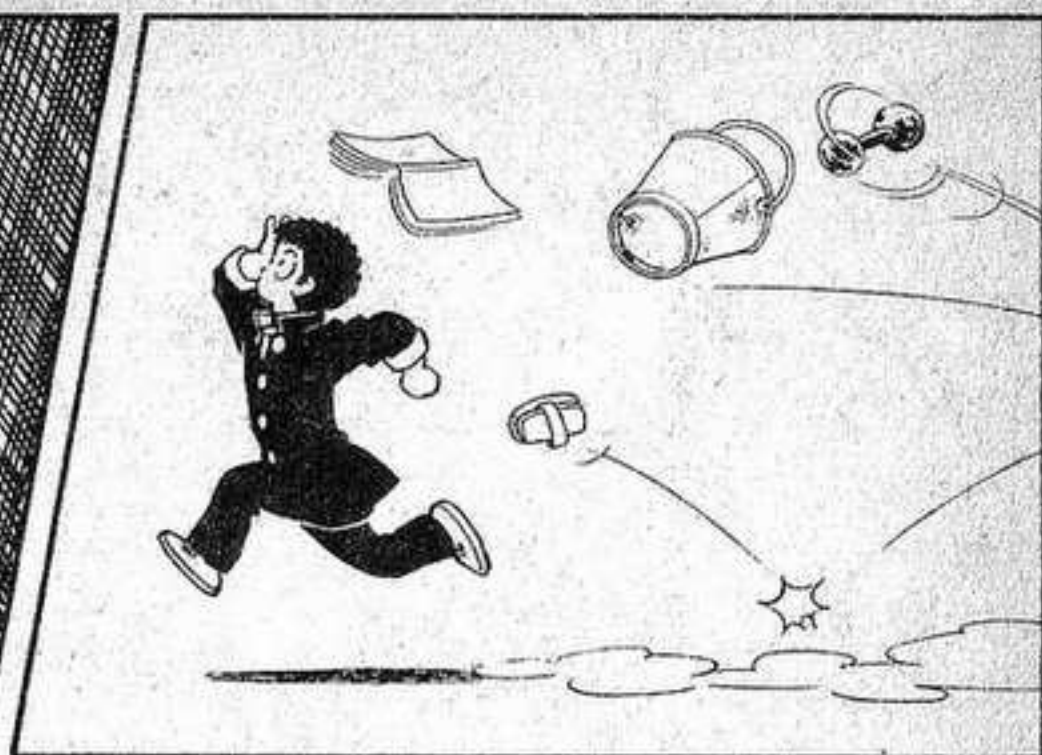

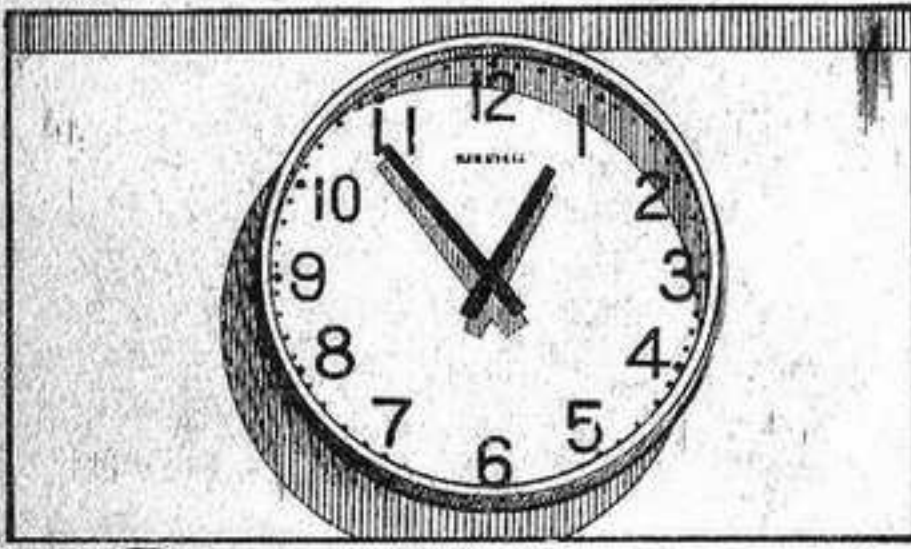
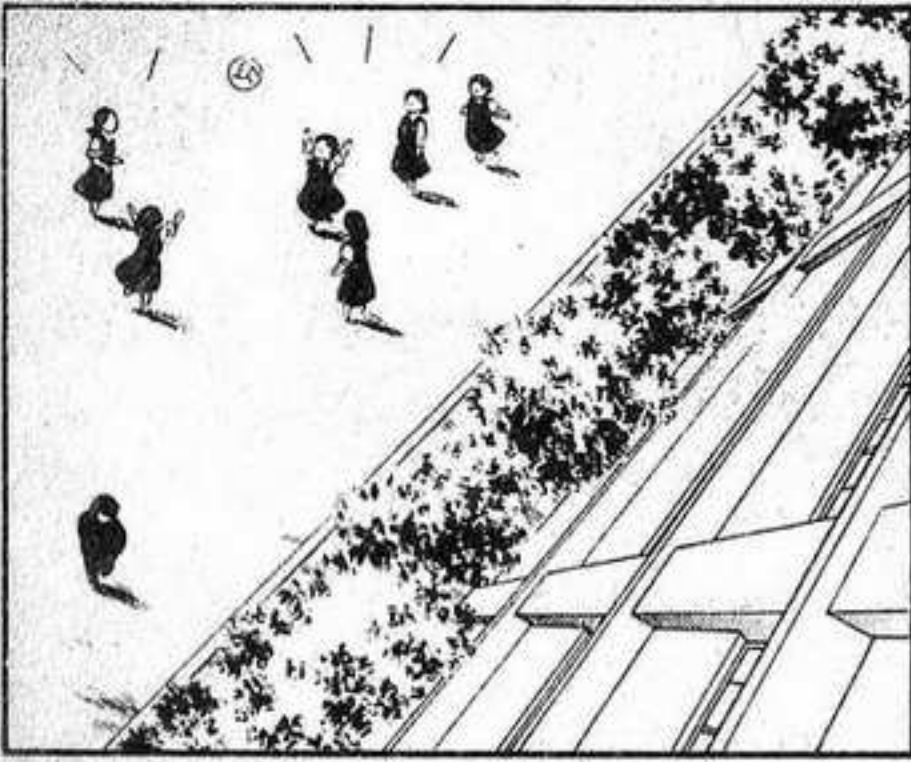
โรงเรียนมัธยมอยุธยาเซ็น

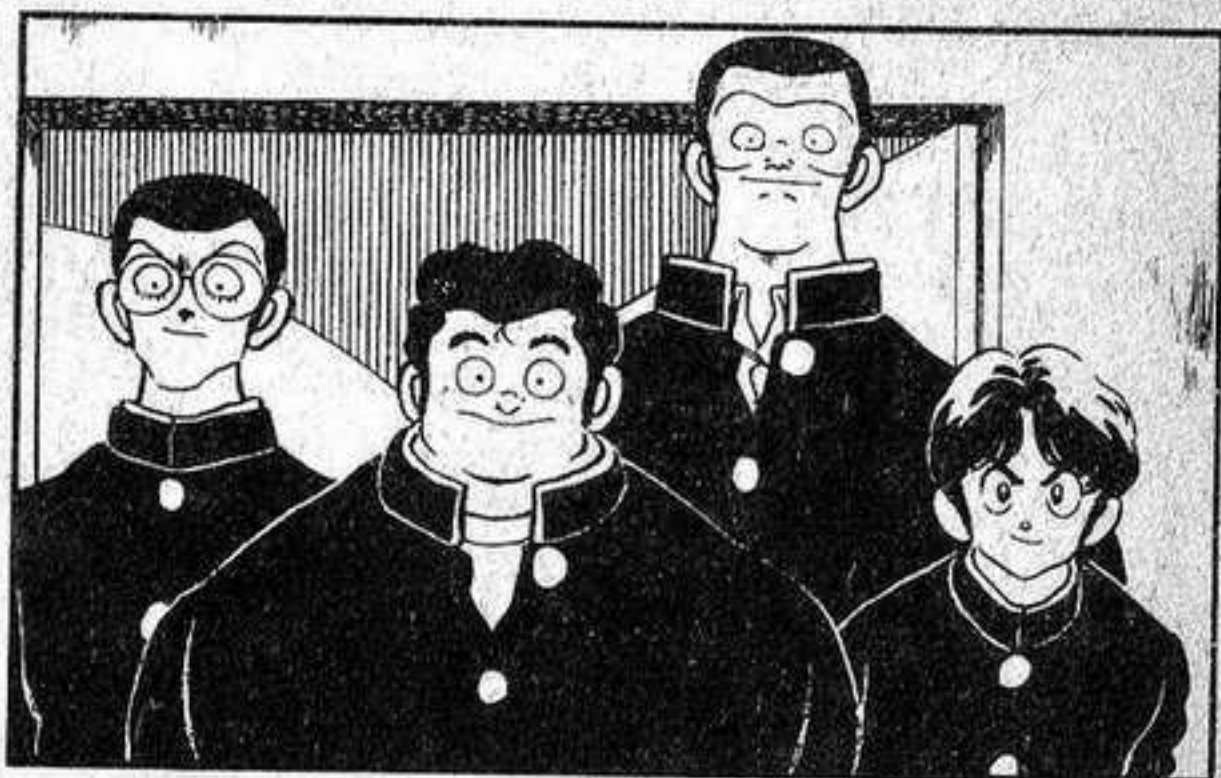

นี่
เคย์
สุ
เกะ

พวกเรา
ไม่ได้
โกรธแค้น
อะไรแก
หรอก

การแอบดู
ผู้หญิงไป
เป็นนิสัย
อันพึงปฏิบัติ
ของผู้ชาย
อยู่แล้ว

แก
ไม่ต้อง
อาย
หรอก

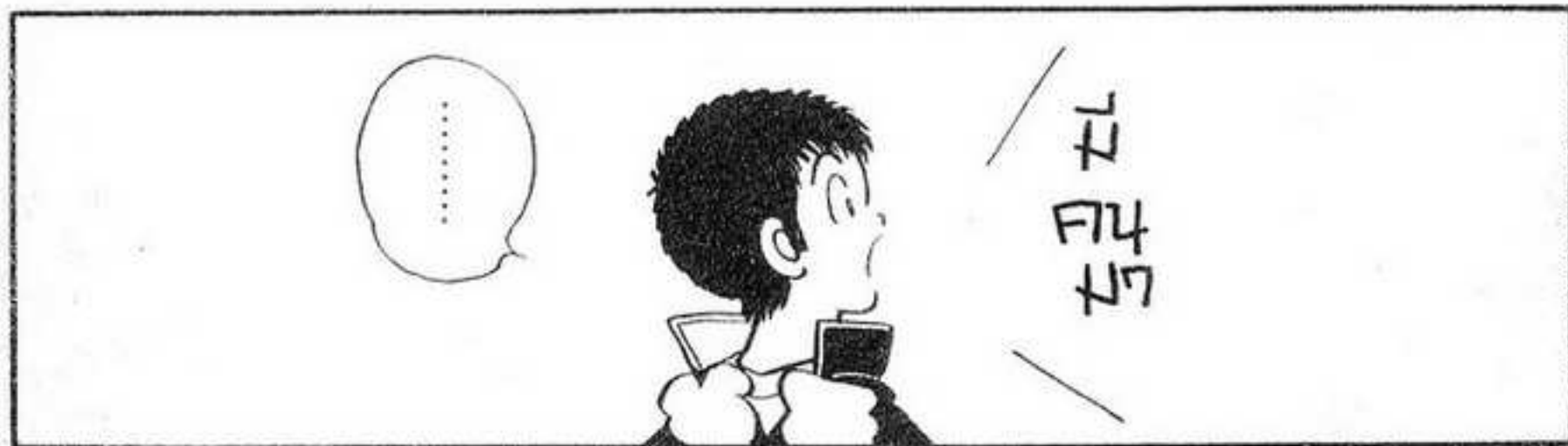
แต่
การโกหก
มันไม่ดี

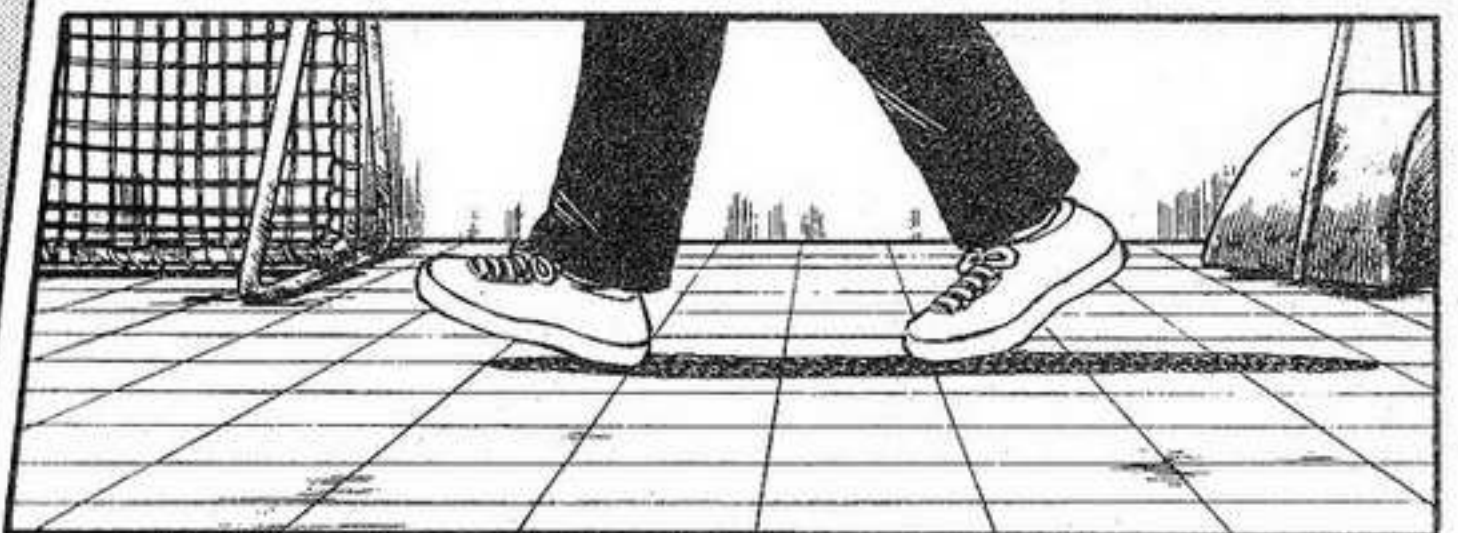
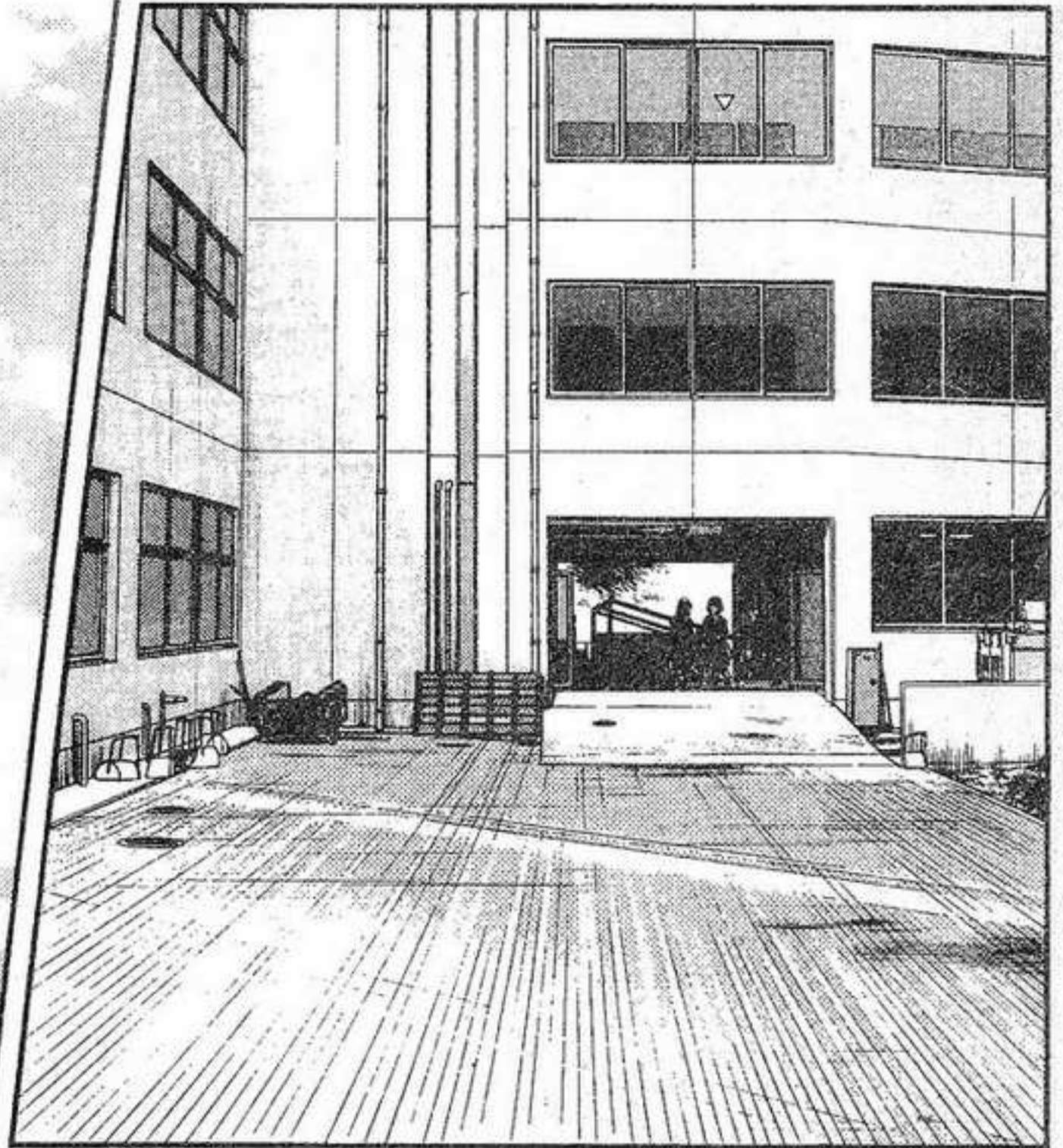
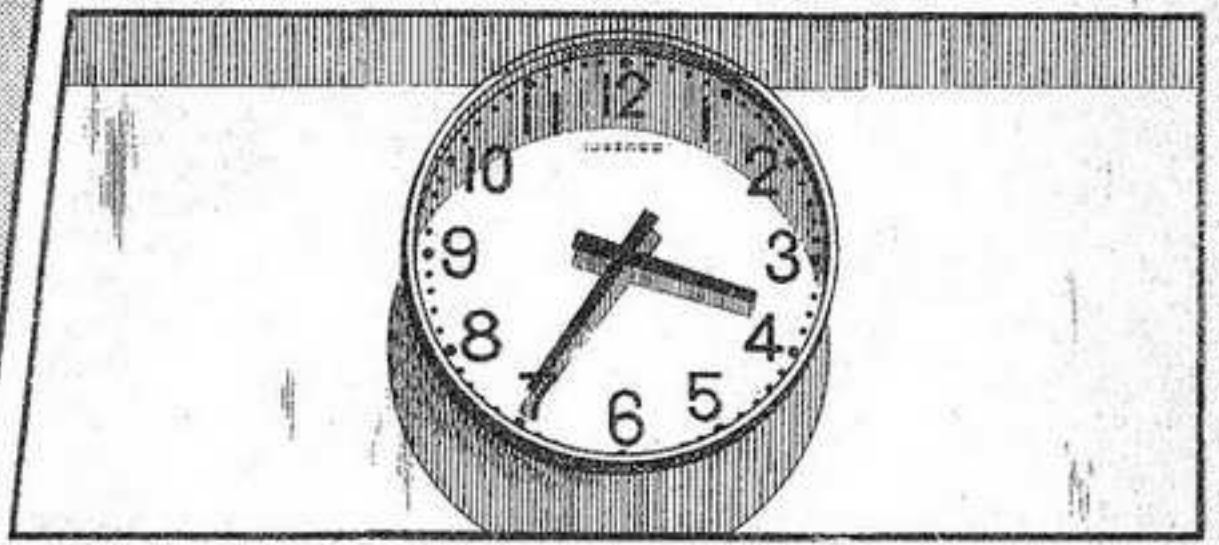
นี่แก
ไม่เชื่อฉัน
รีไร
!?

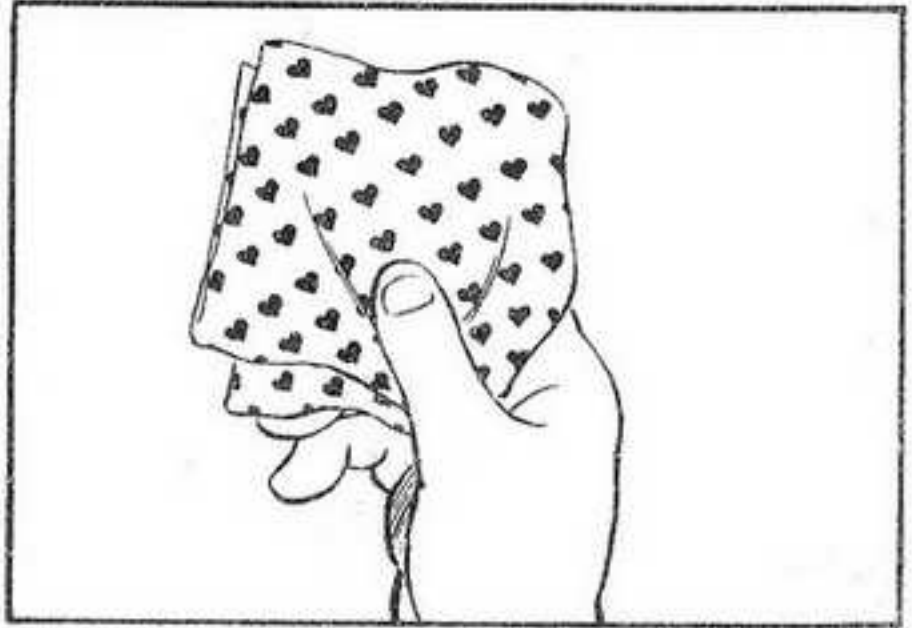
โดยเฉพาะอ้างชื่อ
นิโนมิยะมาใช้
เราไม่ยอม
เด็ดขาด
!

74
74
74

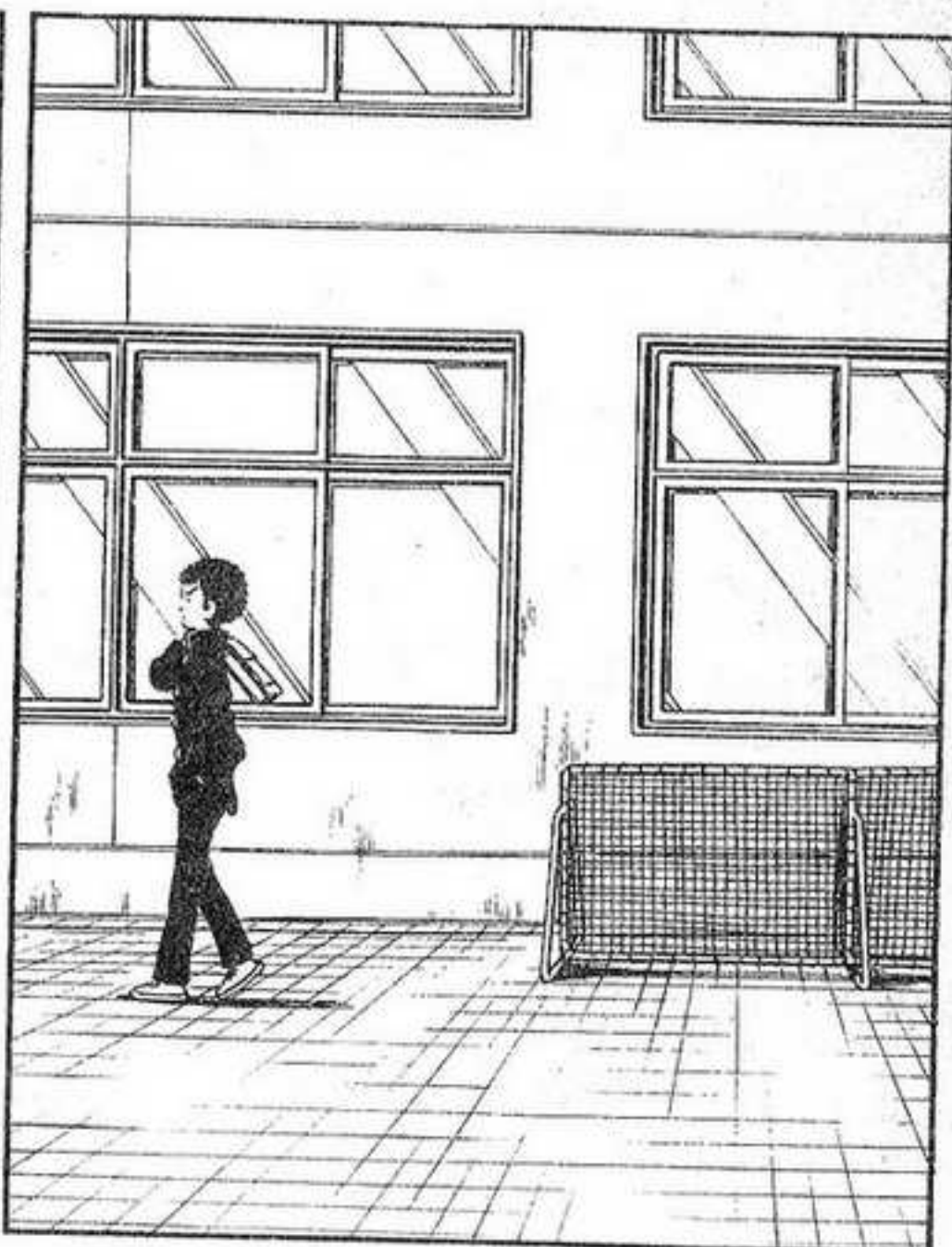
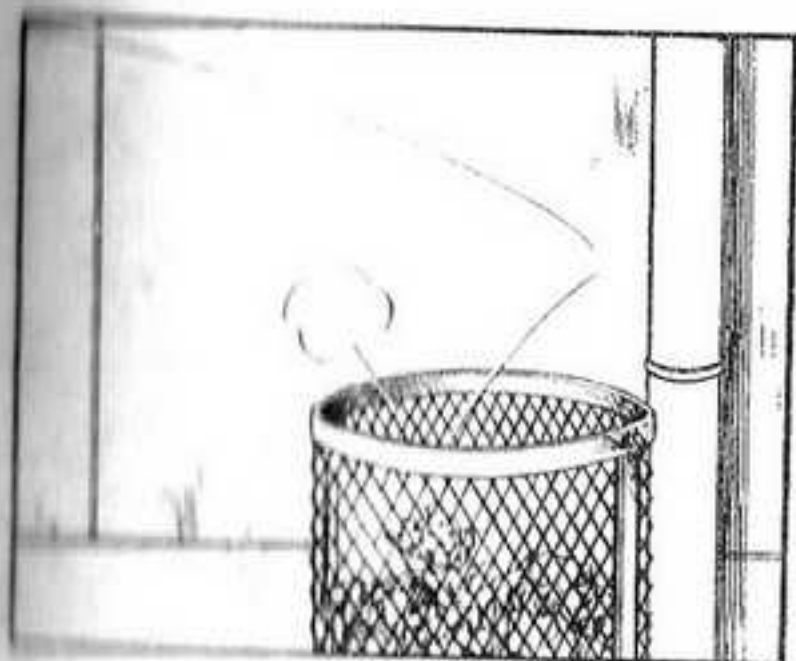
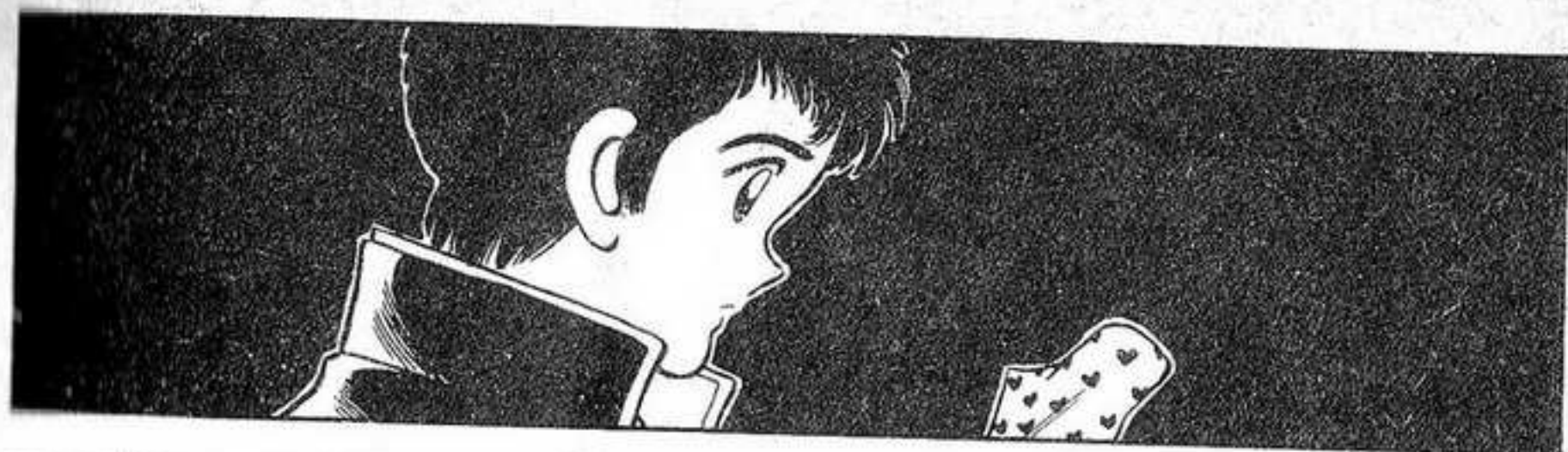
312-101
312-101
312-101

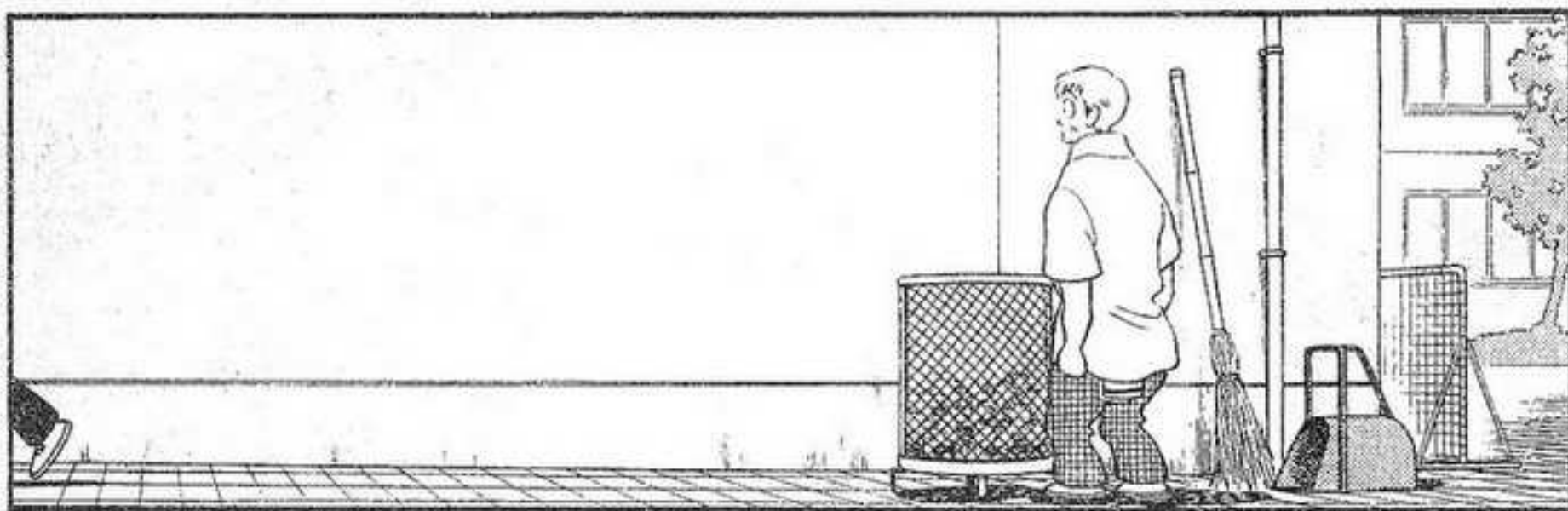
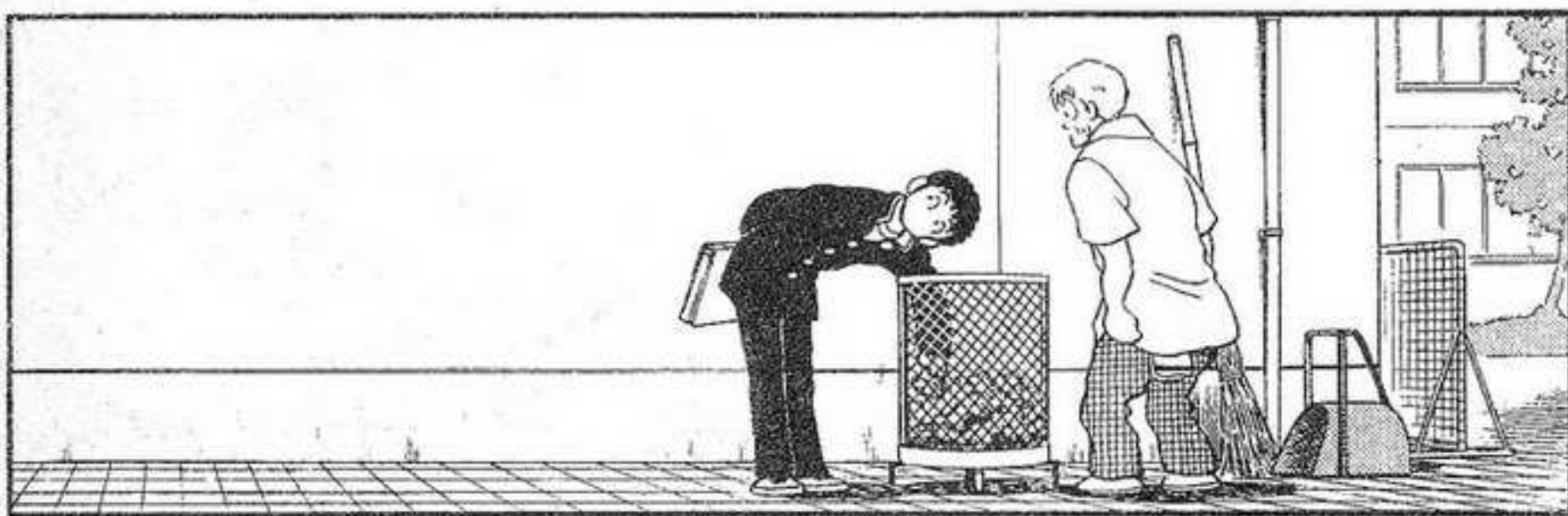
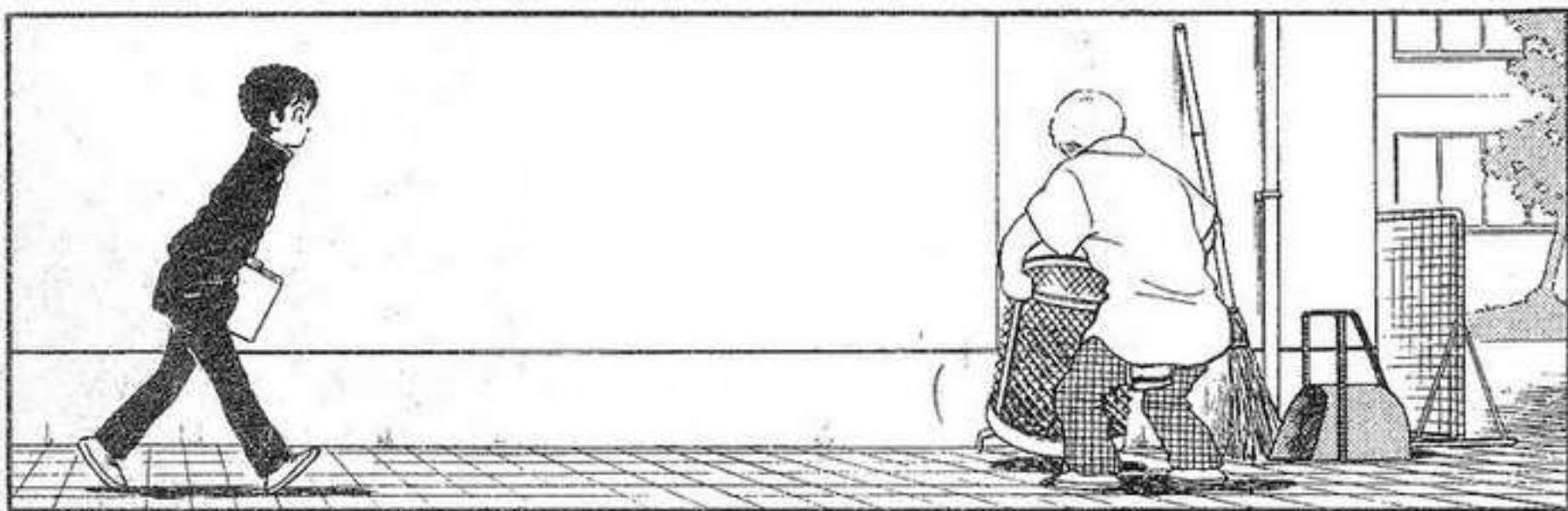
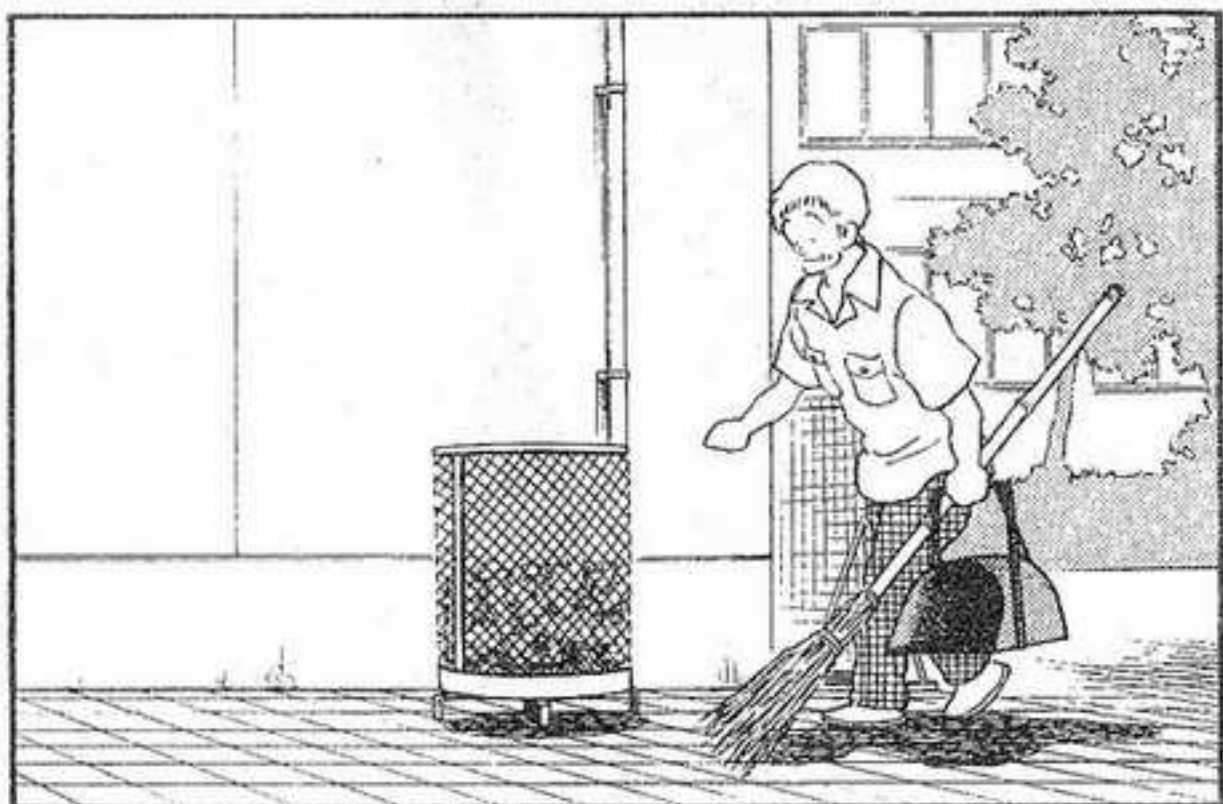
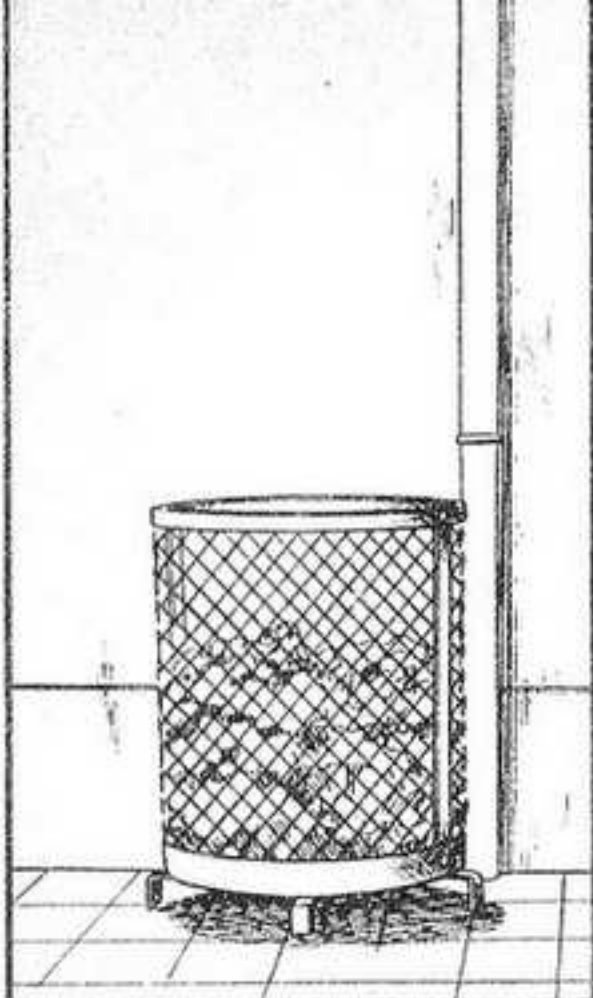

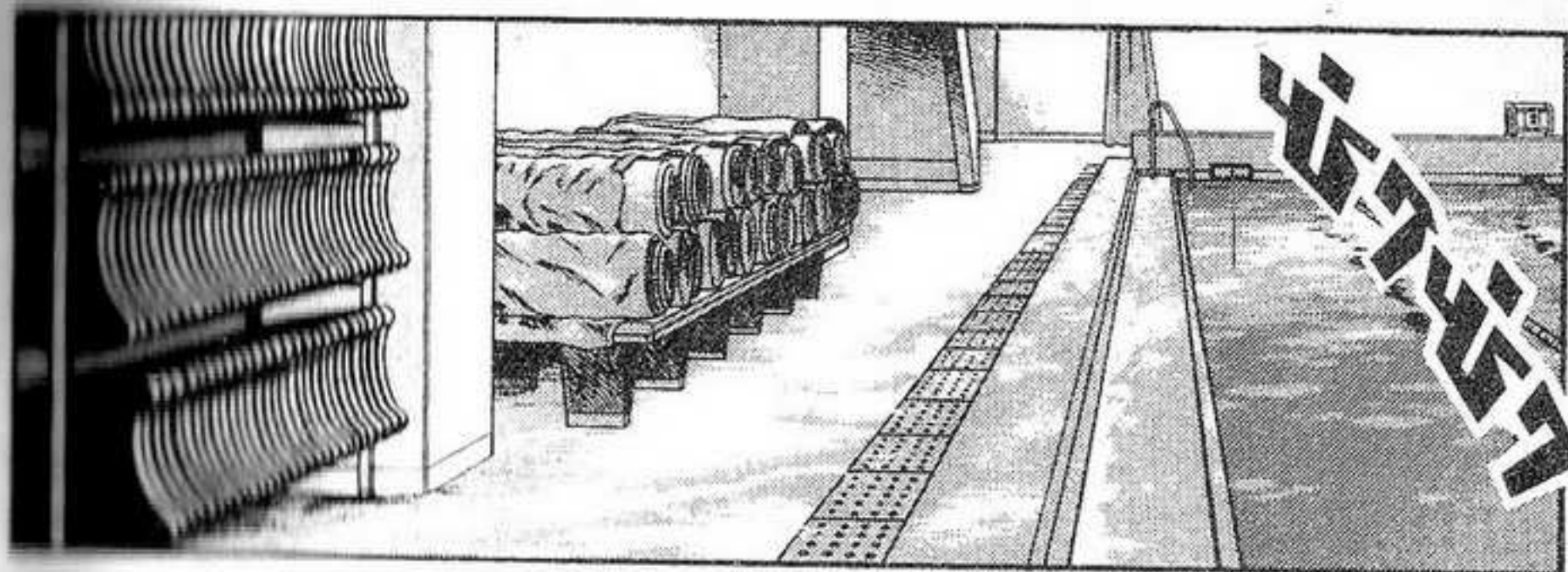
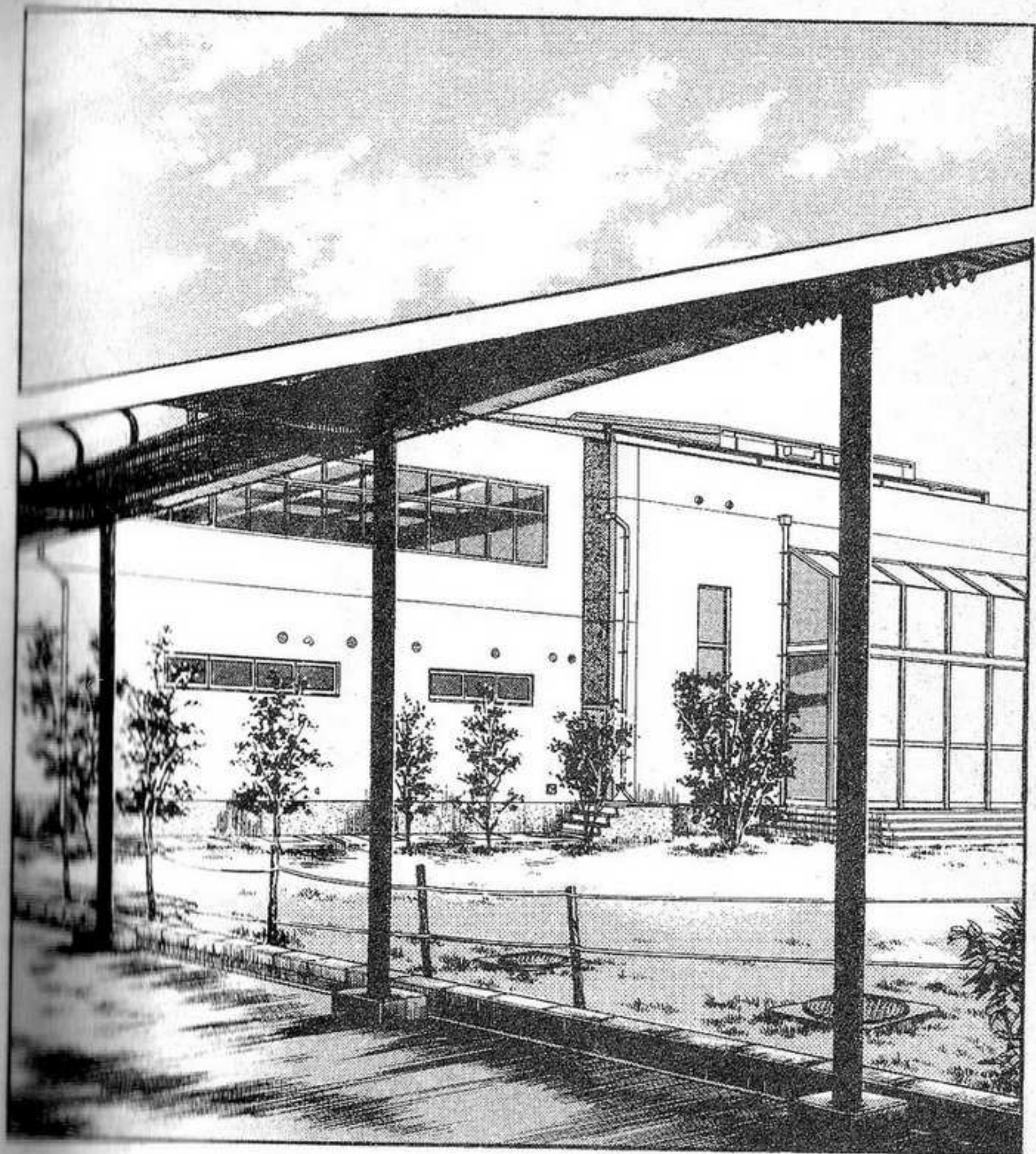
ตายจริง!
เลือดไหล
ด้วย...

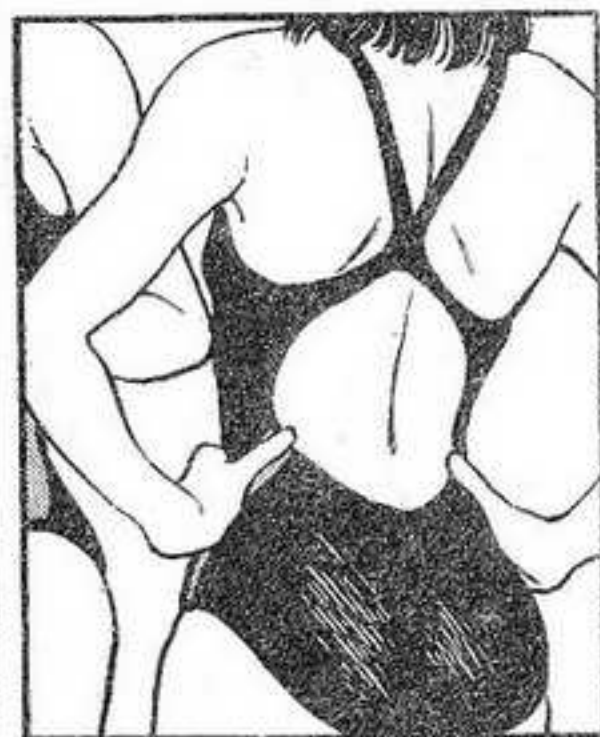
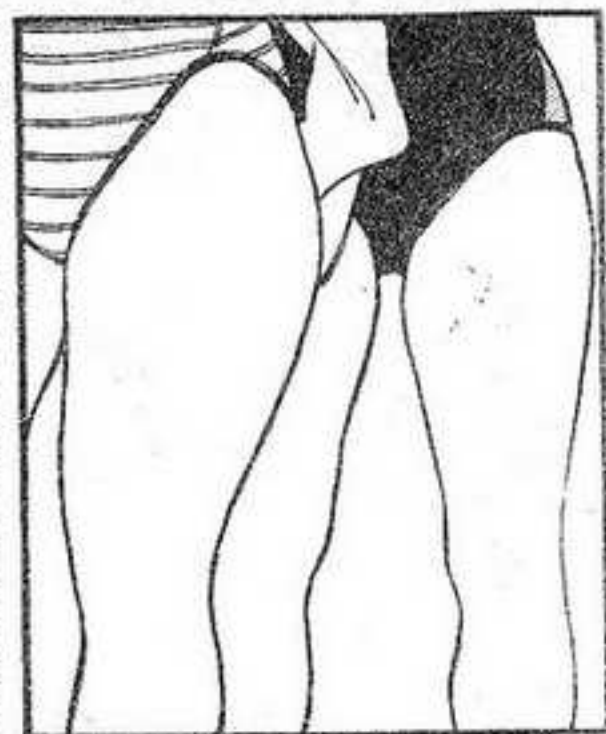
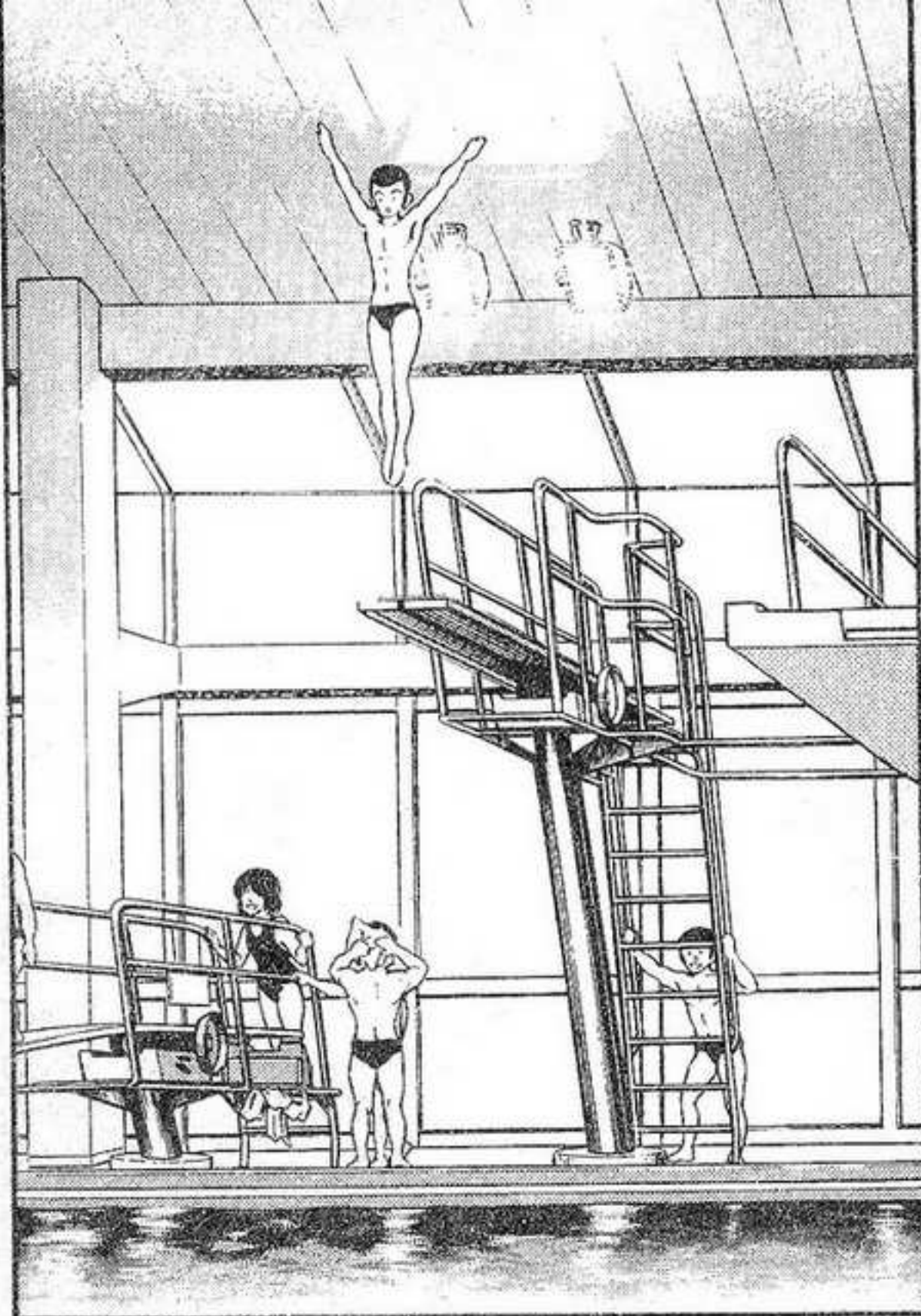

เอานี้
ปิด
ปาก
แผล
ไว้
นะคะ

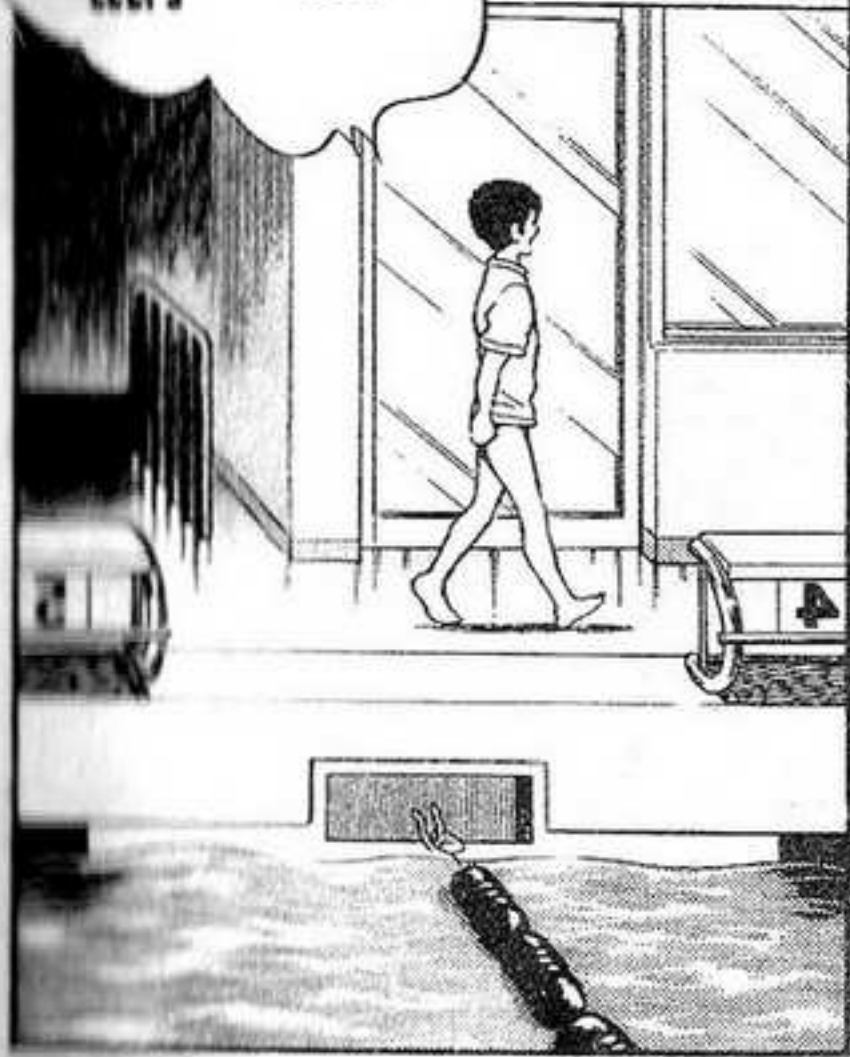

ได้เวลา
เรียน
ว่ายน้ำ
แล้ว

เซกิ

เวลาแข่งนี้
โดดจาก
กระดาน
สูง 10 เมตร
เชียวรี่ครับ

อ้อ

ไม่กลัว
เลย
จ๊ิตรับ

ครั้
ง
แรกๆ
ก็...

เซกิ
!

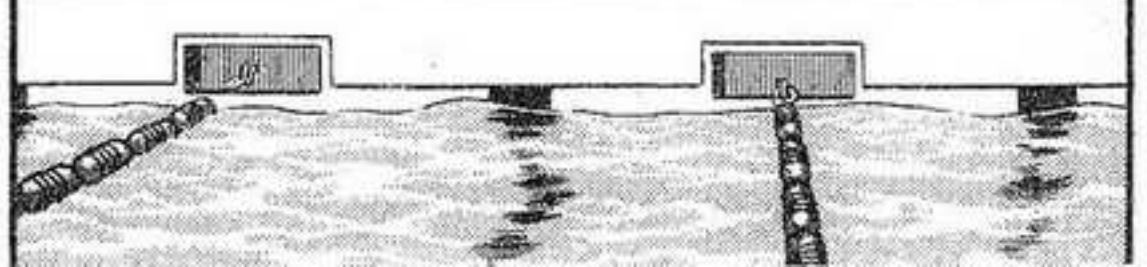

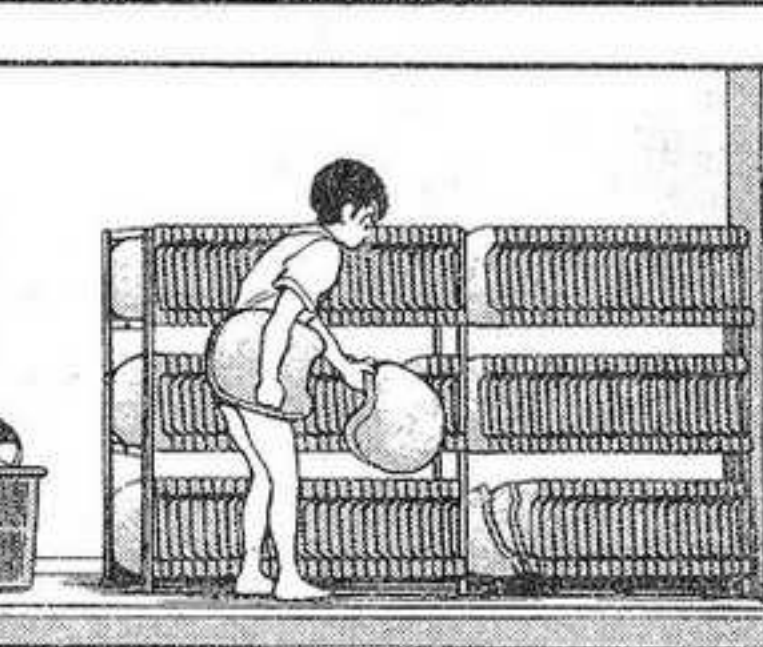
จำคาถา
จริงๆ

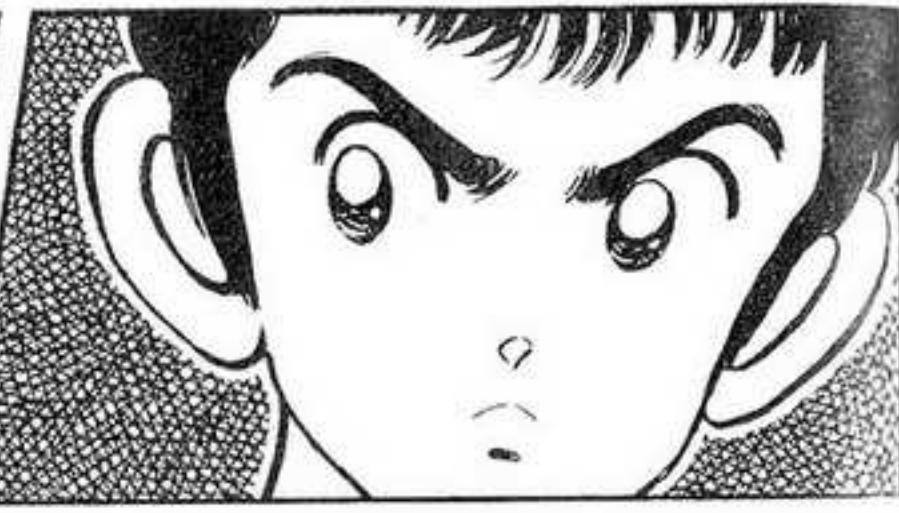
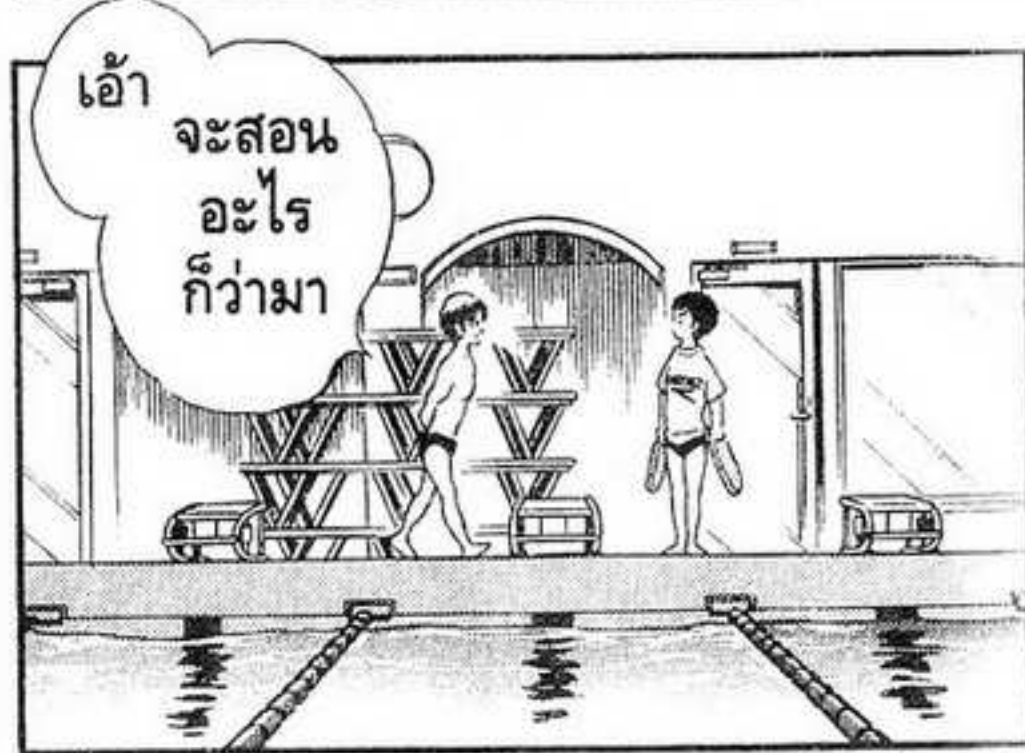
ก็
ถ้าฉัน
ไม่สอน
แก
ว่ายน้ำ

ฉันก็
ไม่ได้ฝึก
นะสิ
!

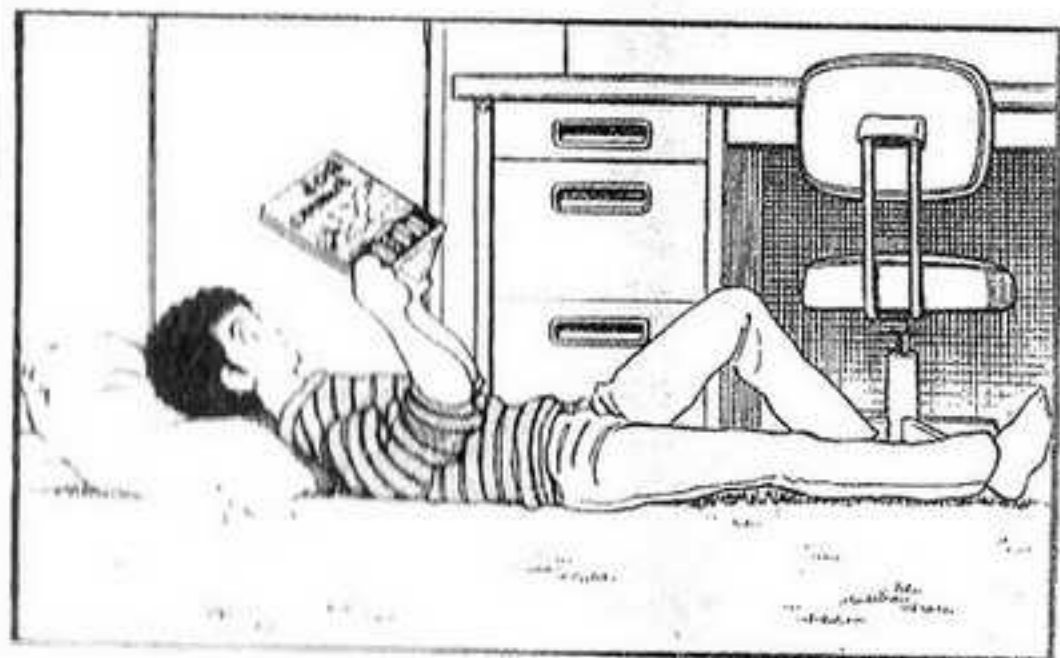
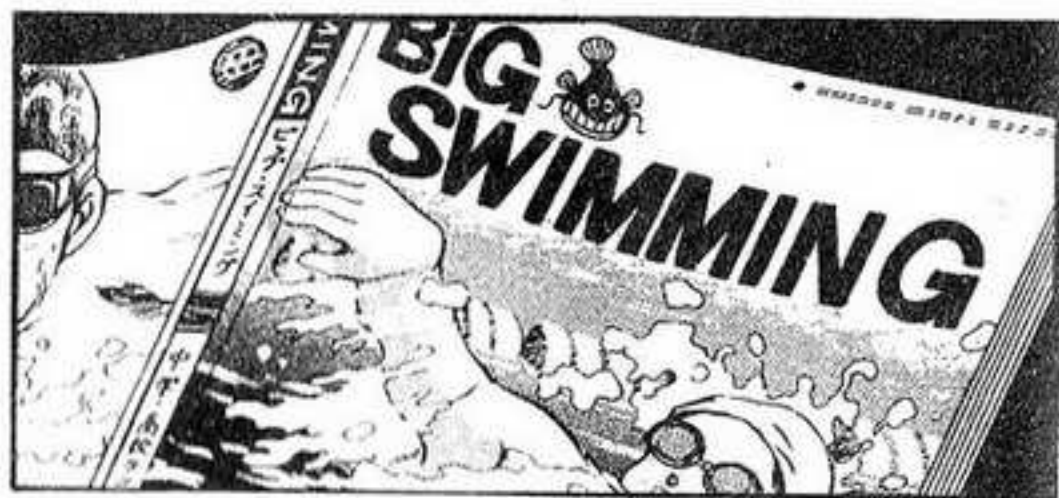
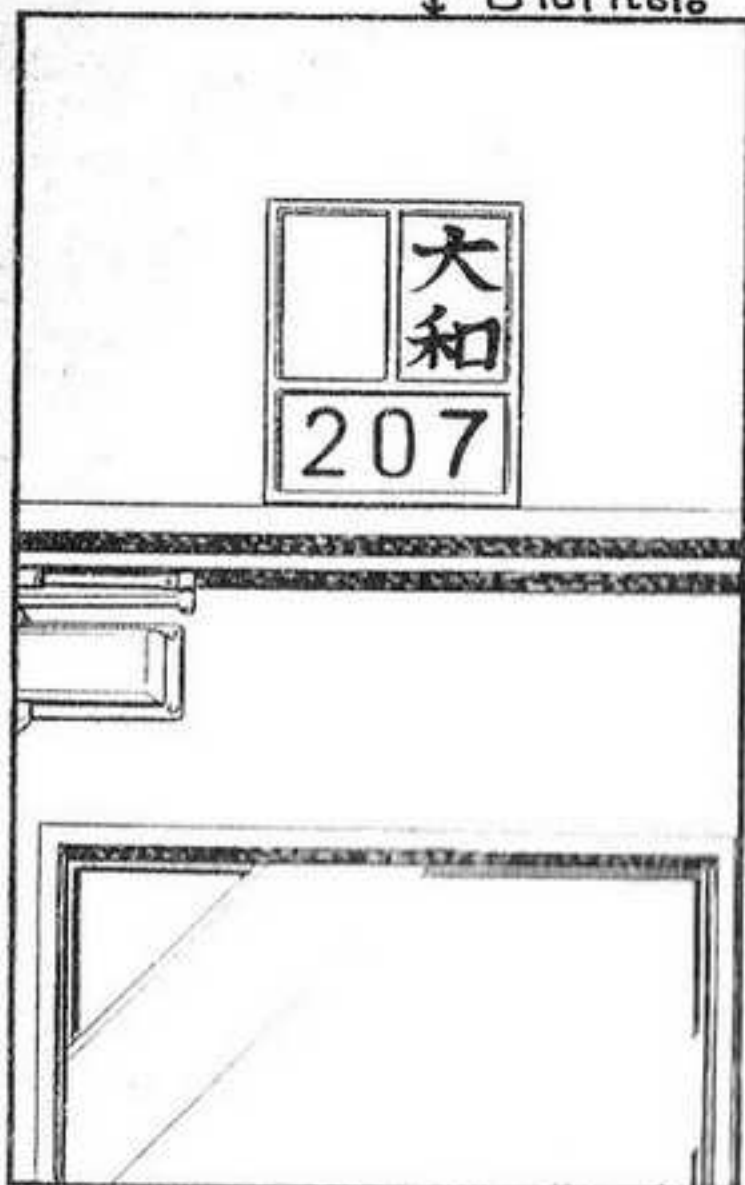

ตอน ประเพณีของหอเรา

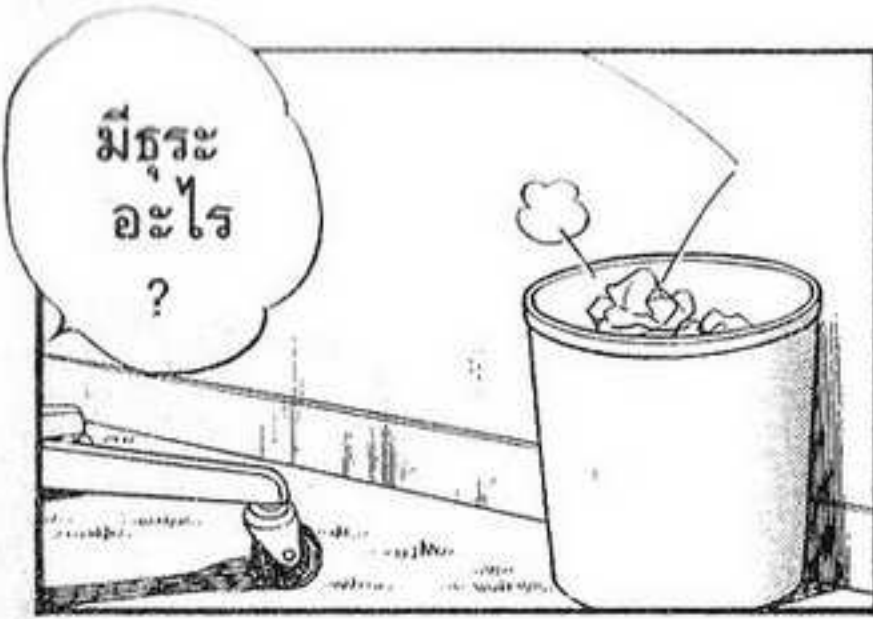

၄ ဗဟိုအိမ်

ได้ข่าวว่า
แกสอนเซกิ
ว่ายนํ้า
?

ก็ใช่
นะสิ

ไม่คิดมาก่อน
เลยว่า
มันจะ
ไม่ได้ความ
ขนาดนี้

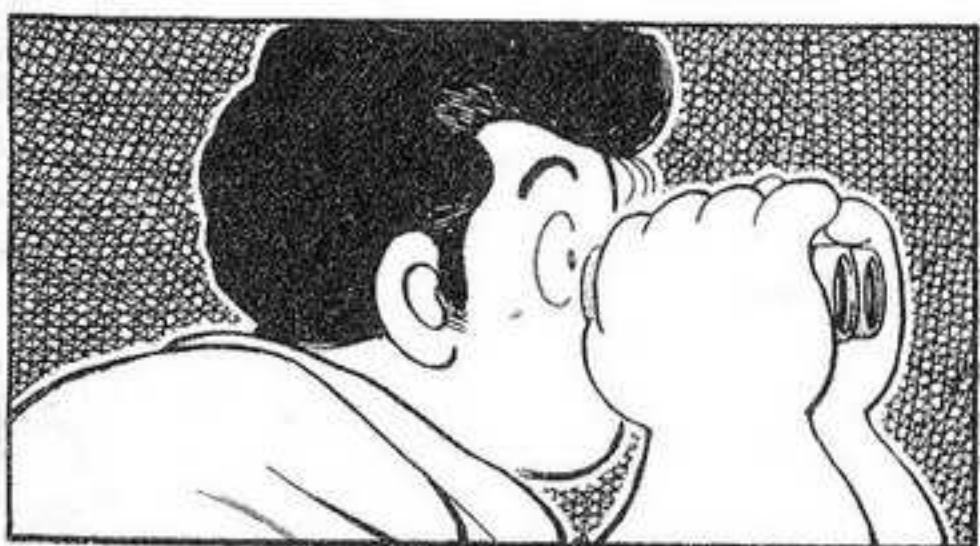
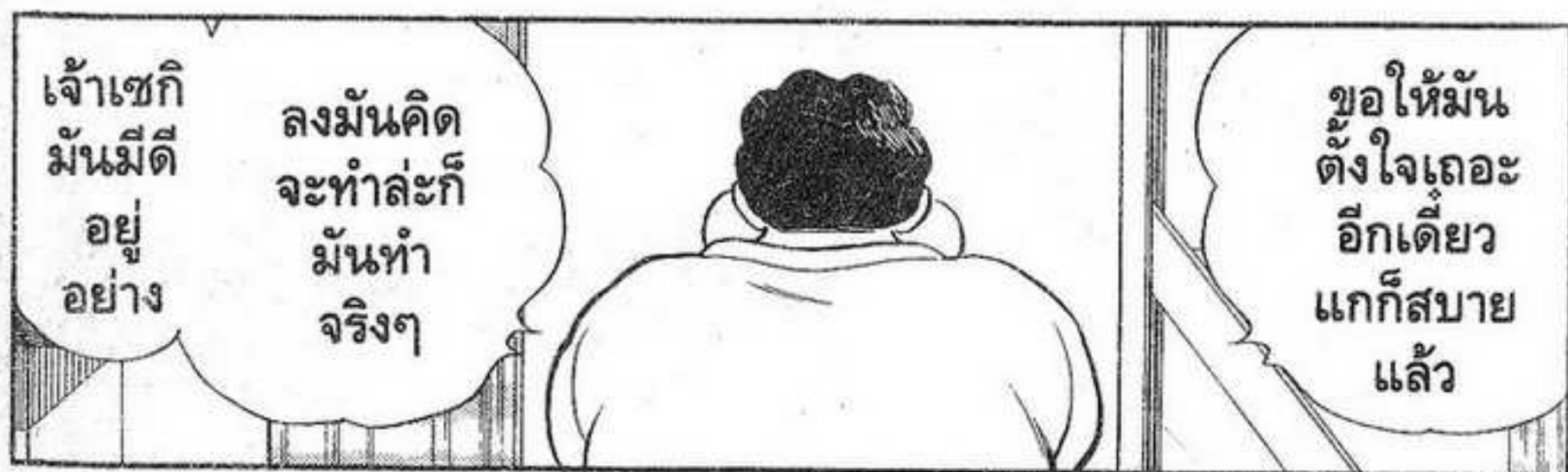

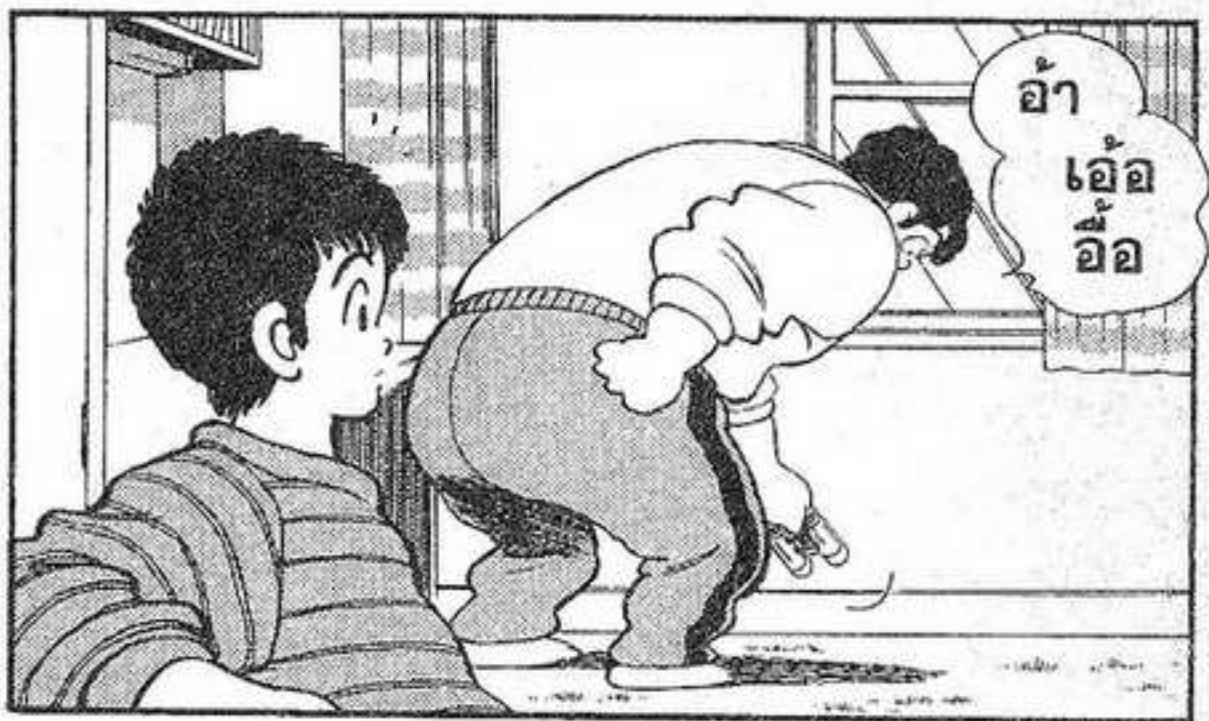
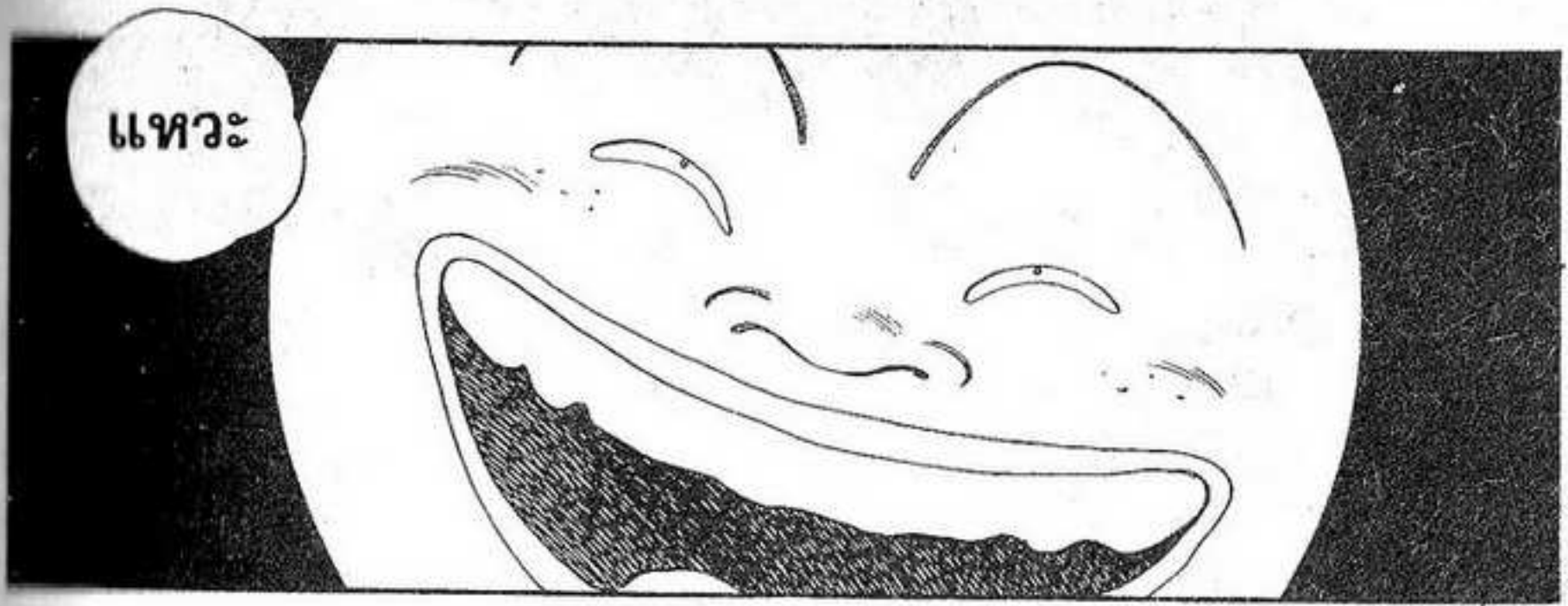
โรงเรียนเก่า
ของเรา
ไม่มีสระว่ายนํ้า
และชมรมว่ายนํ้า
นี่นา

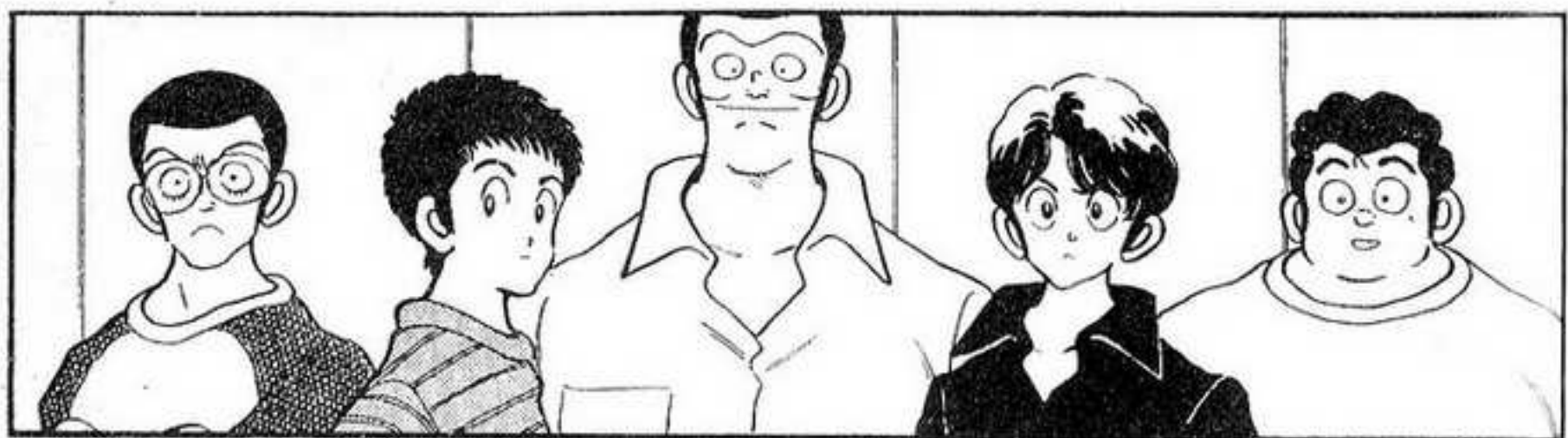

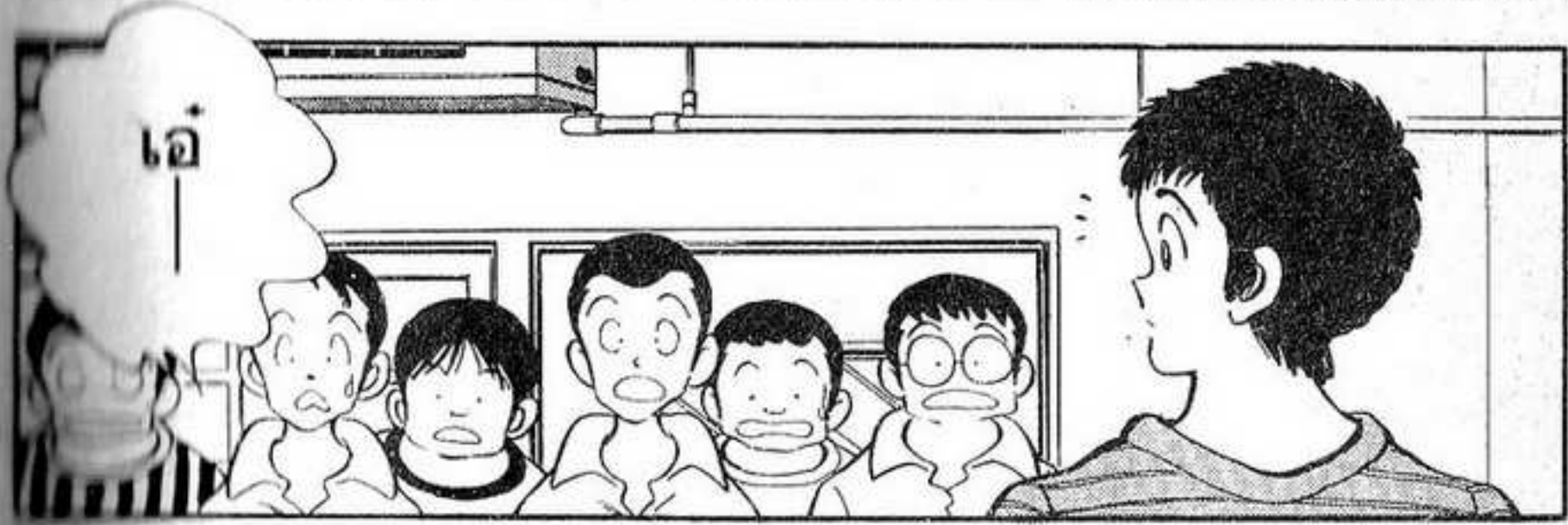
แก
เรียนกับ
เซกิ
?

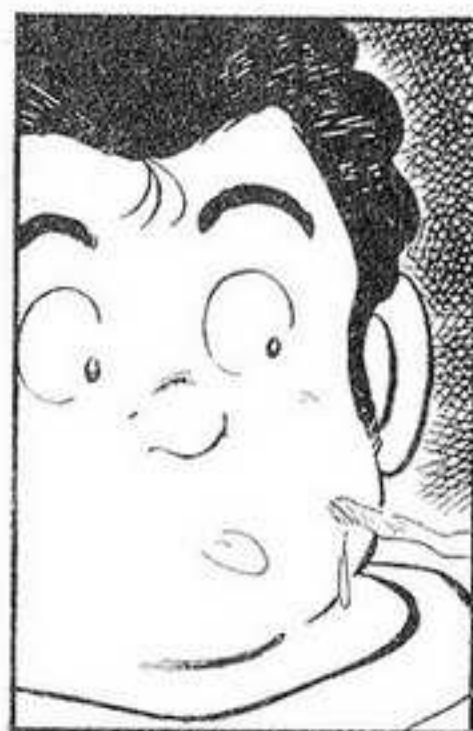
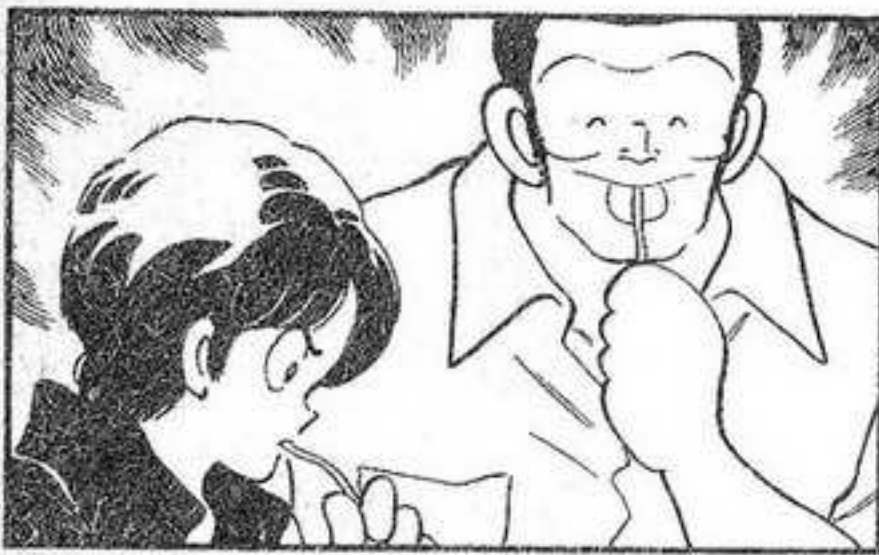
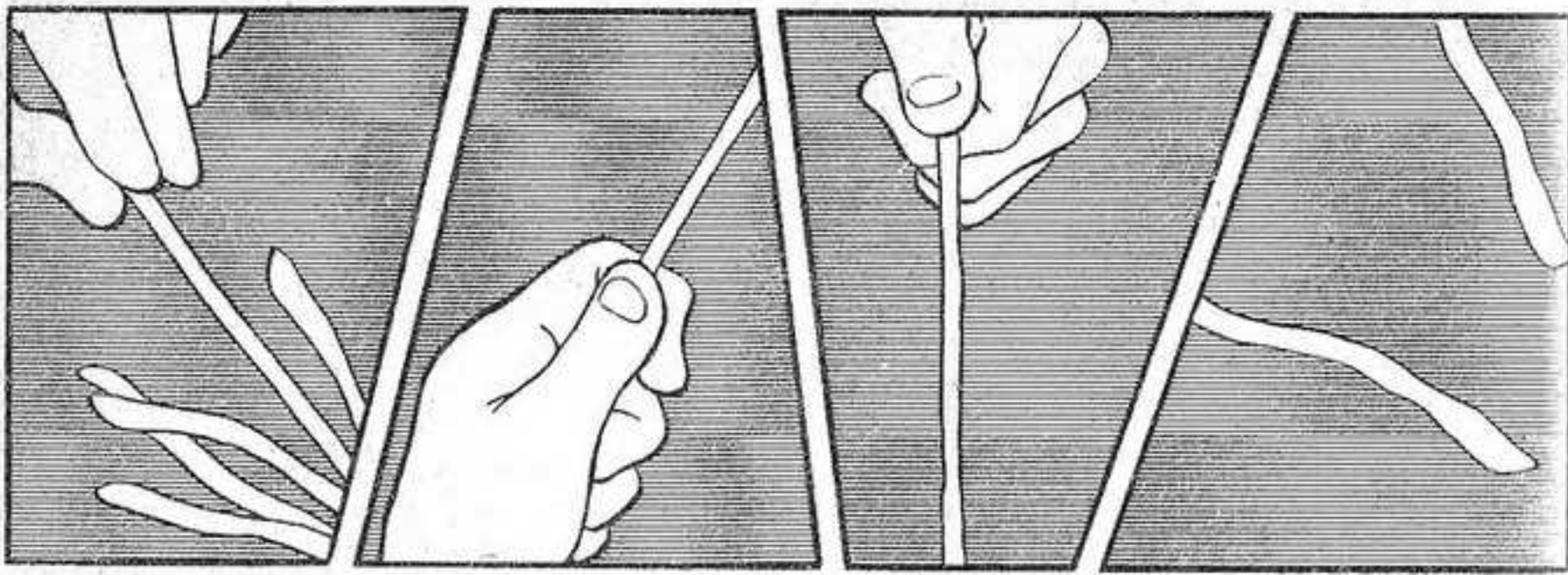
อ้อ
ตั้งแต่
ประถม
เลยละ

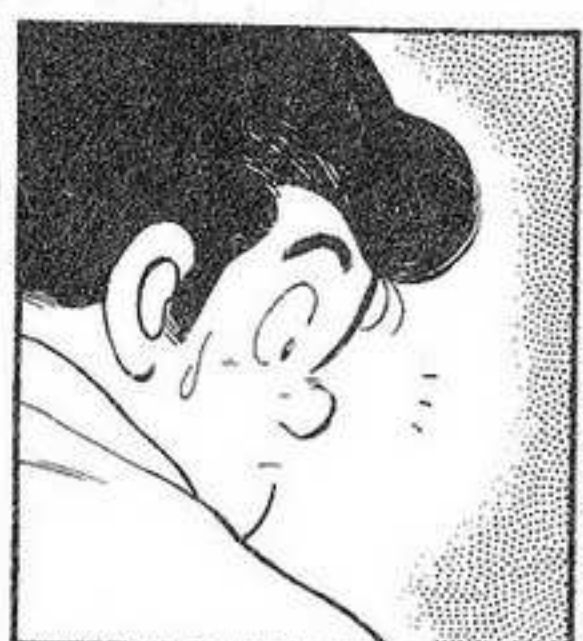
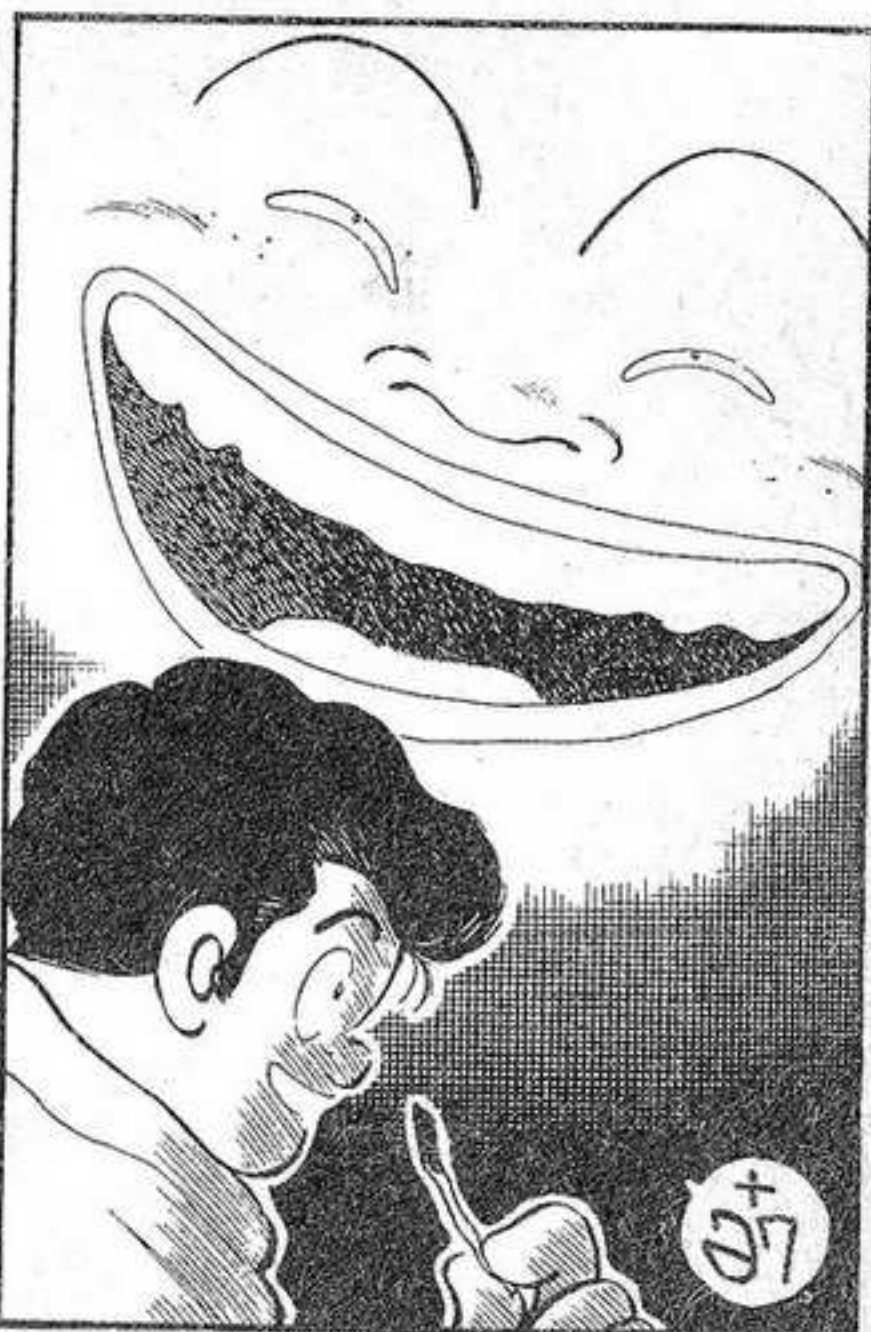

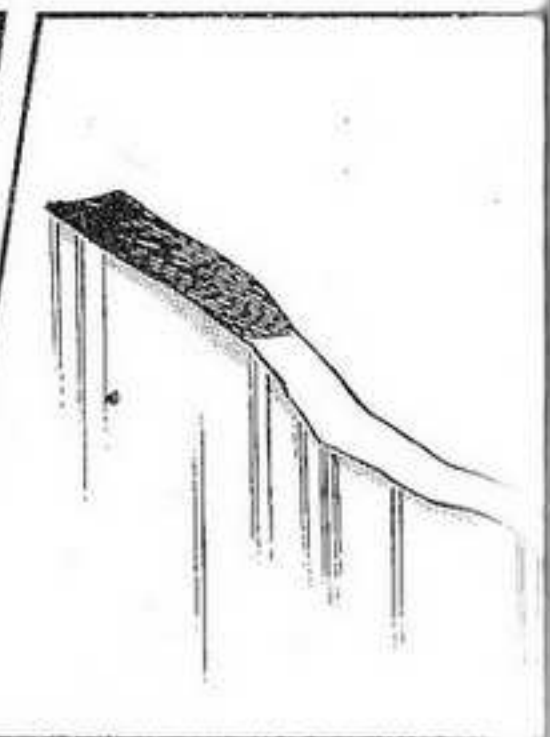
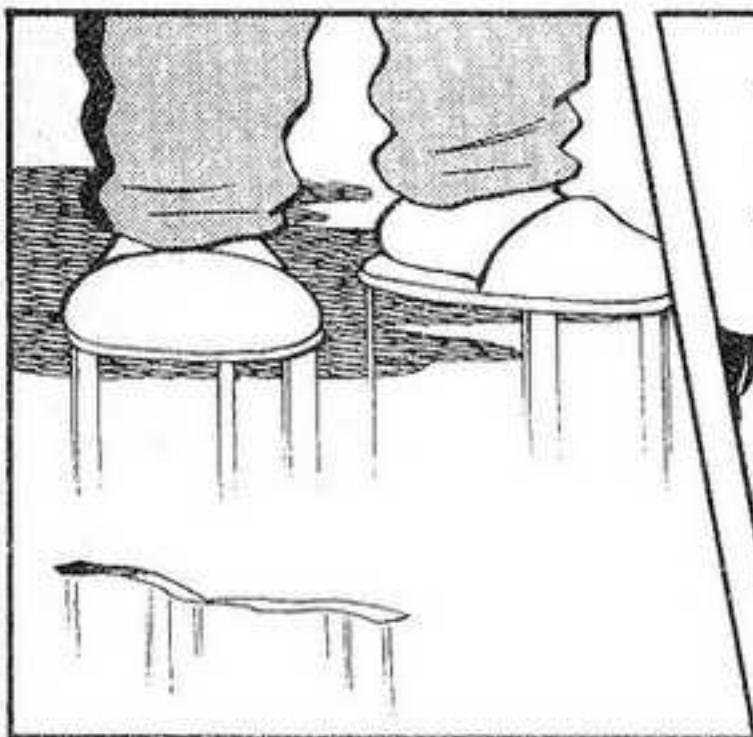

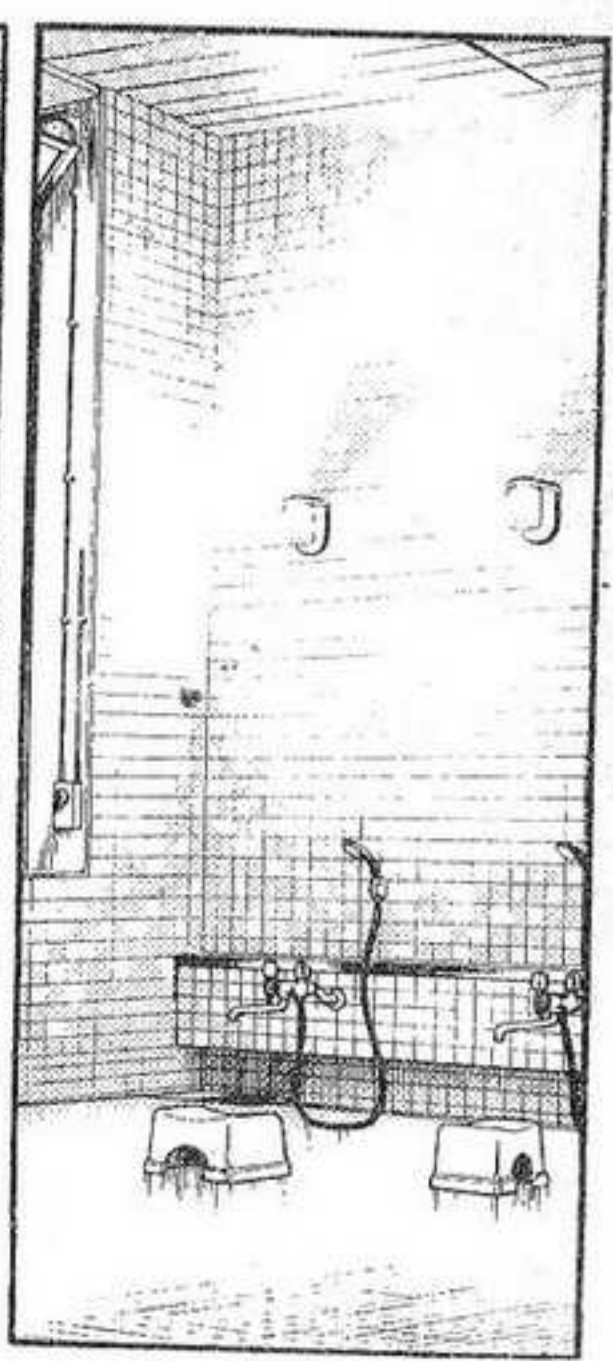
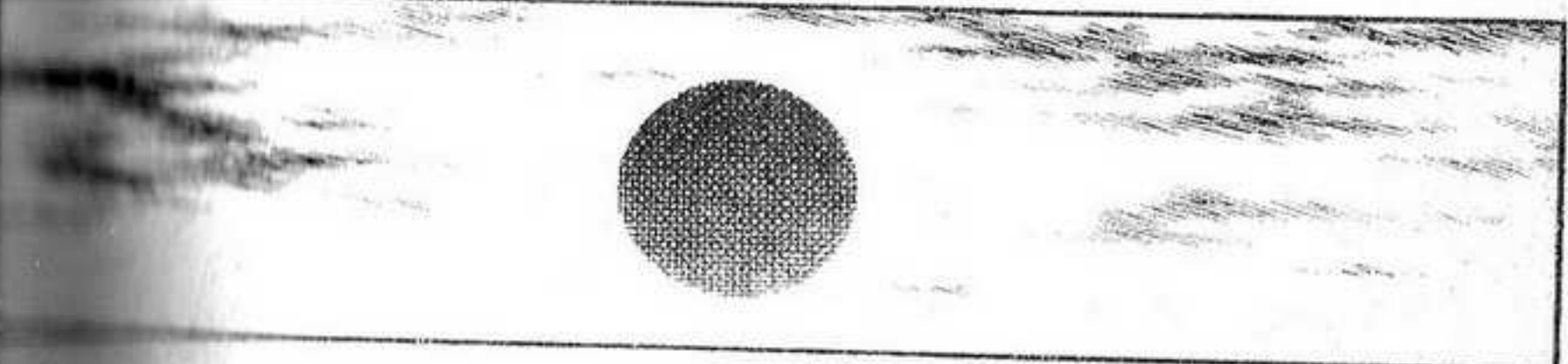

ห้องน้ำ

中!

脱衣室

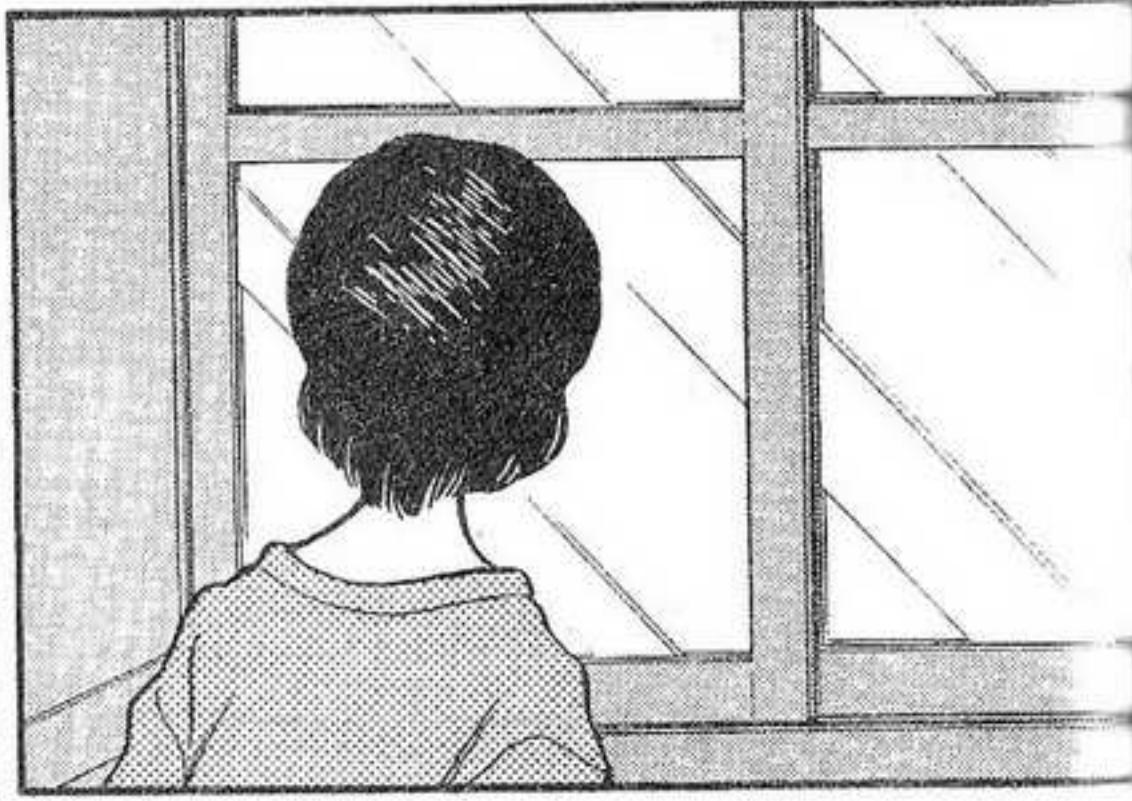
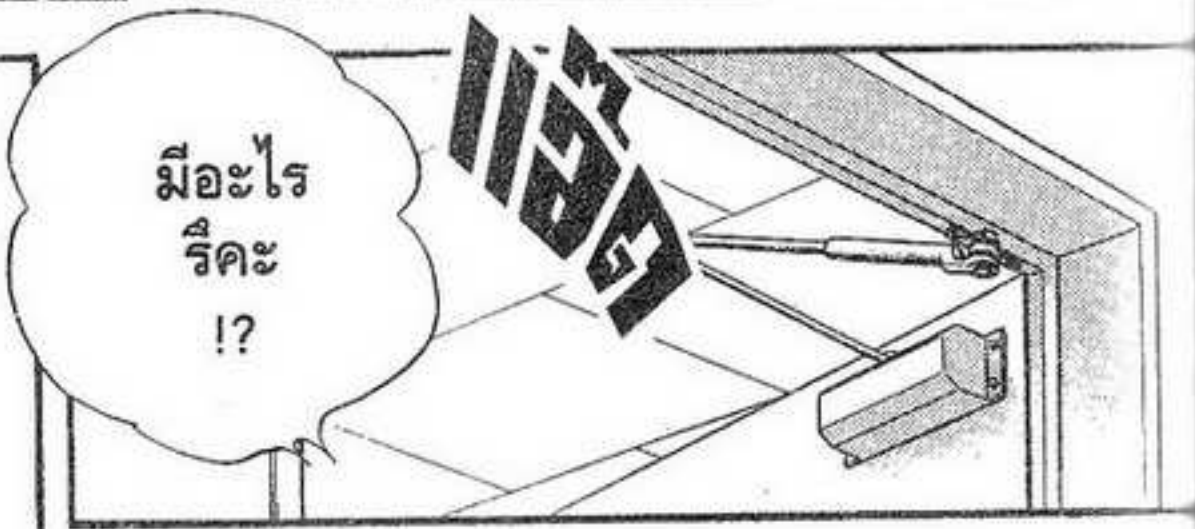
เวลาใช้
 18.00น. ถึง 19.30น.
 18.00น. ถึง 21.00น.
 กฏระเบียบ

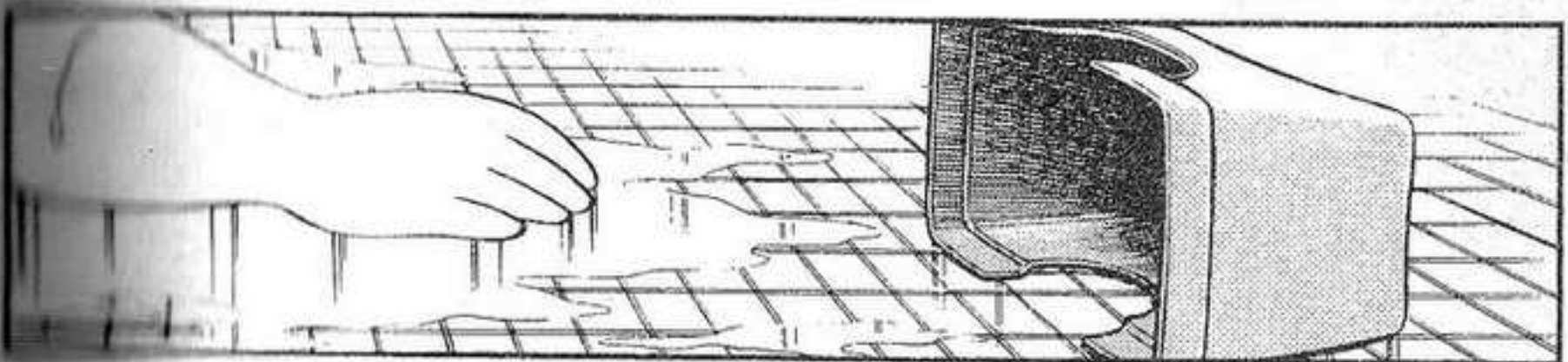
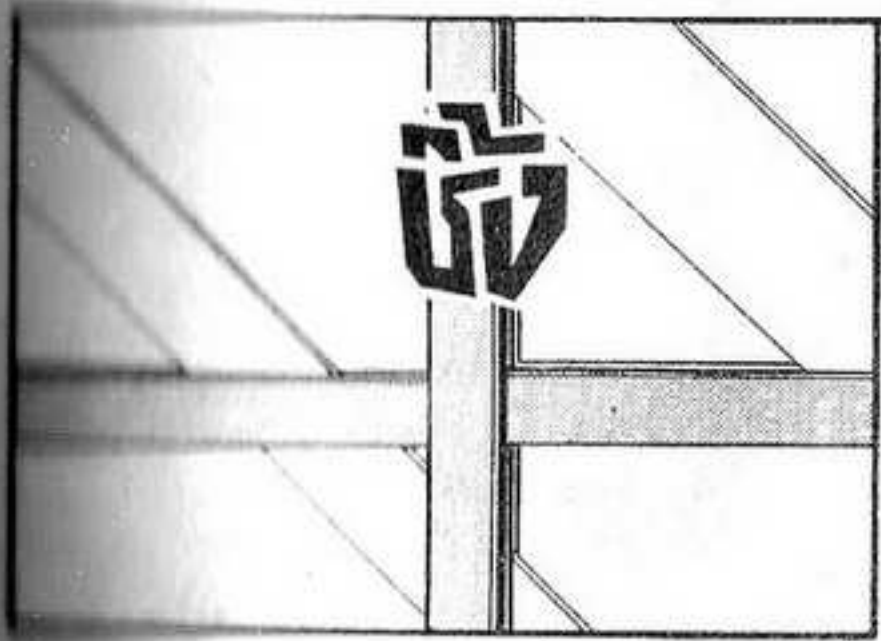
อ้อ

เลย
เวลาใช้
แล้ว
แฮะ

มีอะไร
รึคะ
!?

ปาก
เสีย
!

ปุ

ฮึด/เซย์!

อ้า
แอ๋ม
แล้ว

เพราะ
ไปอาบน้ำ
เป็น
แก๊สแหละ

รอเดี๋ยวนะ
จะไป
เอายามา
มาให้

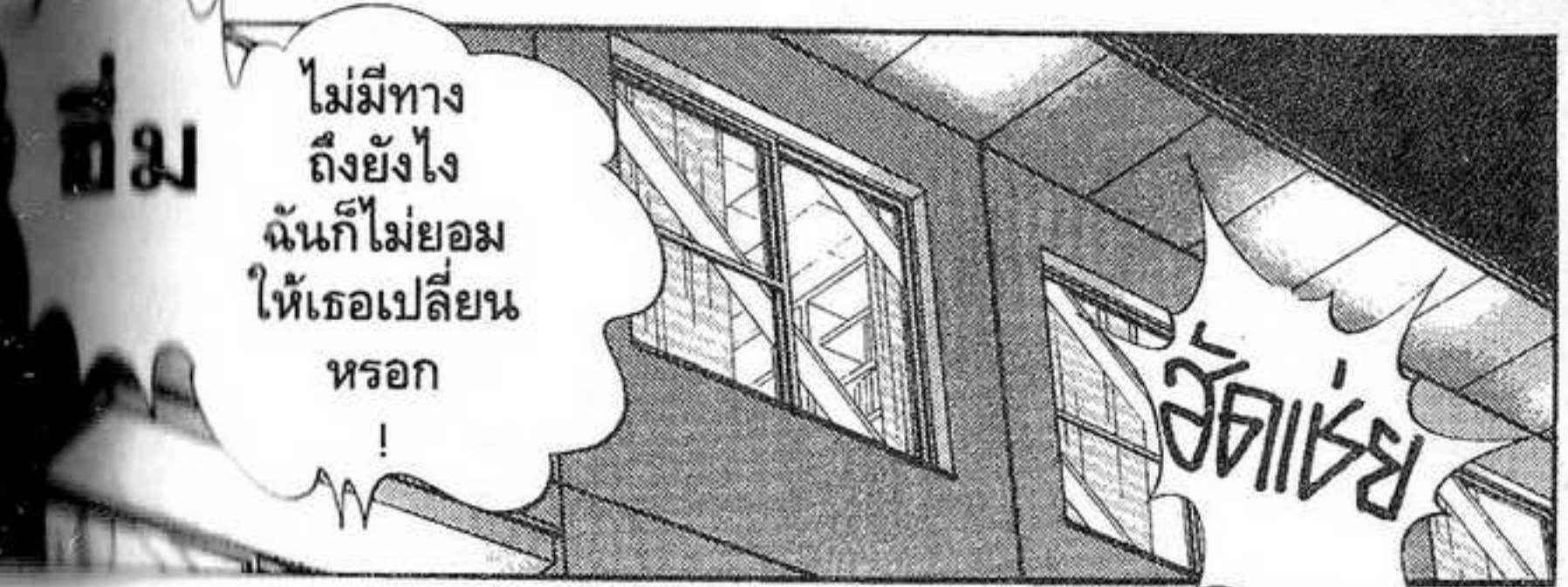
เว

ว๊ต

พຽ່ງนี้
ถ้าไม่ไหวจริงๆละก็
ให้ฉัน
เปลี่ยนตัวกับเธอ
ก็ได้นะ

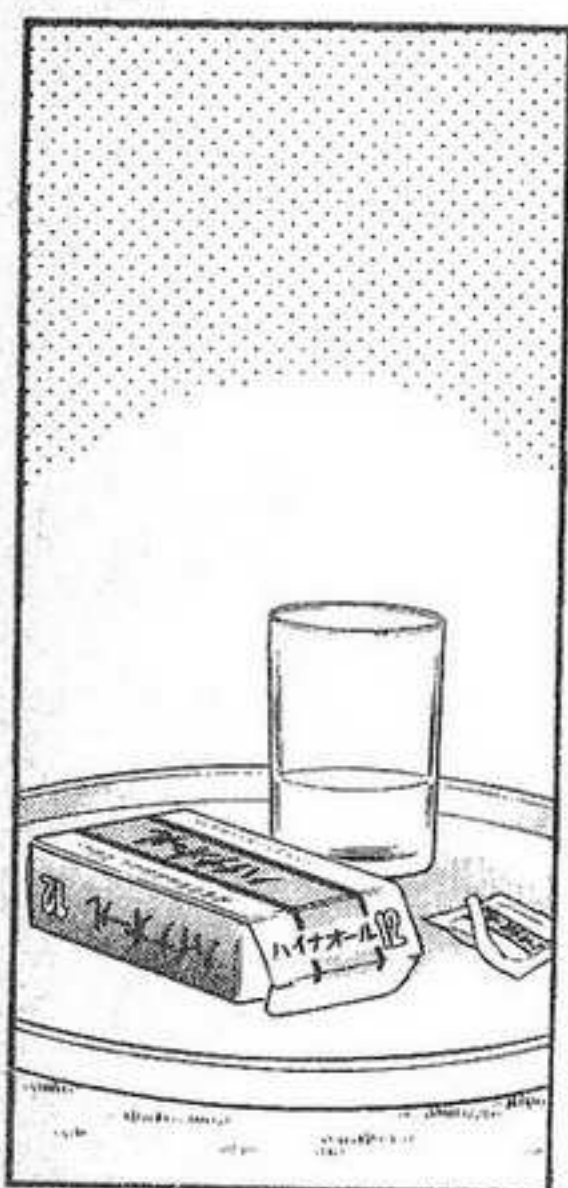
ไม่
ต้อง
ห่วง

ฮึด

ไม่มีทาง
ถึงยังไง
ฉันก็ไม่ยอม
ให้เธอเปลี่ยน
หรอก
!

ฮึด/เซย์!

นอนซะนะ
อย่าคิดอะไร
พรุ่งนี้
จะได้หายป่วย

ตกลง
นะคะ

.....

นิโน
มิยะ

ถ้าพรุ่งนี้
ฉันไปไม่ได้
ฉันจะให้เธอ
ไปแทนนะ

ปัง!

พรืด

ฉัน
คงไม่มี
โอกาส
หรอก

ยานี้
แรง
จะตาย
ไป

ကဏ္ဍ

၂

၂

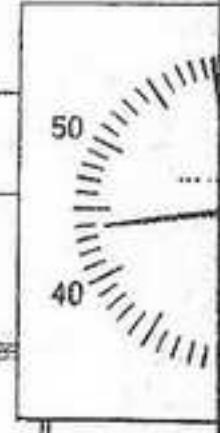
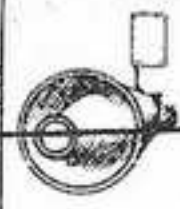
၂

၂

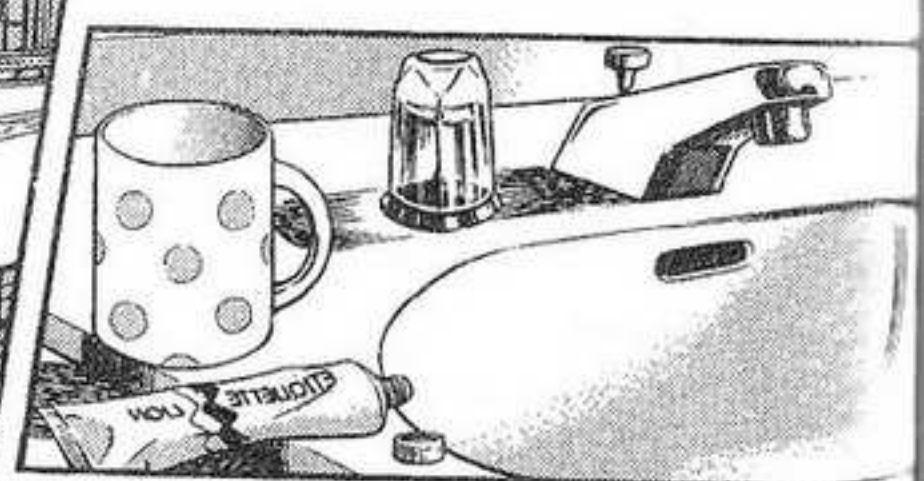
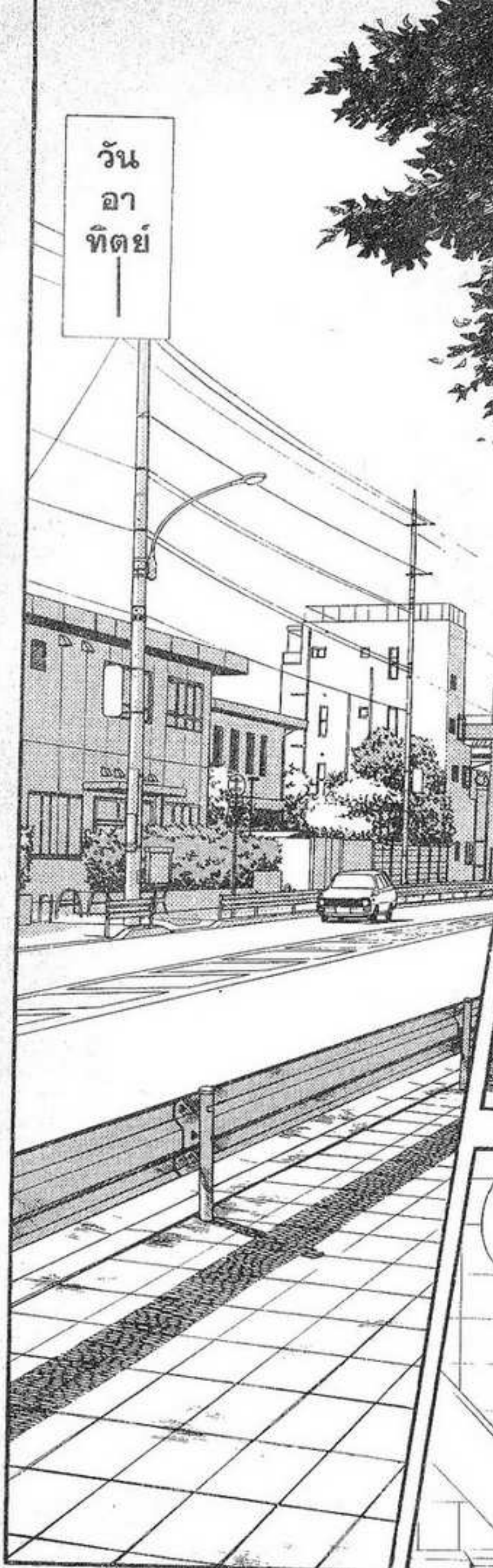
၂

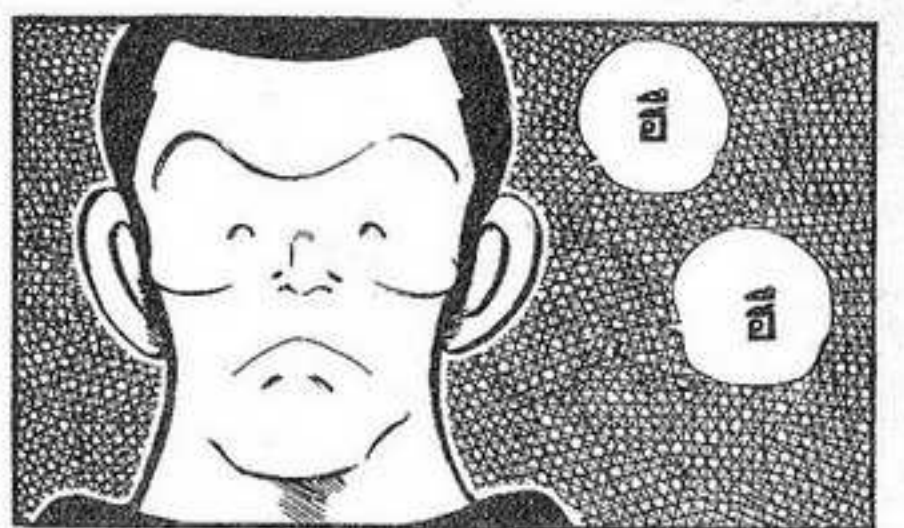
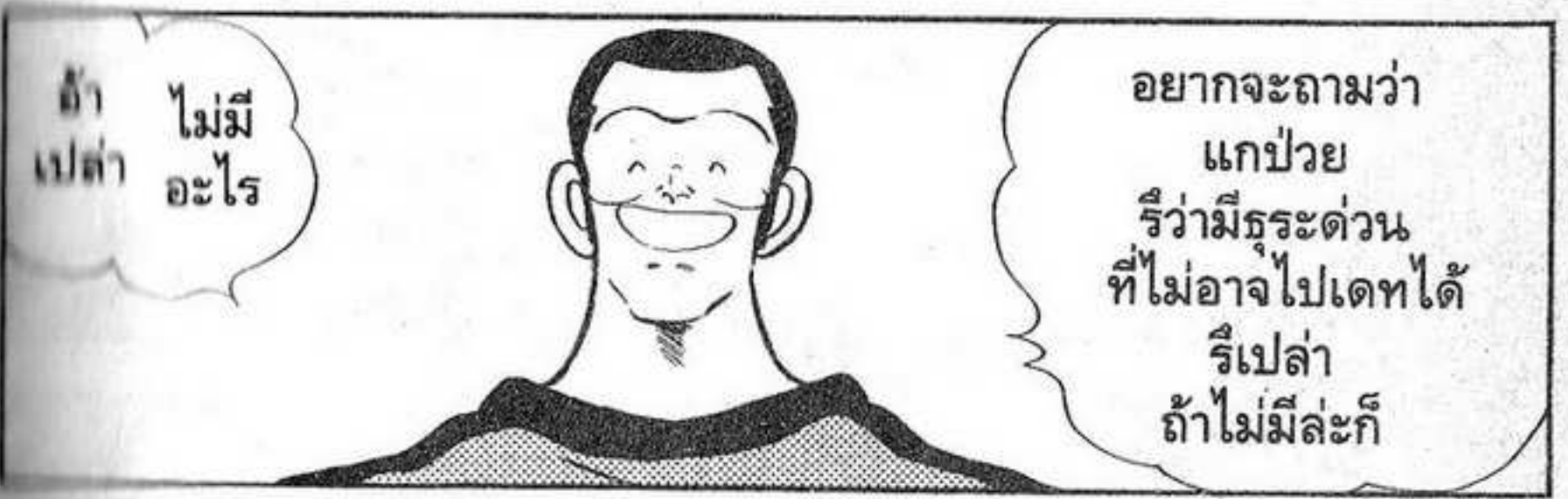
၂

၂

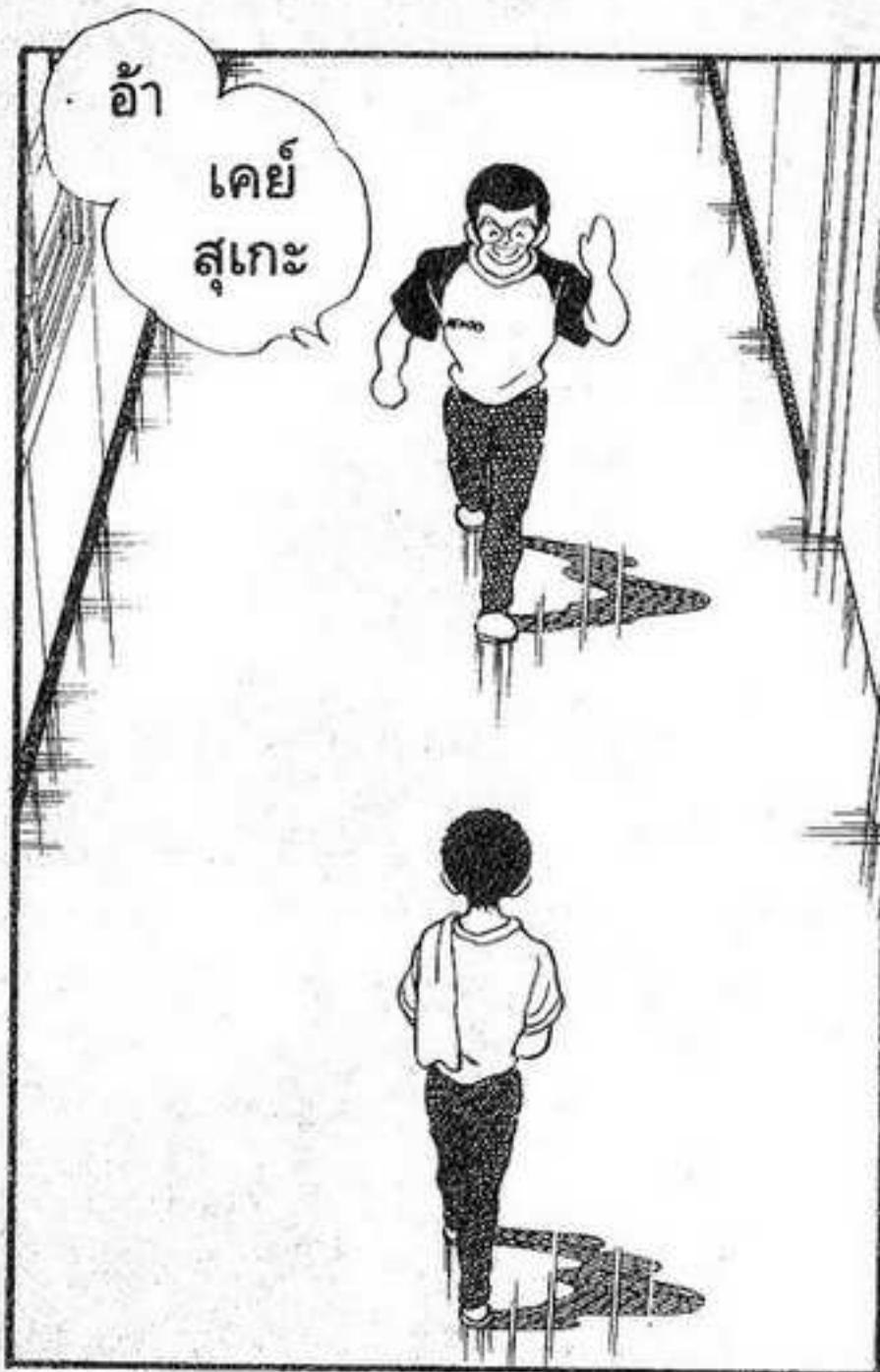
၂

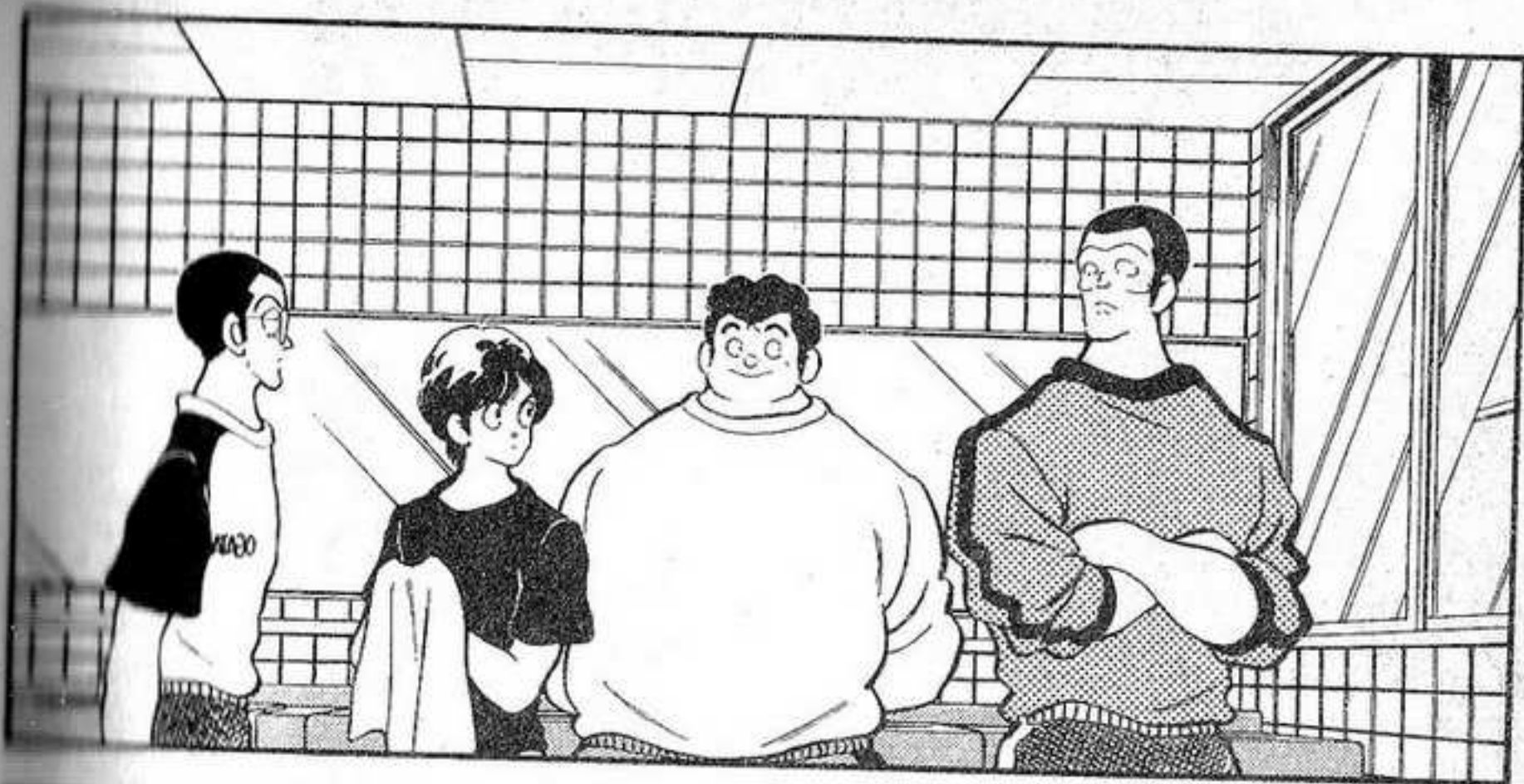

จริงรี
!?

หน้า
แบบนี้

มันต้อง
ผจญกรรม
จนถึง 2 ทุ่ม

โชคของ
พวกเรา
นะ

เดทกัน
วันเดียว

อันตราย
อันตราย

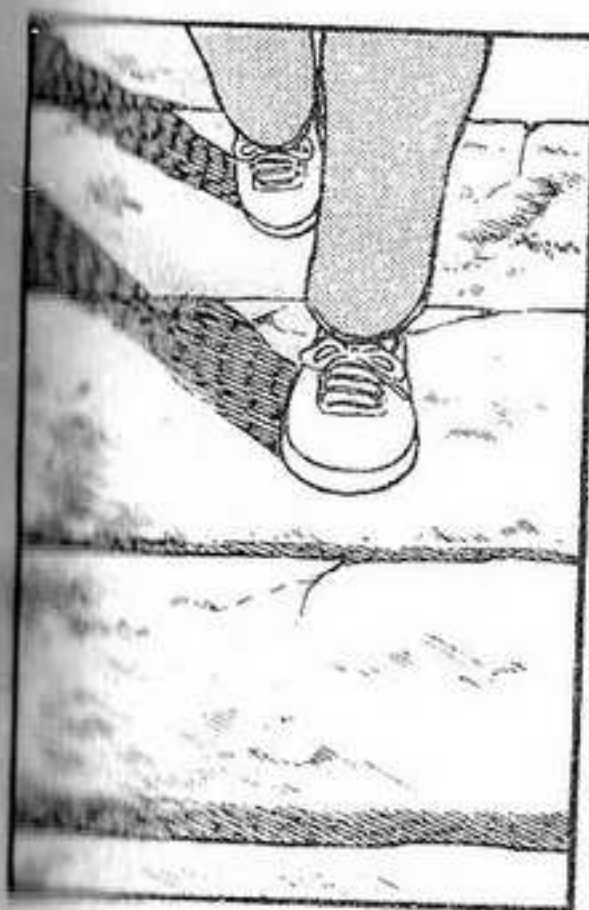
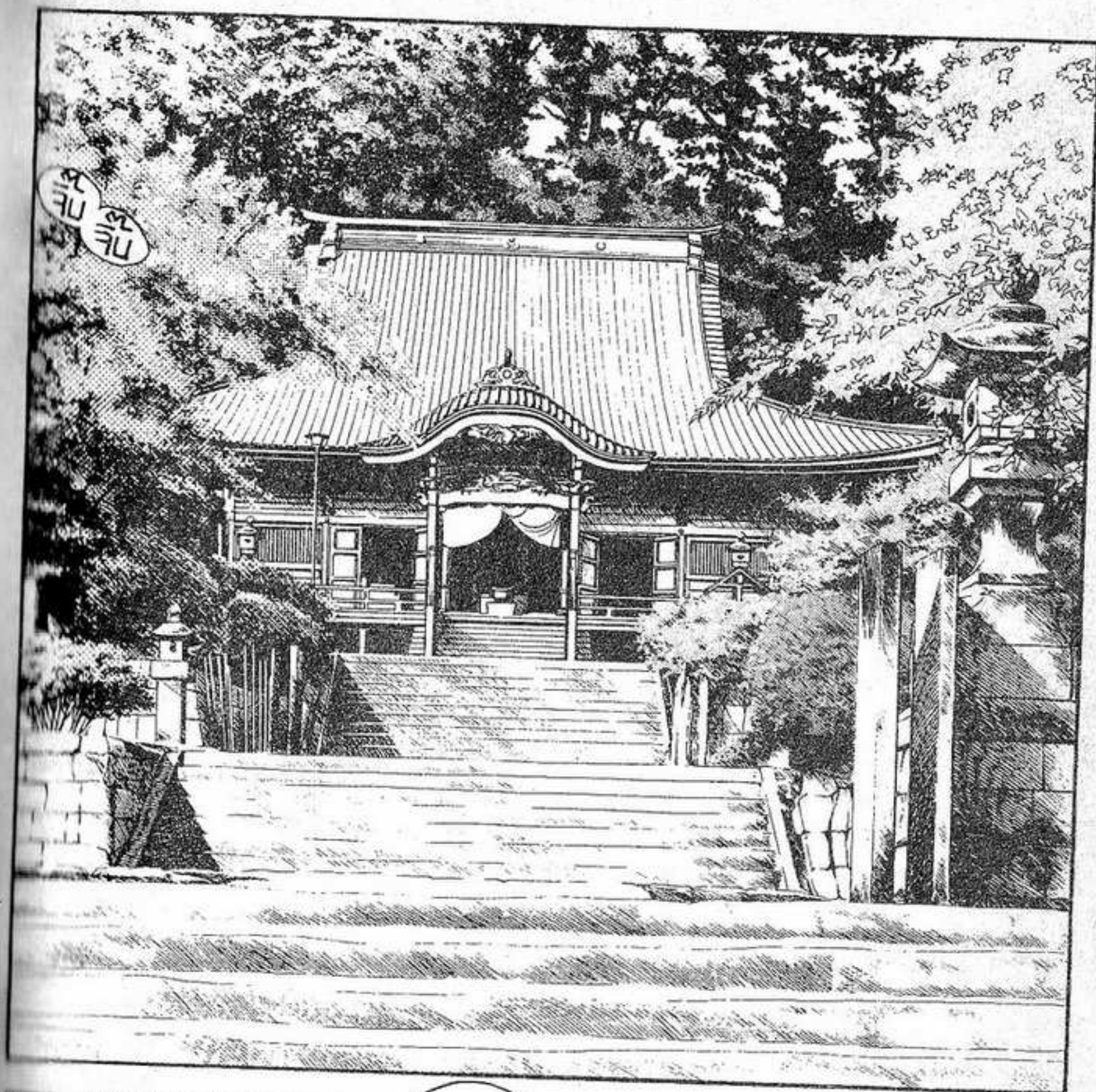
พวก
เรา

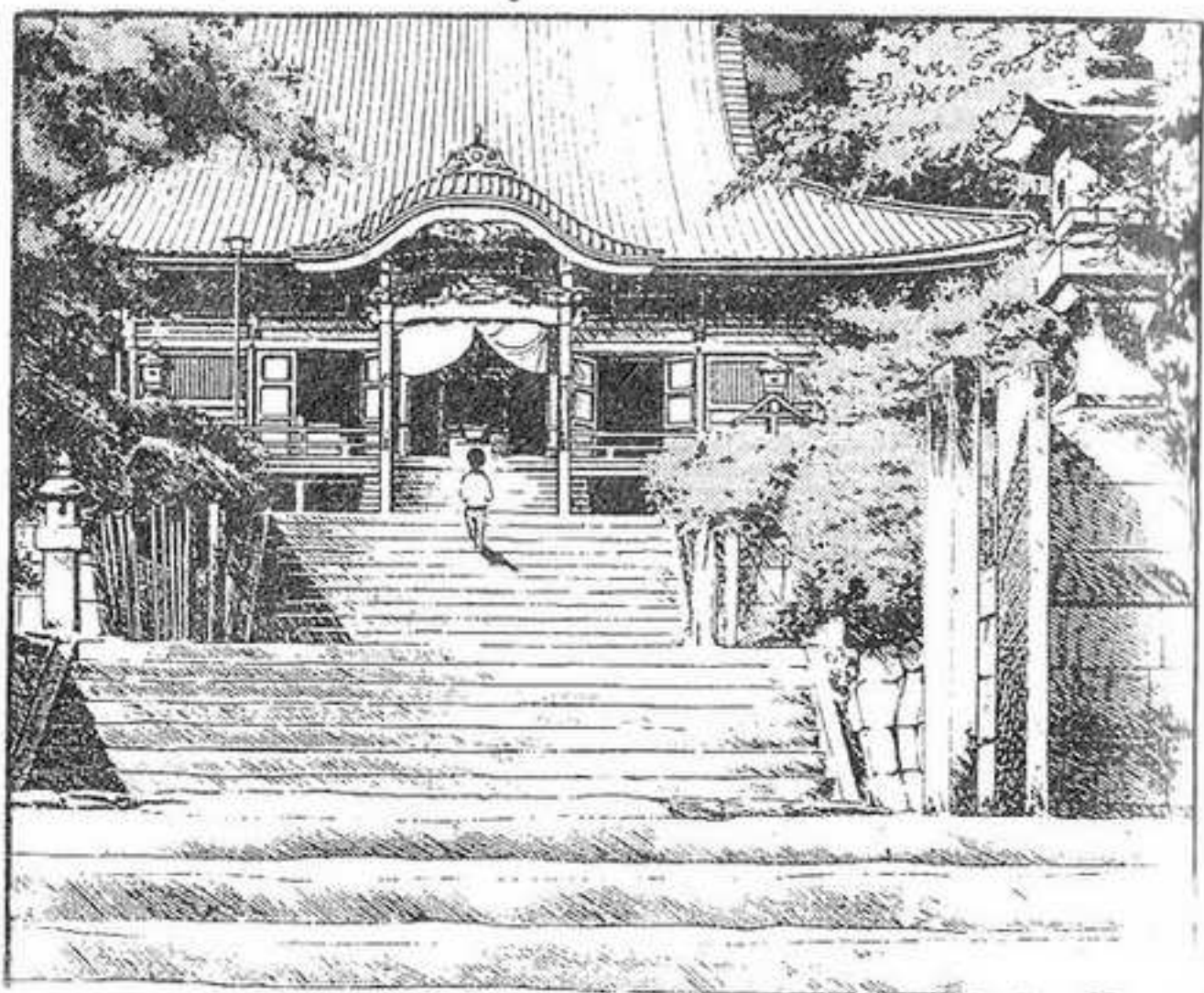
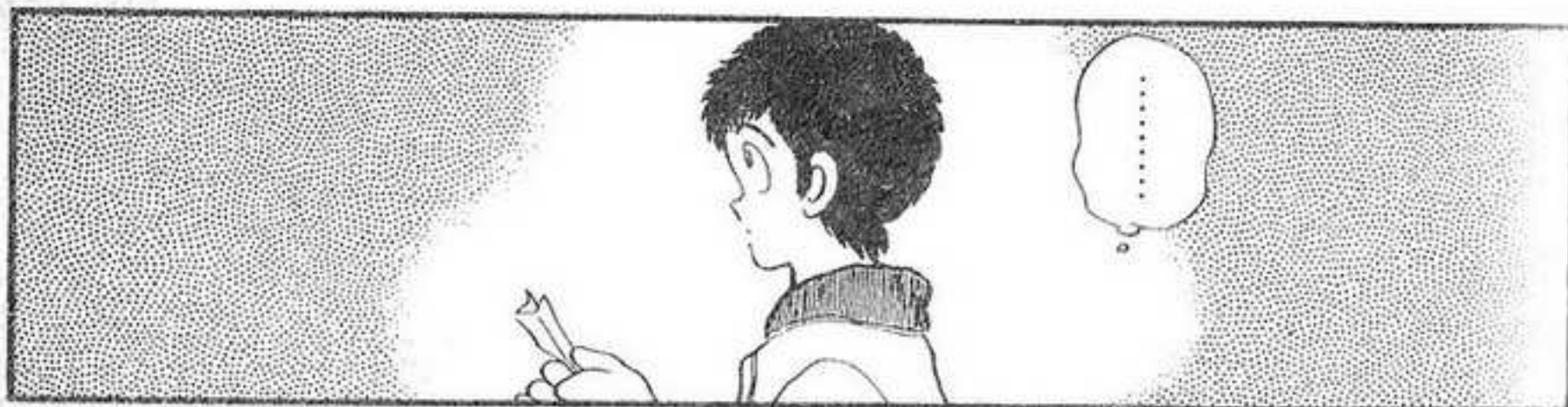
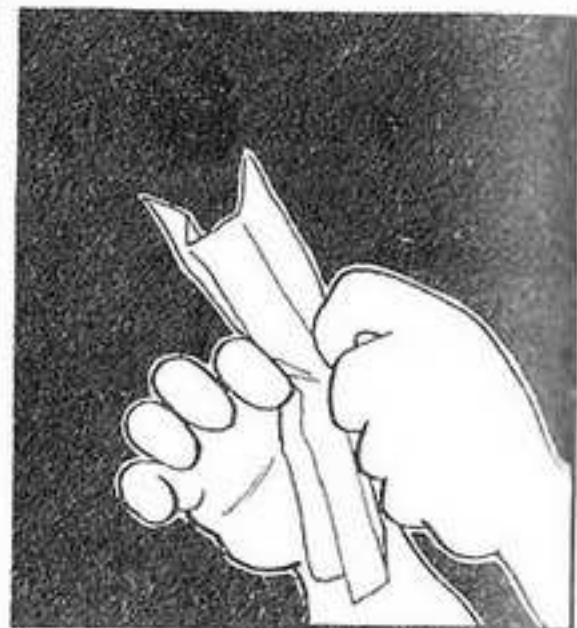
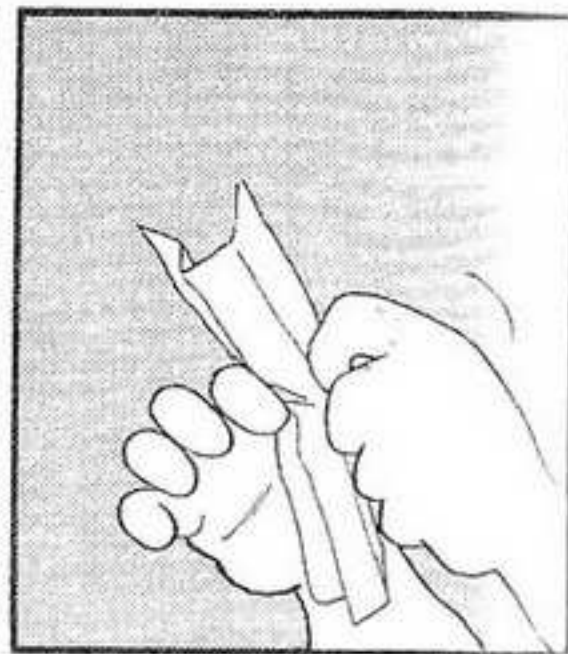
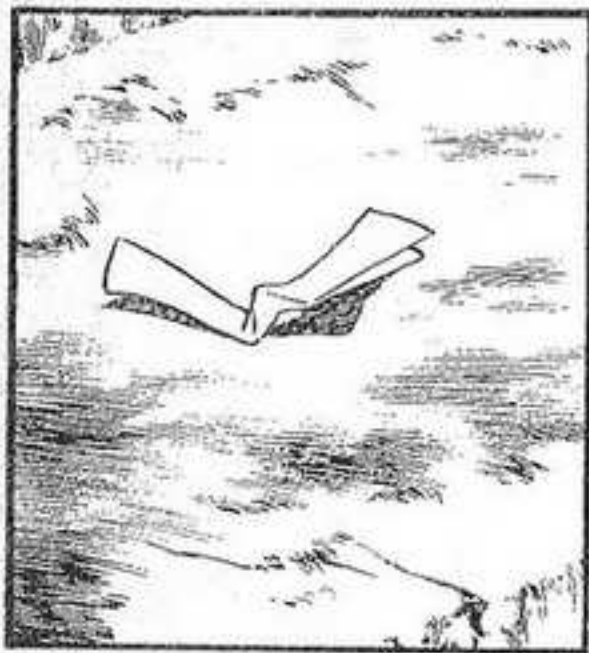
มา
เล่นไฟ
กันเถอะ
ใครแพ้
เลี้ยงข้าว

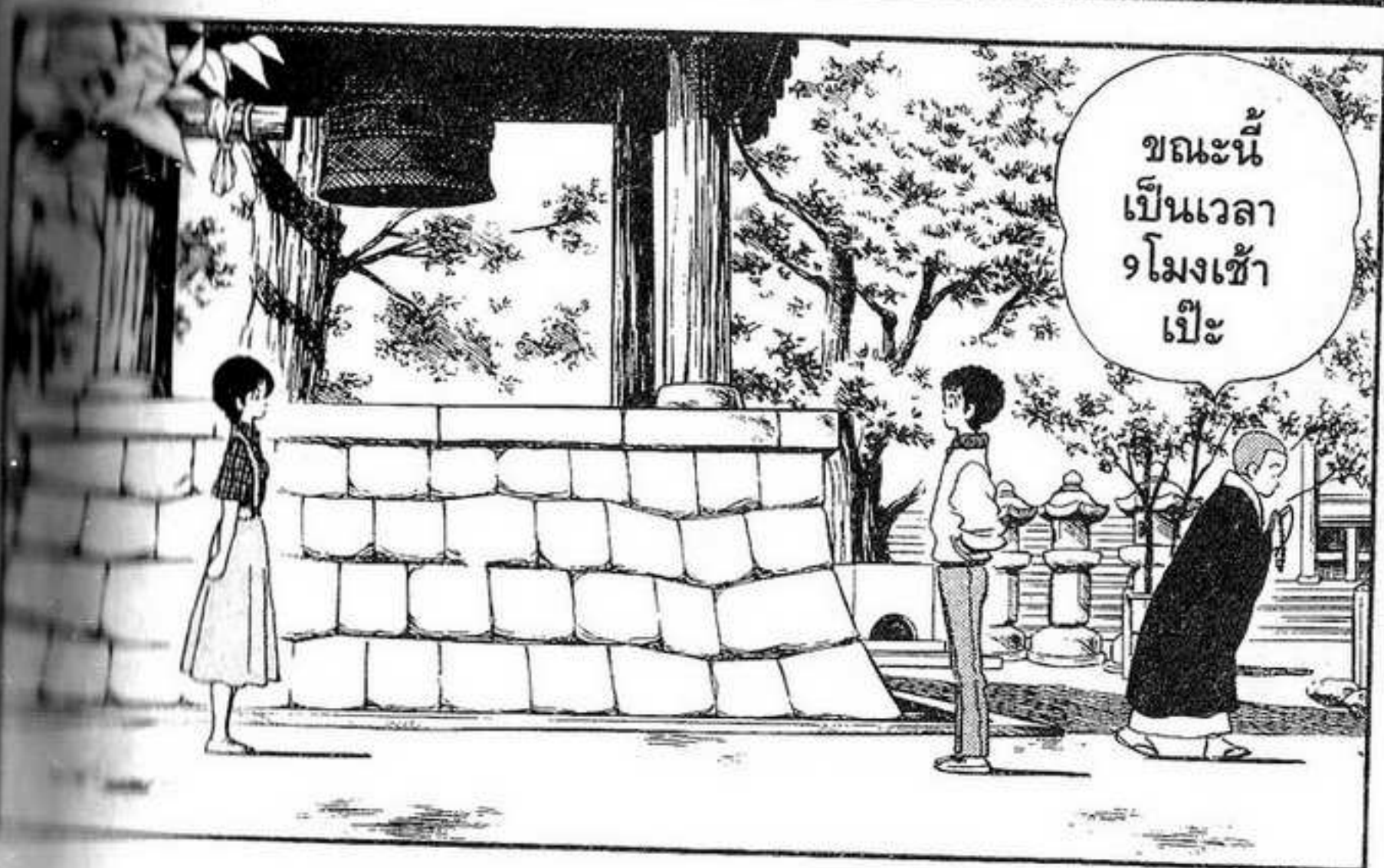
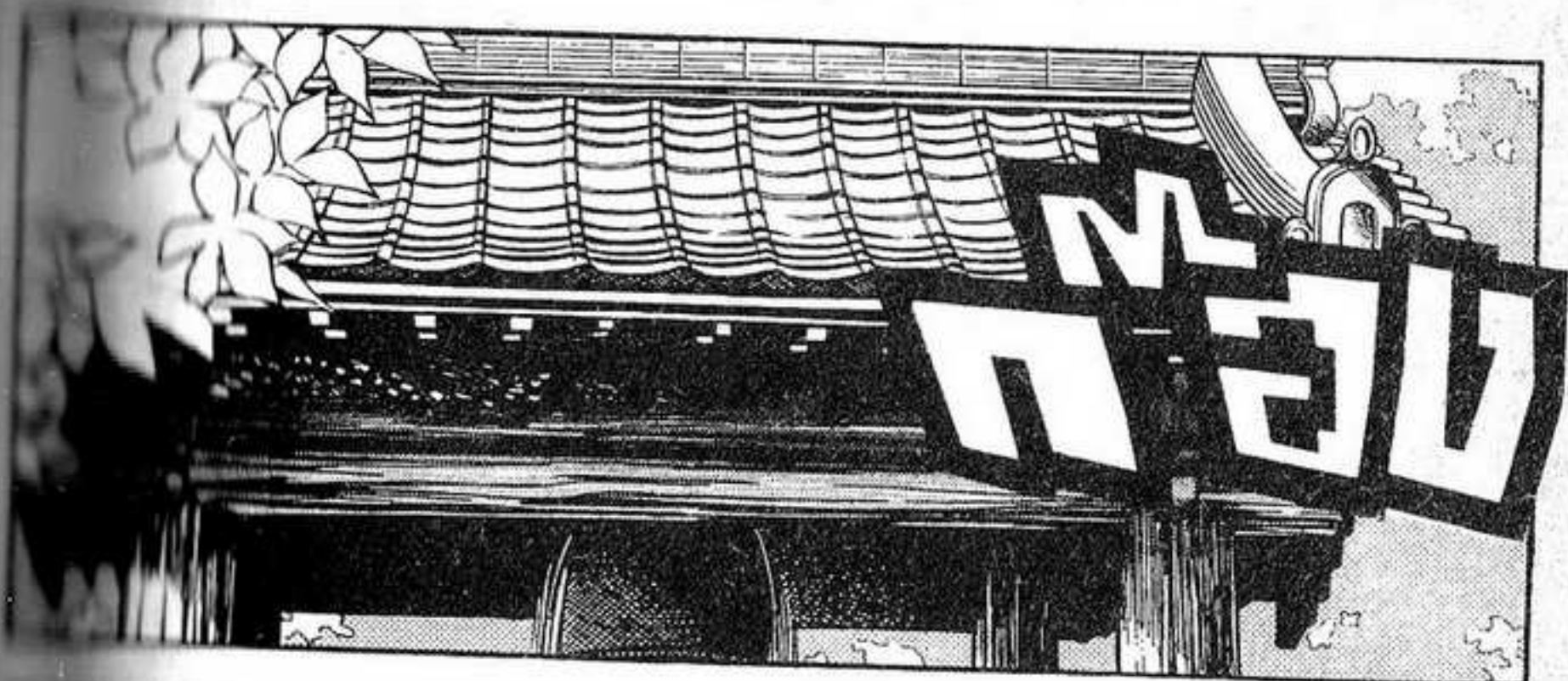
เอา
ก็เอา

ตก
ลง

บ้าจริงๆ
เธอนี่

田沼
濱村
204

อือ
—

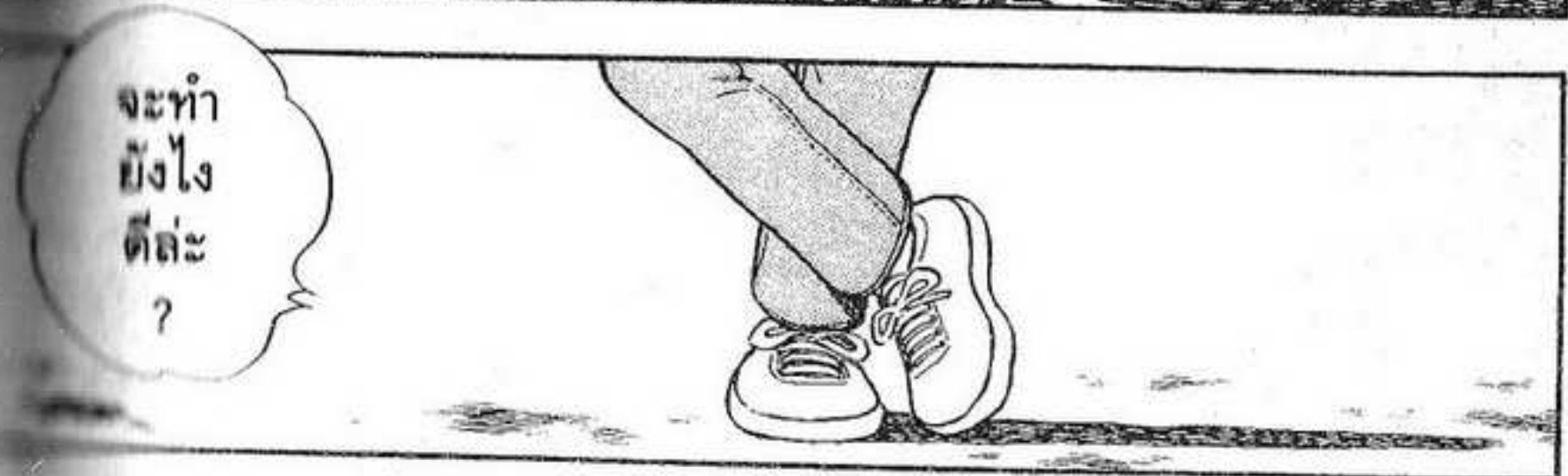
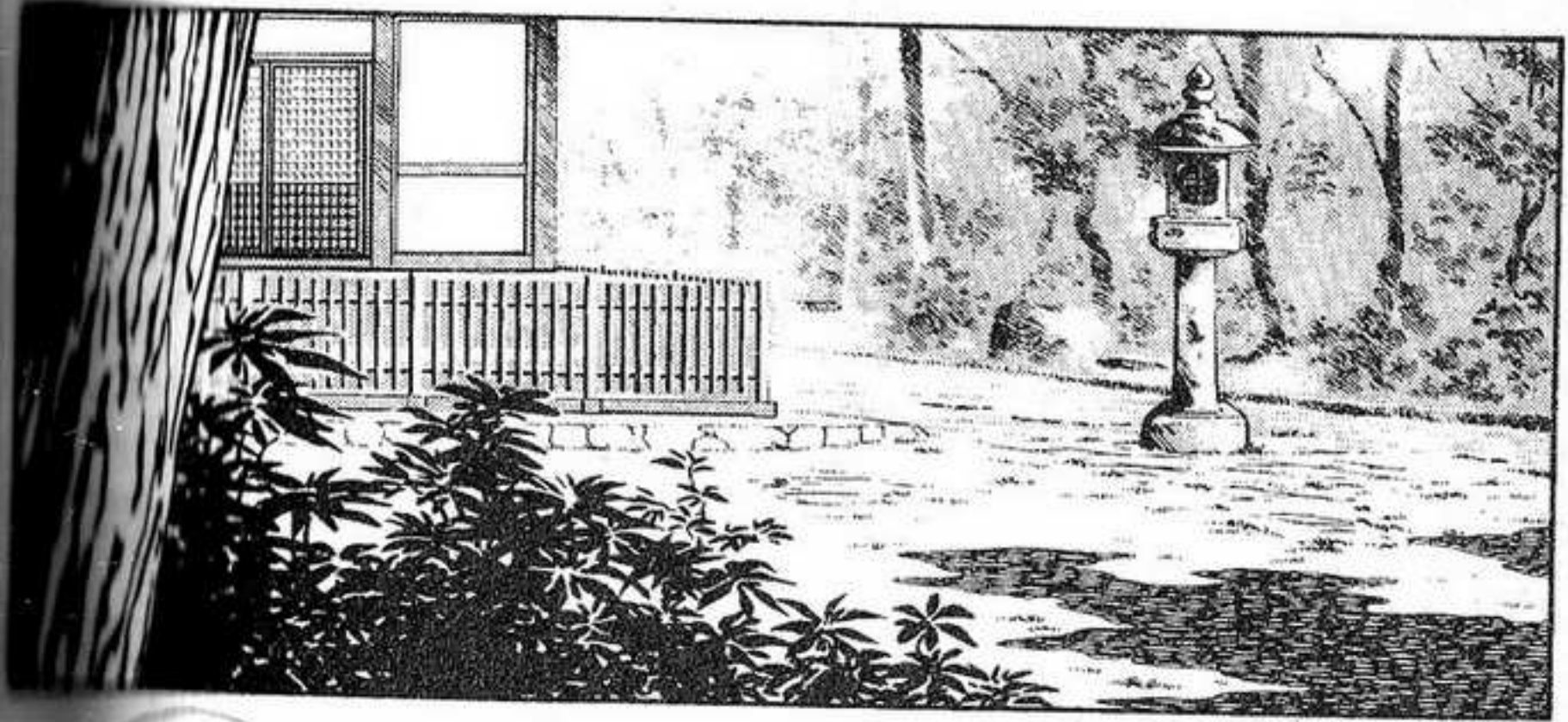
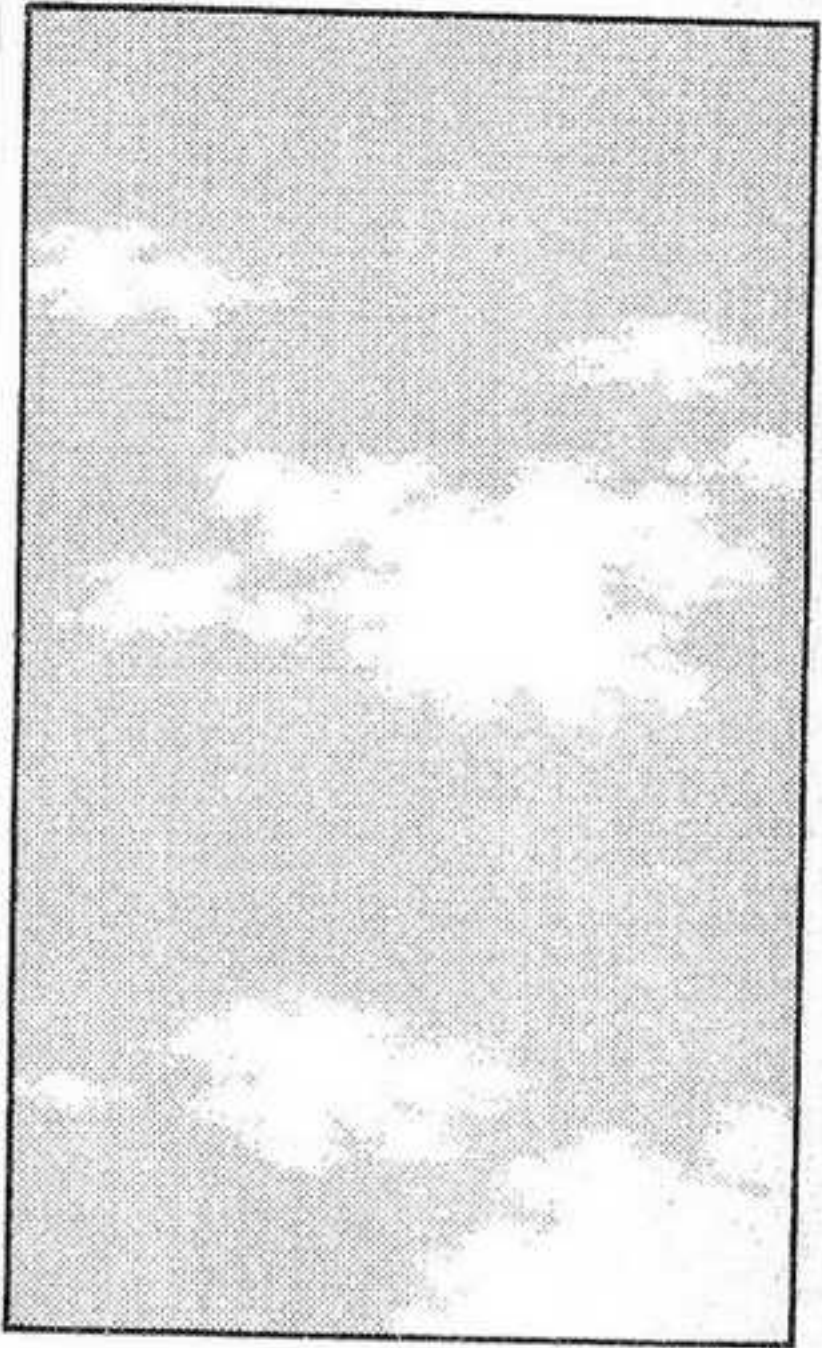
นิโนมิยะ
อุตสาหะ
เอายา
มาให้กิน
จนหาย

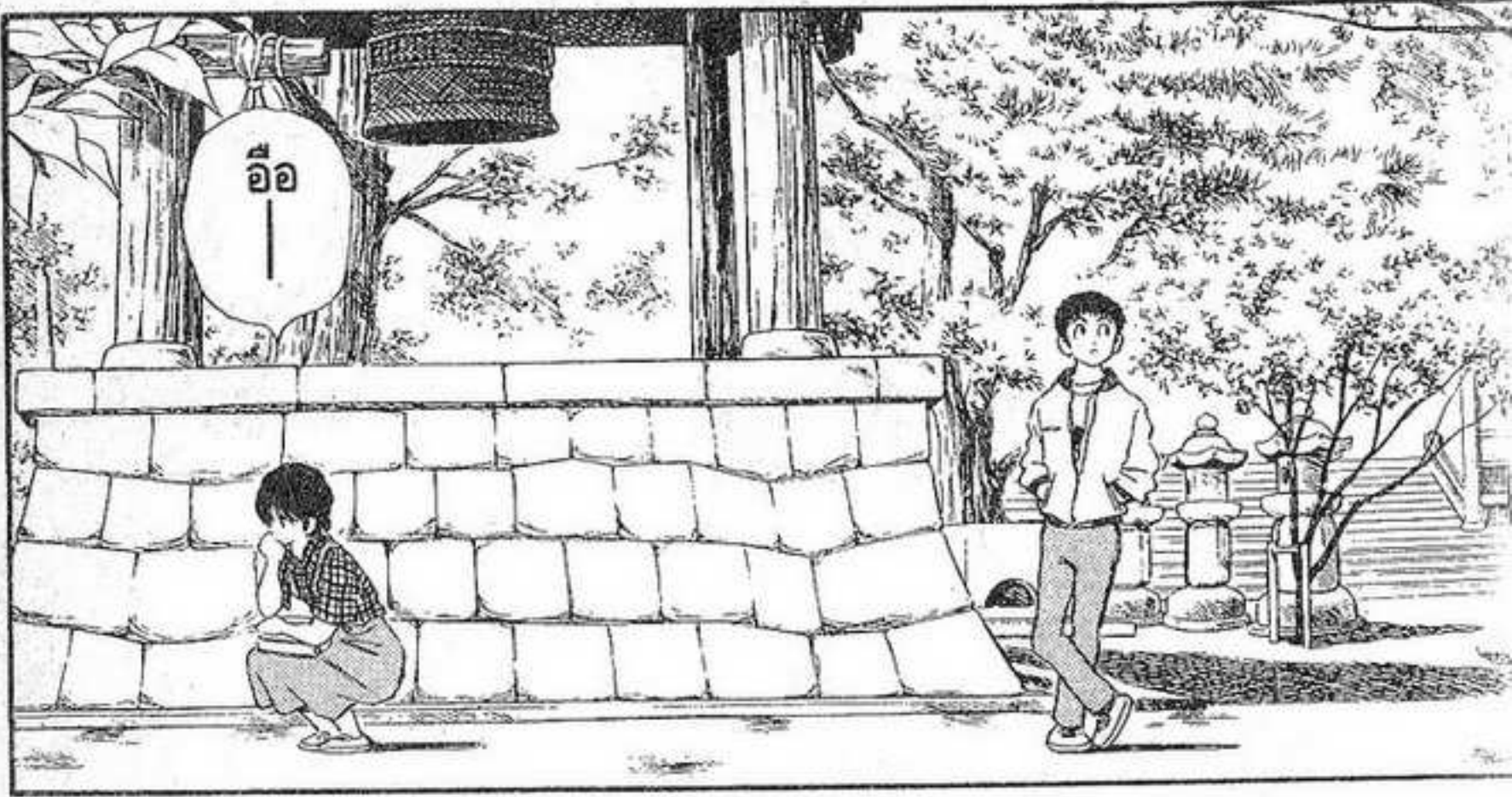
กลับมาเดิน
ตกบันได
ขาหักอีก
เลยต้องเปลี่ยน
ให้คนอื่น
ไปแทน

นิโนมิยะ
เขาไม่อยากไป
ก็บังคับให้เขาไป
ที่คนอื่นที่ยอม
เสียสละไปแทนให้
กลับไม่เลือก

ใคร
ล่ะ
ใคร
?

ฉันเอง
ก็
ไม่ชอบ
เลย

ไอ้การ
ออกเดท
กับผู้ชาย
2ต่อ2
แบบนี้

ไม่ใช่
ไม่ชอบละมั้ง
ไม่คิด
มากกว่า

ก็เดท
ครั้งแรกของฉัน
ไม่น่าจะมาเดทกับ
ผู้ชายอย่างคุณ
เลยนี่นา

เฮ้
เฮ้

ผู้ชาย
อย่าง
ฉัน
นะรี
!

เธอ
รู้เรื่องของฉัน
แค่นี้แหละ
!?

เราเพิ่งเจอกัน
ได้ไม่กี่ชั่วโมง
เธอเคยได้ยิน
เรื่องไม่ดีของฉัน
บ้างรึเปล่าเล่า!

เป็นทายาท
สกุลยามาโตะ
ก็เกินพอแล้ว
!

ก็ฉันเกิดมา
เป็นคนสกุล
ยามาโตะ
ตั้งแต่เด็กนี่

แล้ว
สกุลของฉัน
มันก็
ไม่ได้เกี่ยวกับ
นิสัยของฉัน
ด้วย!

จบเรื่องส.ค.ส.
ที่ส่งติดต่อกัน
มาเป็นปีๆ
ได้แล้ว

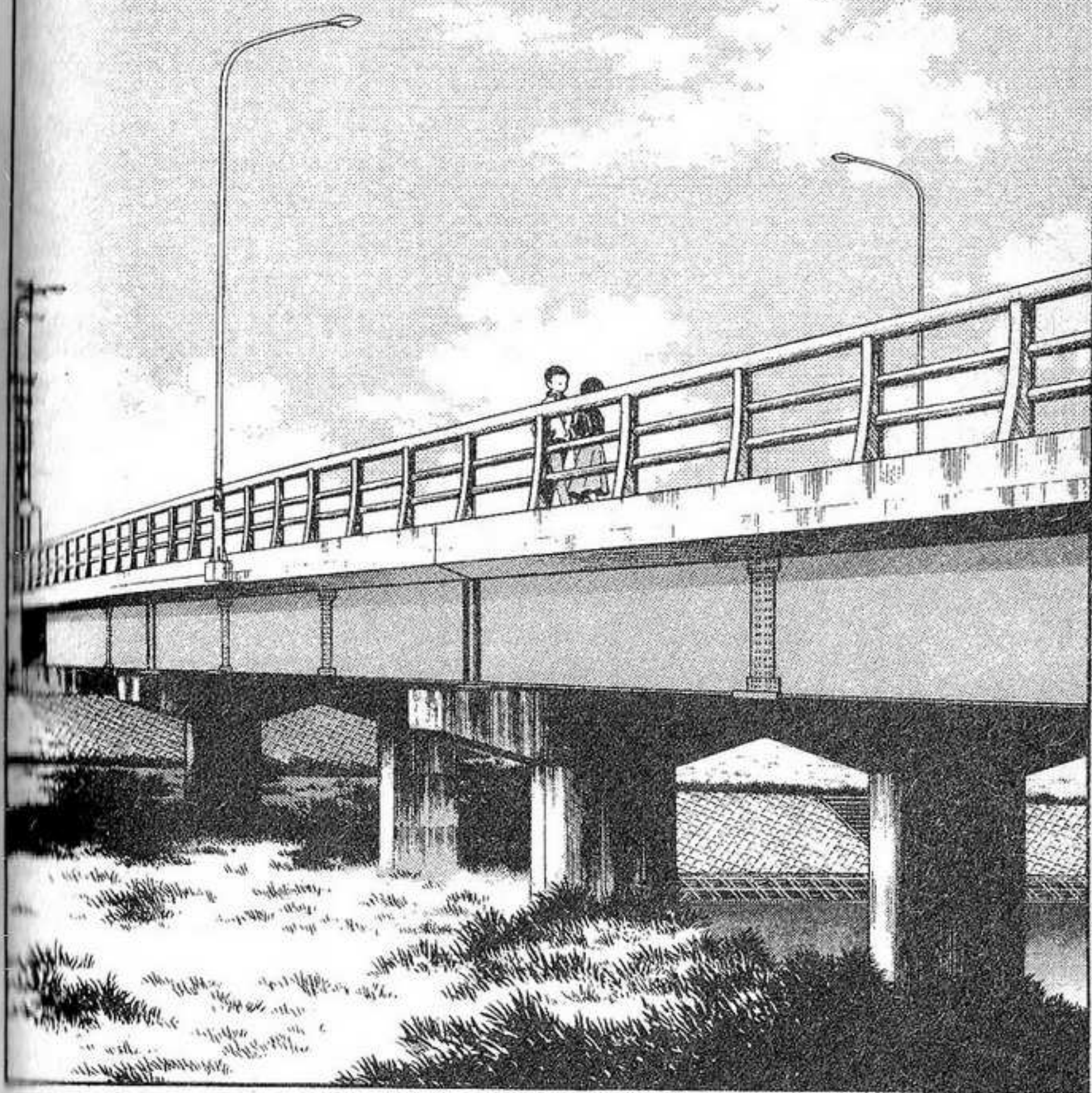
ถ้าจะให้ดี
ล่ะก็
เลิกตามล้าง
กันด้วย

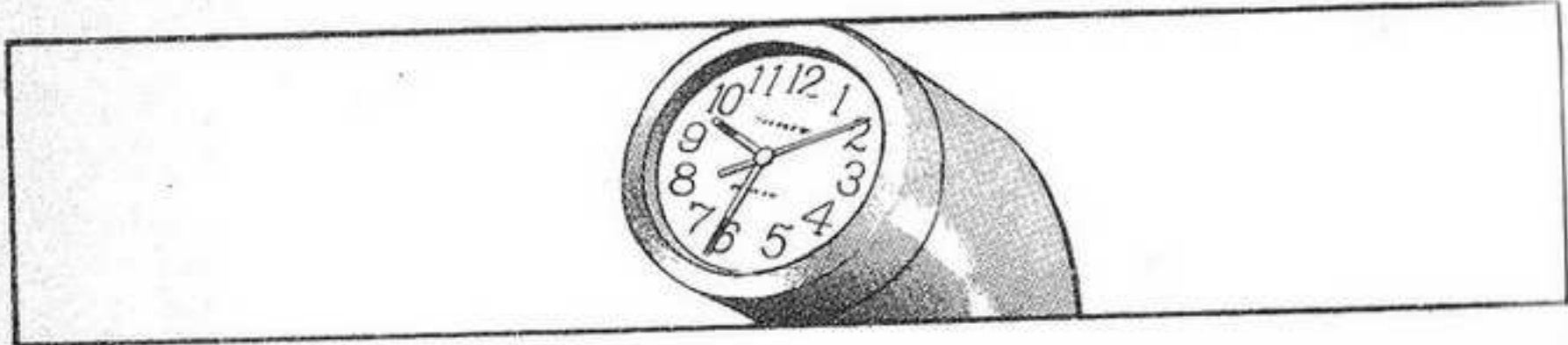

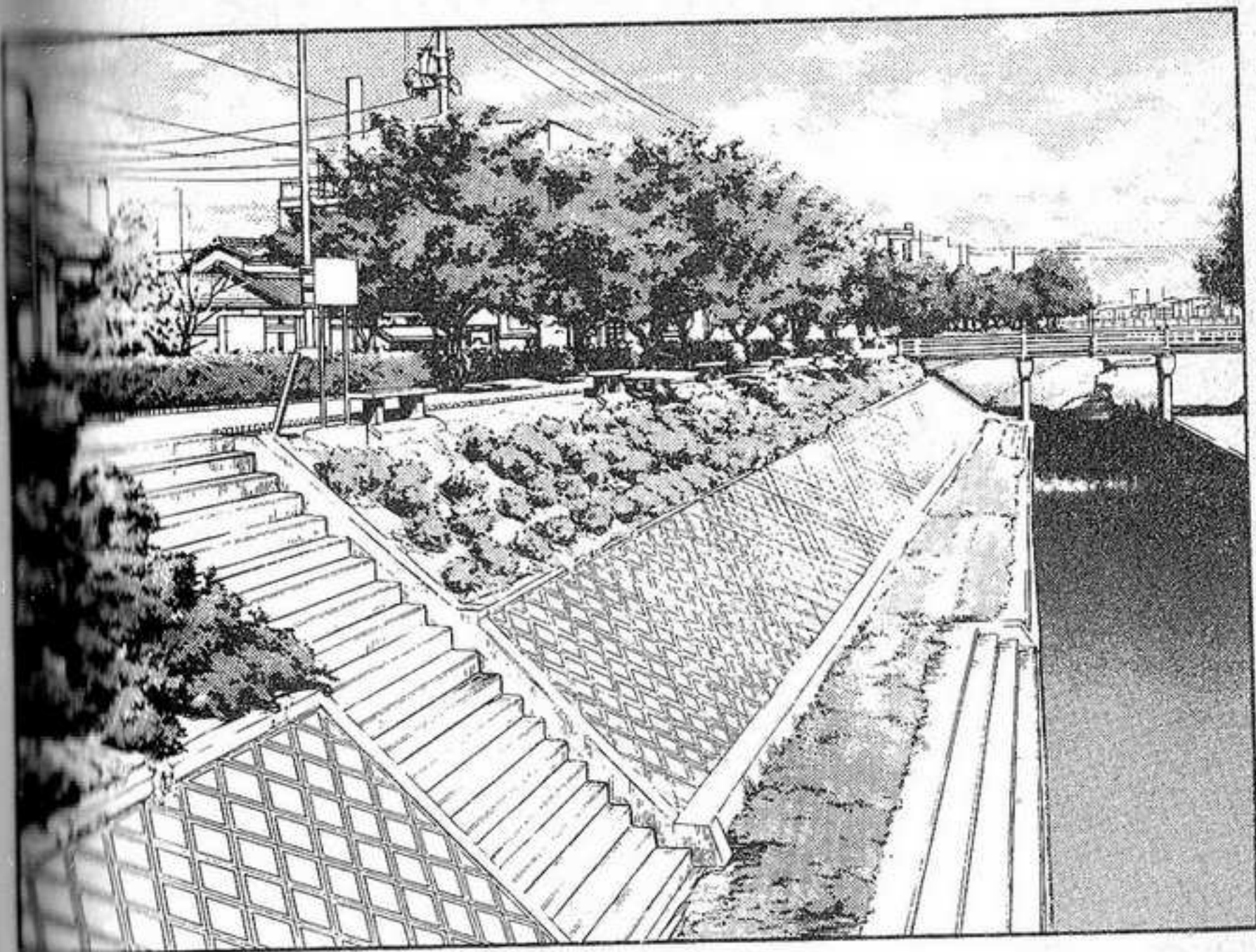
เดี๋ยว

เดี๋ยว
ก่อน
สิ

ตอน ฉายาแห่งความ"สวย"

วันนี้
อากาศ
ดี
จริงๆ
นะ

อ่า
ความ
จริง

แม่อากาศ
จะแห้ง
ไปหน่อย
แต่ก็
มีเมฆ

อาจจะ
มีฝนตก
พรุ่งนี้
ก็ได้

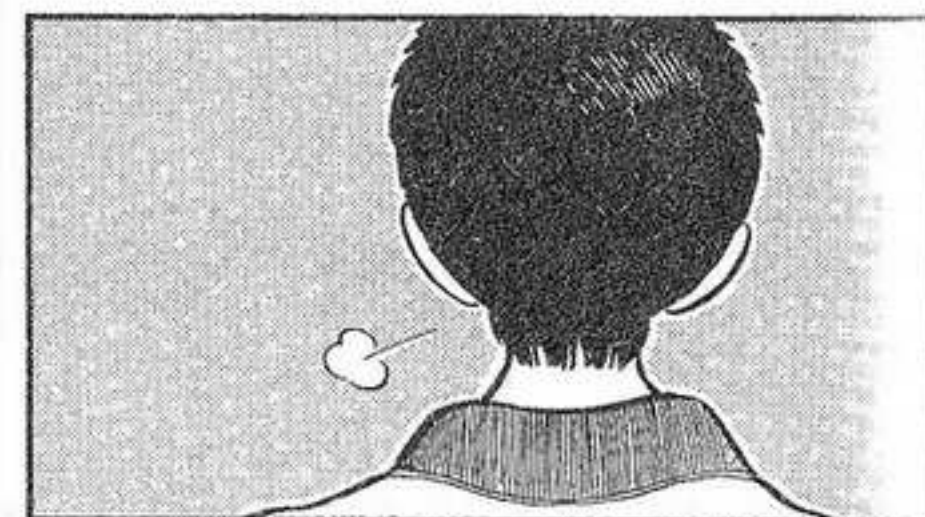
ลา
ก่อน

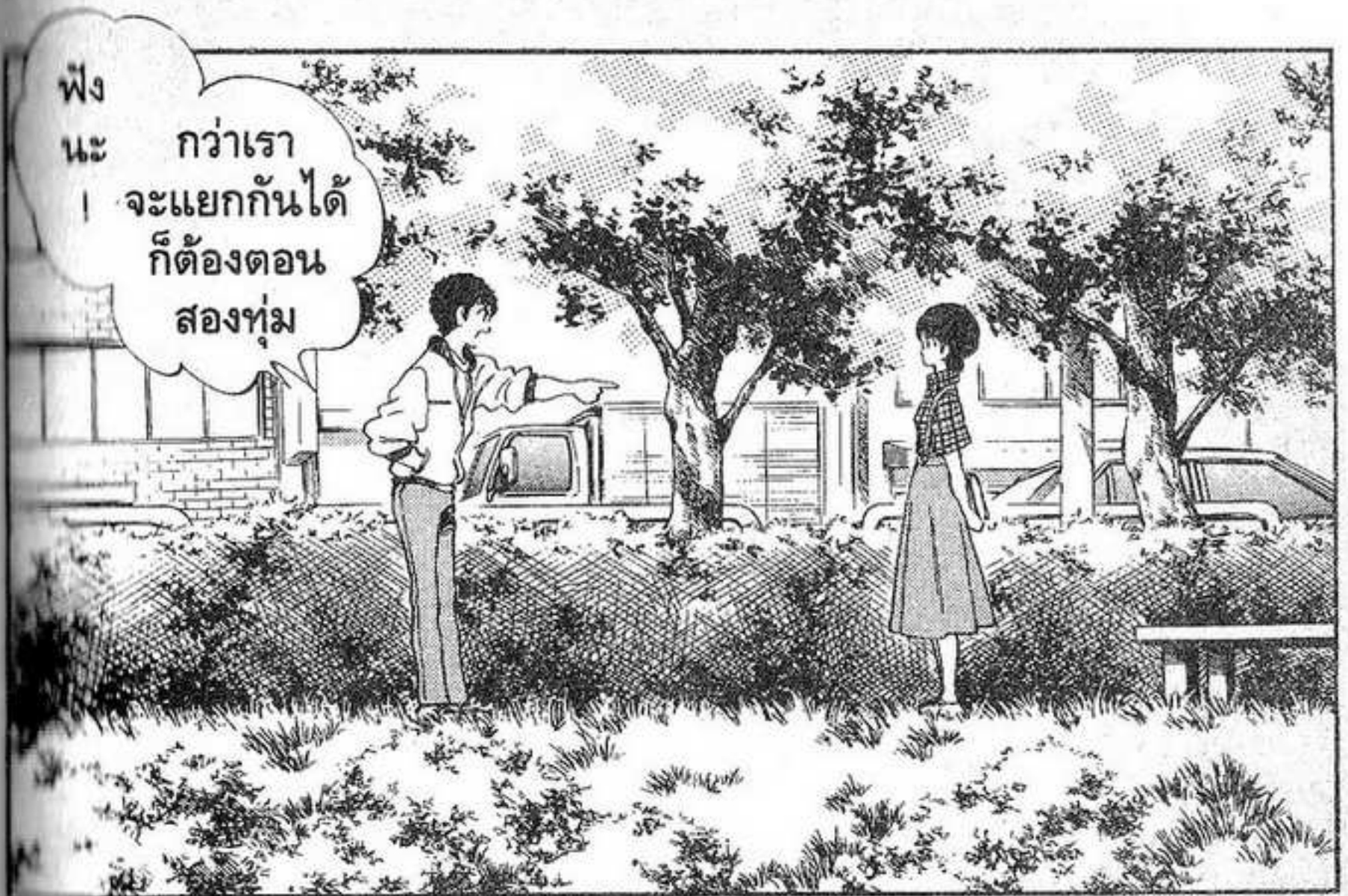

อ้อ!
อากาศดี
จริงๆ
ด้วย

แต่ไม่แน่
พรุ่งนี้
ฝนอาจจะตก
ก็ได้

แต่ถ้าหาก
ตกตอนนี้
อากาศก็คงจะ
วิปริตน่าดู
ผู้คนคงเปียก
กันหมด

ฟัง
นะ
กว่าเรา
! จะแยกกันได้
ก็ต้องตอน
สองทุ่ม

เธอก็
ไม่อยากให้
วันอาทิตย์
เป็นวันที่
น่าเบื่อหน่าย
ใช่ไหม

ช่วยกัน
ทำให้มัน
สดใส
บ้างสิ
!

ก็ได้
ก็ได้
!

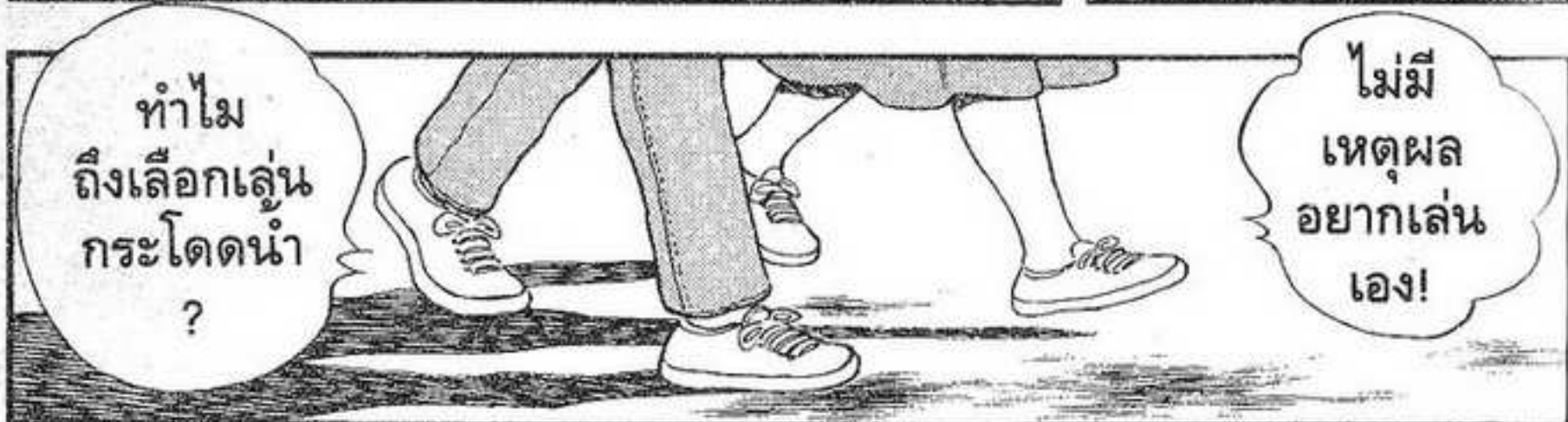
แต่
ขอบอก
ไว้ก่อน
นะว่า

แค่
วันนี้
วัน
เดียว

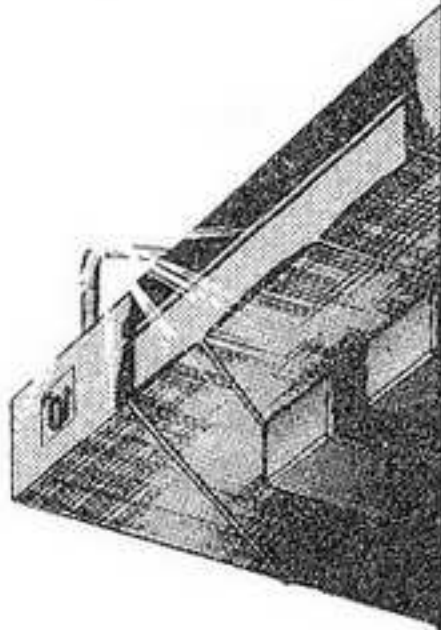
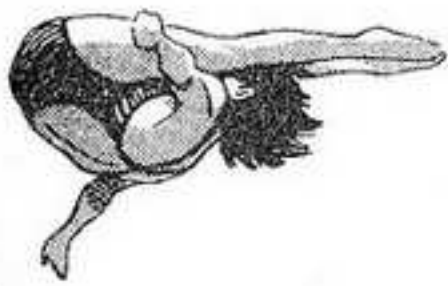
พรุ่งนี้
อย่าได้มา
ใกล้ชิดฉัน
อย่างนี้
ด้วย

โอ้
|

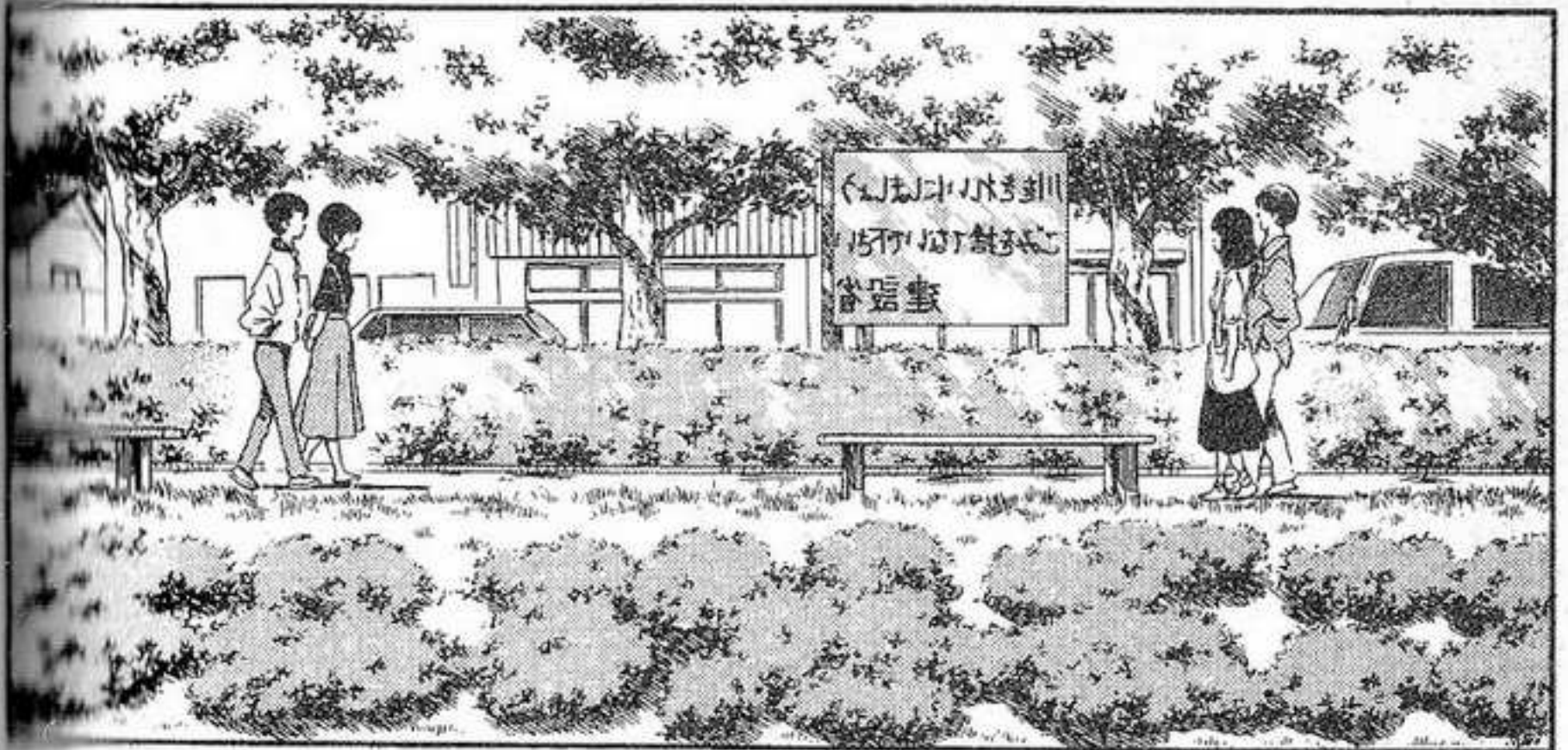
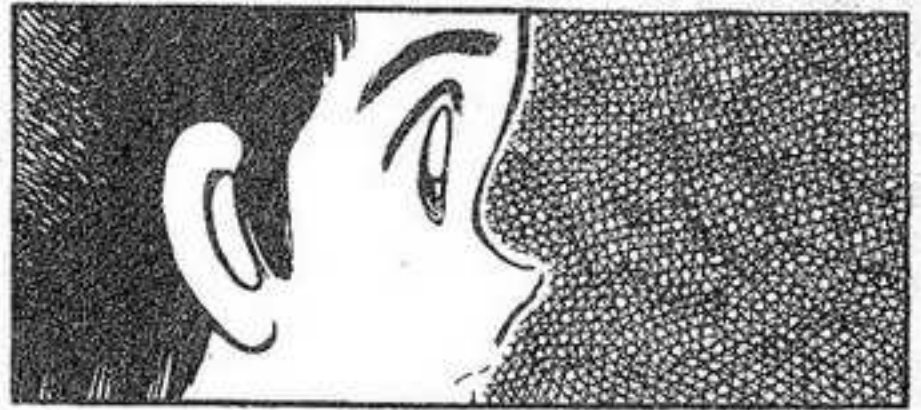

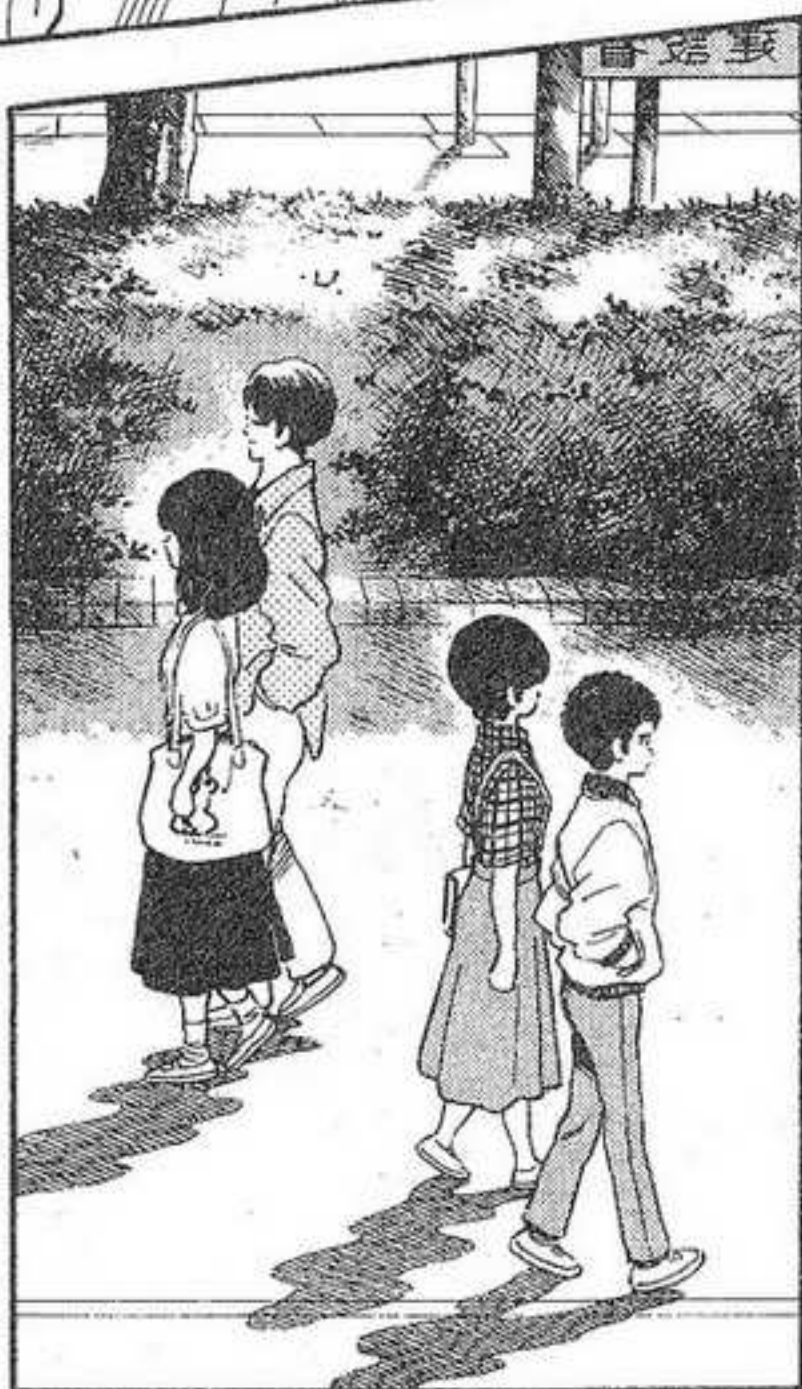
การกระโดดน้ำเป็นการแข่งขันประเภท "ความสวยงาม"

เครื่องจักรไม่สามารถให้คะแนนความ "สวย" ของท่าได้

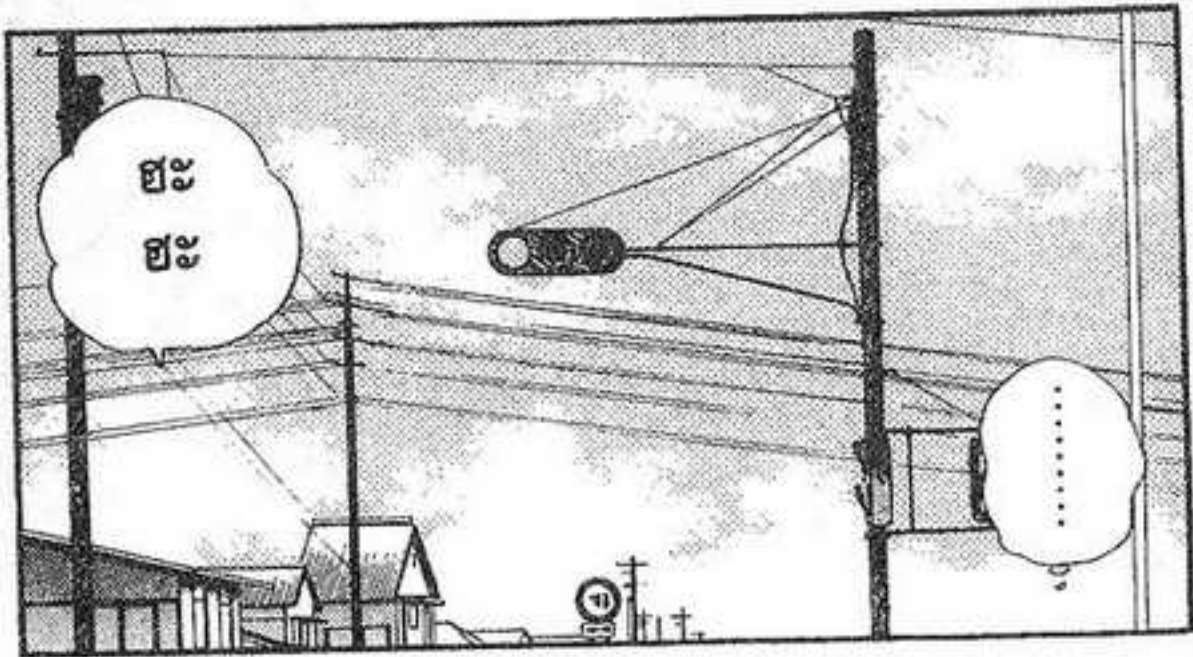
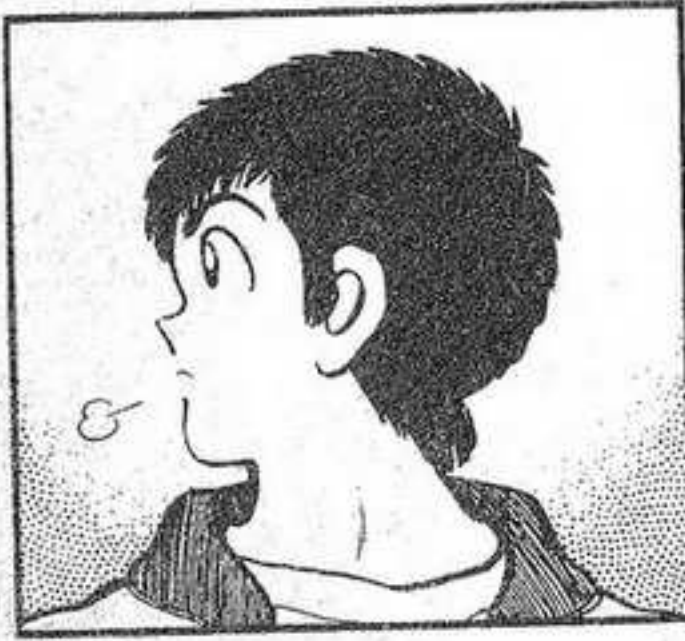

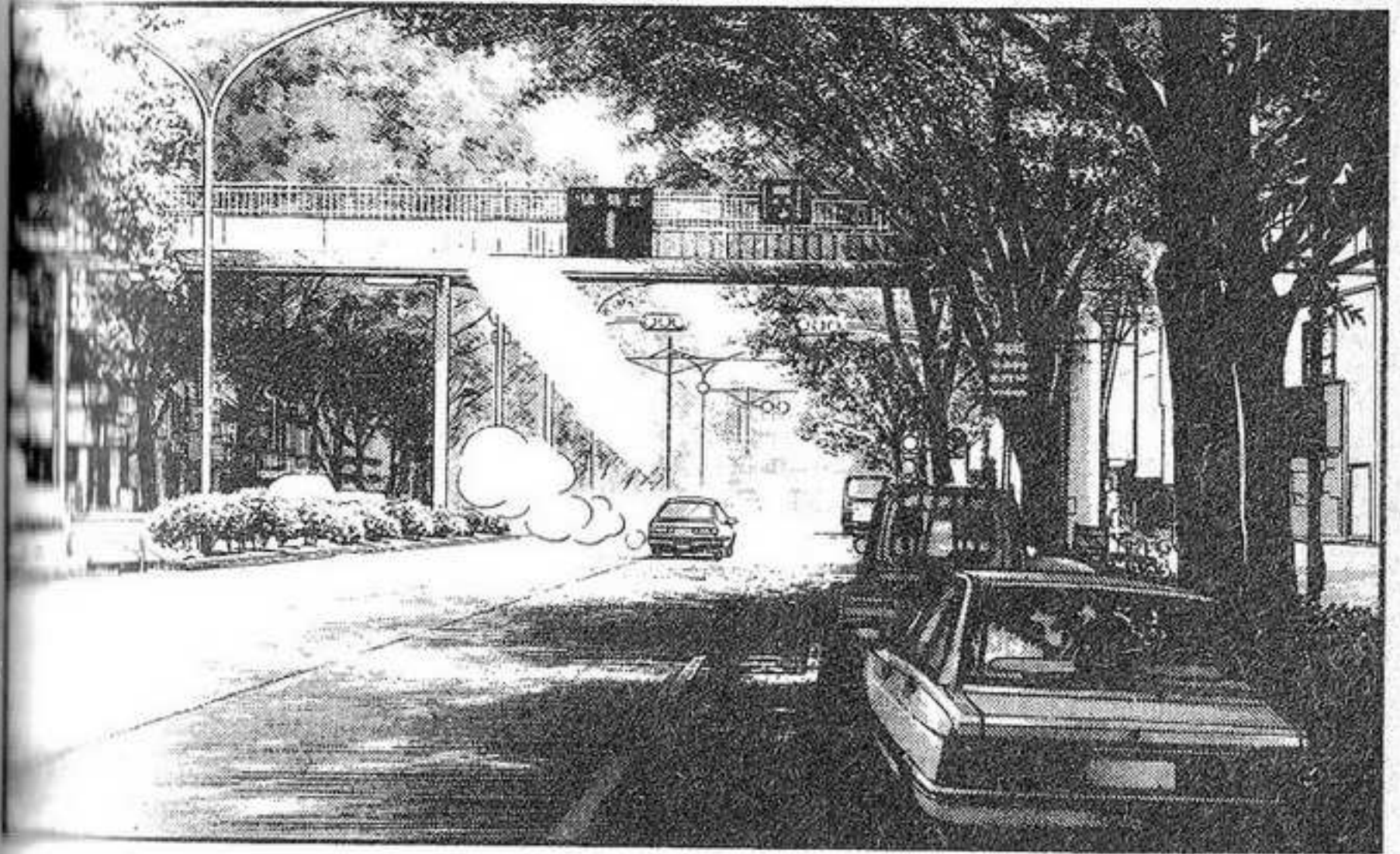
"สวย"
ร...

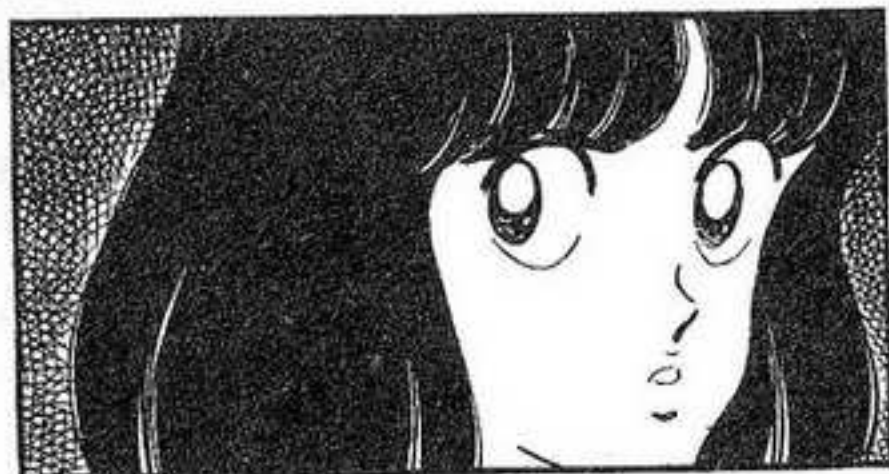
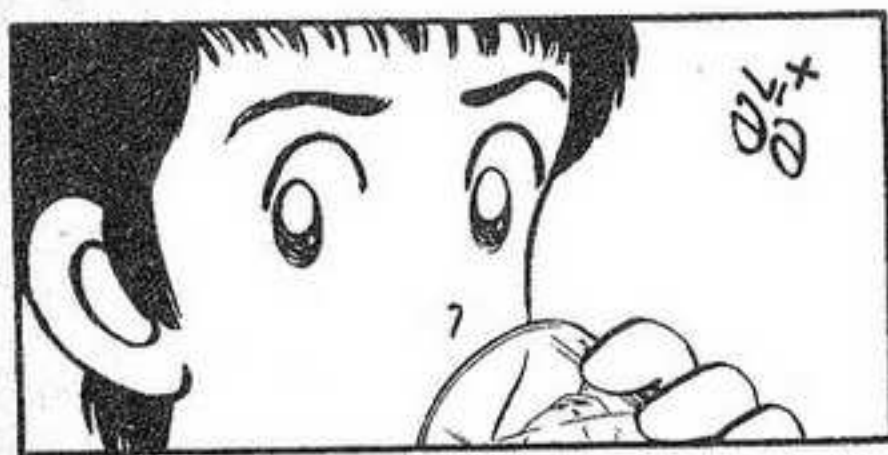
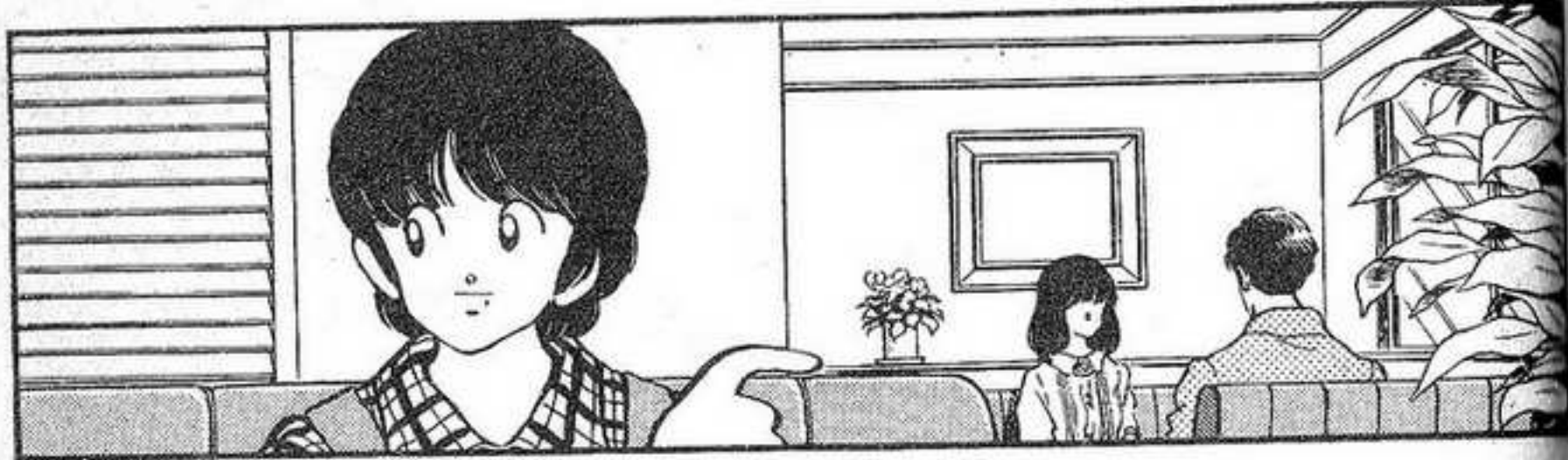

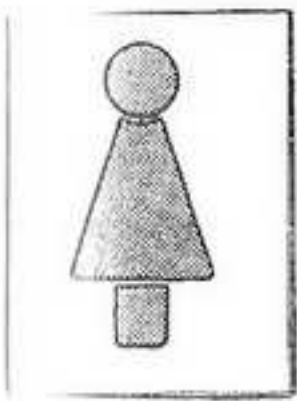

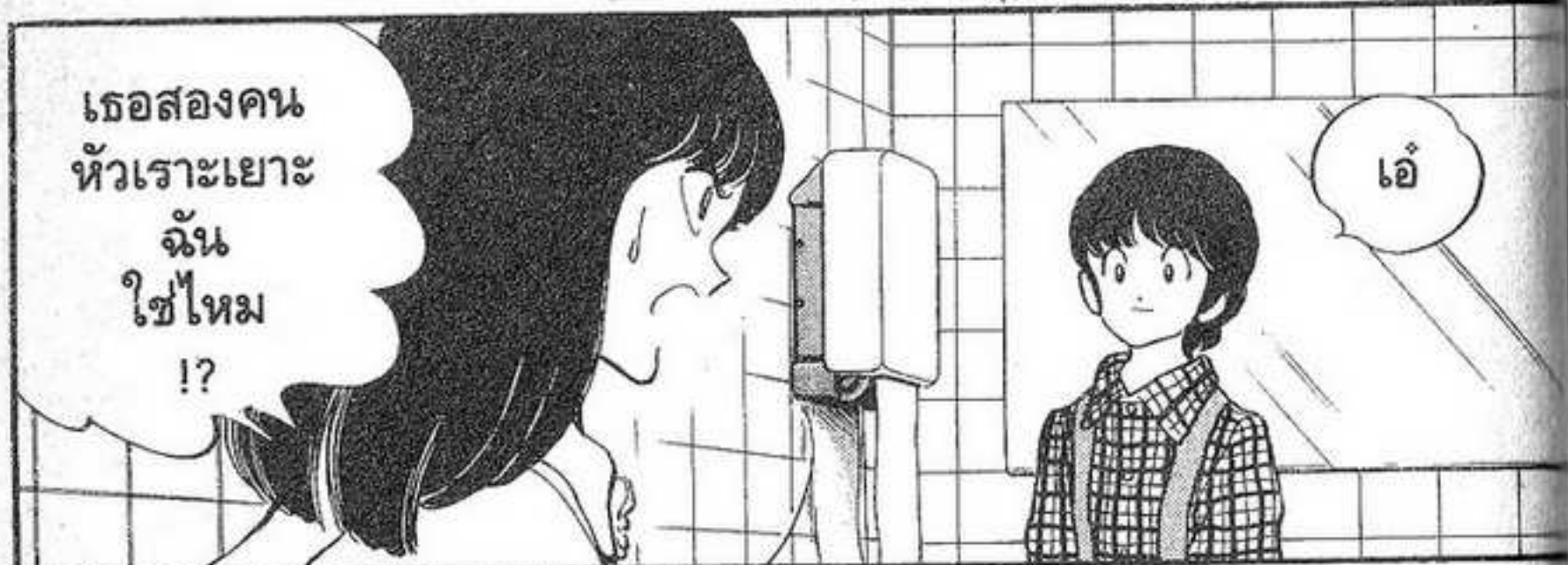

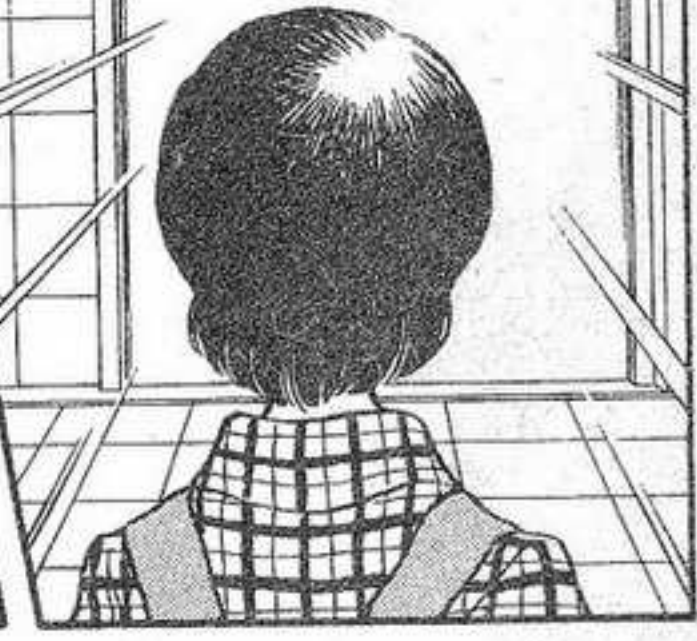

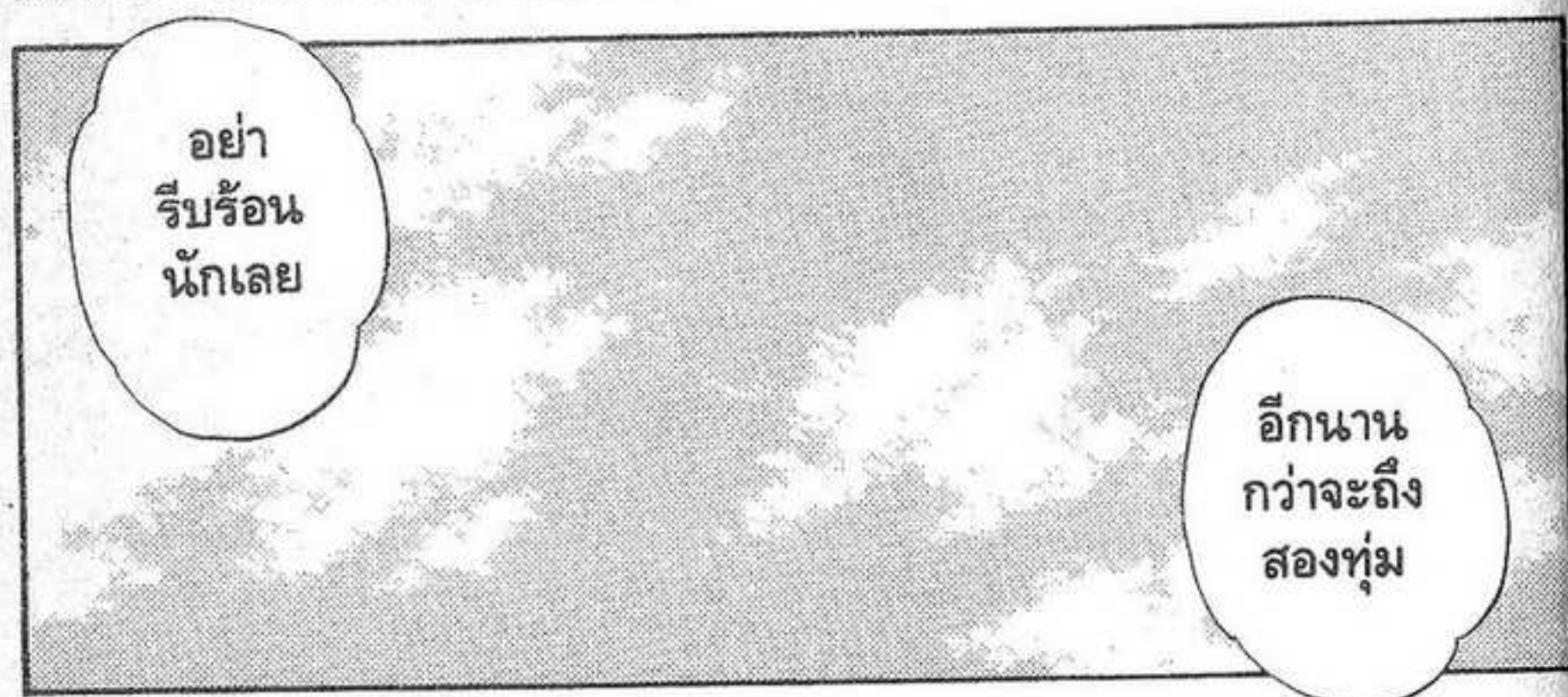
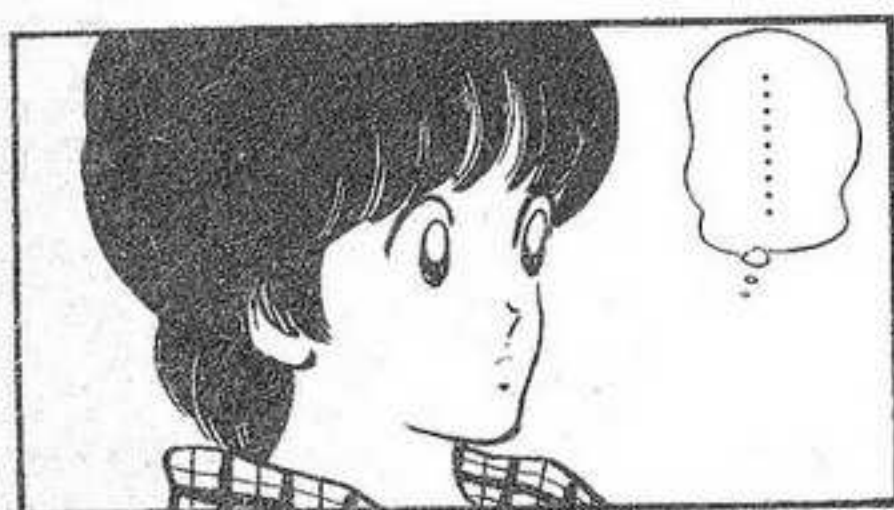
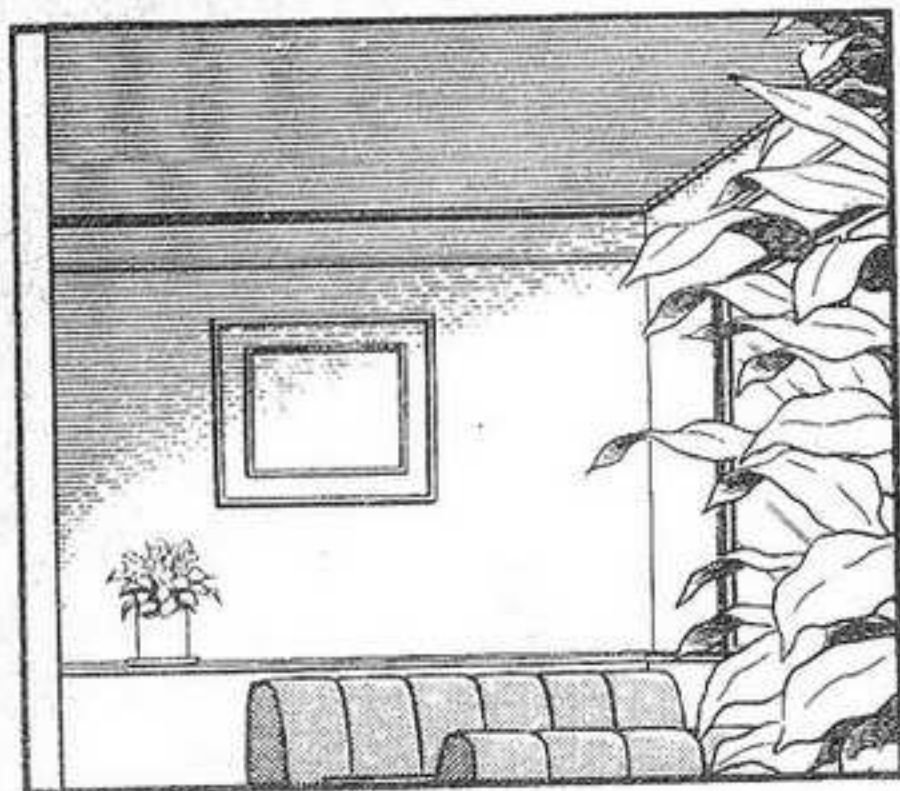

WOMAN

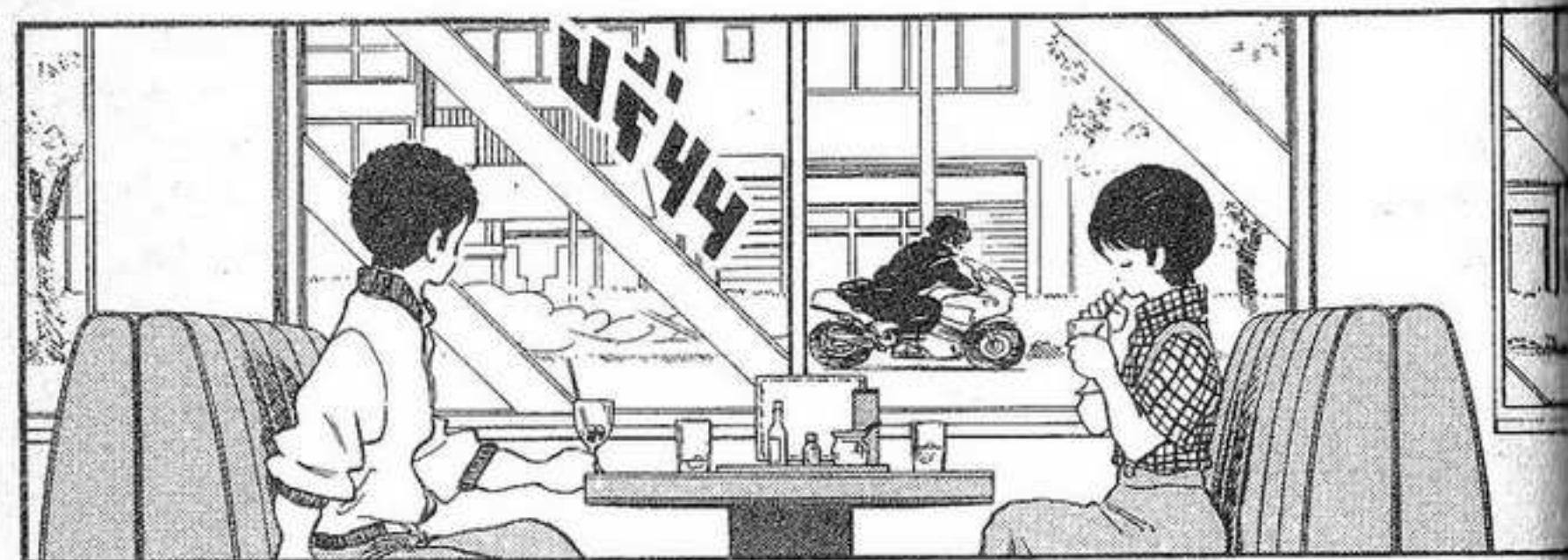
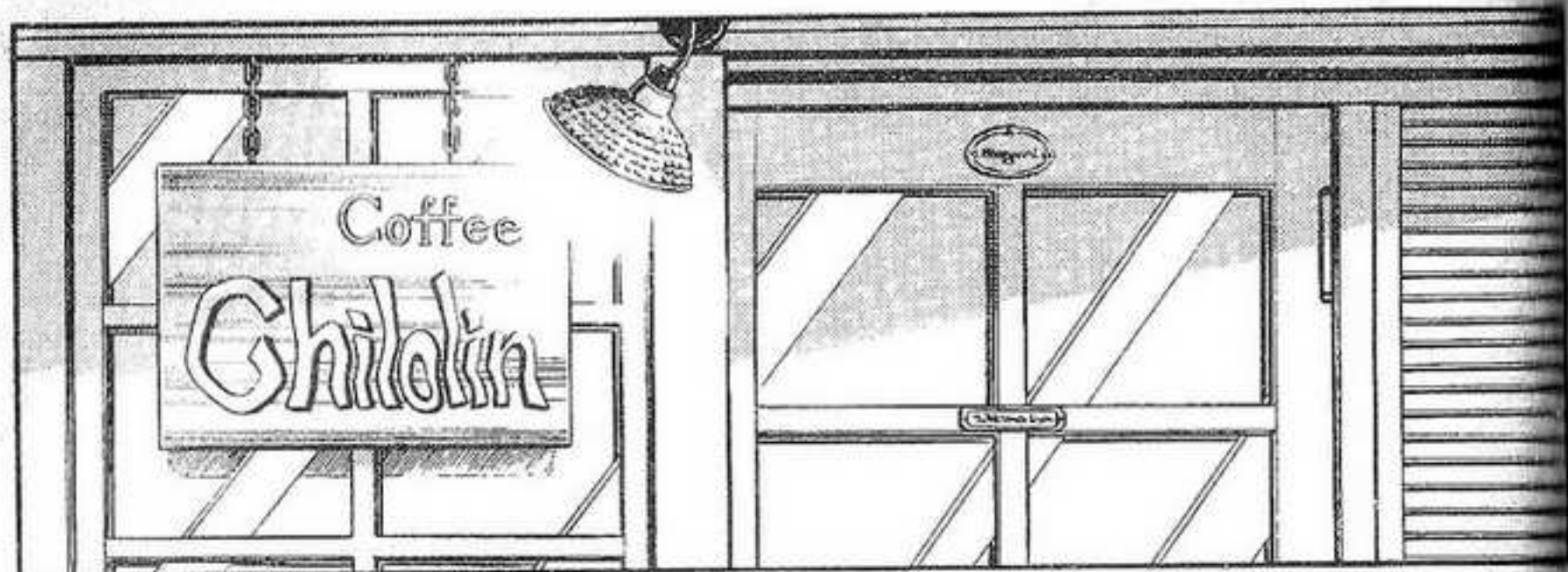

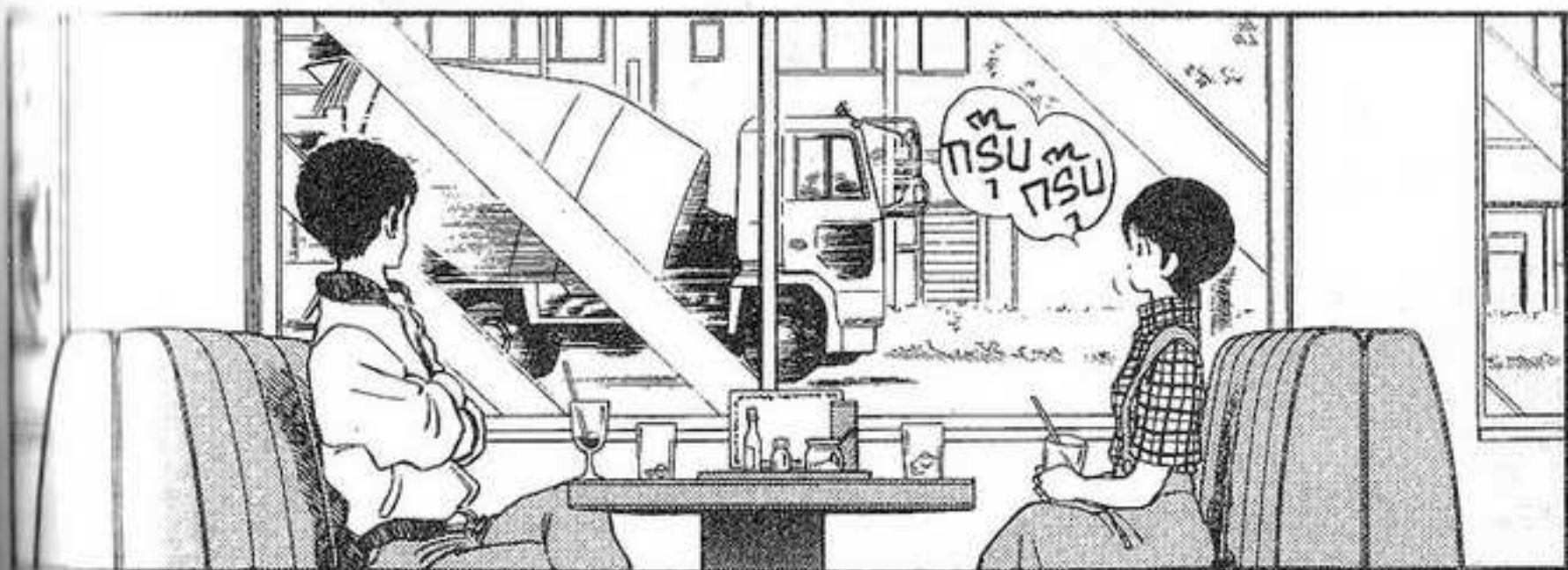

ตอน

ลูกชายคนโตขึ้นมาน่าดู

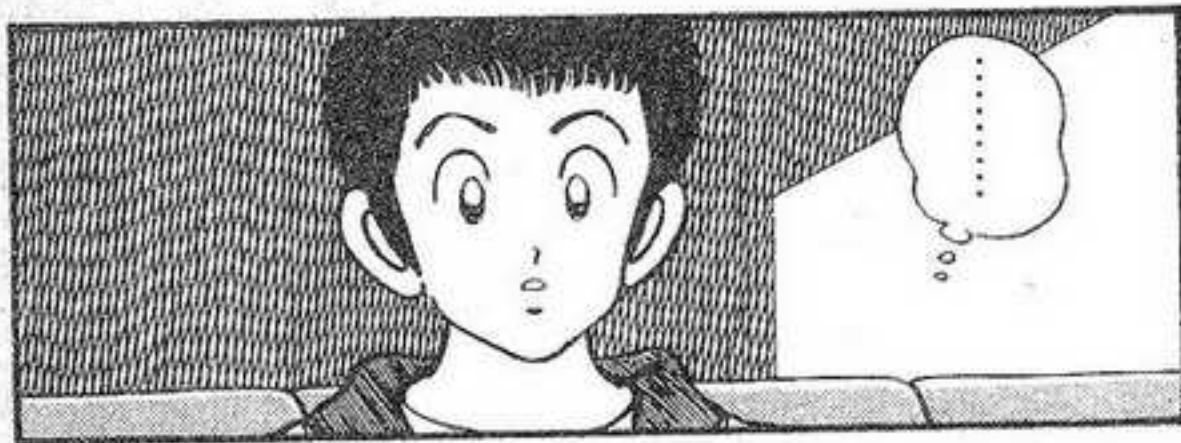
ก็
ไม่เห็น
มีอะไร
นี่นา

นอกจาก
ว่ายนํ้าแล้ว
ไม่มีอะไรดี
สักอย่าง
?

สมัยม.ต้น
เข้าแข่งว่ายนํ้า
ติดต่อกัน3ปี
ได้ที่3
ติดต่อกัน
ตลอด

เป็น
สถิติ
ตายตัว
ที่น่าชื่นชม
ทีเดียว
ใช่ไหม?

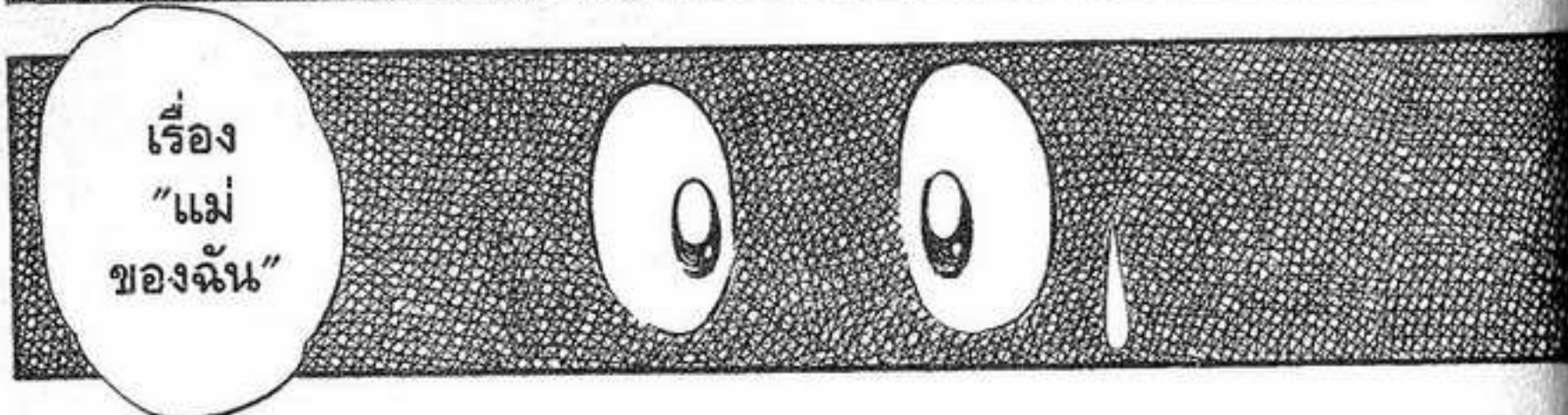
โอ๊ะโอ๊ะ
ขอโทษ
ที่

ลืมไป
อีก
อย่าง

มี
ความสามารถ
ทางเรียงความ
อีกด้วย

ตอนอยู่ป.5
ส่งเรียงความ
เข้าประกวด
ในวิบูลย์กิจ

เรื่อง
"แม่
ของฉัน"

“แม่ของผม
สวยที่สุดในโลก
ผมคิดว่า
สวยกว่า
นางงามจักรวาล
เสียอีก

“แม้จะ
ไม่เคยเห็น
นางงาม
จักรวาล
ก็เถอะ”

เฮ

เฮ

นั่น
แม่ของฉัน
เขี่ยไปเองนะ

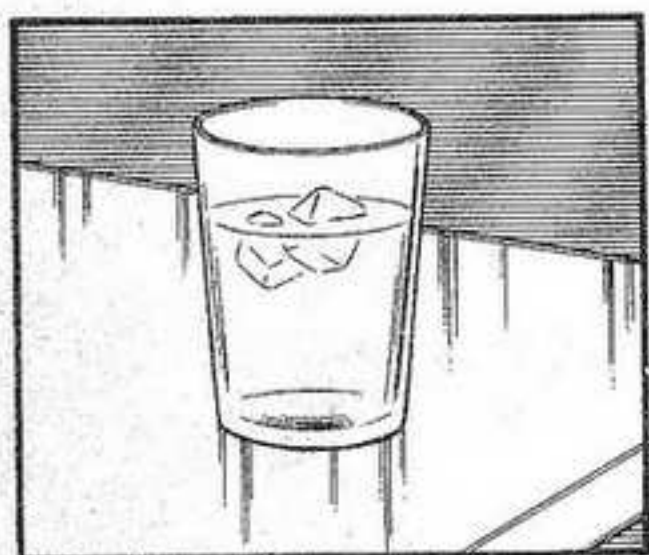
ทำ

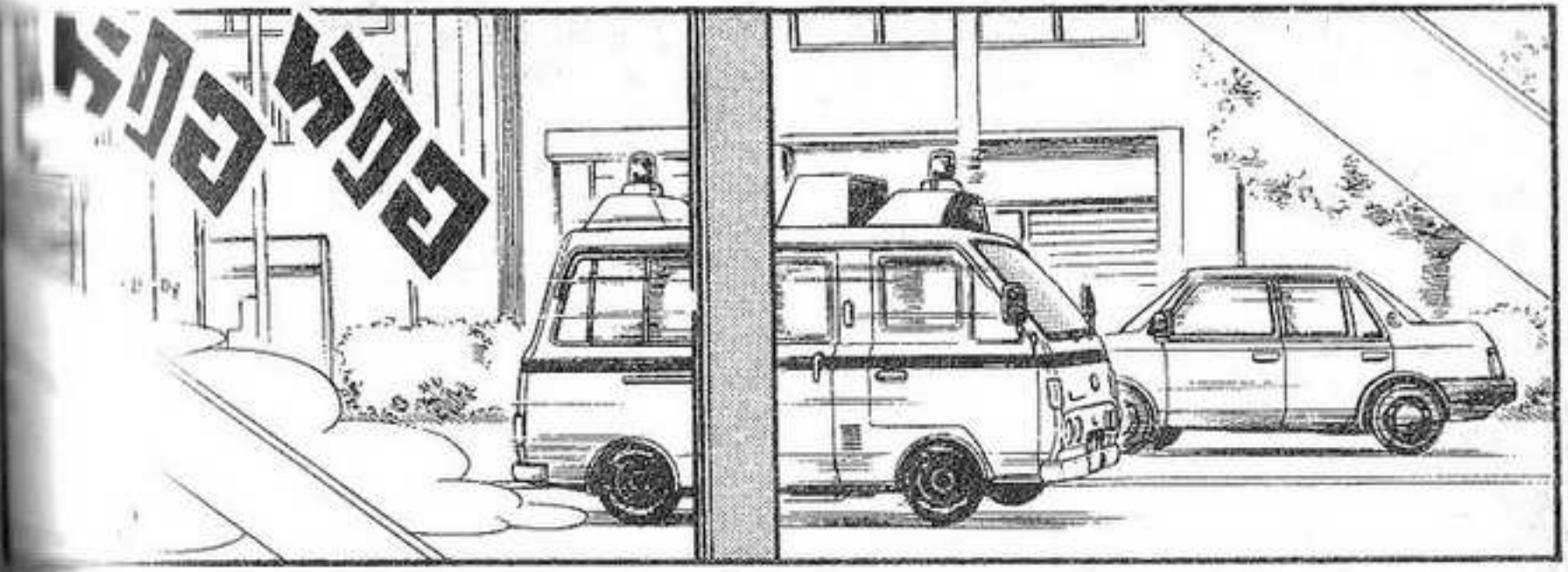
ทำไม
ถึงรู้
ขนาดนี้
ล่ะ...

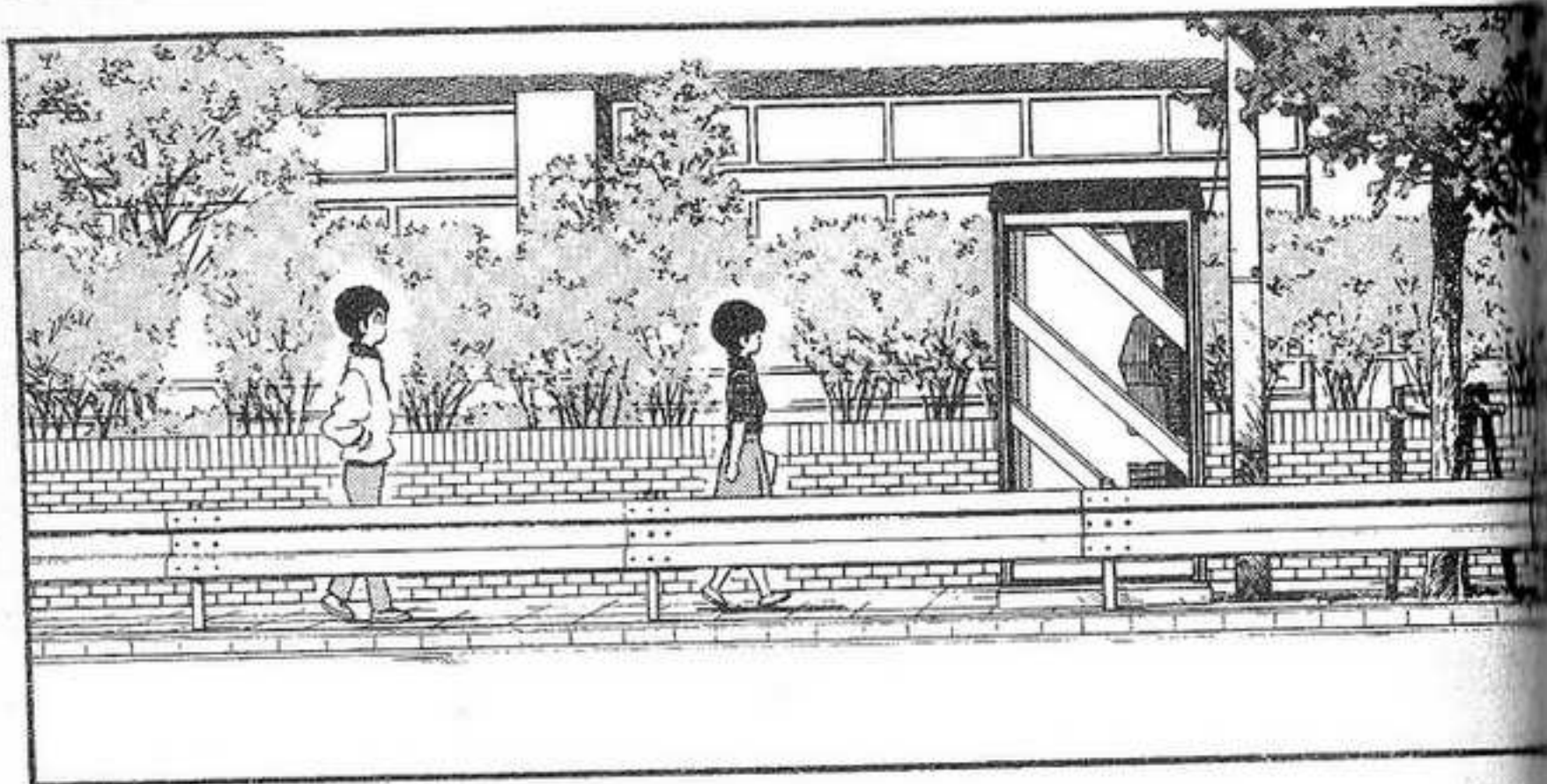
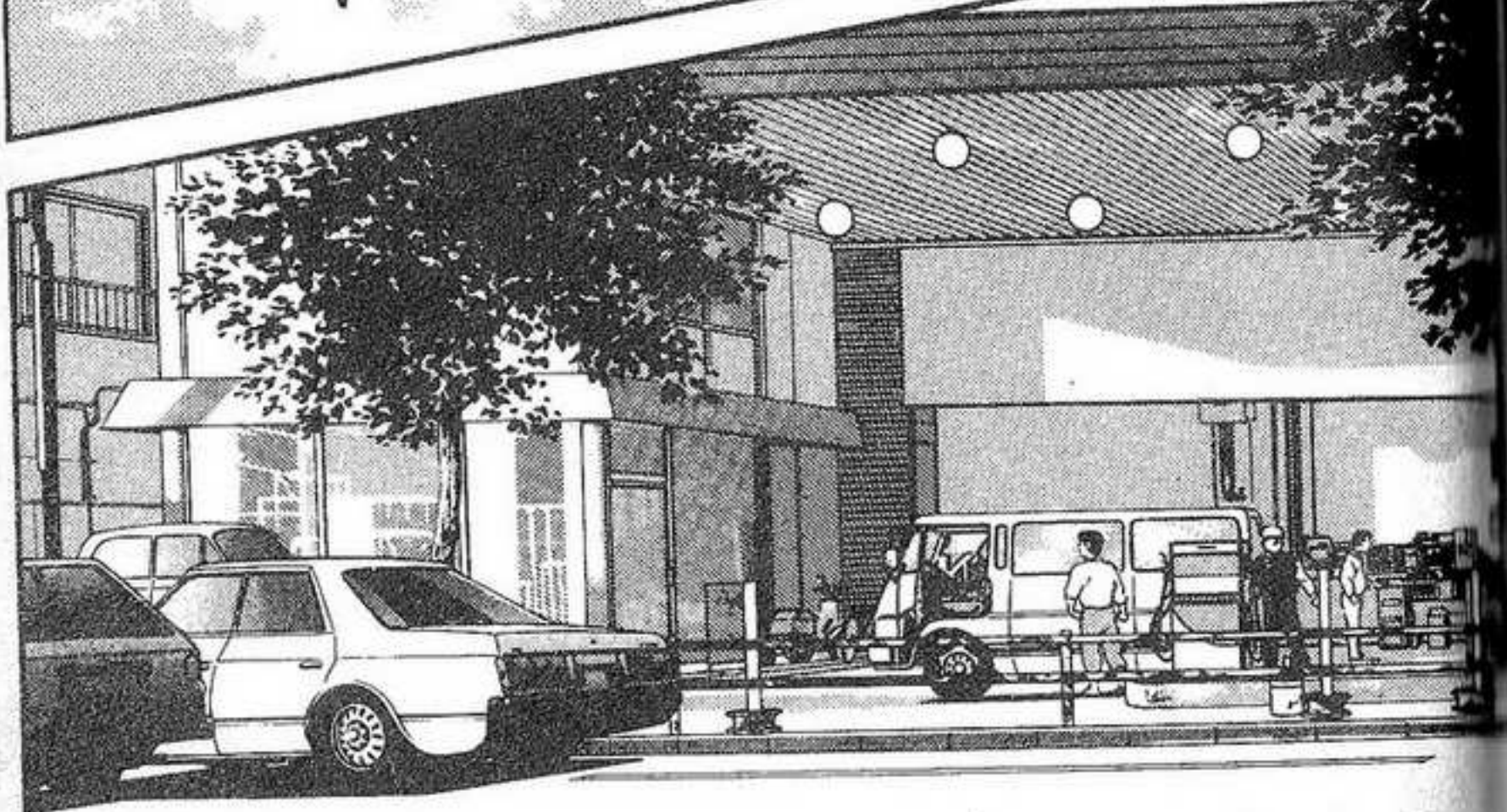
ก็
อย่างที่
คุณพูด
ไง

ฉันสนใจ
เรื่องราวของลูกชาย
ตระกูลยามาโตะ
ที่มีความแค้น
อันลึกดำ

新新

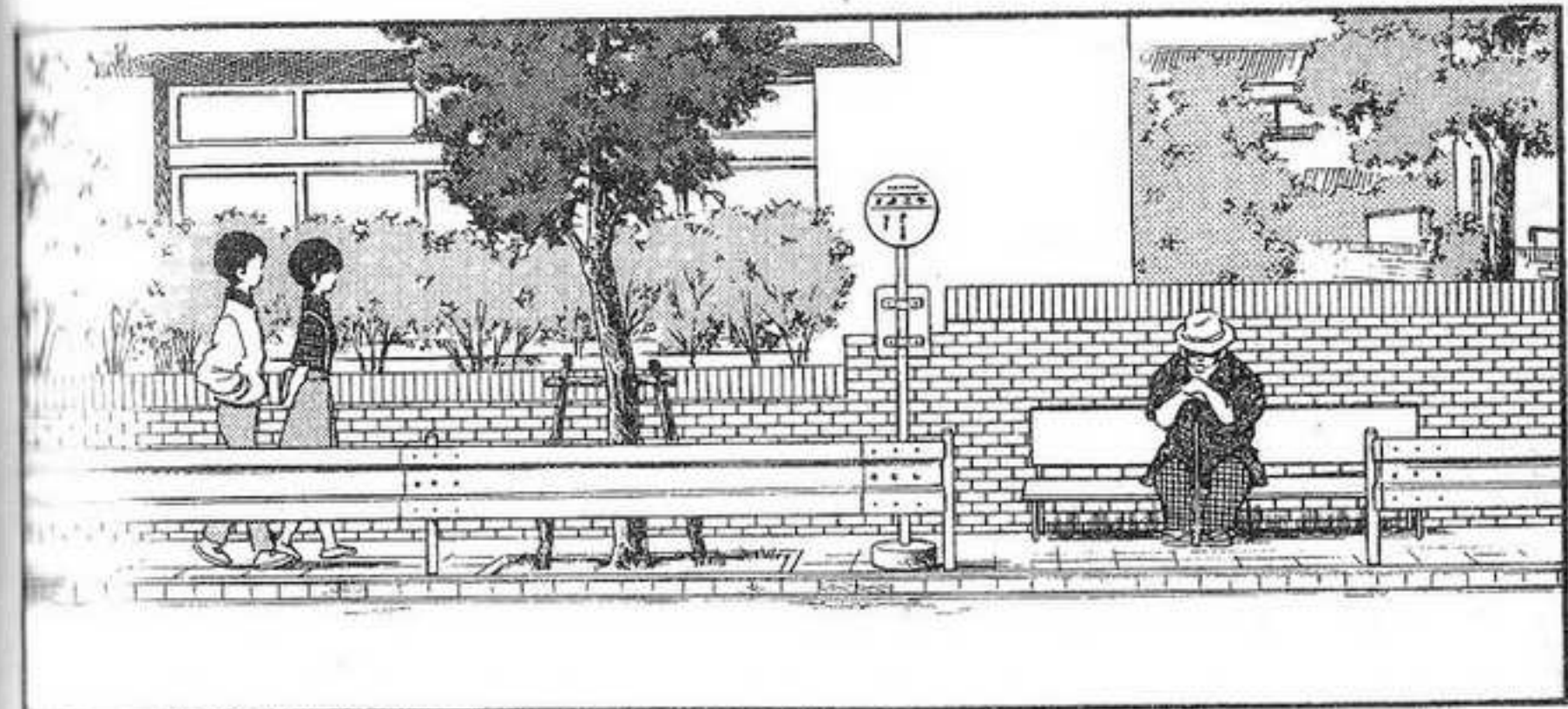

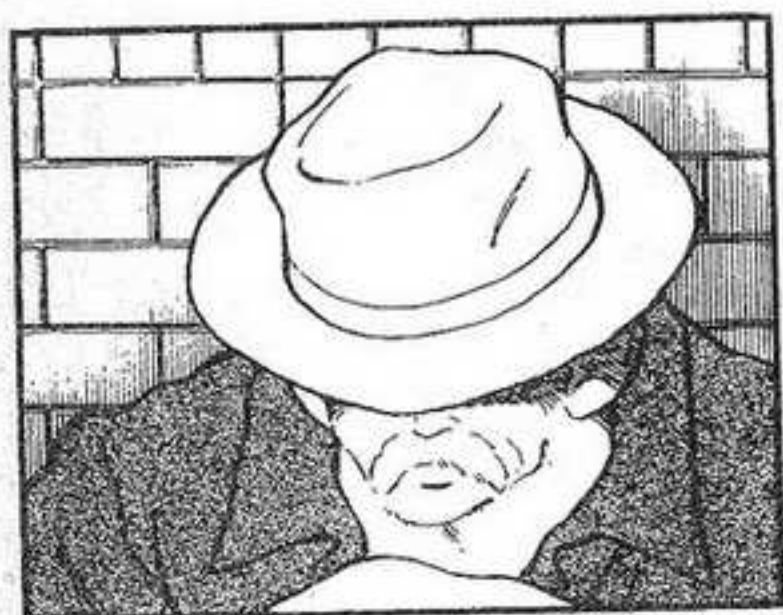

เดิน
ชักช้า
อยู่ได้

เฮ
|
เฮ
|
!!

นี่ สีหน้า
คุณตาคนนั้น
ไม่ค่อยดี
เลยนะ
?

อ้อ
?

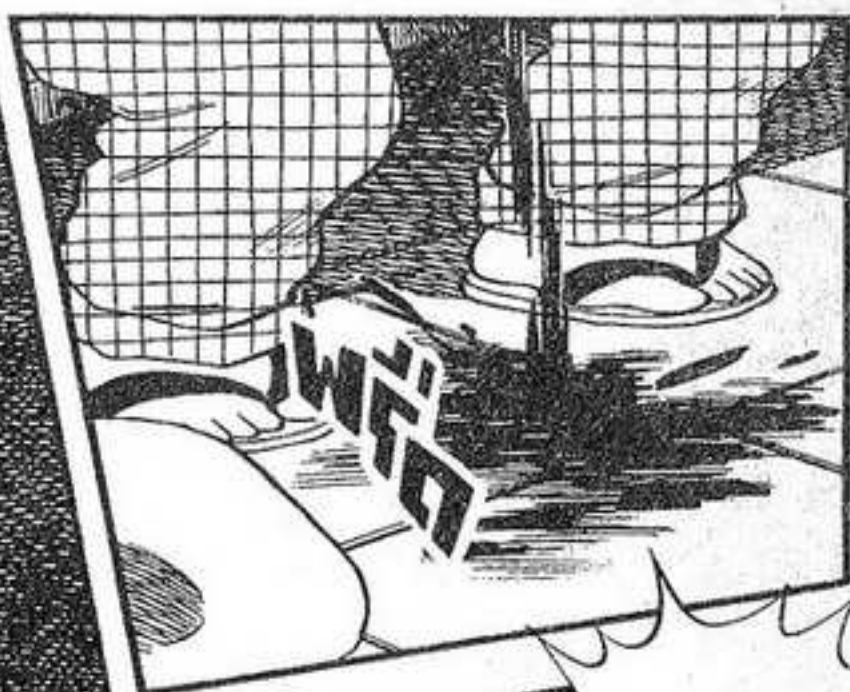
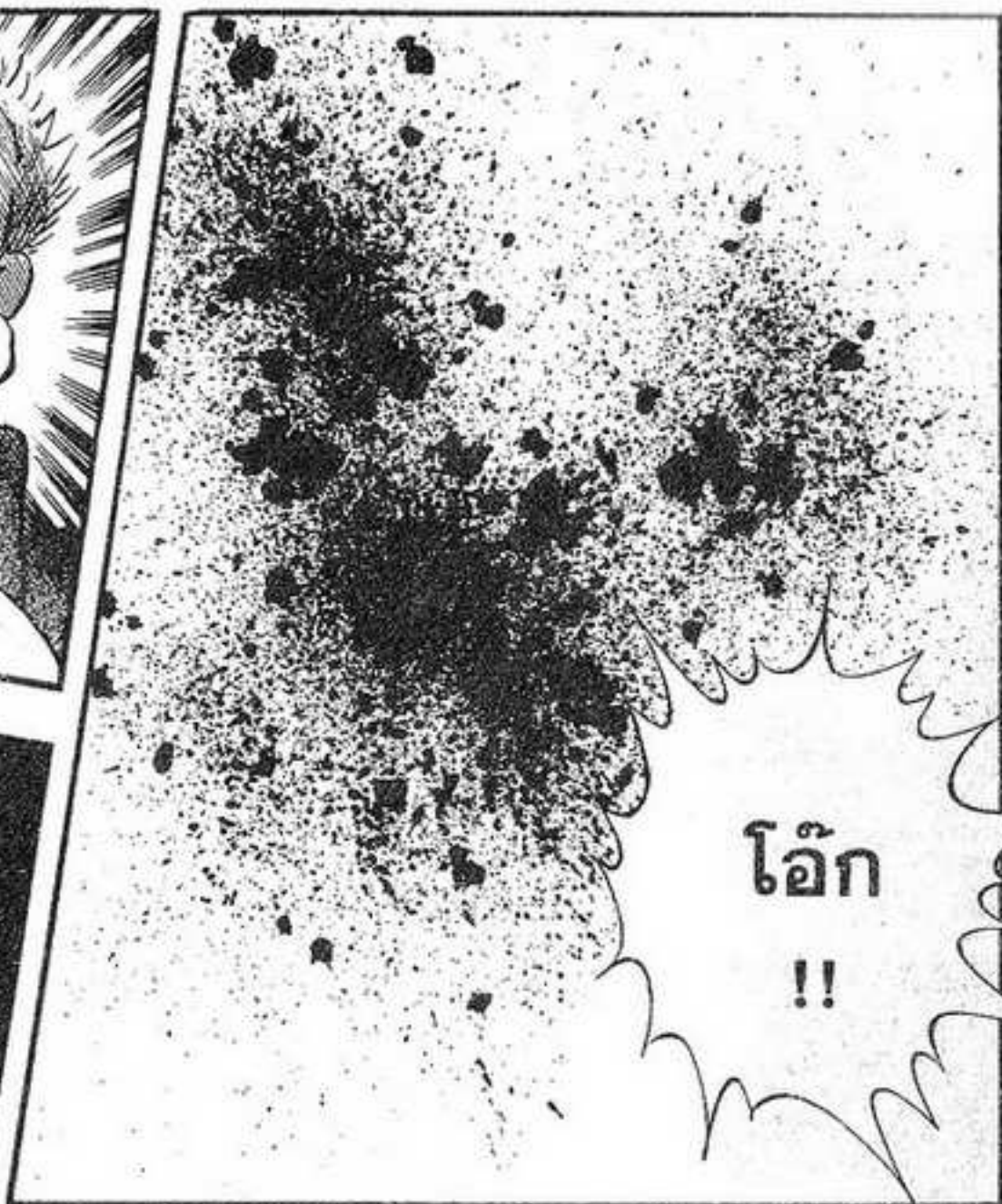

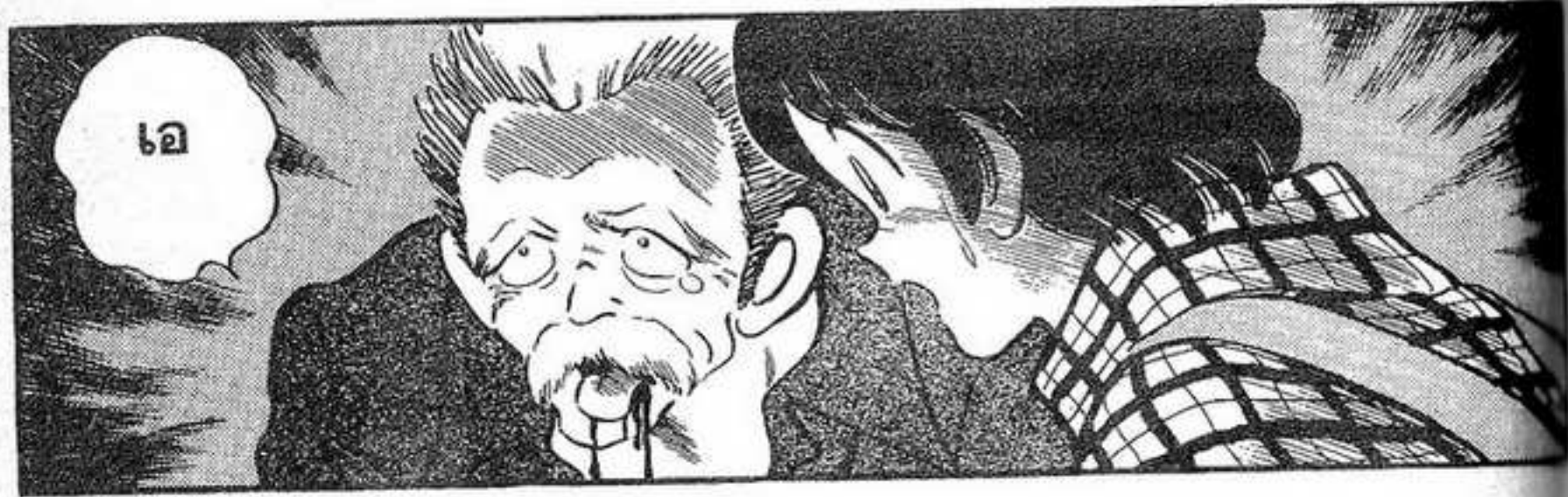
แก่แล้ว
ก็เป็น
แบบนี้
แหละ

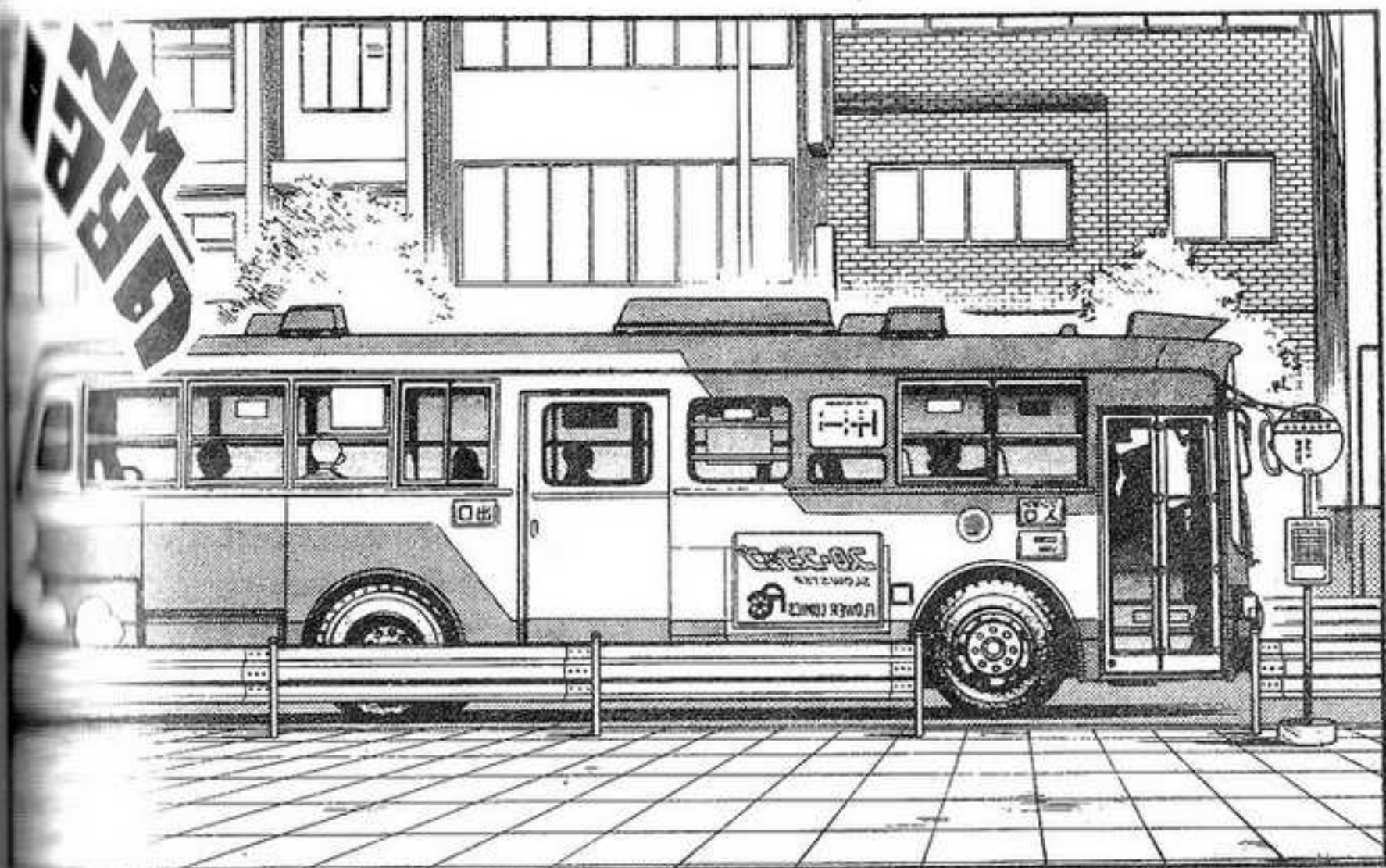

งั้น
หรือ
.....

ท่าทาง
ว่าง
ไซ
ไหม

ช่วย
บีบไหล่
ให้ทีสิ

ฮึ

ทำดีกับฉัน
แล้วมักจะ
ได้ดีตอบนะ

เป็นเทวดา
ปลอมตัวมา
เที่ยวให้พร
คนดี
รึไง?

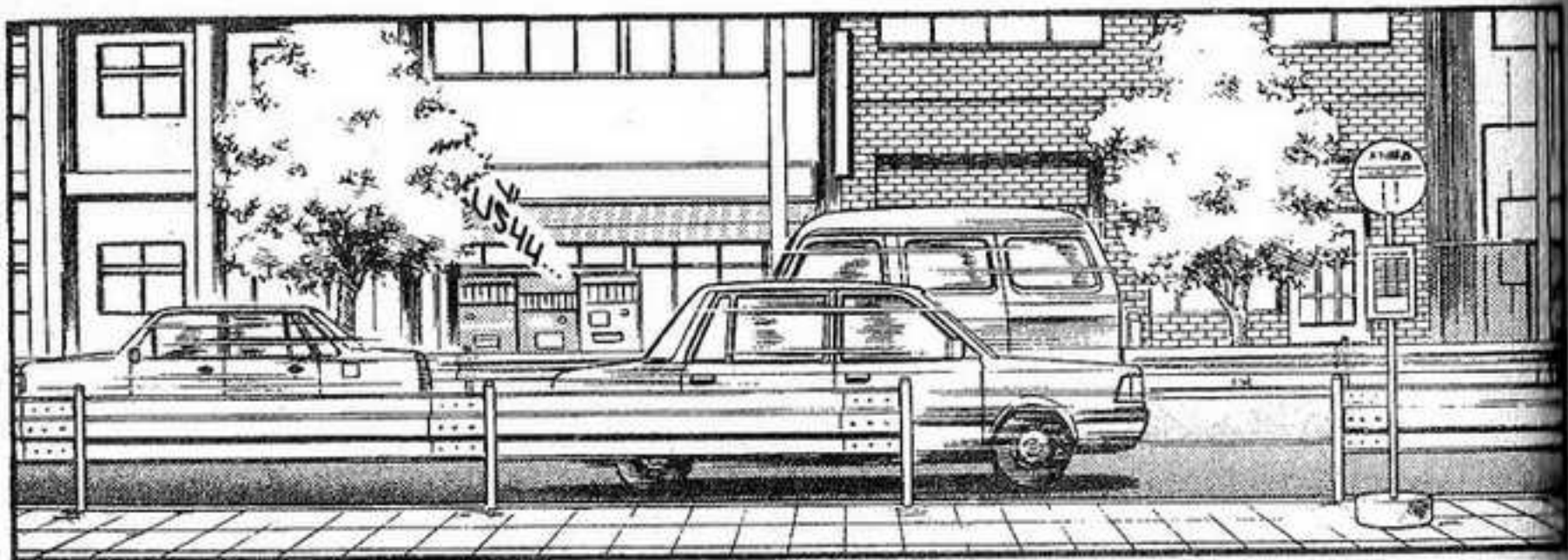

โอ้
!!

ดูหน้าตา
พ่อหนุ่มแล้ว
เหมือนฉัน
สมัยหนุ่มๆ
ไม่ผิดเลย

ครับ
ครับ

พูด
เพราะดี
จริงๆ
ครับ

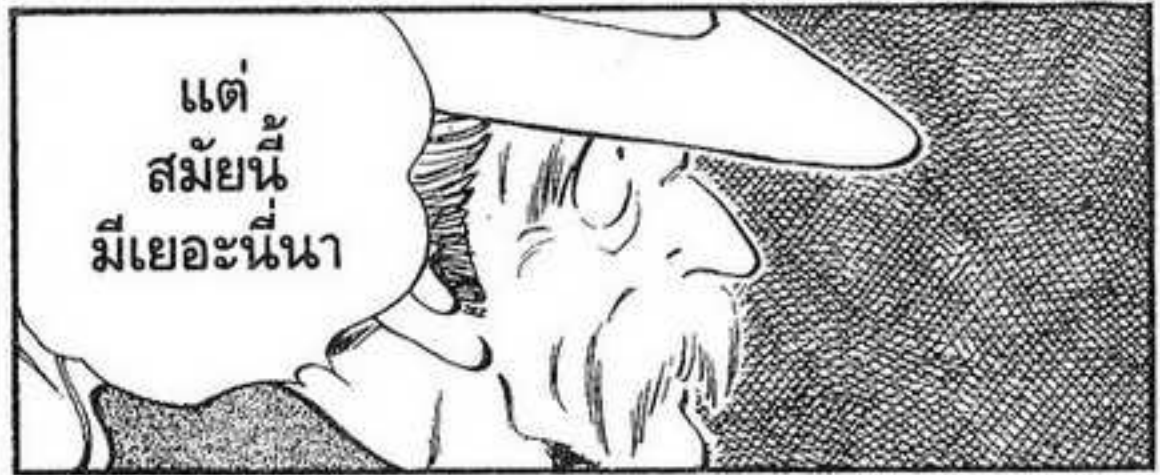
เดอนี่
คุรัก
สมัยนั้น

เขา
เดทกัน
กลางวัน
แจกๆ
แล้ววี...

เดทกันกลางวัน
ของวันอาทิตย์
ไม่แน่เสมอไปว่า
เป็นคุรักกัน

แต่
สมัยนั้น
มีเยอะนี่นา

ชื่อ
อะไรล่ะ
?

ผม
รู้ว่า
เธอ
?

แม่หนู
นั้น
ชื่อ
โนมียะ

แล้ว
เธอล่ะ
พ่อ
หนุ่ม

ยามาโตะ
เคย์สุเกะ

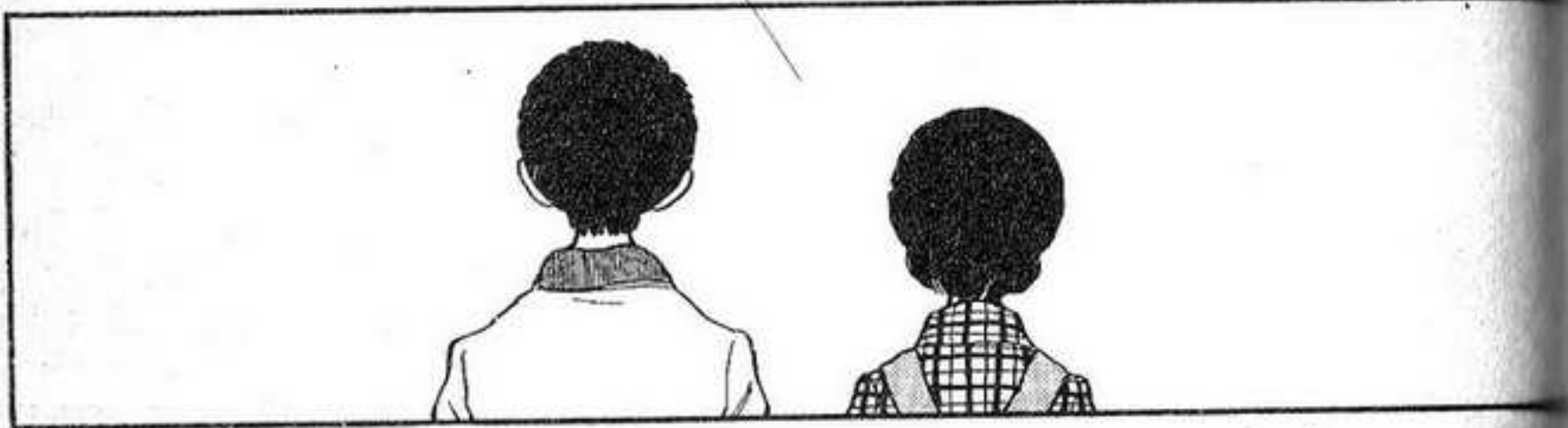
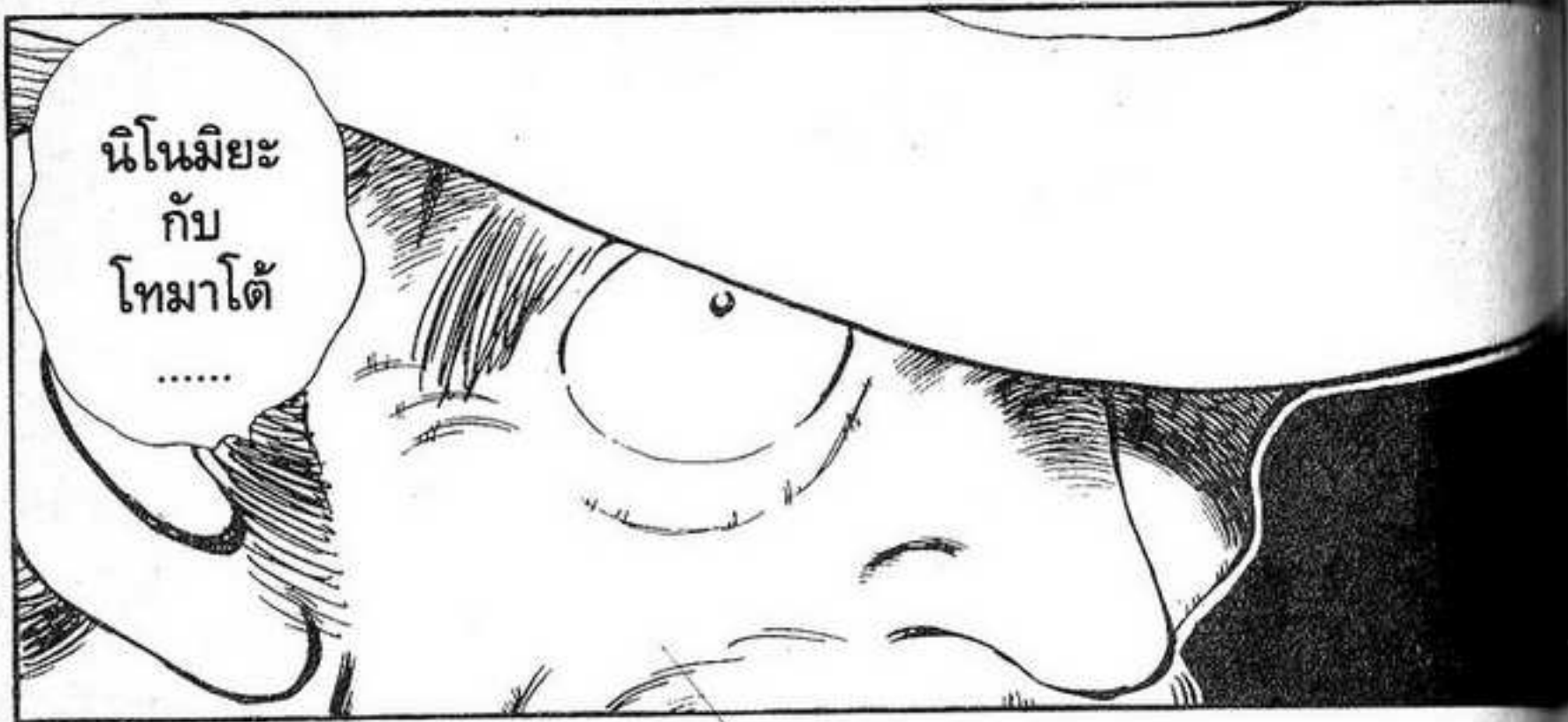
เอา
อีกแล้ว
คุณตา
กระอัก
น้ำ
มะเขือเทศ
อีกแล้ว

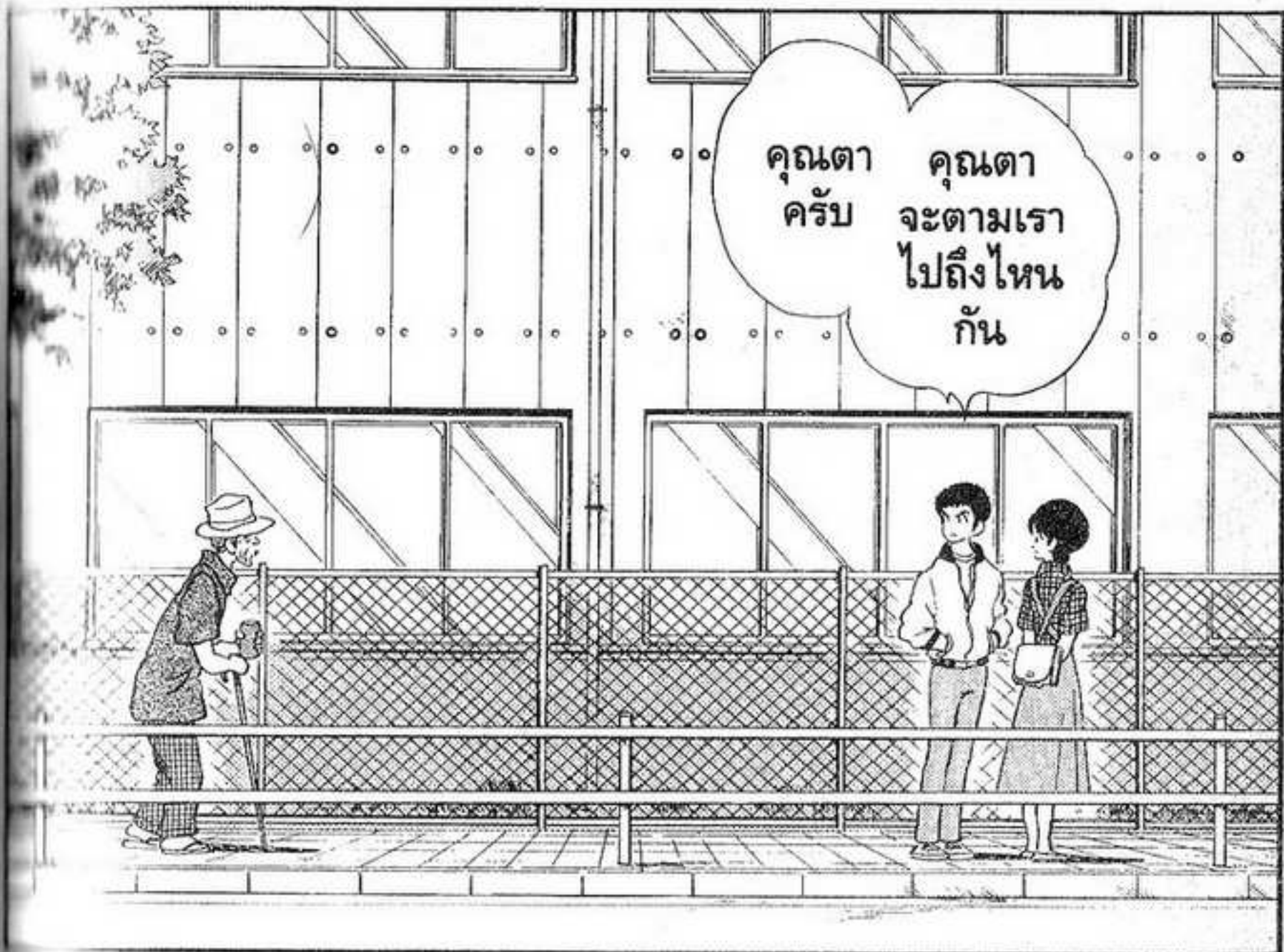

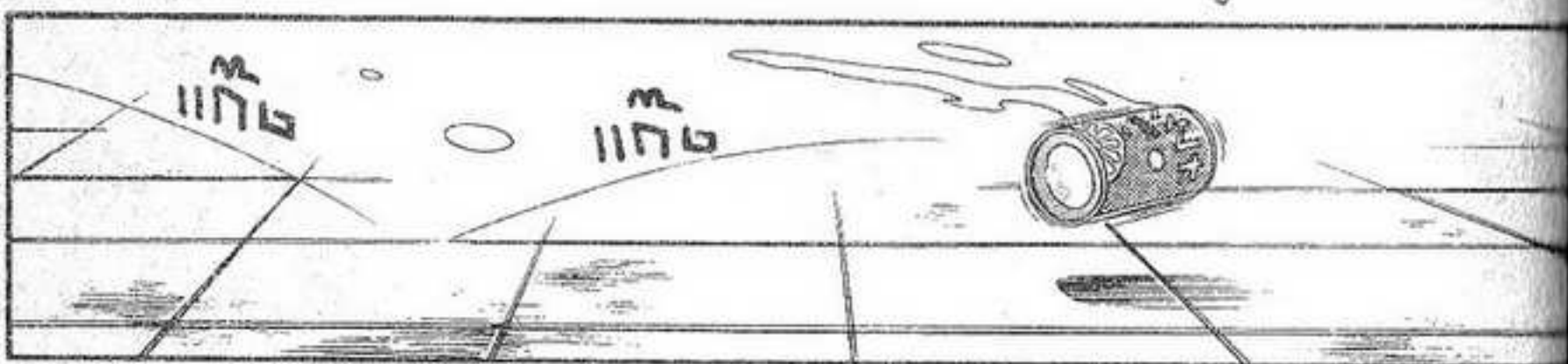
ตอน

นิโนมิยะกับยามาโตะ?

เดินช้า
มือขวา
หูฟังทาง
คนเดิน
อีก!

ตา
แก่
นี่
!

อา
....
น้ำ
หวาน

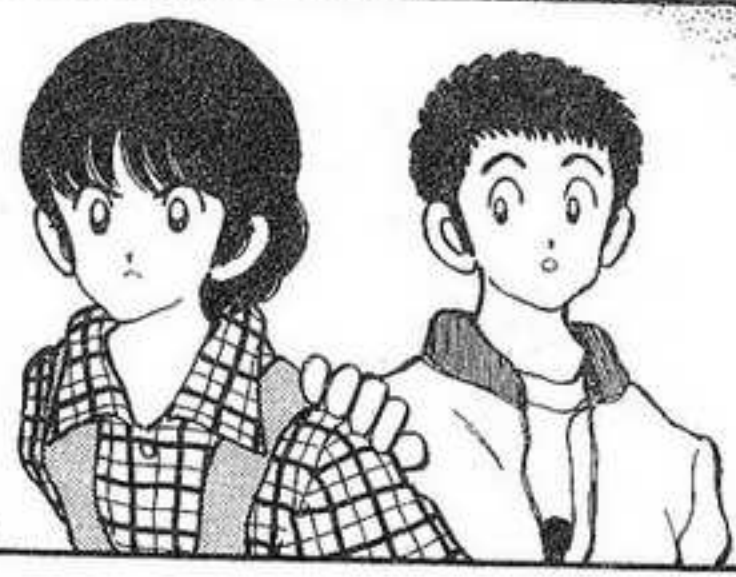

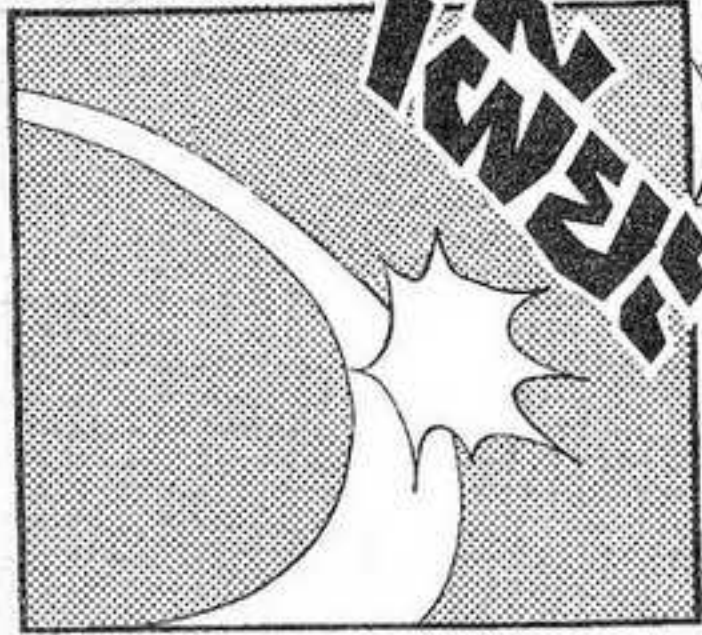
น้ำ
หวาน
อะไร
กัน

รีบ
กลับบ้าน
ไปกินน้ำชา
ไป!

เฮ้

หยุดนะ
พวกคุณ
!

รังแก
คนแก่
ใช้ได้
ที่ไหน
!

อูย
!!

ขอโทษ
คุณตา
แก่ชะ
!

โอ
โอ
!!
ถ้า
เสียงดัง
กับฉัน
เซียววี

สวยดีนี่
อยากรู้
จัง
น้องใส่
กางเกง
ใน
สีอะไร

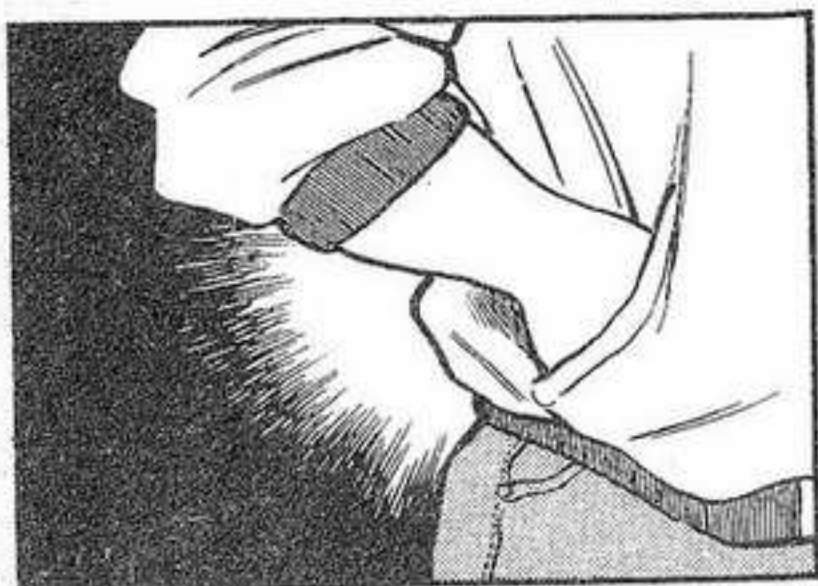

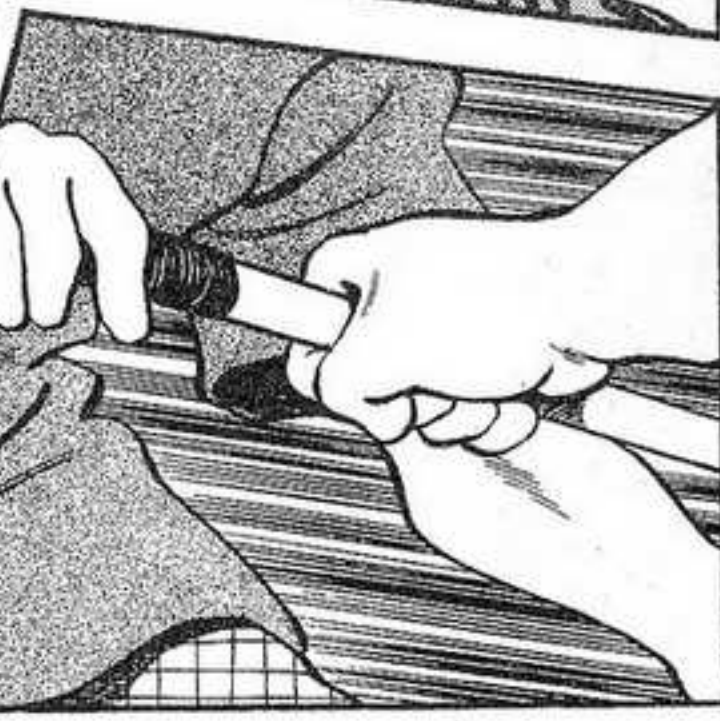
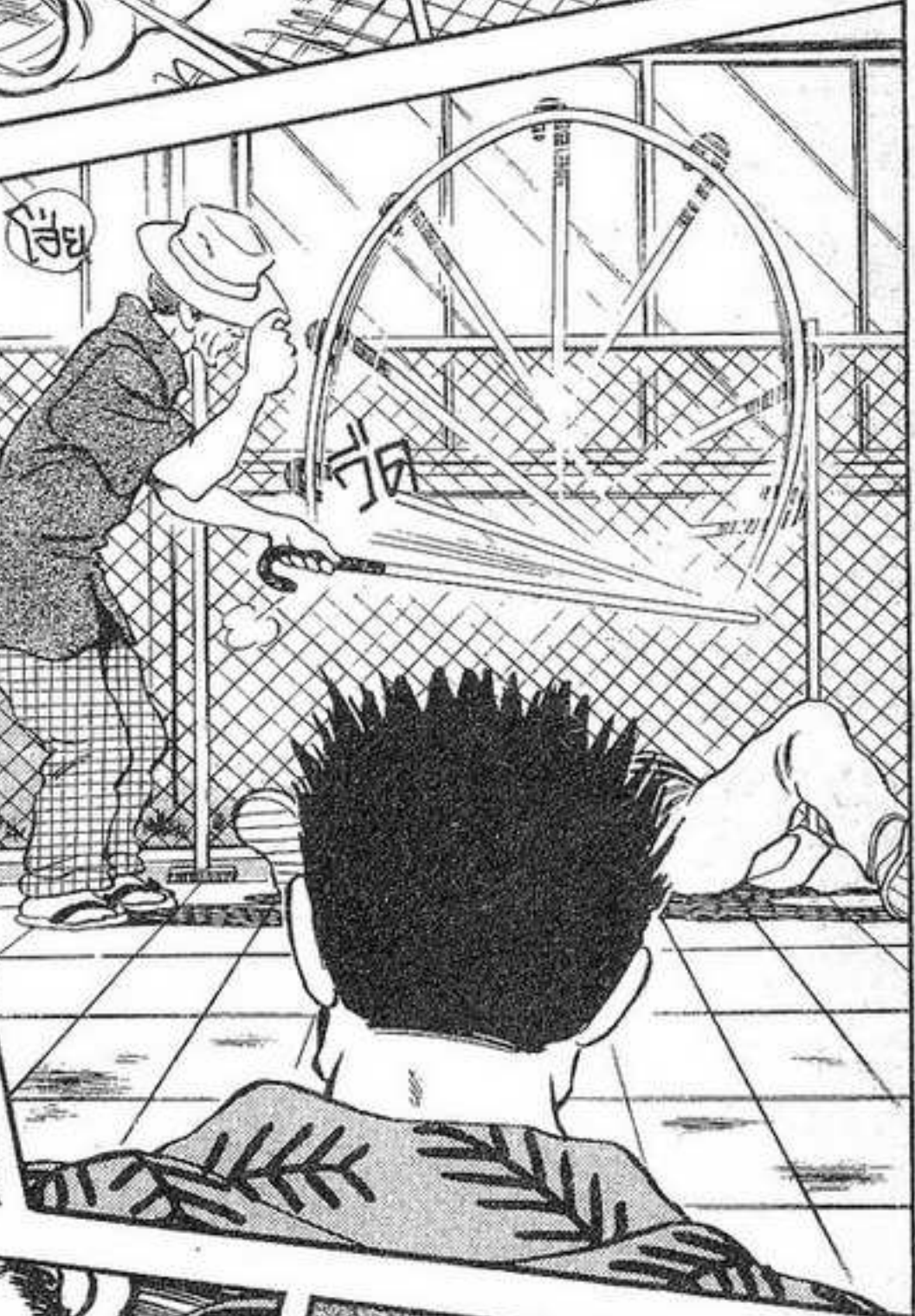
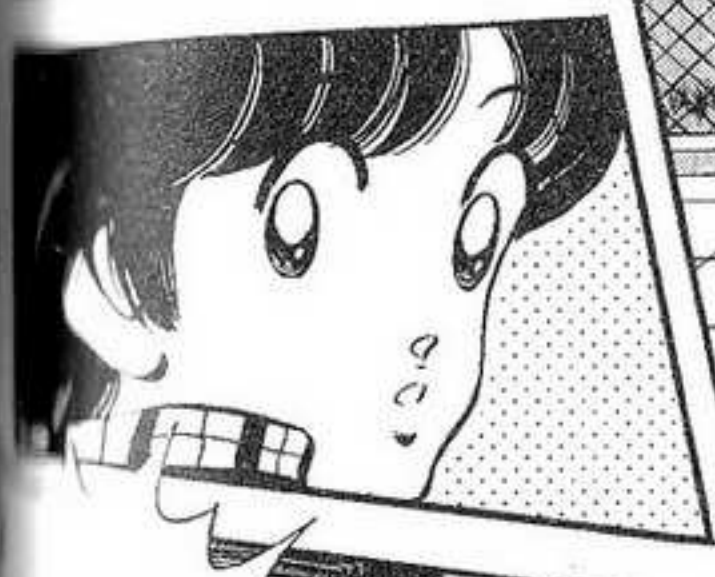

ว้าย !!

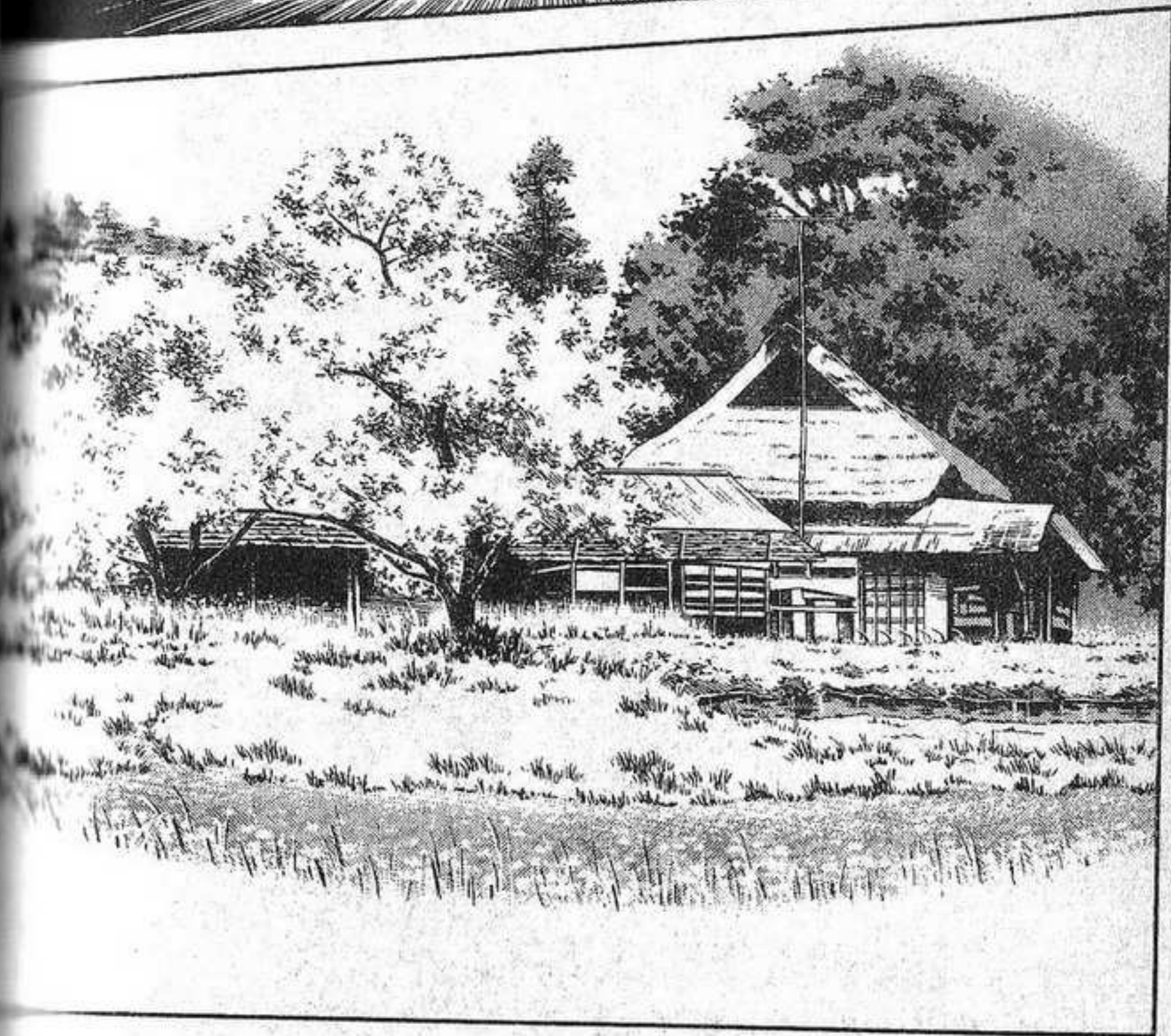
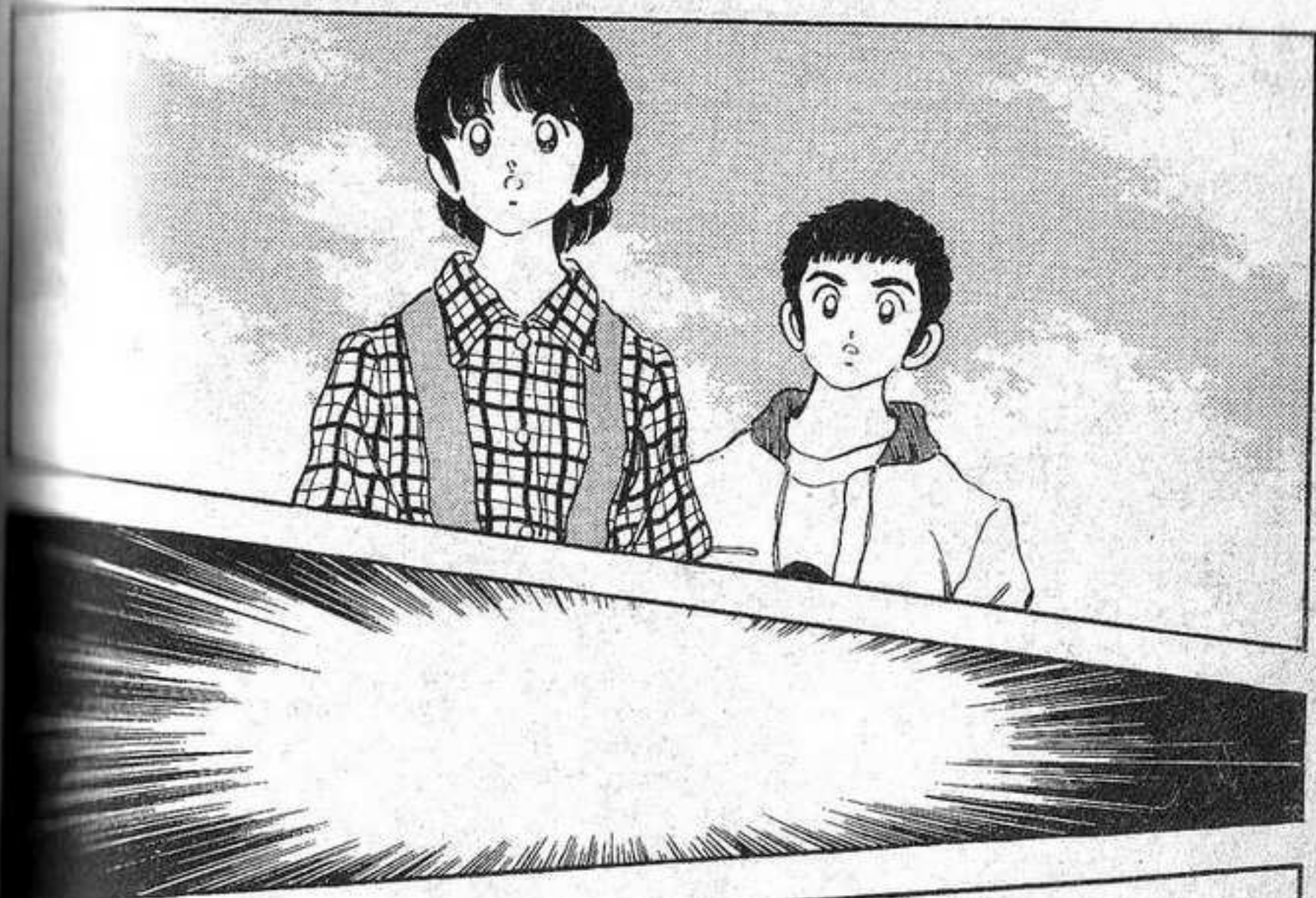

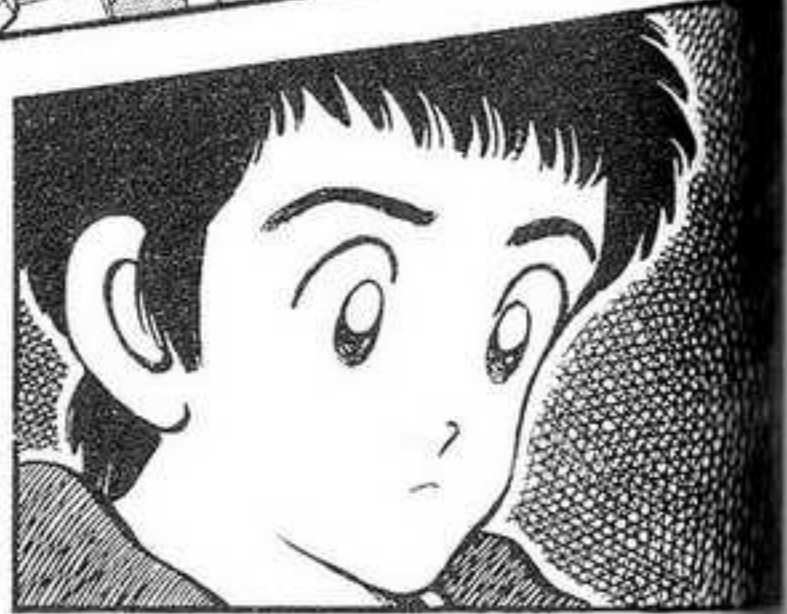
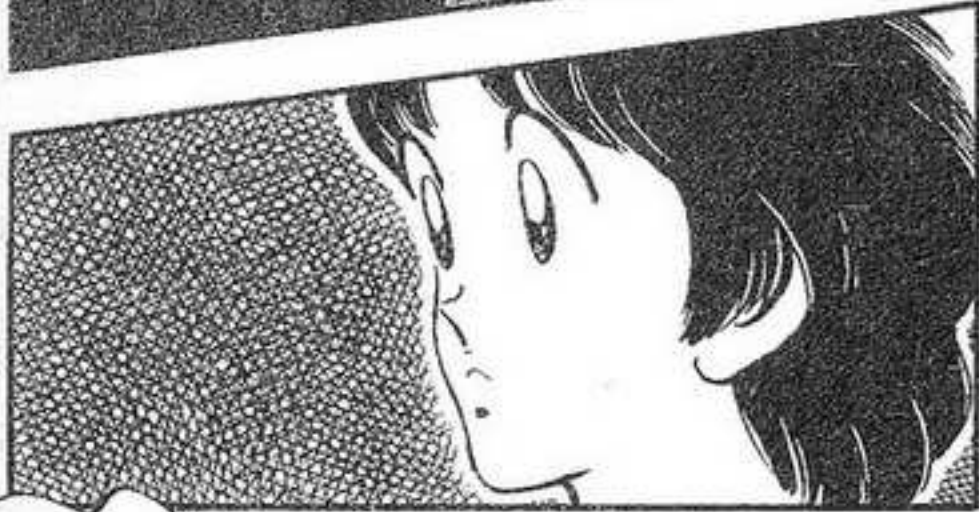
ว้าย !!

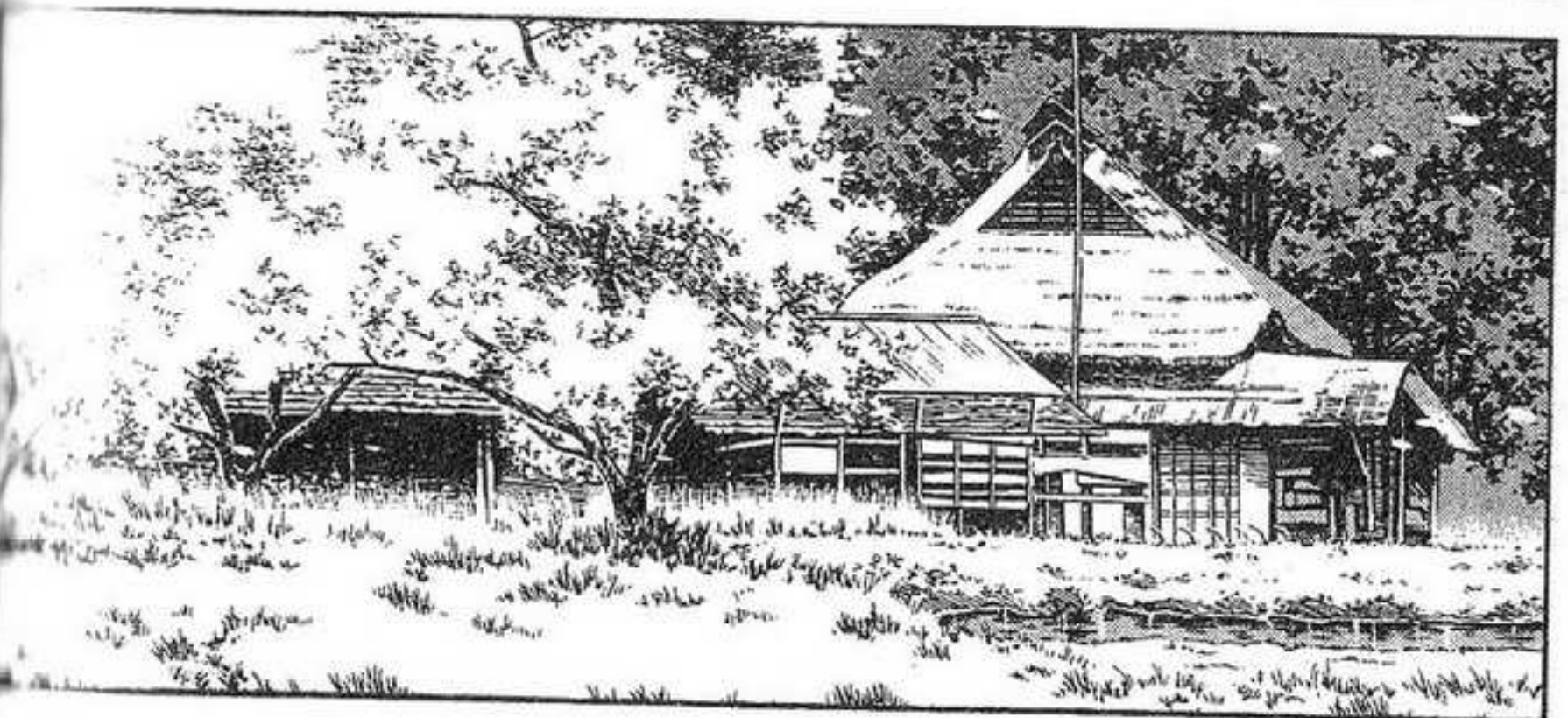

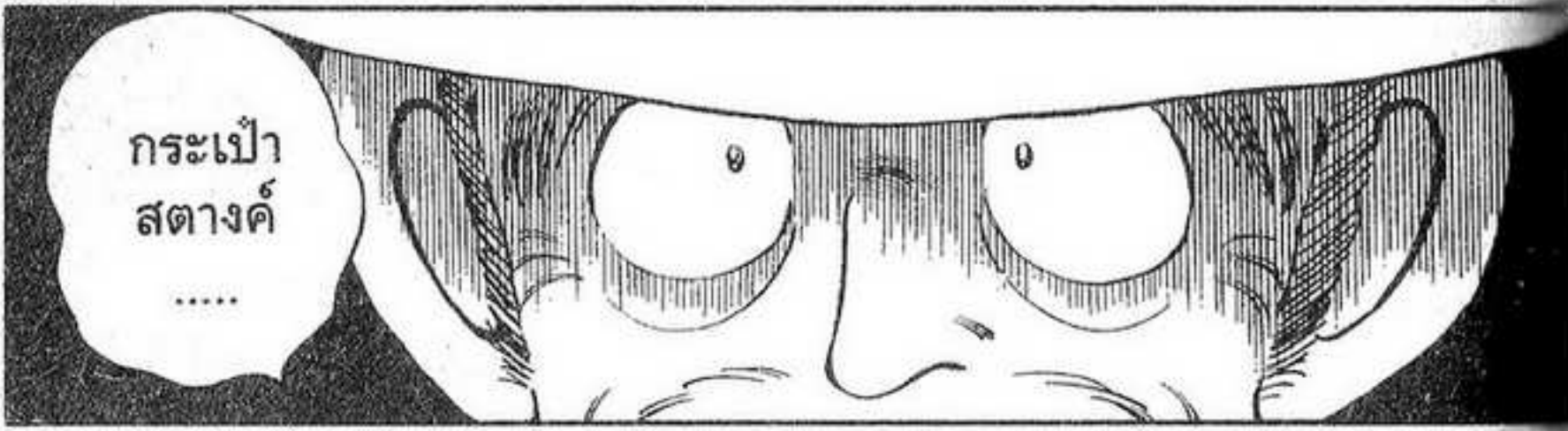

อ้า

เฮ้อ
คราว
นี้
อะไร
อีกล่ะ
คุณตา
!?

กระเป๋าสตางค์
.....

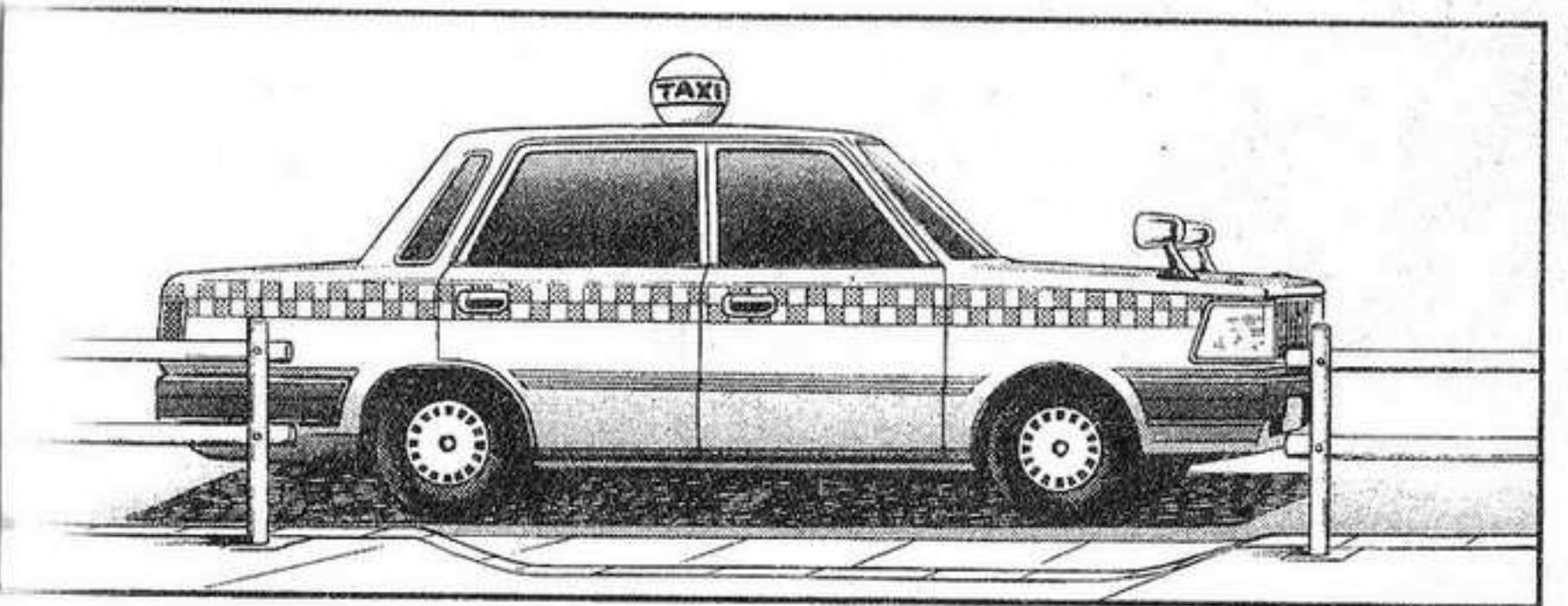
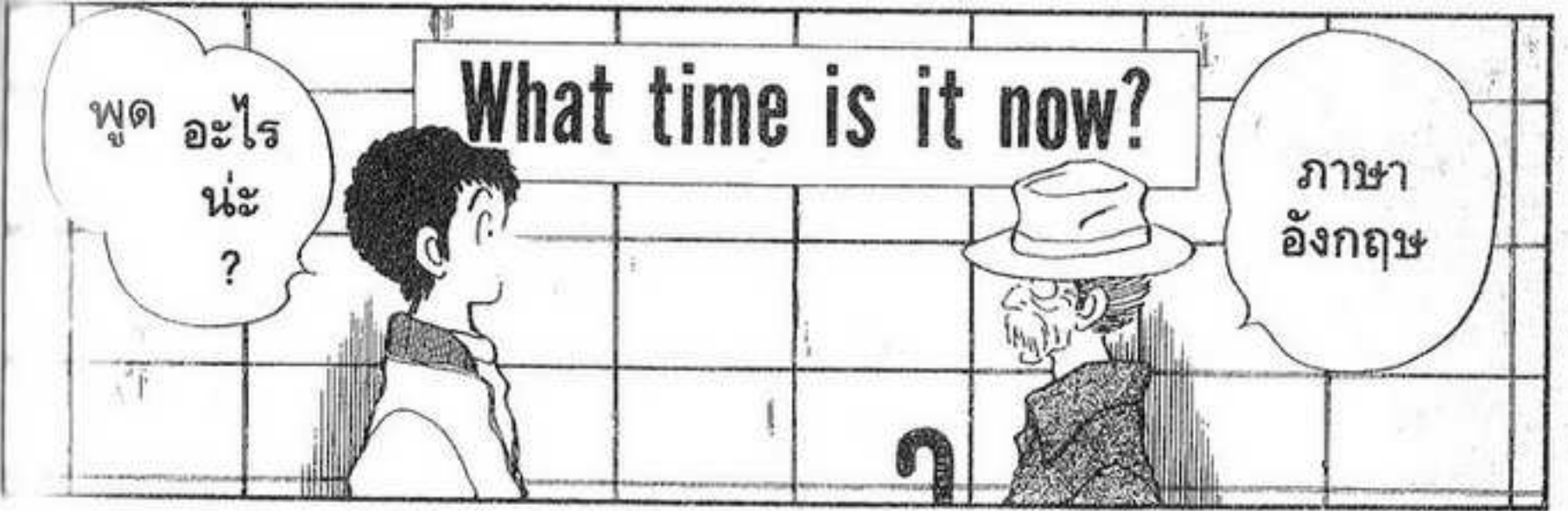
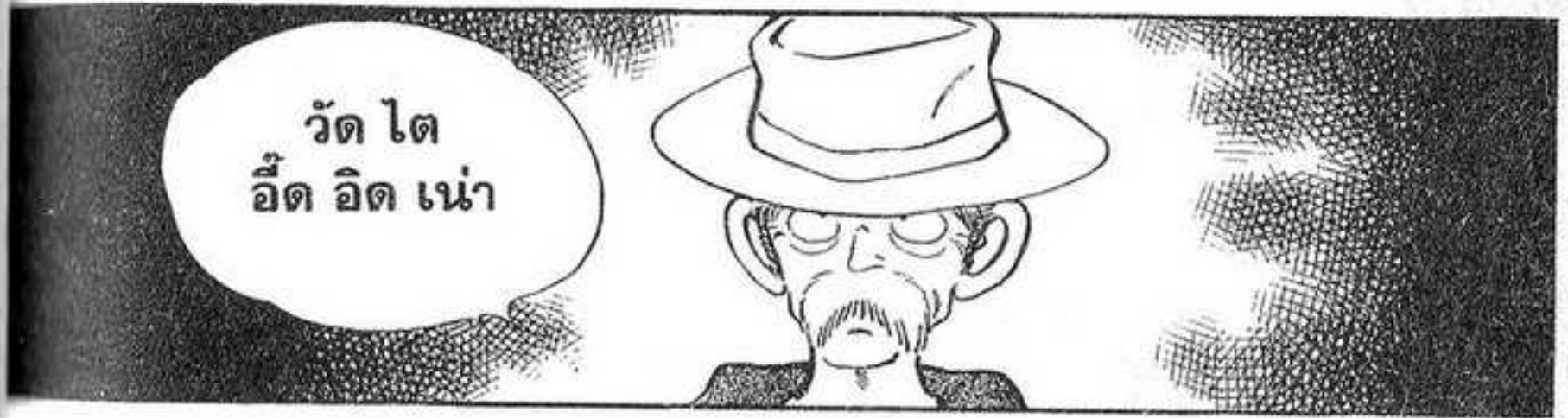
อะไร
นะ

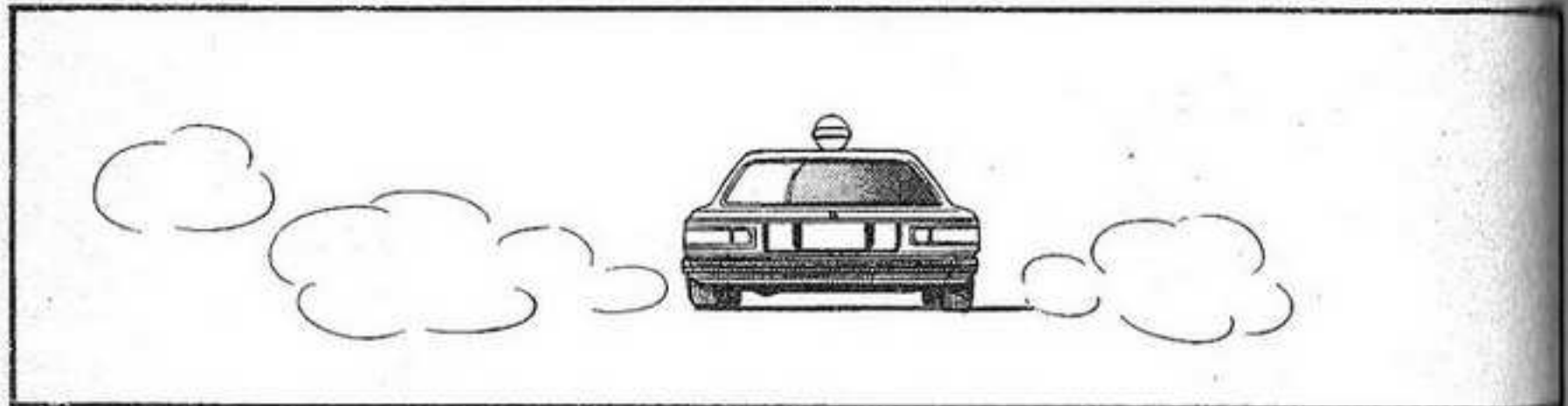

พวก
เมื่อกี้

อาจจะ
ใช่...

มีอะไร
หรือ?

อ้อ

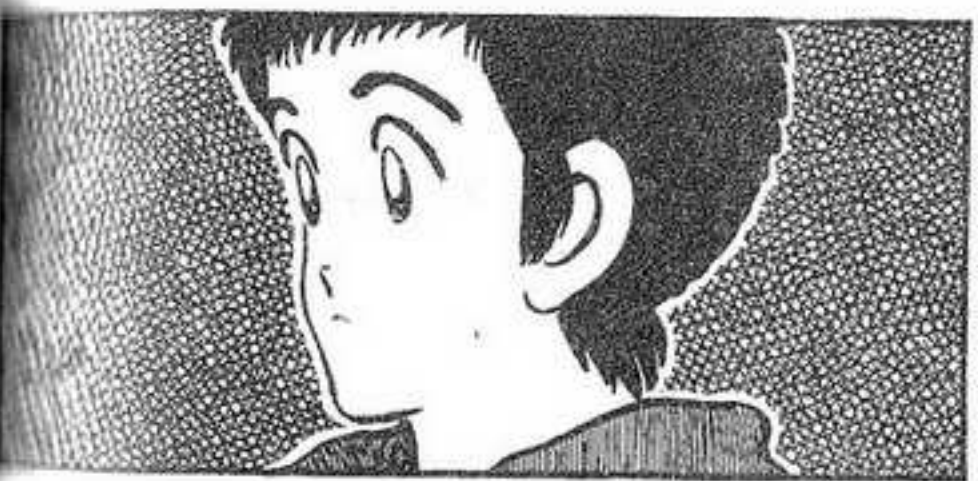

ไม่รู้สิ
เห็นคุณตา
คนนั้น
แล้ว

ทำให้
นึกถึง
ภาพเก่าๆ
ในอดีต
.....

คง
ไม่ใช่
ภาพ
บ้าน
กระต๊อบ
ใน
ป่าไผ่
ระง
นะ

อ้า
—
!!
ไม่น่า
ลืมเลย

เรากัน
ถูกล้วง
กระเป๋า

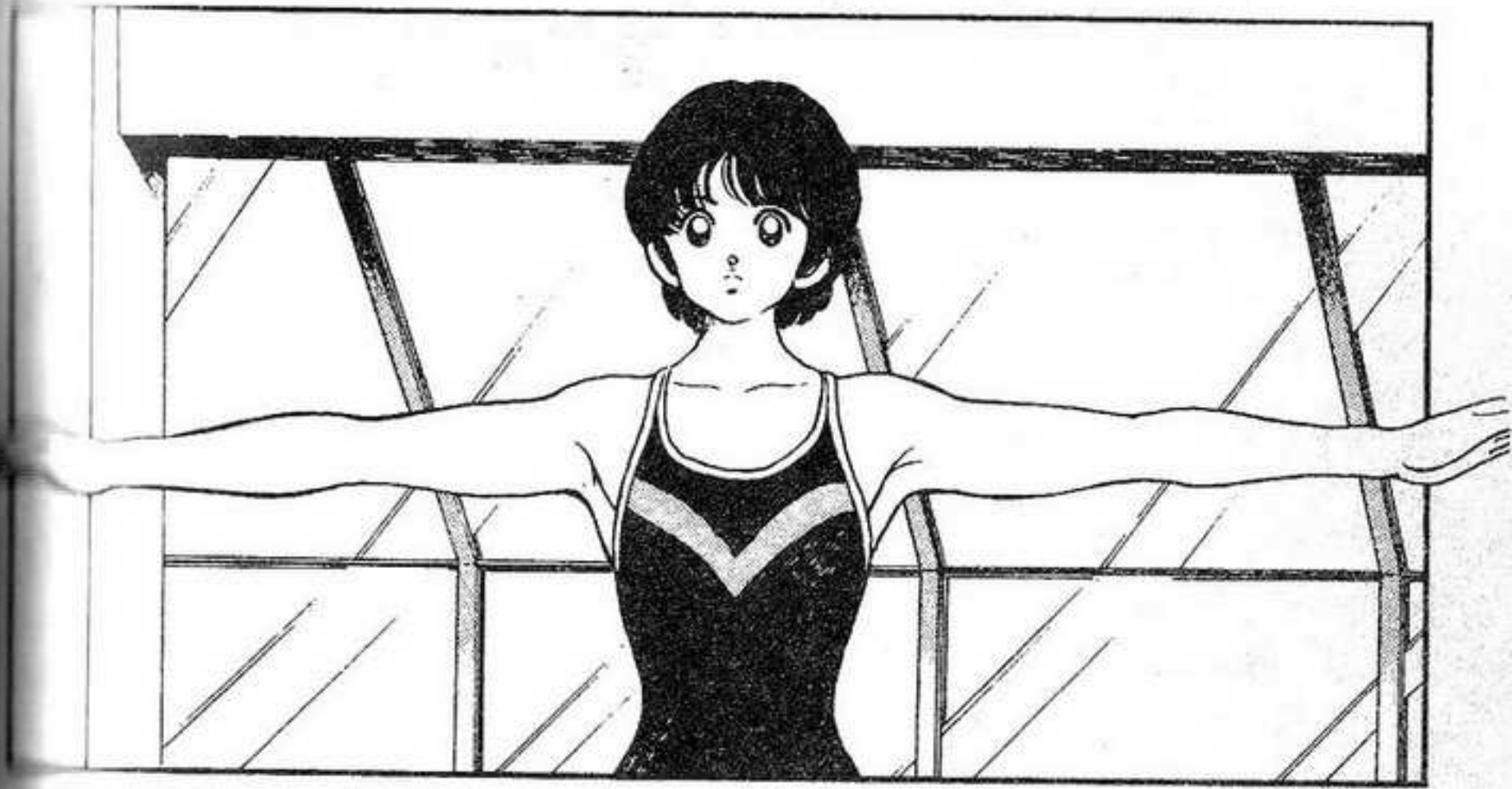
เลย
เก็บไว้
ในนี้
....

เฮ้อ
แย้
!!

จอด
ตรงนี้
แหละ
คุณ
คนขับ

ปรี๊ดดด

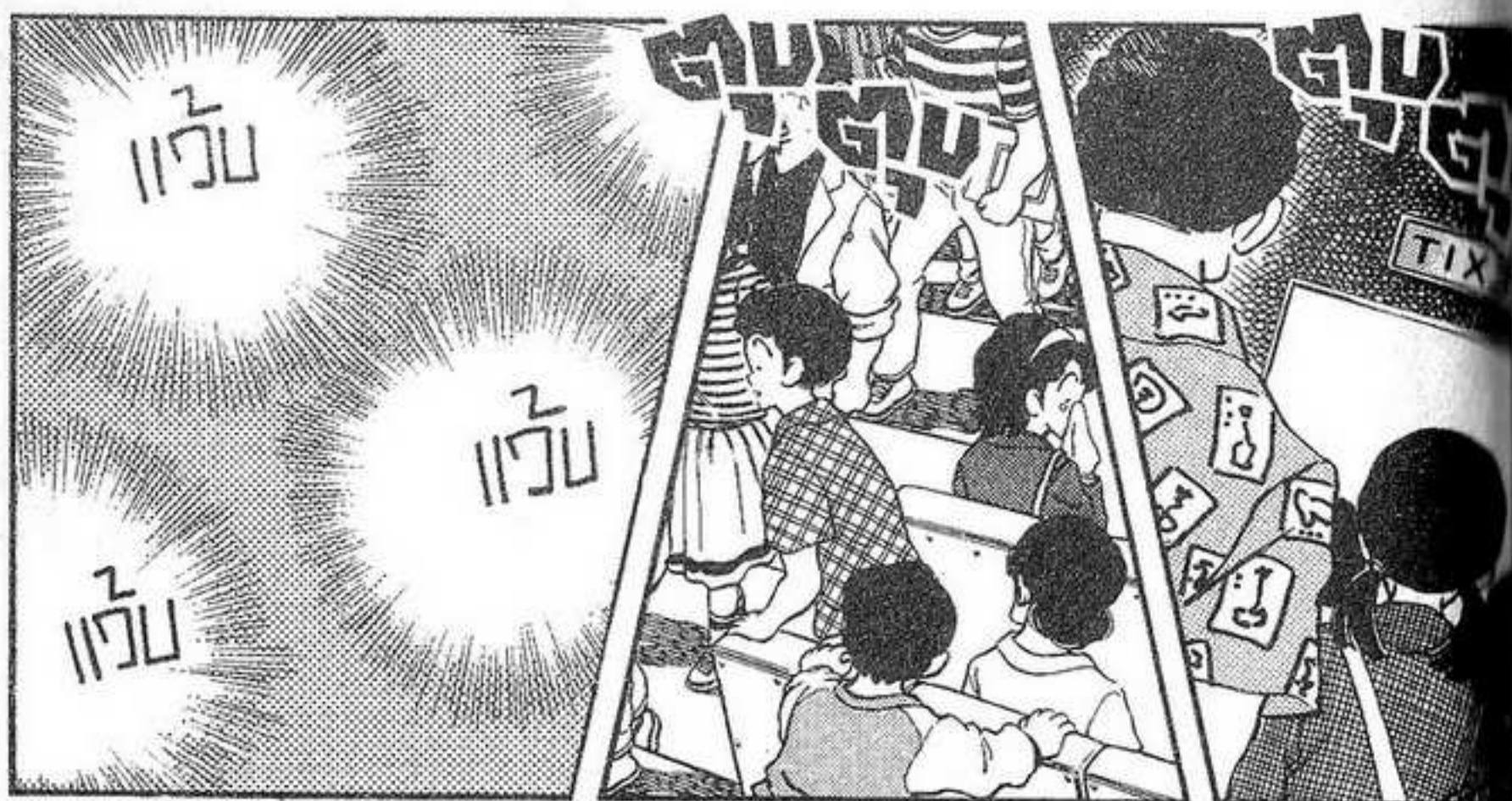

ຕອນ ຄຸນພີ່?

THE END

ฉากจบนี้
ซึ้งกินใจ
ที่สุดเลย

สาม
สาม-

นี่
!

อ้อ
ใช่ใช่
แทบร้องไห้
แน่ะ

เรา
จะร้องกัน
จริงๆ
ก็ตอนนี้
แหละ

หลังจาก
ดูหนังไปแล้ว
เราเหลือแค่
250เยน
เท่านั้น!

ทำยังไงดีล่ะ
ดันให้ตาแก่
แปลกหน้า
ยืมไปเป็น
ค่าแท็กซี่
หมด

คราวนี้
อดข้าว
จนถึง 2 ทุ่ม
แน่

ก็
จะทำ
ยังไงได้
เล่า

เรา
ต้องมี
ตัวหนังสือ
กลับไปให้
เป็นหลักฐาน
นี่นา

แค่
มือเดียว
ไม่ตาย
หรอกน่า

ถือว่าอด
ลดความอ้วน
ก็แล้วกัน

คนอื่นน่าจะ
สมควรลด
แต่
ฉันขาดอาหารนี้
ไม่ได้หรอก

"คนอื่น"
หมายความว่า
ฉันอ้วนนัก
รึไง?

ตอนนี้
อาจจะ
ยังไม่

แต่
ถ้าประมาณ
ล่ะก็
ไขมันขึ้น
แน่ๆ

ตรง
นั้น

เกิดตัวยังไง
มาแต่จะต้อง
ตัวฉัน
!

อ้อ

หิวข้าว
หิวข้าว

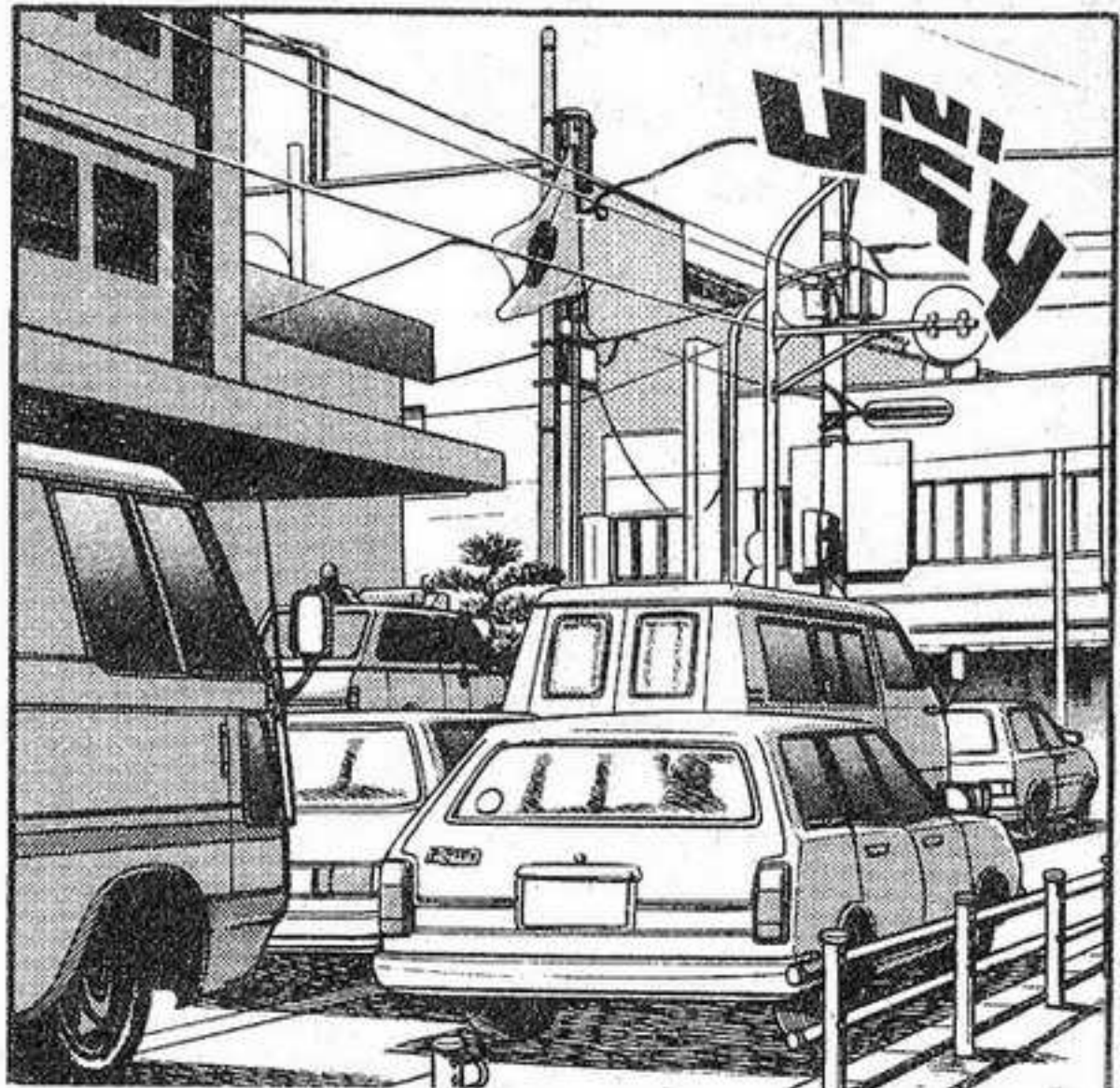
ก็ได้
ก็ได้

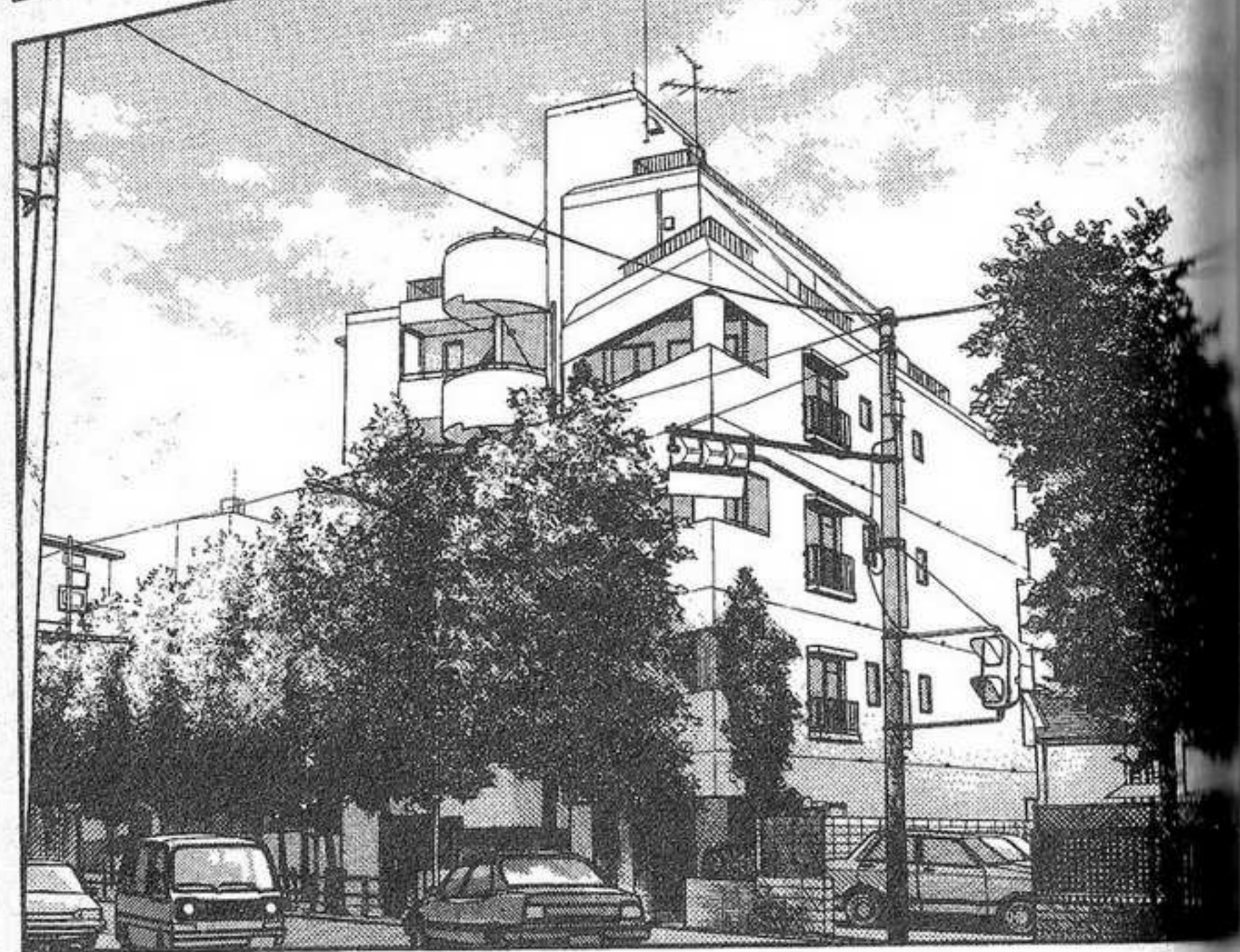
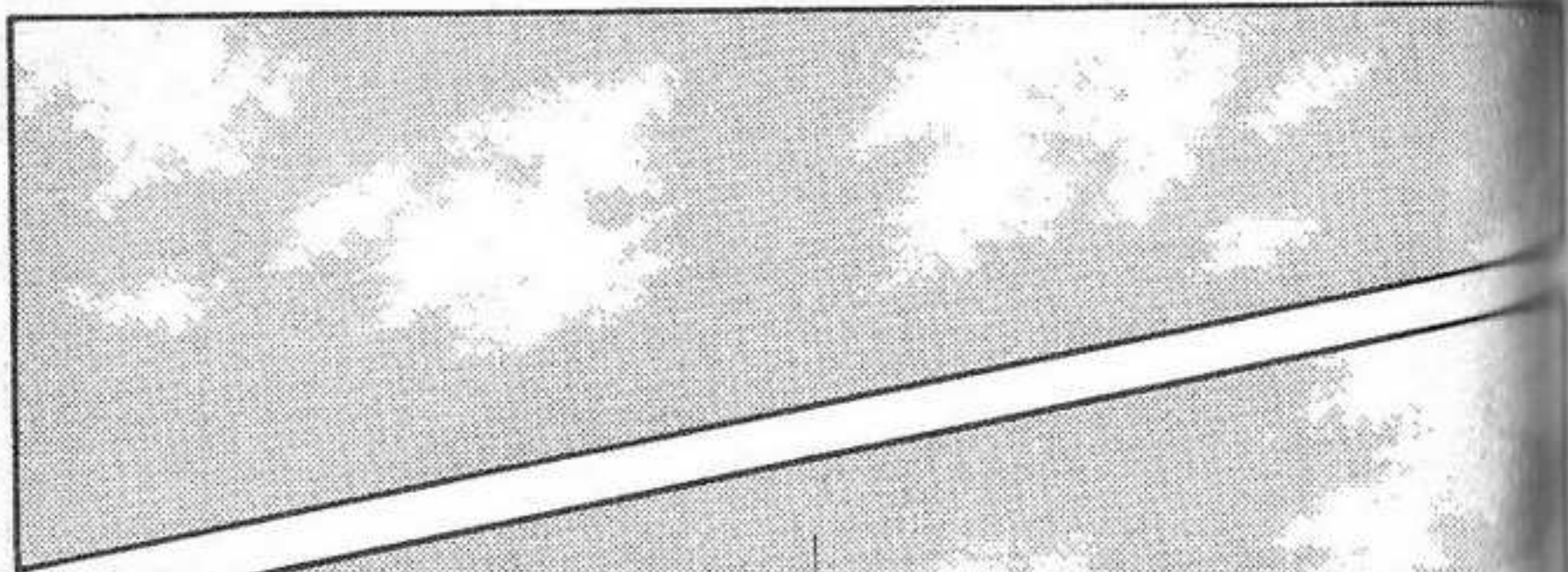
อะไรก็ได้
ขอให้ได้กิน
ก็พอ
ใช่ไหม
!

มีแค่
สองเยน
ซื้ออะไร
กินได้!

ไม่ต้อง
ร้อง
!

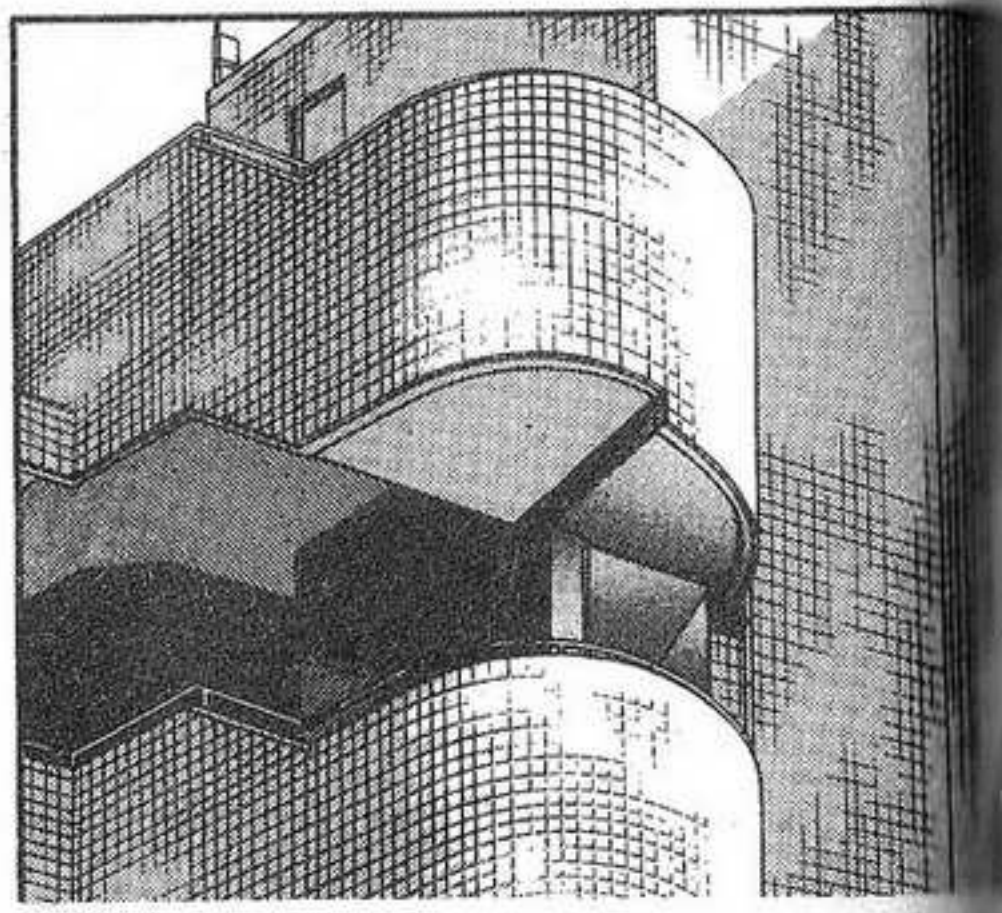
ทูปปาก
แล้ว
ตามมา
!

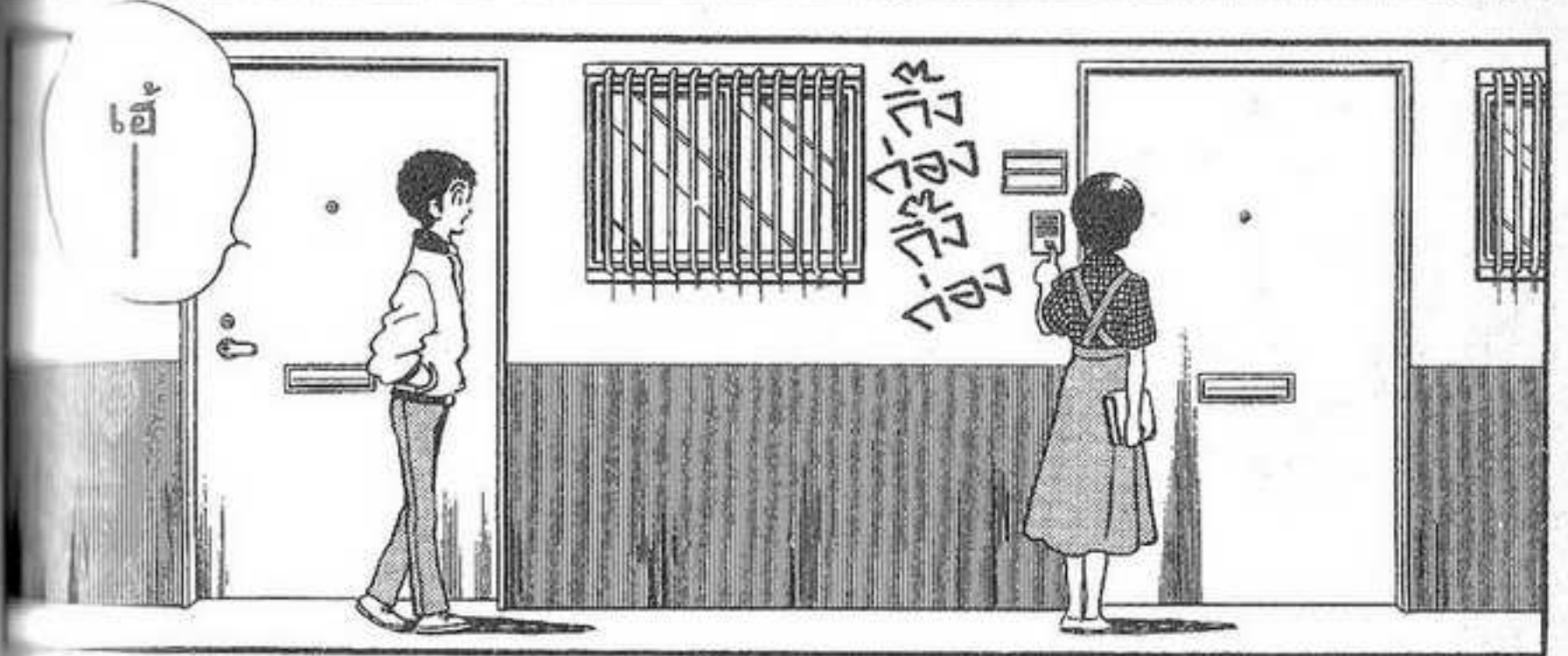
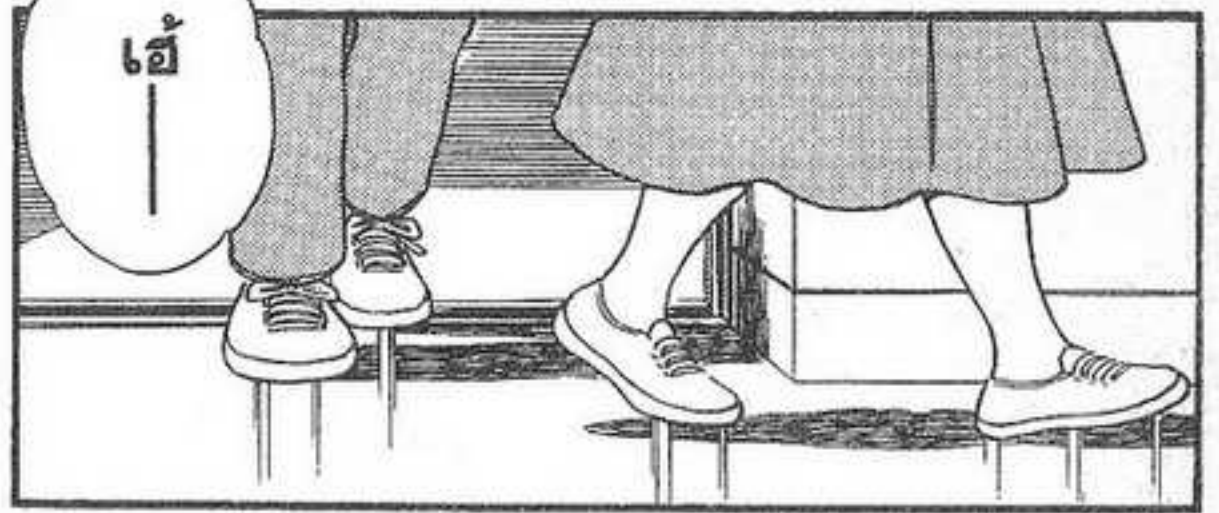
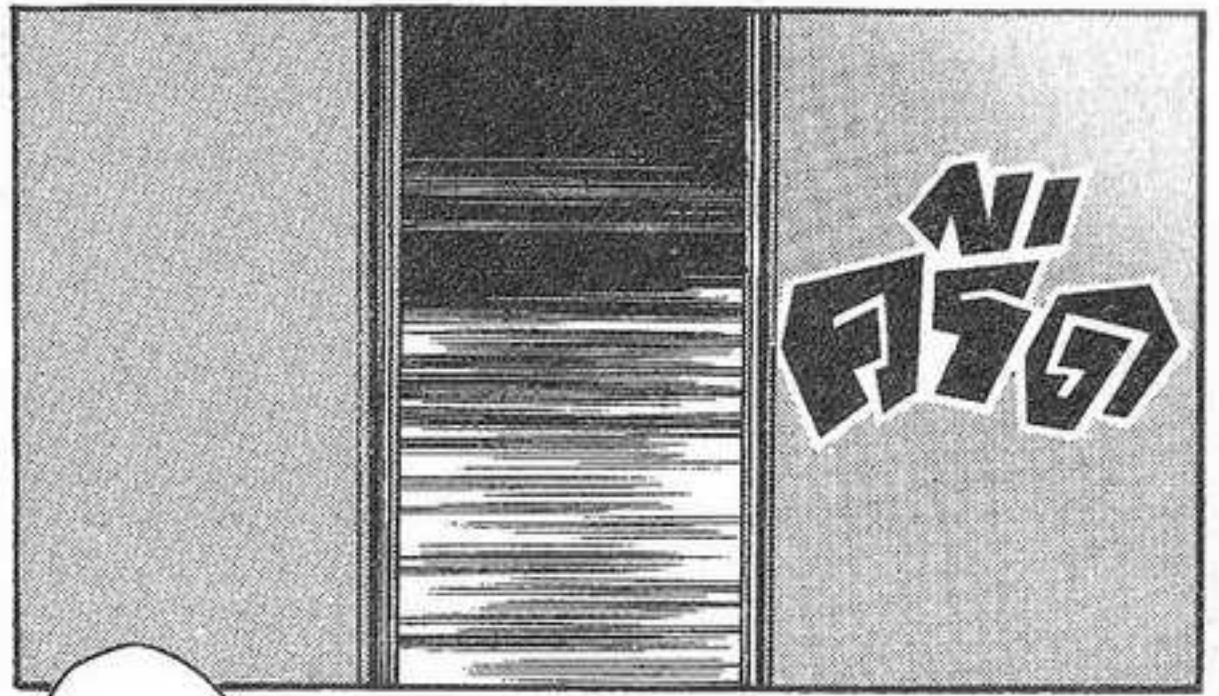
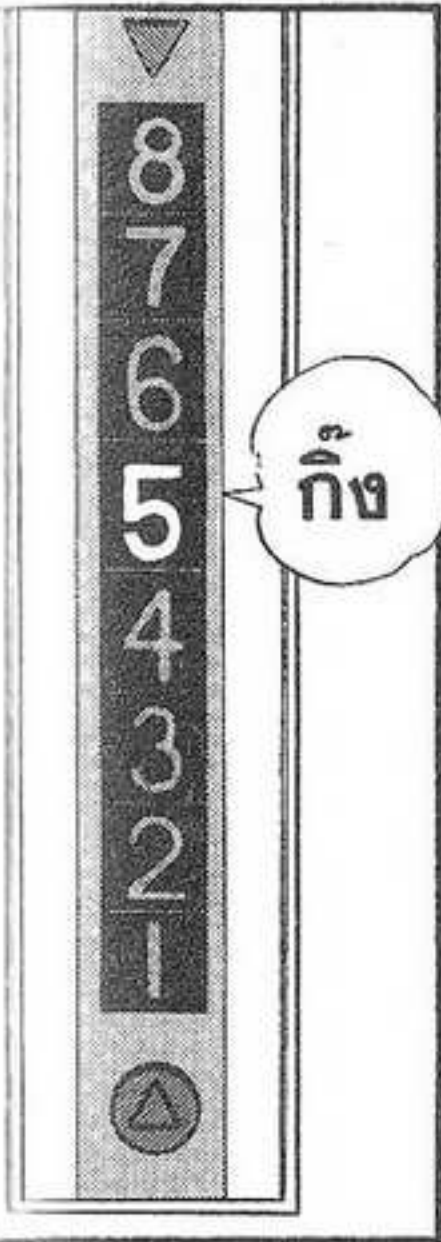

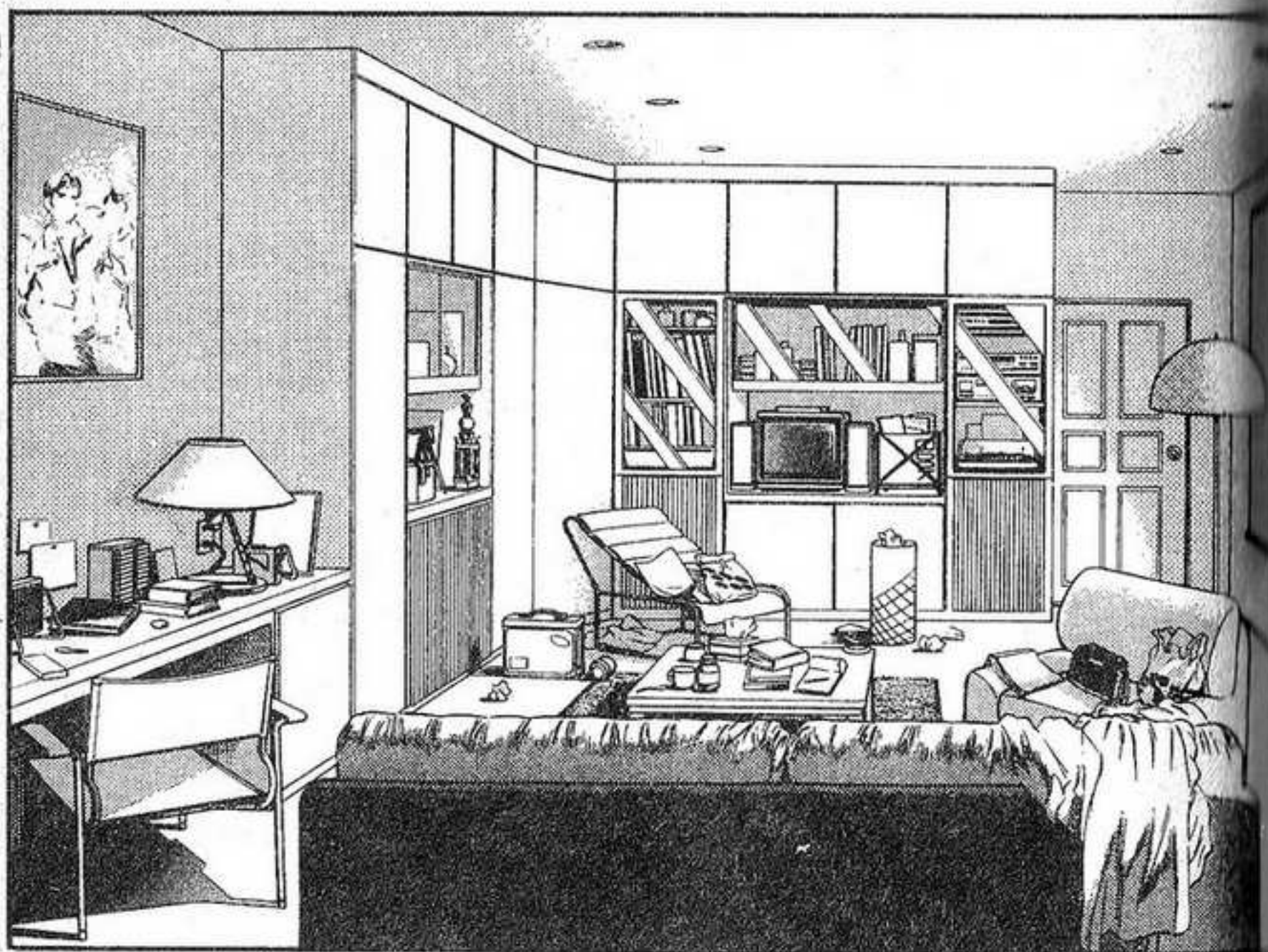
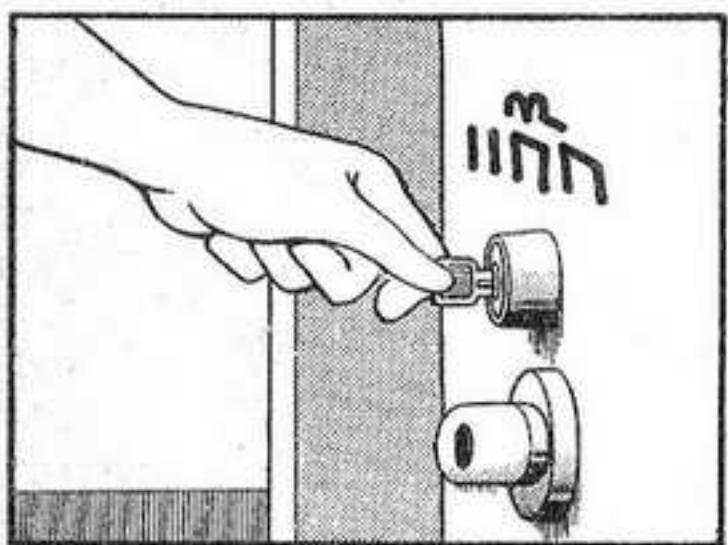

江川第2
コーポラス

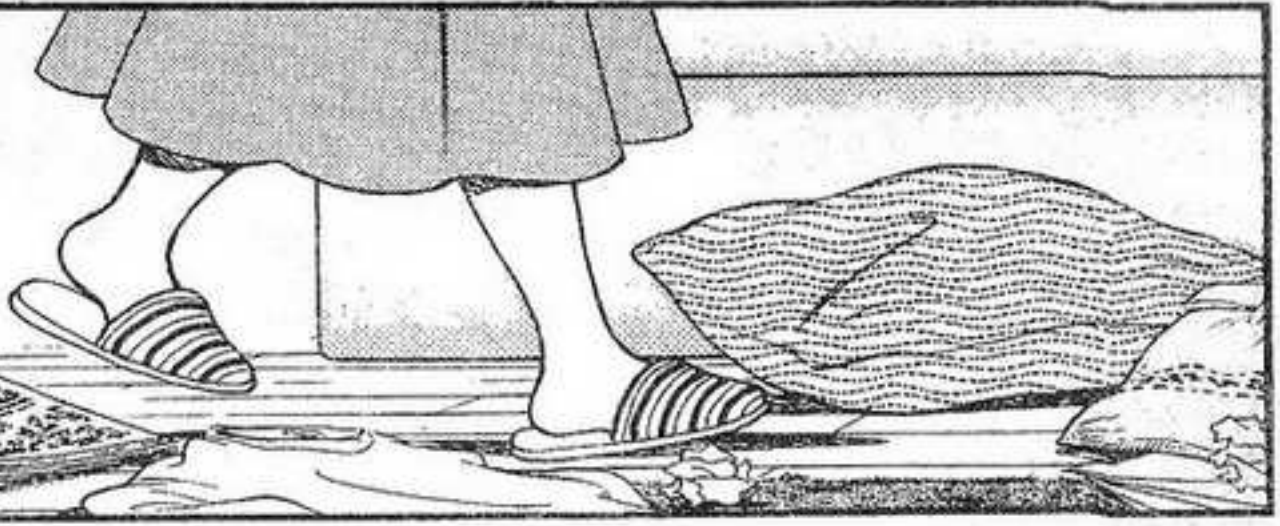
↑ 江川第2 事務所

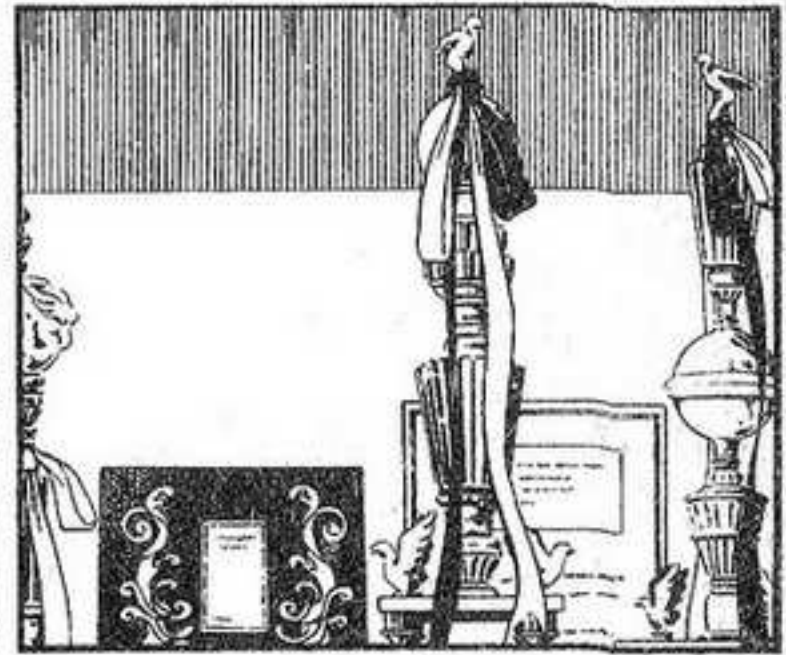

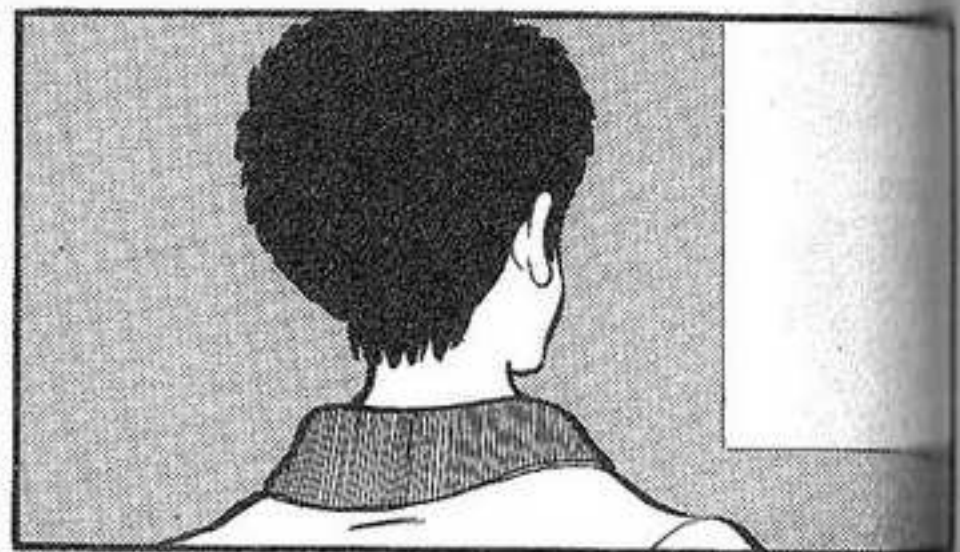
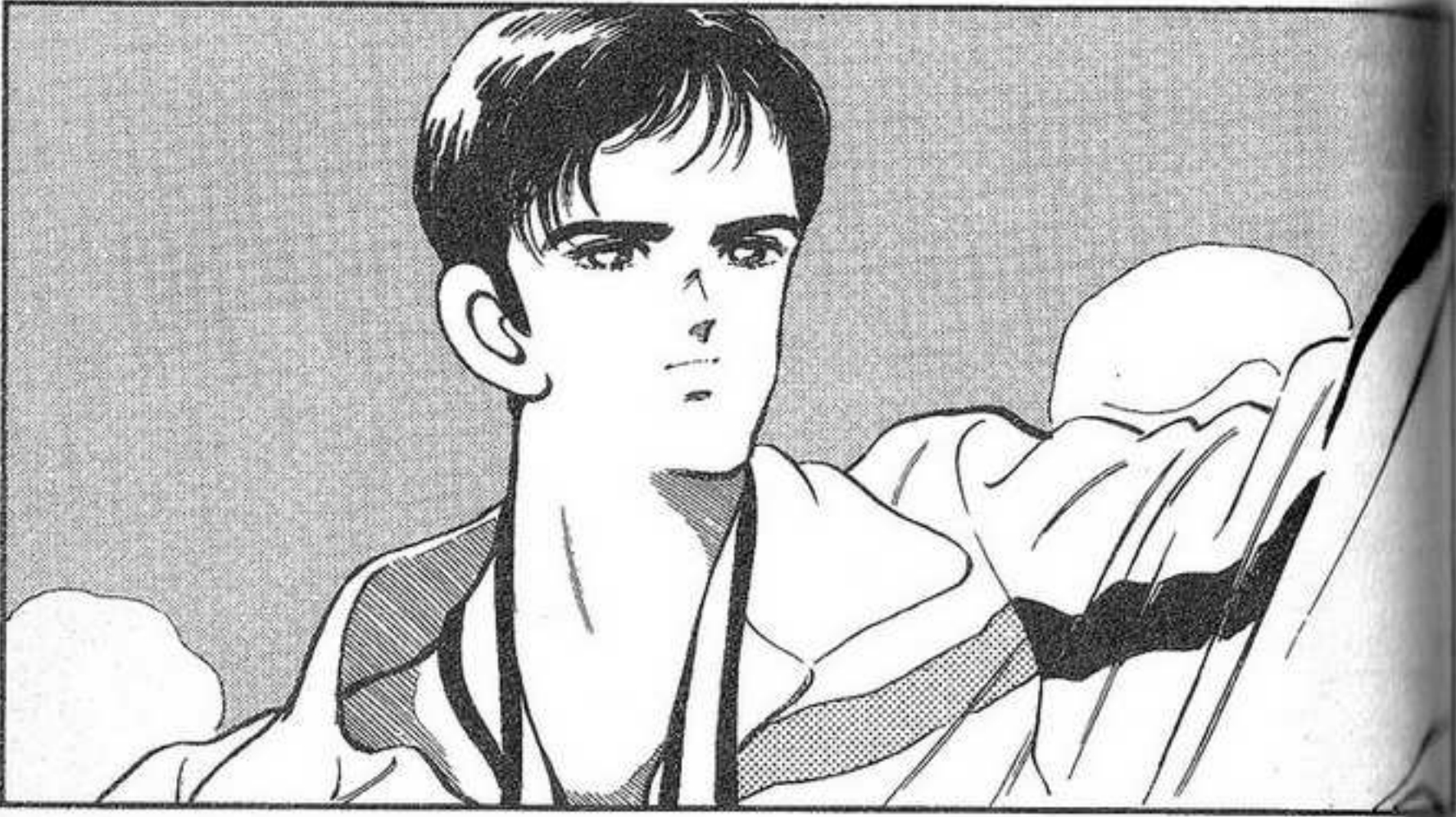
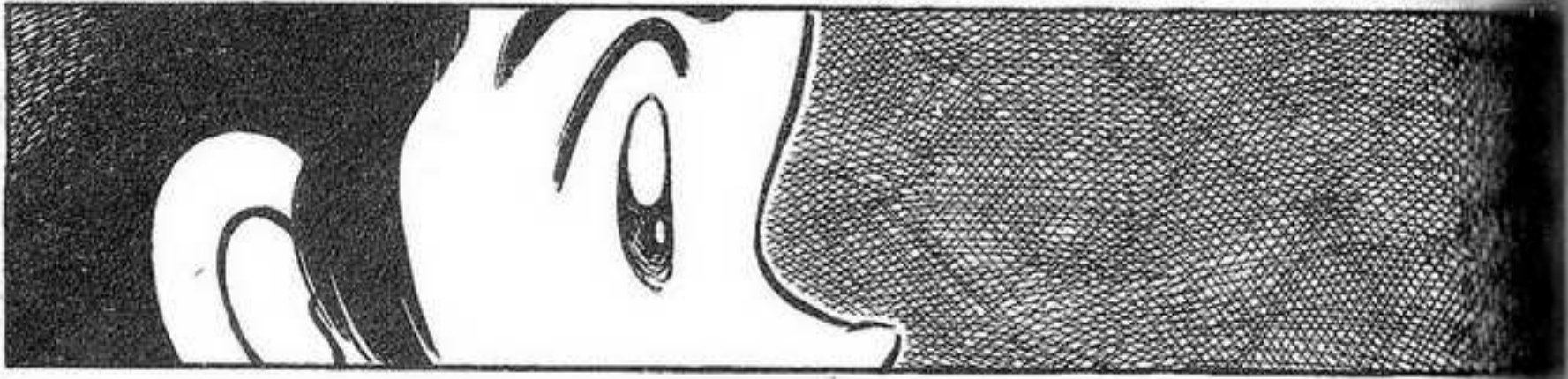

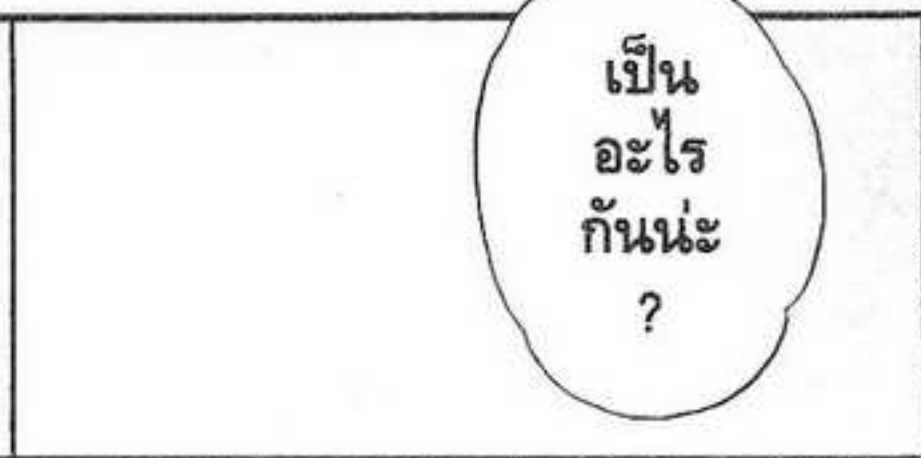
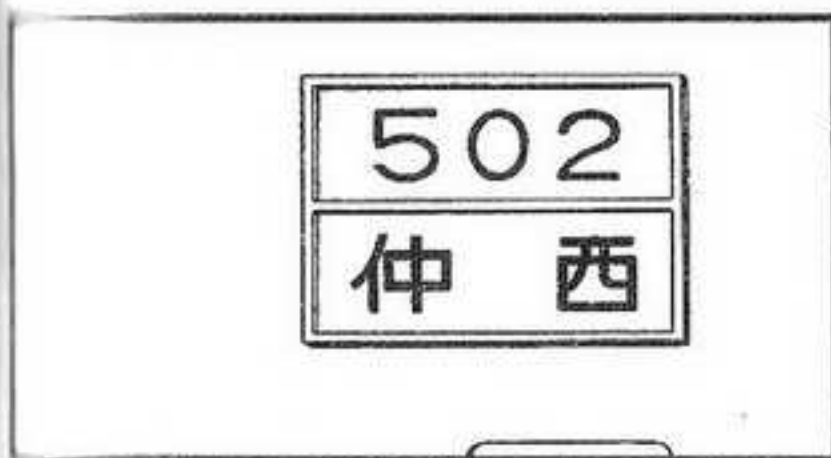
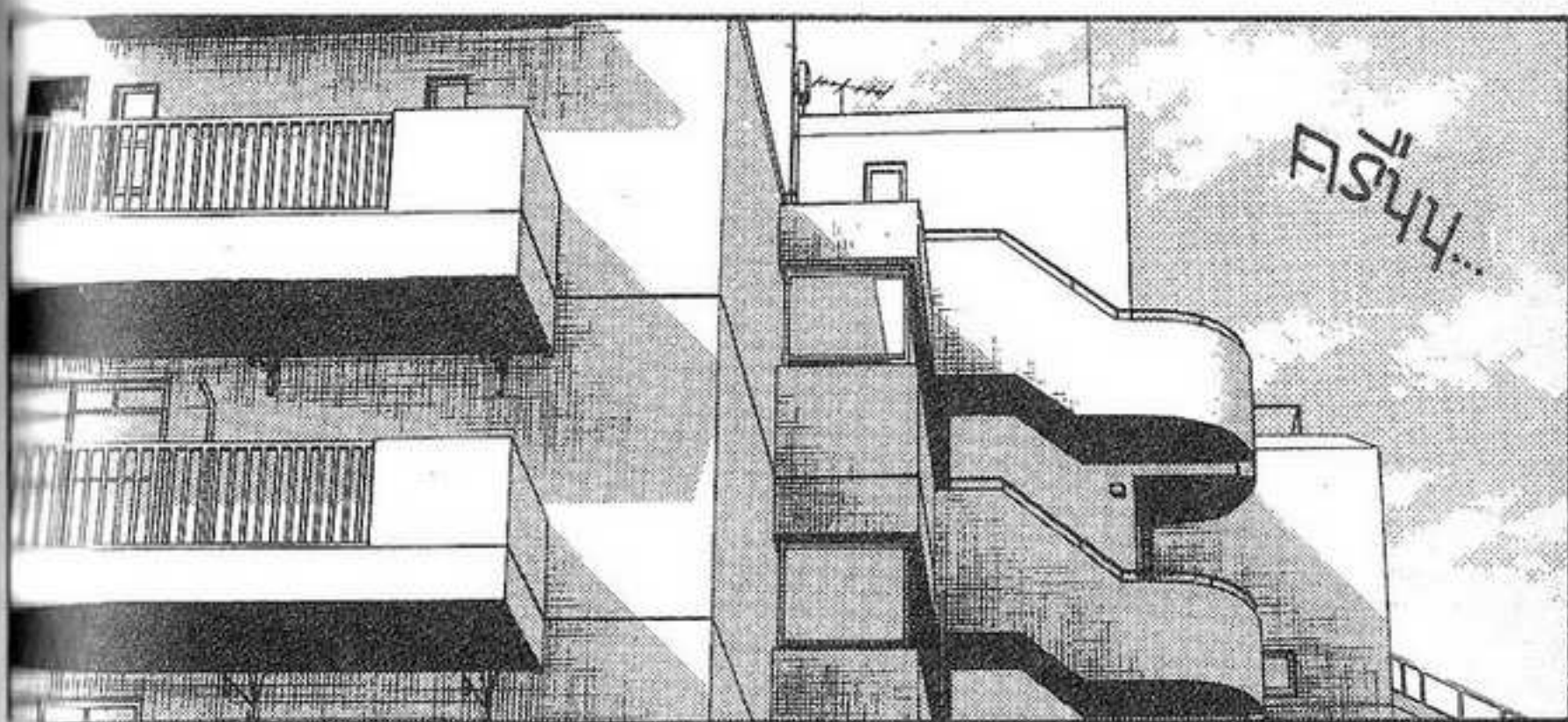
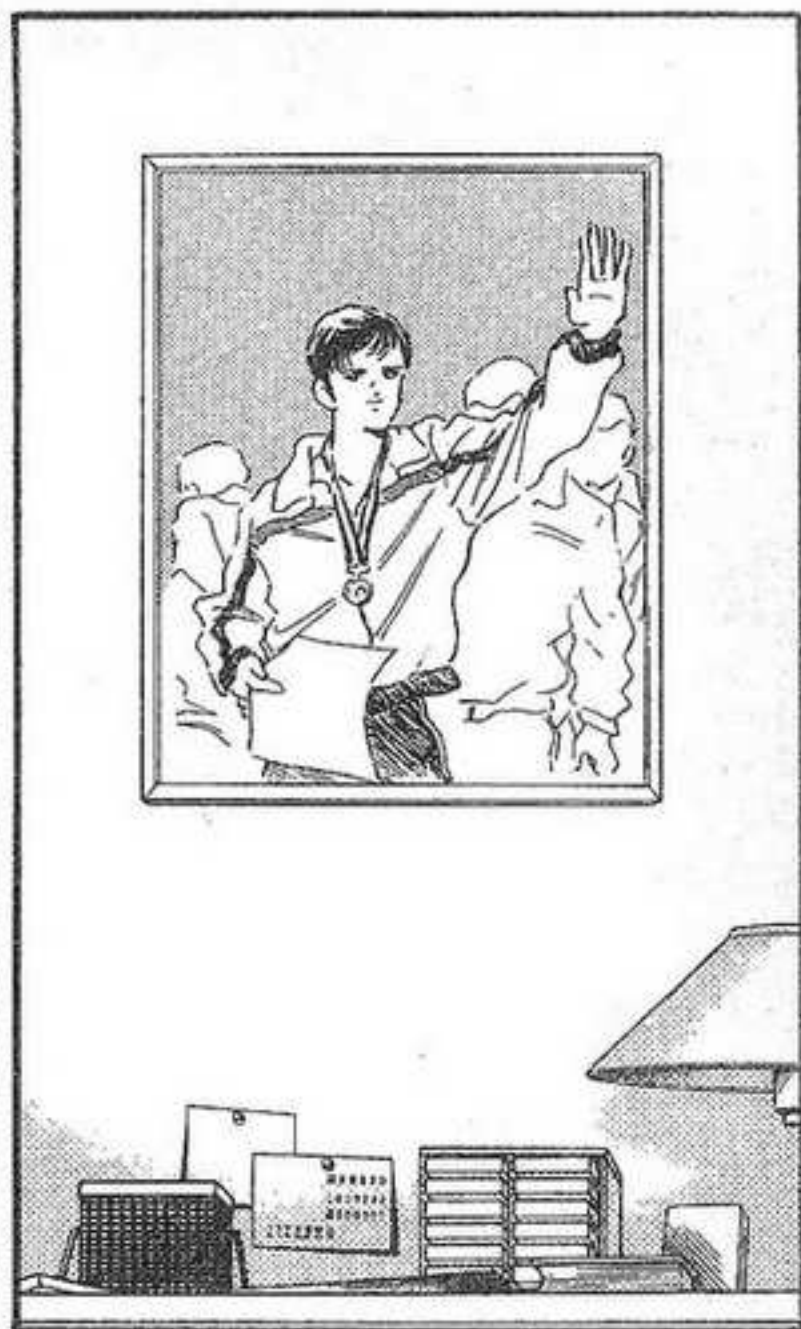
บ้านช่อง
รกรุงรัง
ตามเคย

ไปนั่งรอ
ที่นั่น
ก่อนเถอะ

↑ ฅาตทานซซ

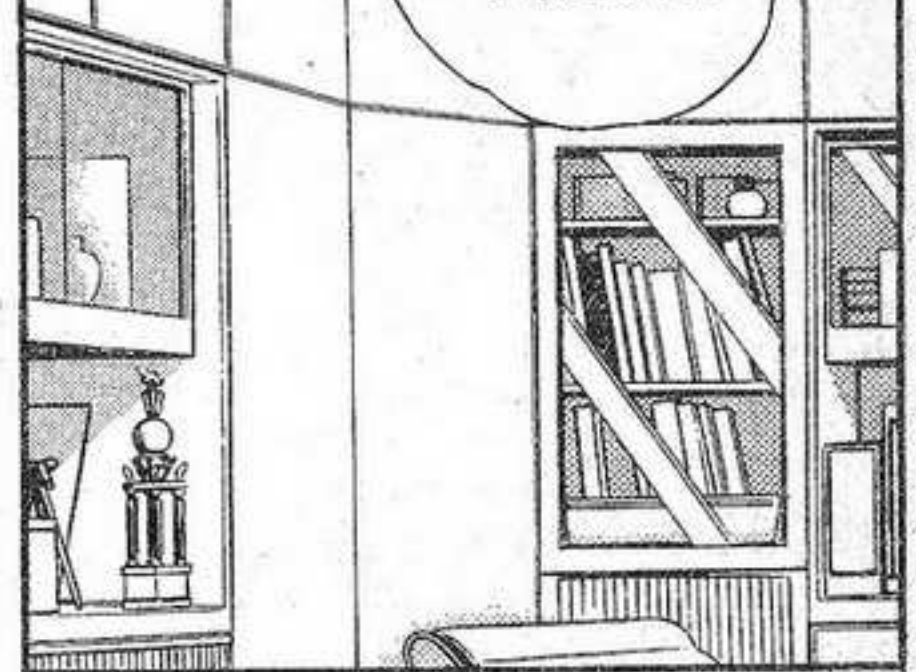

เป็น
พี่
รึ?

สมัยก่อน
ไม่รู้ว่า
คนร้ายที่ไหน
ทำให้ร้านนิโนมิยะ
ตกอยู่ใน
ภาวะวิกฤต

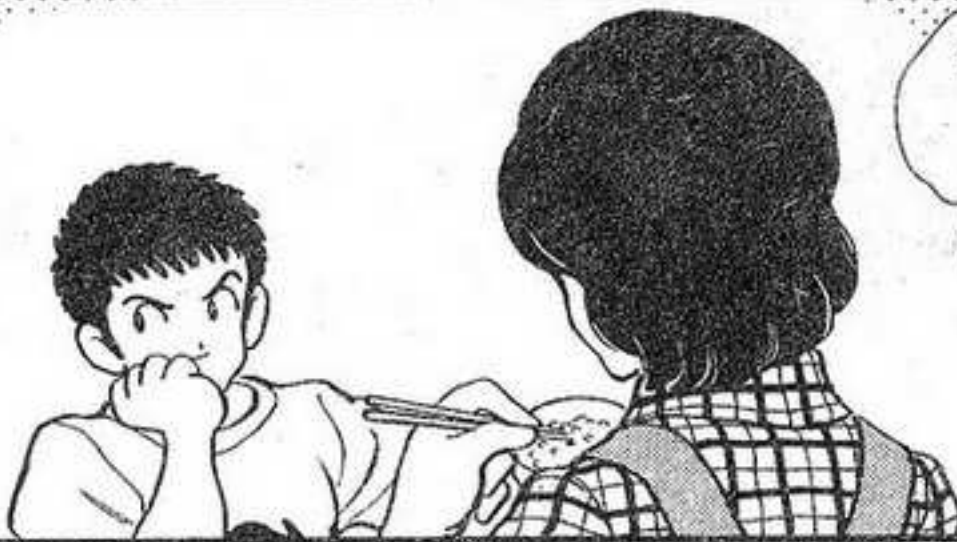
ก็ได้
คุณปู่ของ
พินาคานิชิตะ
นี่แหละ
ช่วยเอาไว้

ถ้า
ไม่ได้เป็น
พี่น้องแท้ๆ
กันหรอก
นะ

"คนร้าย
ที่ไหน"
.....?

ใช่
คนร้าย
ที่ไหน
ก็ไม่รู้

พี่เขาเป็น
ลูกชายคนเดียว
ของบ้าน
พินาคานิชิตะ
ซะด้วย

และบังเอิญ
ฉันก็เป็น
ลูกสาวคนเดียว
พอวันอาทิตย์
พ่อแม่ต้องดูแลร้าน
ฉันก็เลย

ไปเล่น
ที่บ้าน
พี่เขา
ประจำ

ตั้งแต่
เด็กๆ
เลยรี

นี่มัน
ไม่รู้สิกลัว
อะไรบ้าง
เลยรี

อะไร
ล่ะ?

นักเรียนสาวม.ต้น
มีกุญแจไขเข้าห้อง
นักเรียนชาย
มหาวิทยาลัย
ซึ่งอยู่คนเดียว
ชาวบ้านจะนินทา
นา....

พูดบ้าง
ตอนว่างๆ
ฉันถึงจะมาช่วย
เก็บกวาดจัดห้อง
ให้พี่เขา
นานทีมาที

พี่เขาก็
จ่ายค่าแรง
ให้ด้วย

แต่ทำไม
คุณพี่ของเธอ
ถึงไม่ให้
แฟนของเขา
จัดการล่ะ

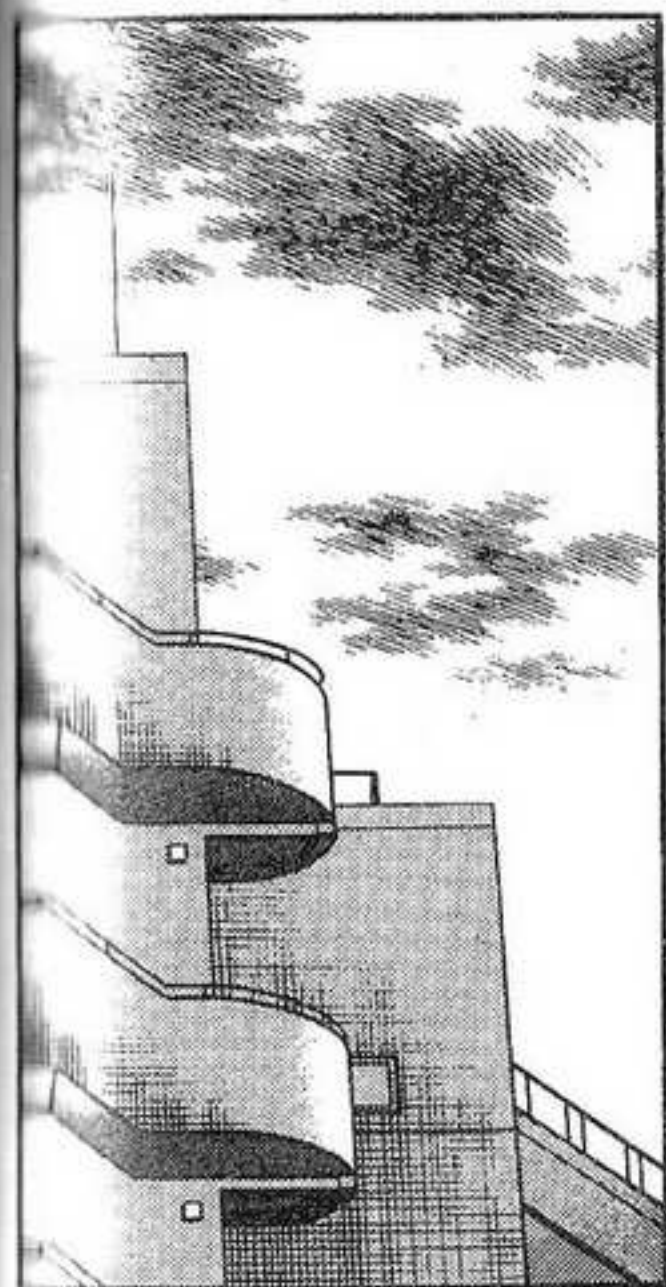
นี่เป็น
เรื่องแปลก
เหมือนกัน
พี่เขา
ไม่มีแฟน

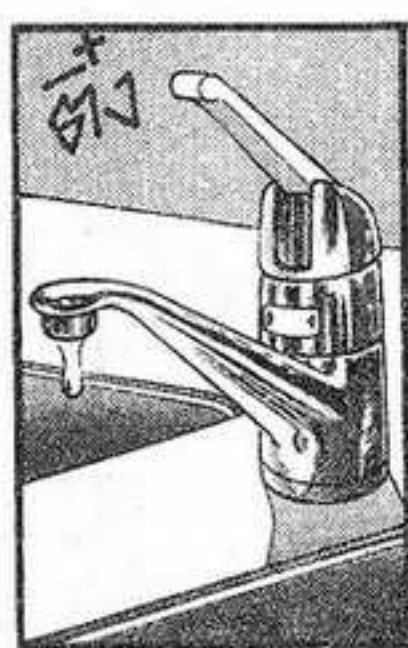
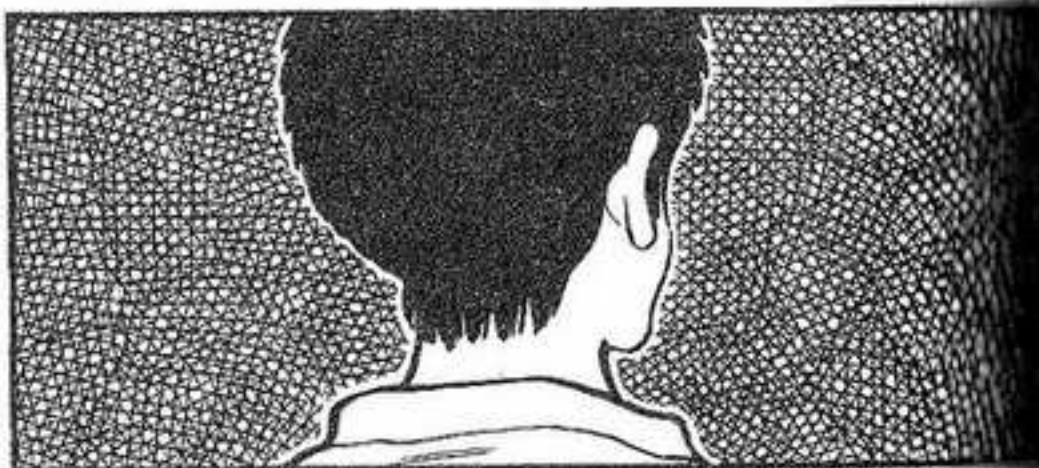

เขาคงไม่คิด
อยากจะ
มีแฟน
ตอนนั้นมั้ง

อ้าว
ทาน
ชะล

หิวนัก
ไม่ใช่รี

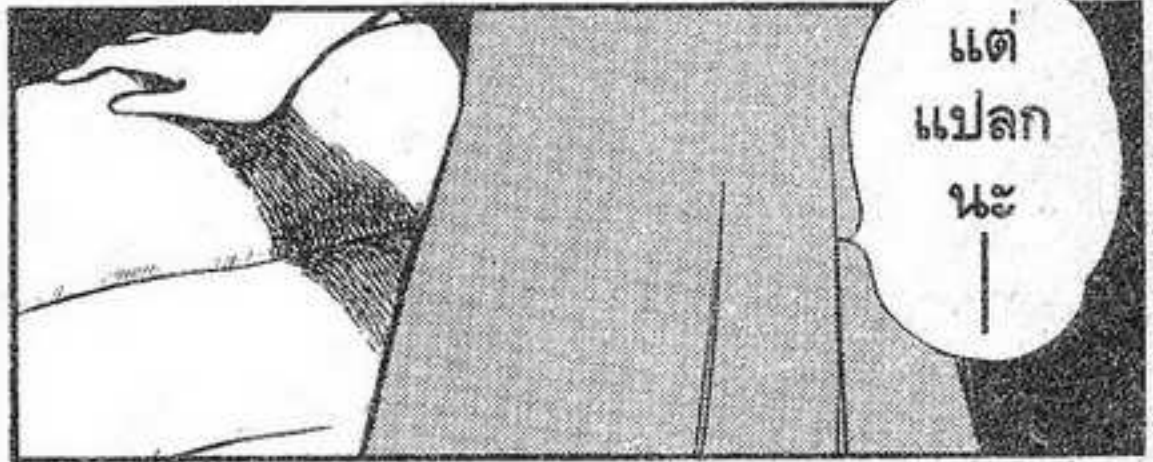
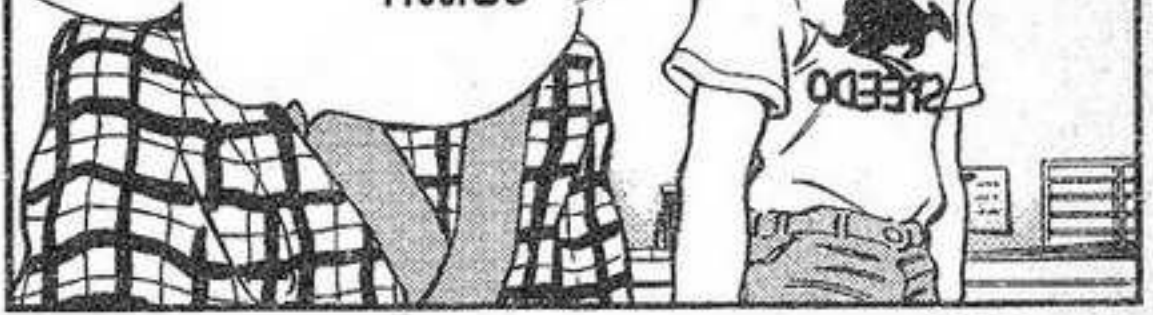

พี่เขา
บอกว่า
คนที่
ได้ที่
นั้น

ไม่มีทาง
ทำเวลา
เร่งได้เกิน
กว่านี้
อีกแล้ว

ซึ่ง
เป็น
ความเห็น
แบบเดียวกับ
กับฉัน

เขา
ไม่มีทาง
เร็วกว่านี้
แม้จะแค่
0.01วินาที
ก็เถอะ

คนที่
ได้ที่
นั้นสิ

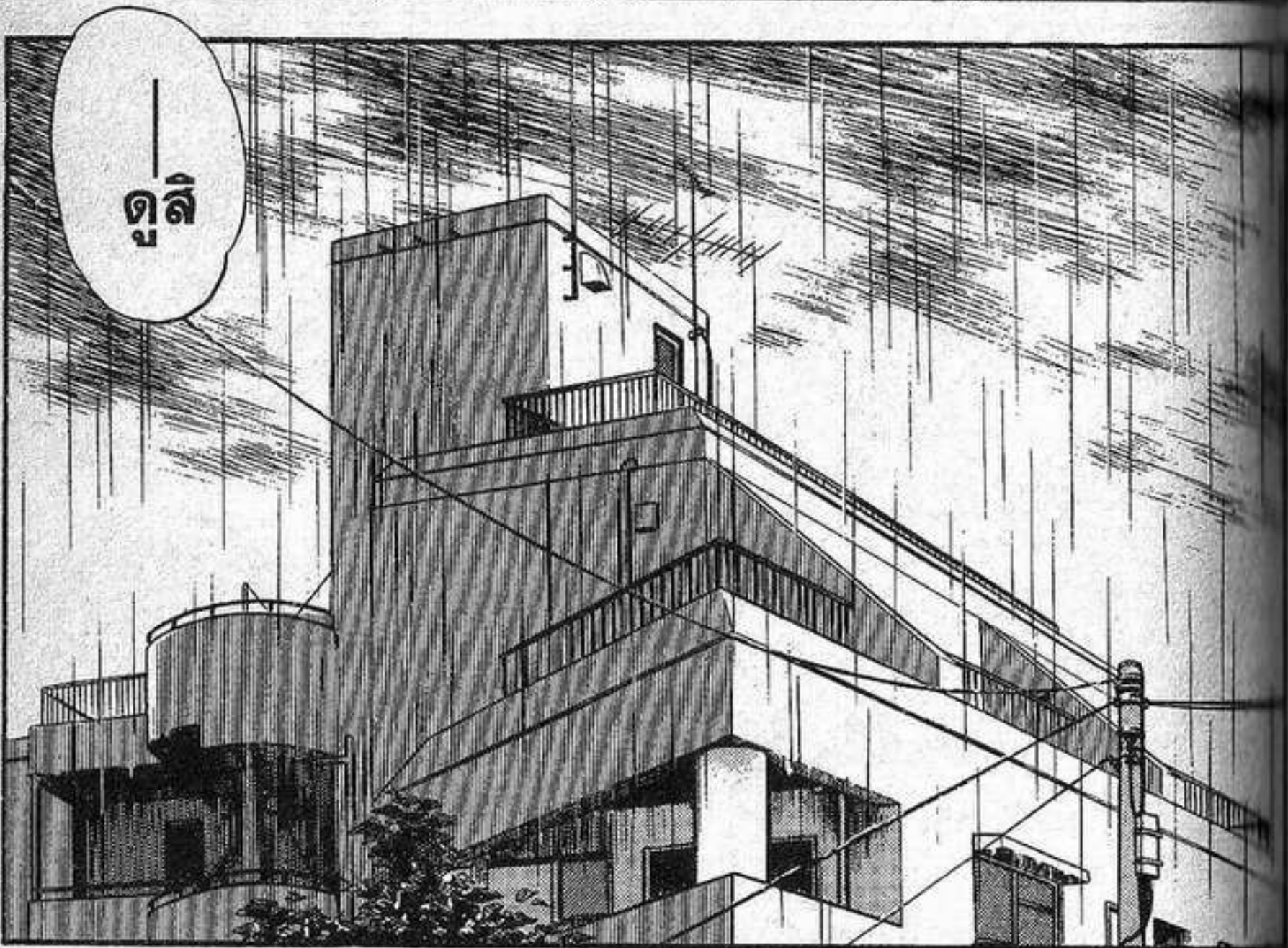

พี่เขาว่า การว่ายน้ำ
ยัง ของเขา
มีแวว เปี่ยมไปด้วย
อีกไกล พลังและ
สวยงาม

คนแบบนี้แหละ
สามารถเร่งได้อีก
และอาจจะ
ทำลายสถิติได้
อย่างสบาย

ตอน

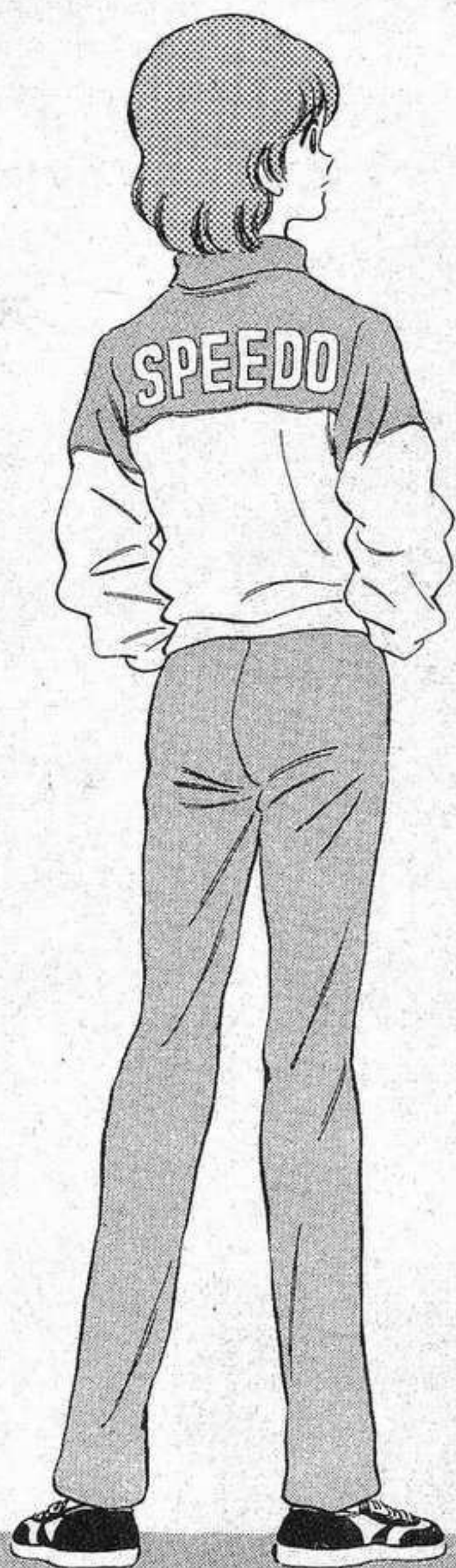
แต่

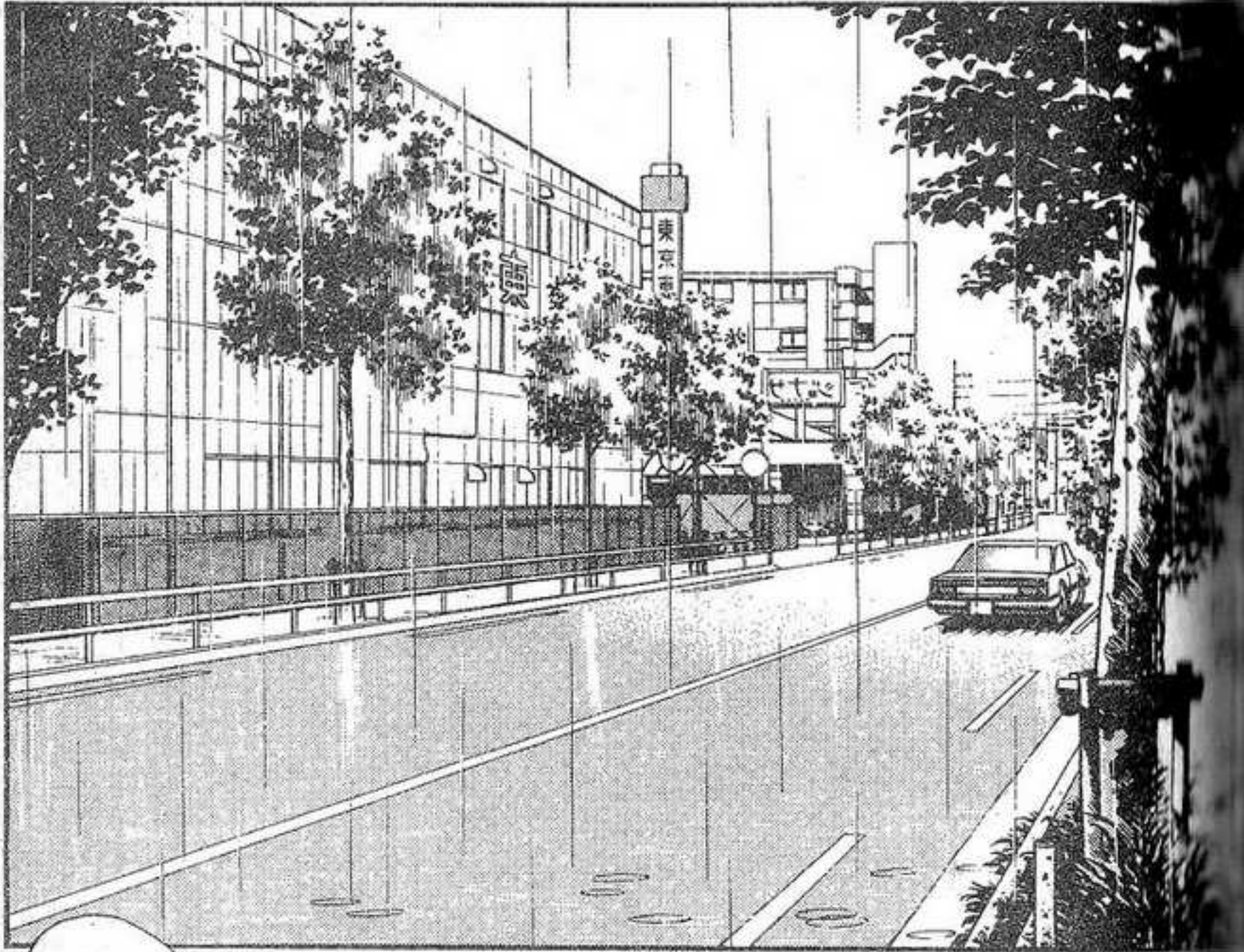
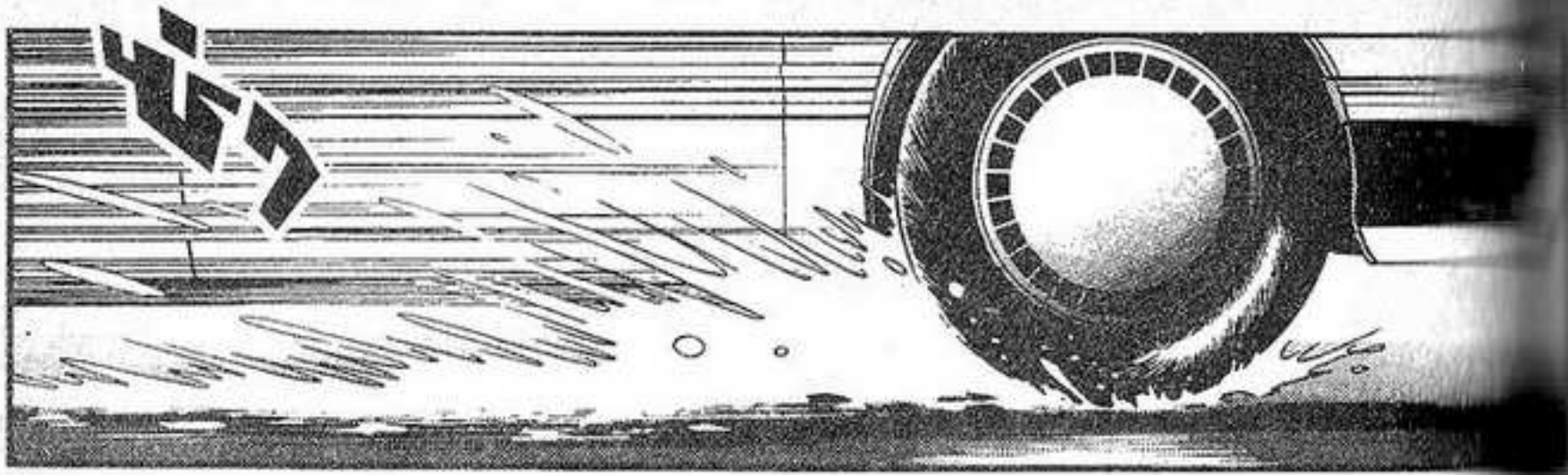
มา

เวลา

ทำ

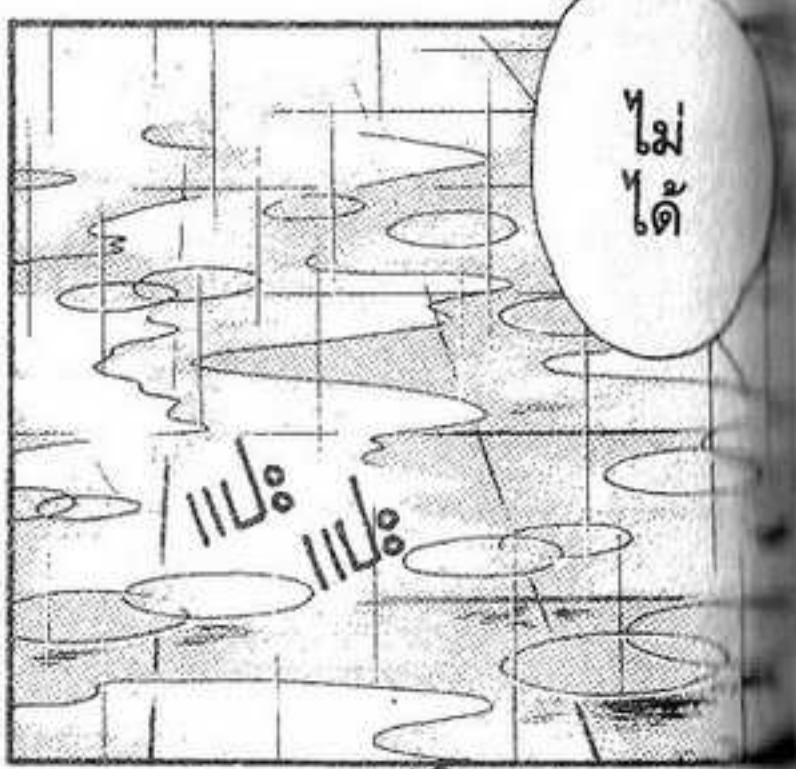
นั้น

ฝนตก
ไม่นาน
หรอก
น้ำ
หลบฝน
ต่อ
อีกสักพัก
เถอะ

江川第2
コーポラス

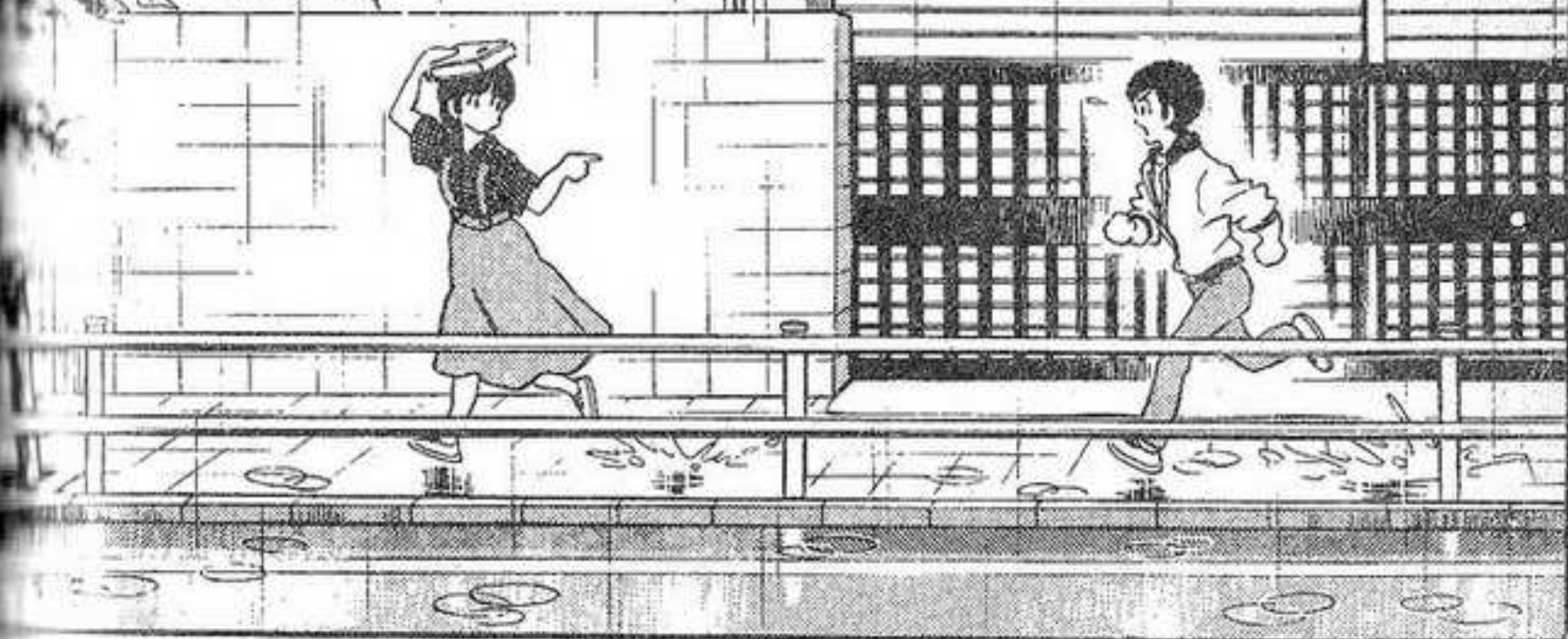
ไม่ได้

← เลขาฯ 2 คอร์ปอเรชั่น

เขาไป
เพื่อ
กินข้าว
ที่นั่น
นะ

และ
เรื่อง
ต้องปิดเป็น
ความลับด้วย
รู้กัน2คน

ฉันนะ
ไม่บอกใครอยู่แล้ว
แต่
ออกมาวิ่ง
กลางฝนกัน
ทำไม

ออก
กำลัง
หลัง
อาหาร

วิ่ง
วิ่ง

ออก
กำลัง

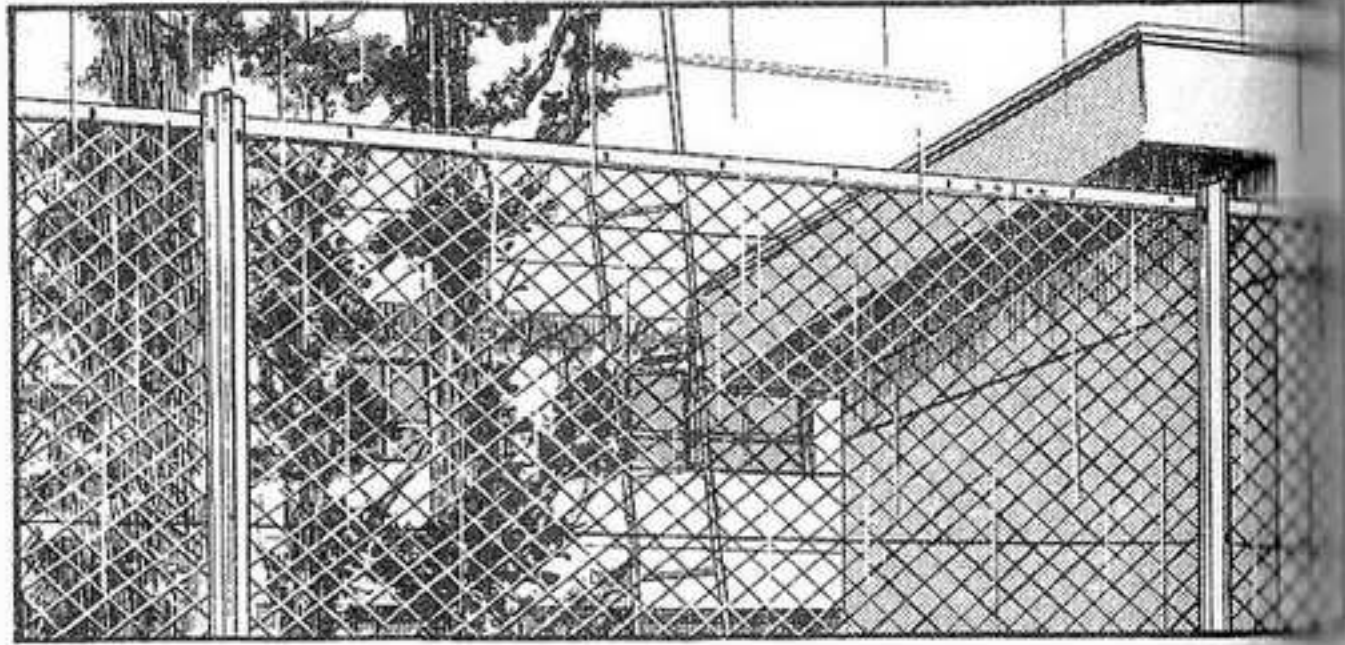
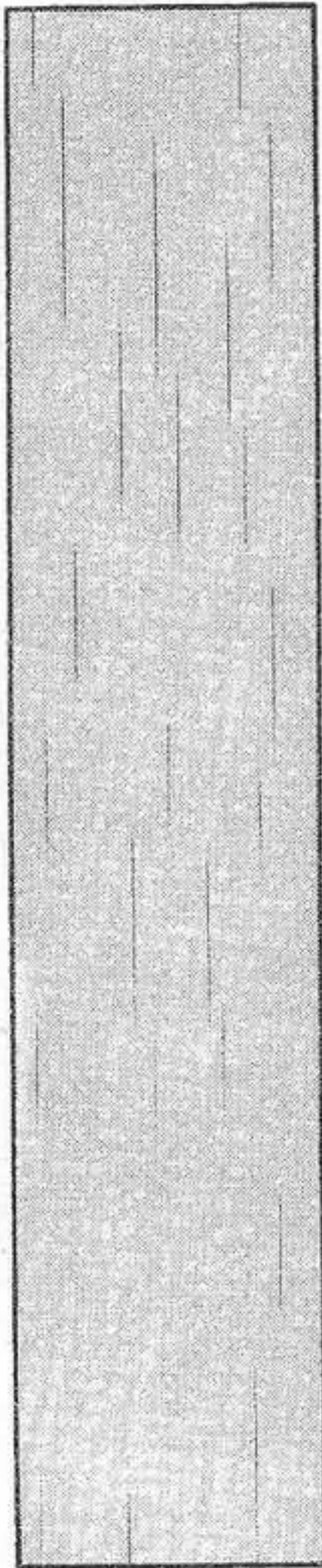
ก็น่าจะ
ยิ้ม
จาก
พื
มา
สัก
คัน

แ้ว...
เกิน
หวัด
แน่
เลย

ต้องใส่
เสื้อ
เปียกๆ
จนถึง2ทุ่ม
แบบนี้

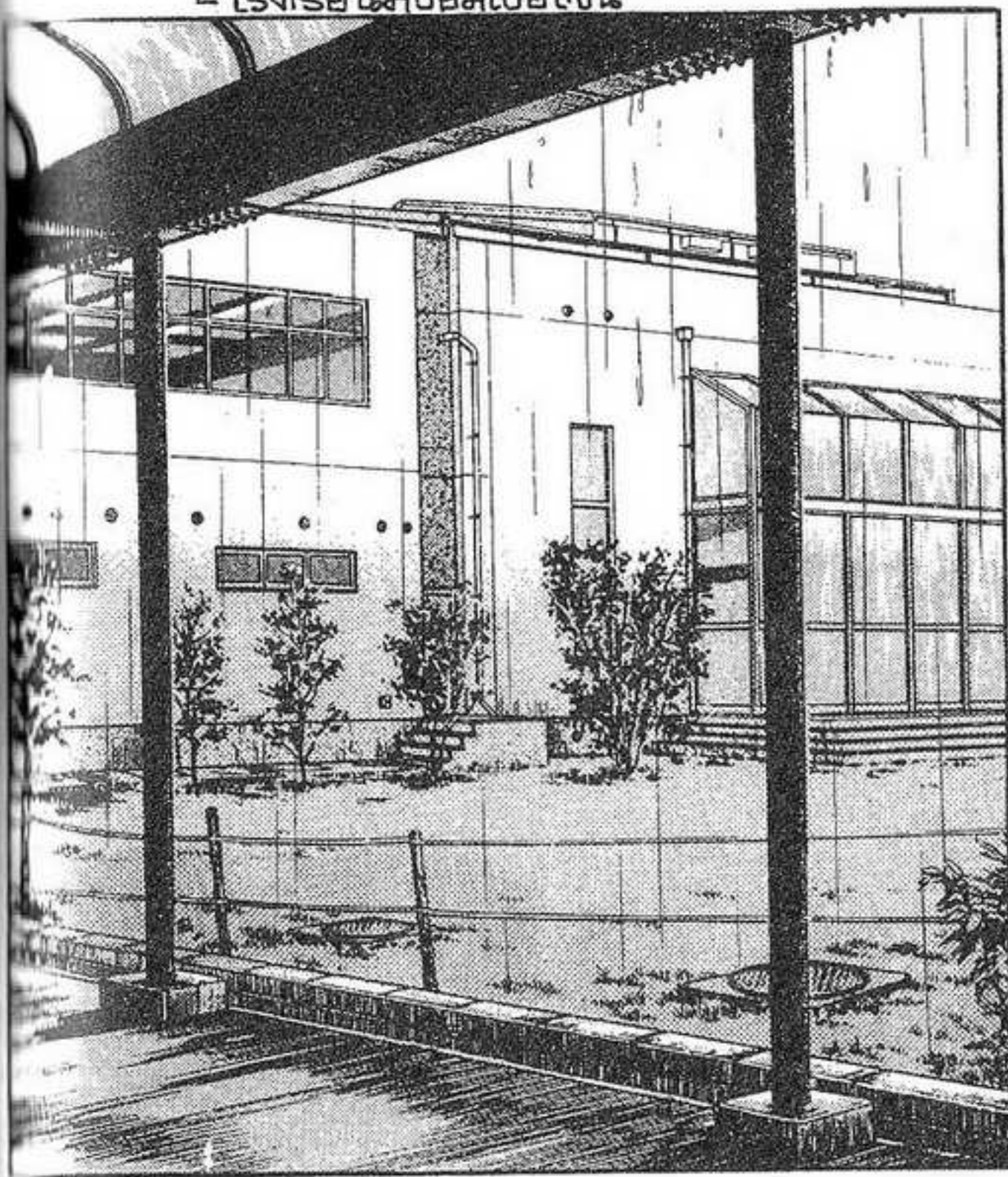
รอดู
เดี๋ยว
น่า
มี
เสื้อ
ให้
เปลี่ยน
อยู่
แล้ว

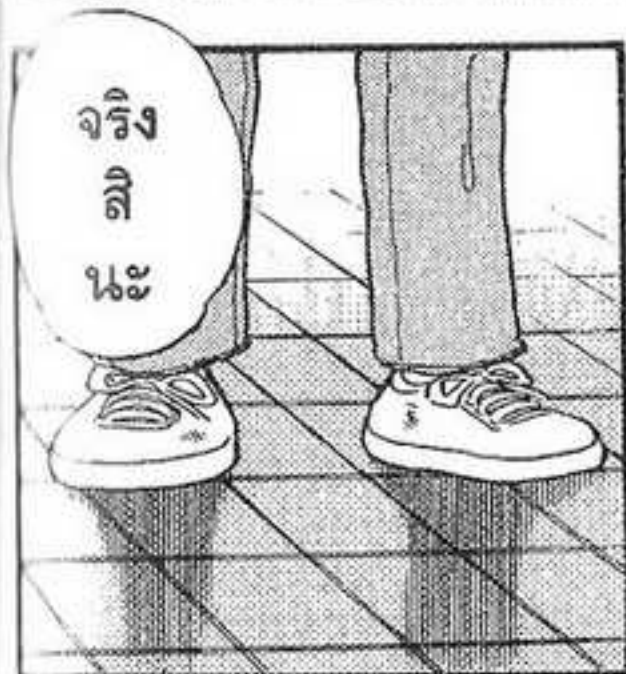
私立栄泉高等学校

โรงเรียนมัธยมเอกชน

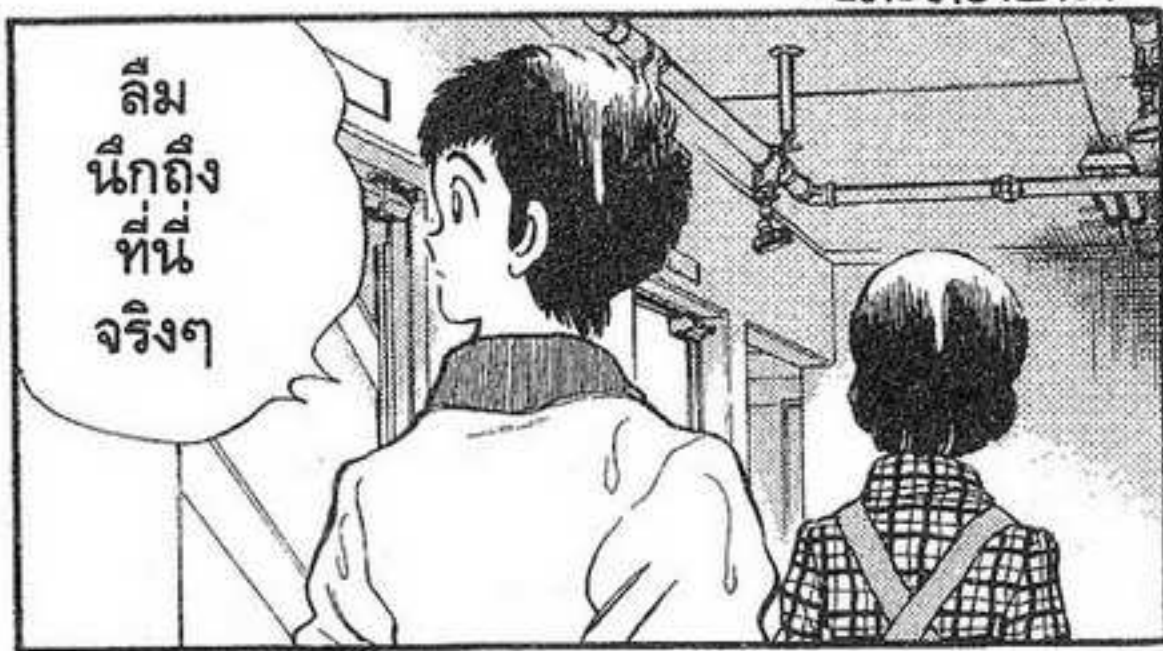

水泳部

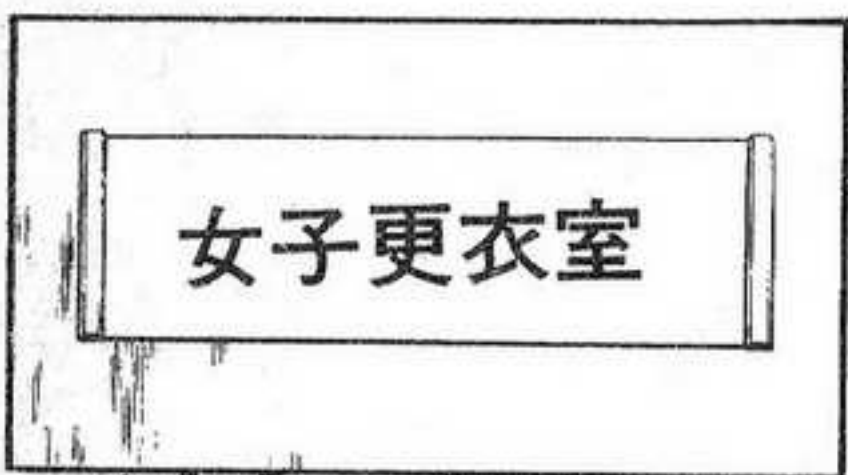
ชมรมว่ายน้ำ

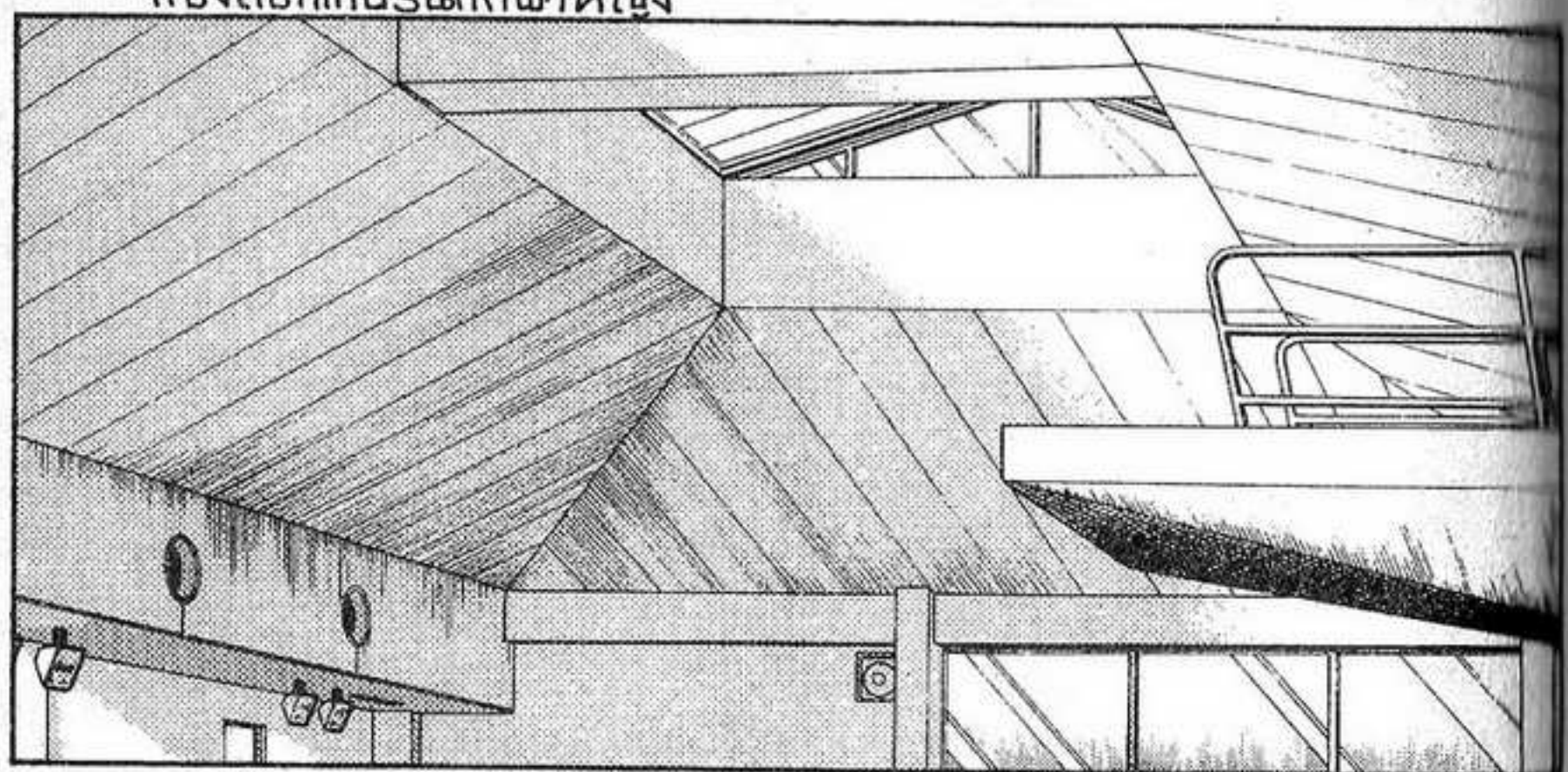
จริง
สิ
นะ

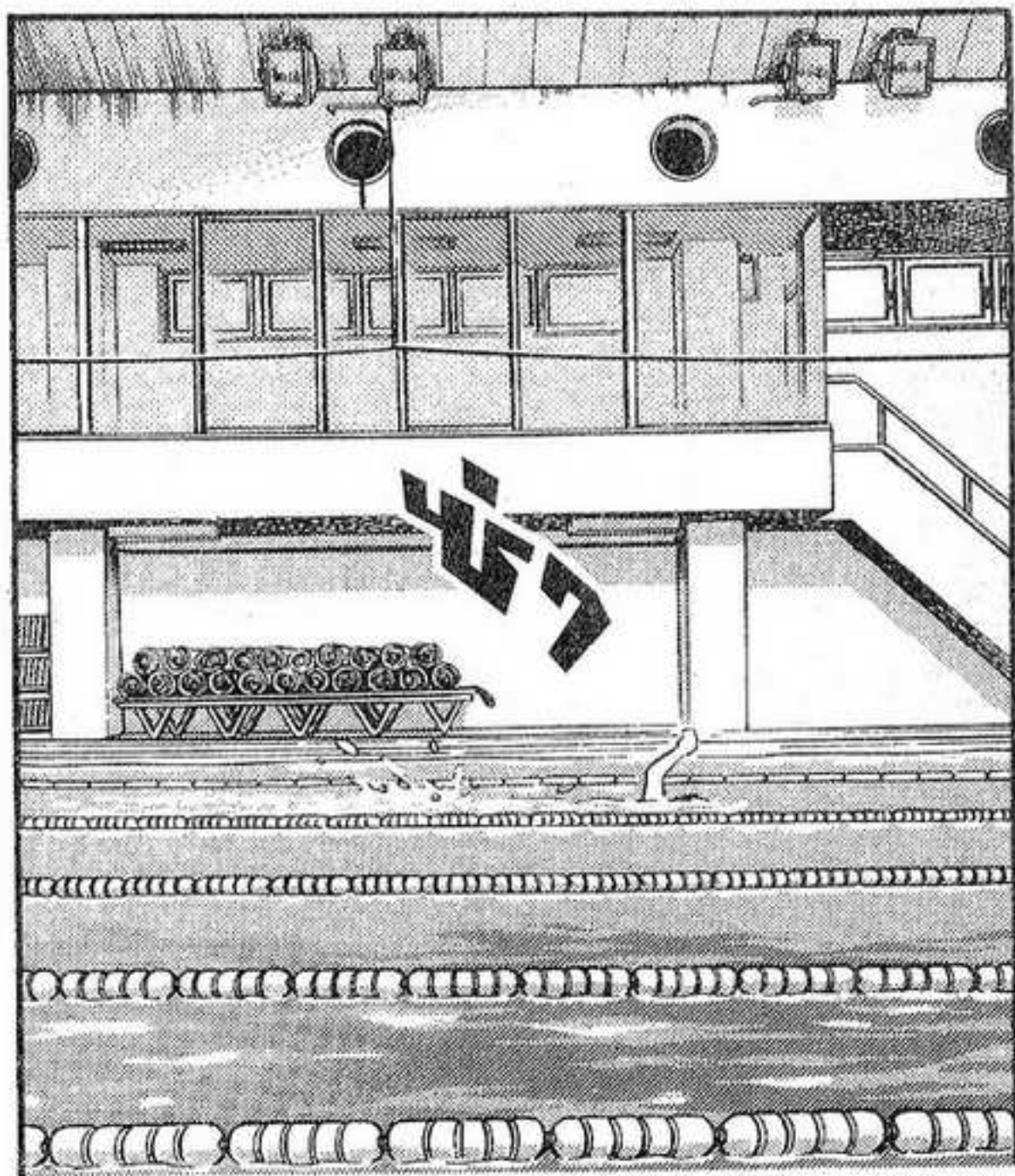
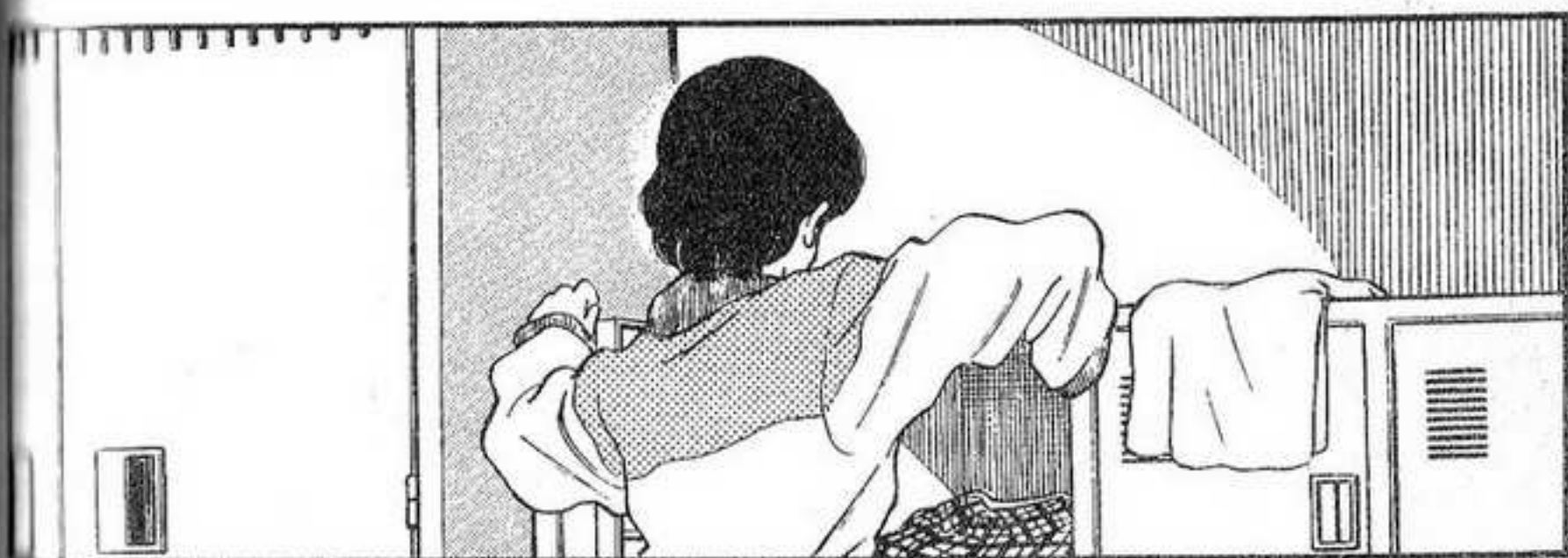
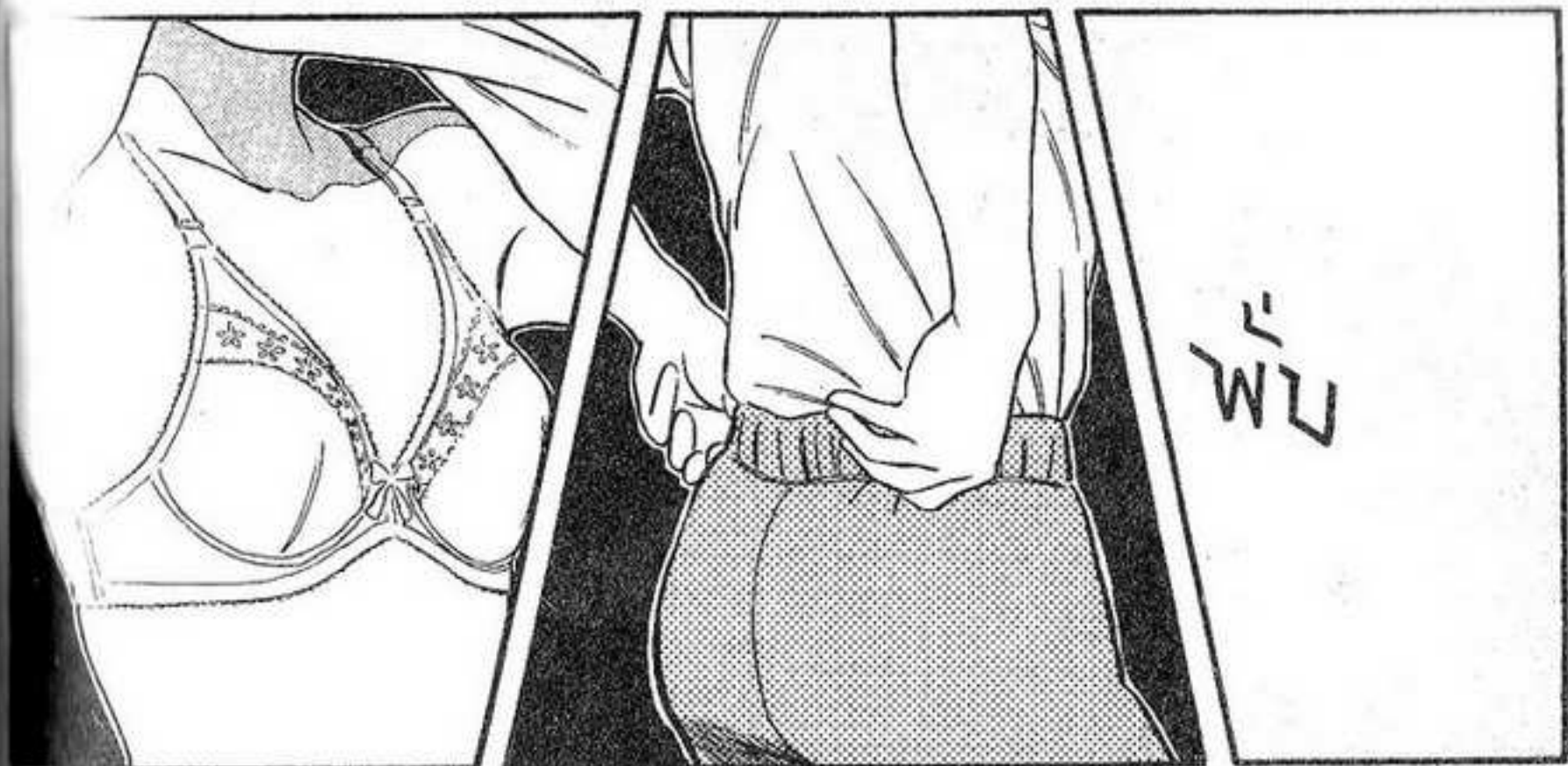

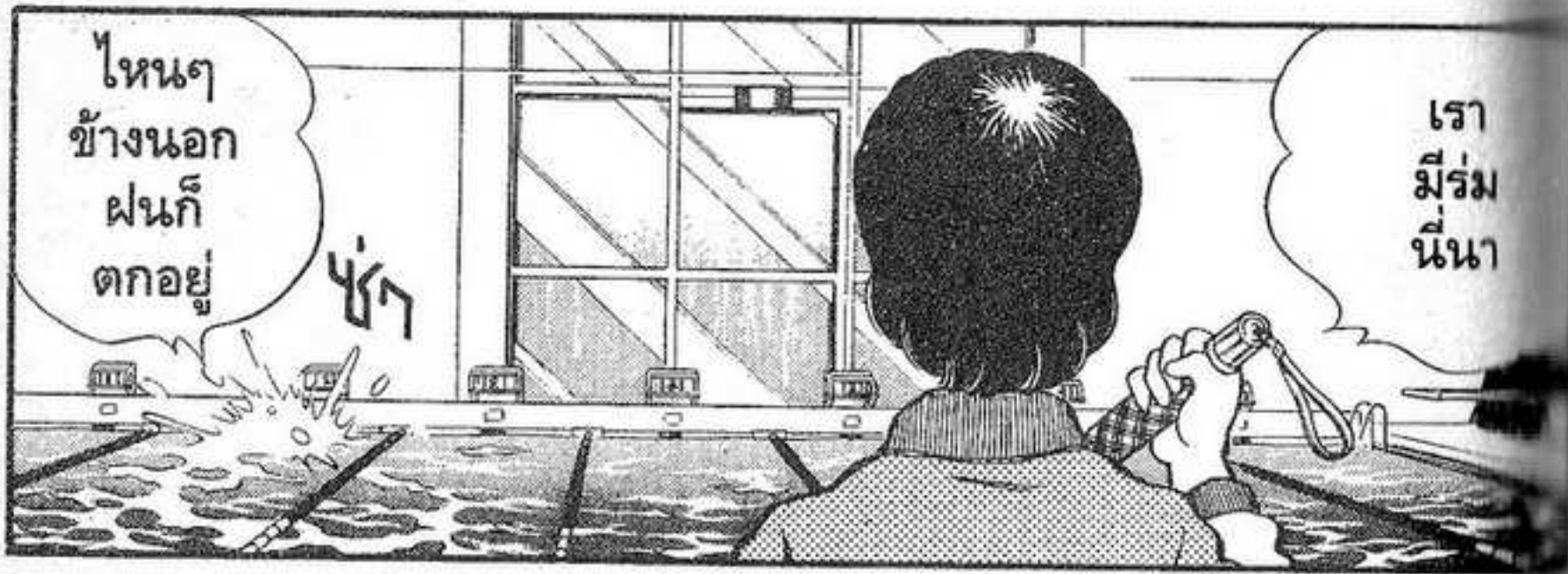
ลืม
นึกถึง
ที่นี่
จริงๆ

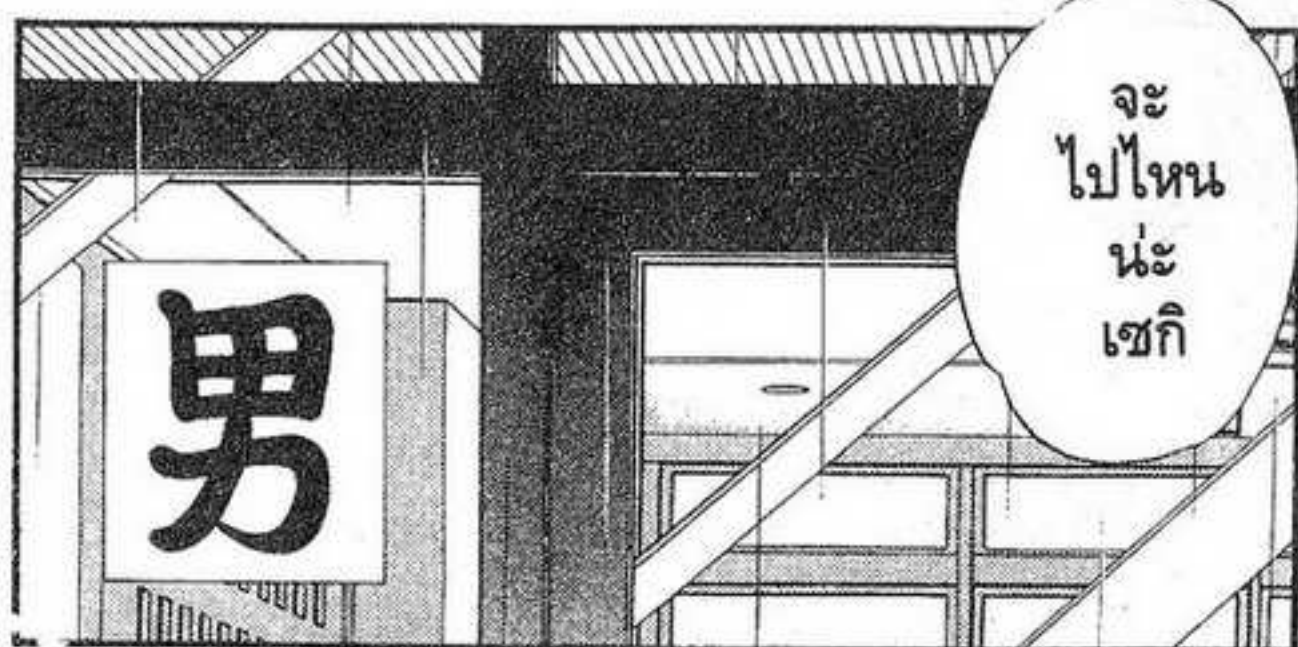

ห้องสัณหากรรณักกีฬาหญิง

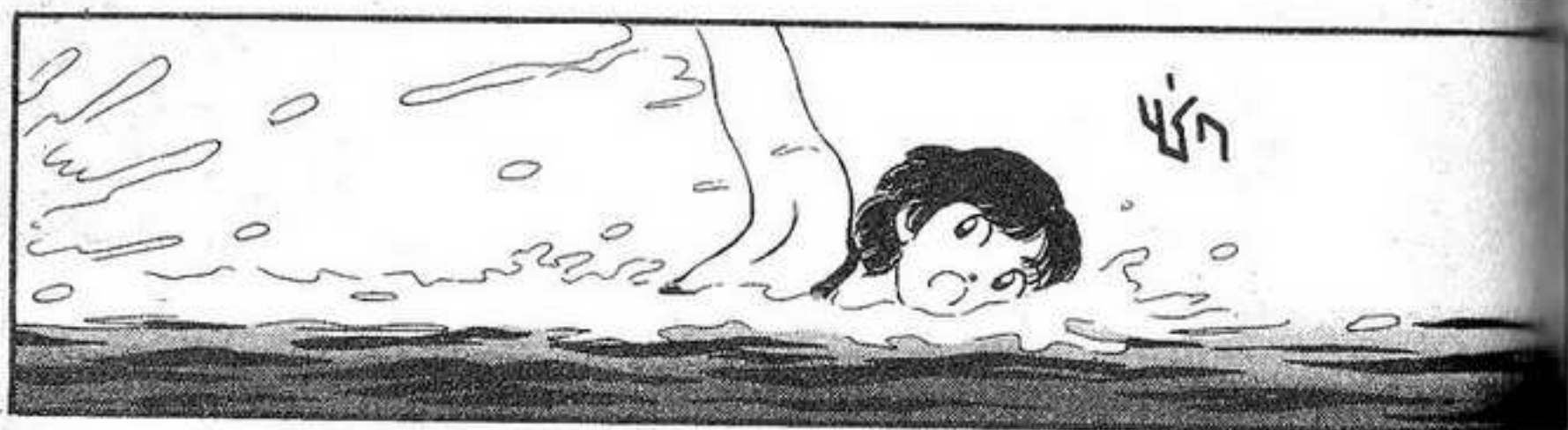
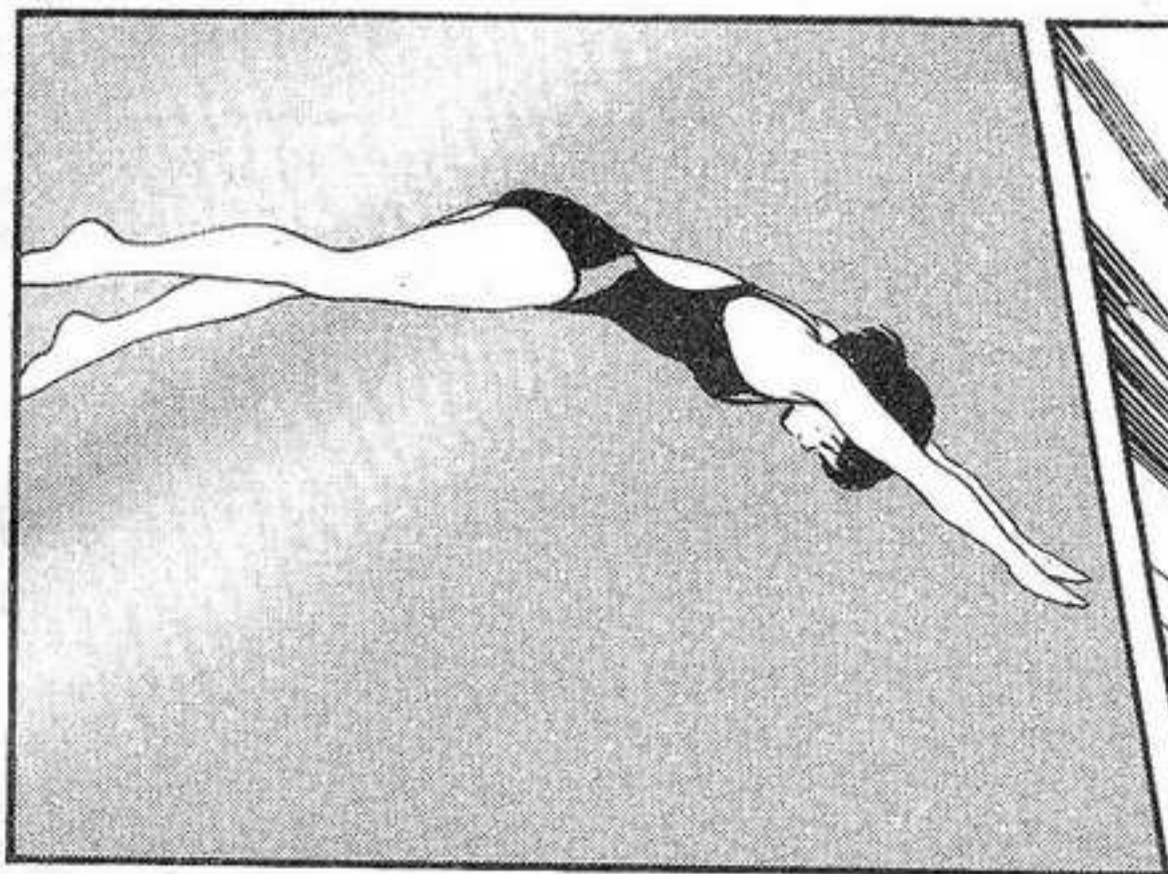

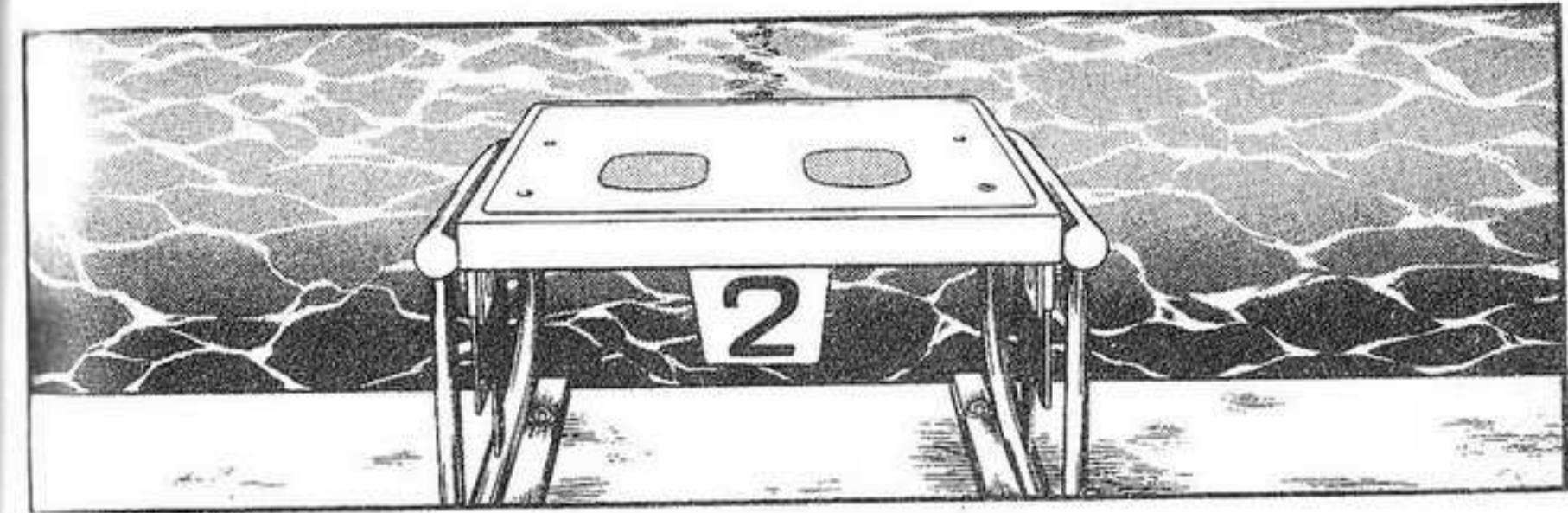
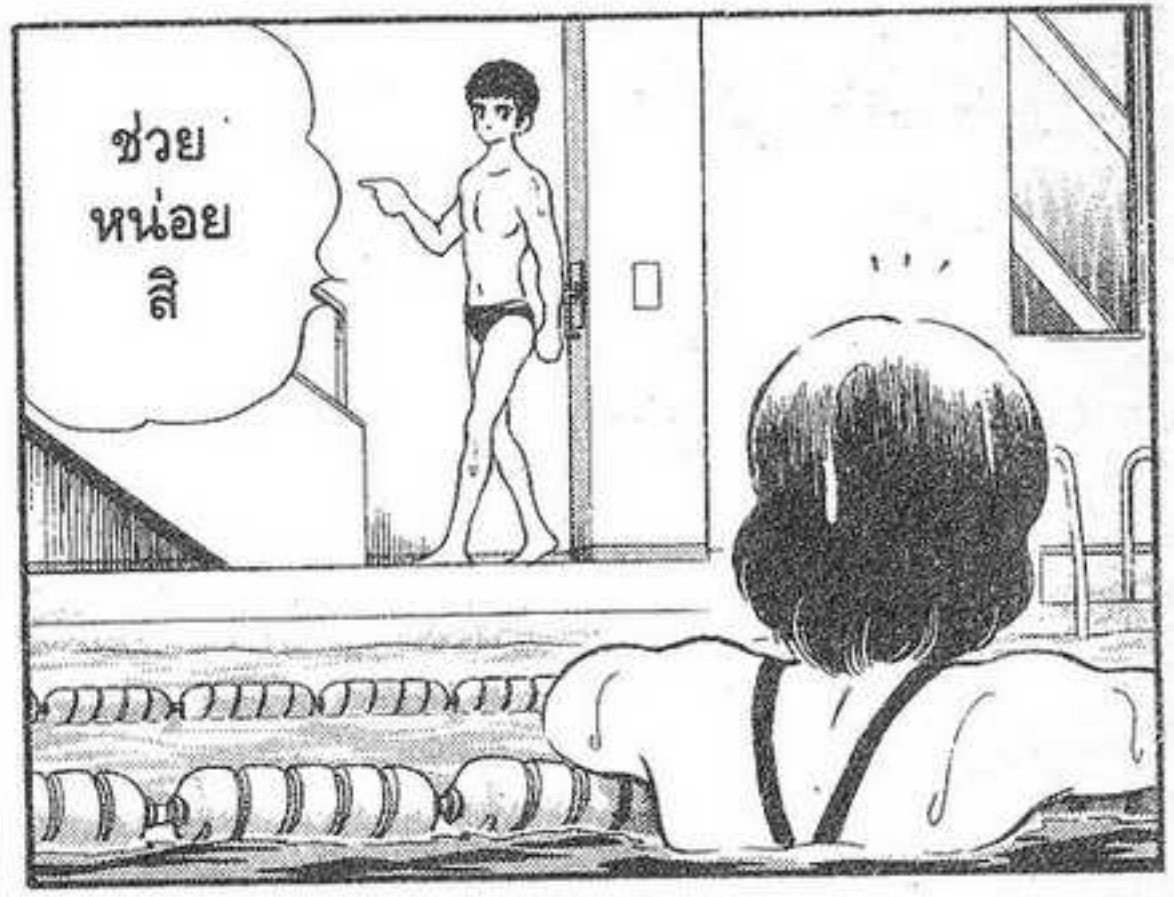
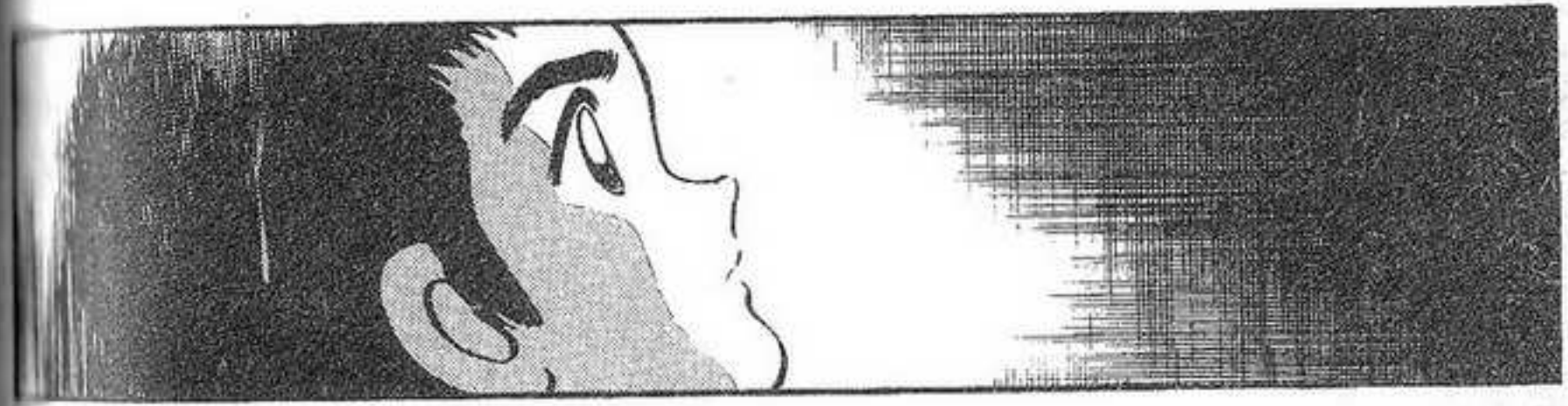
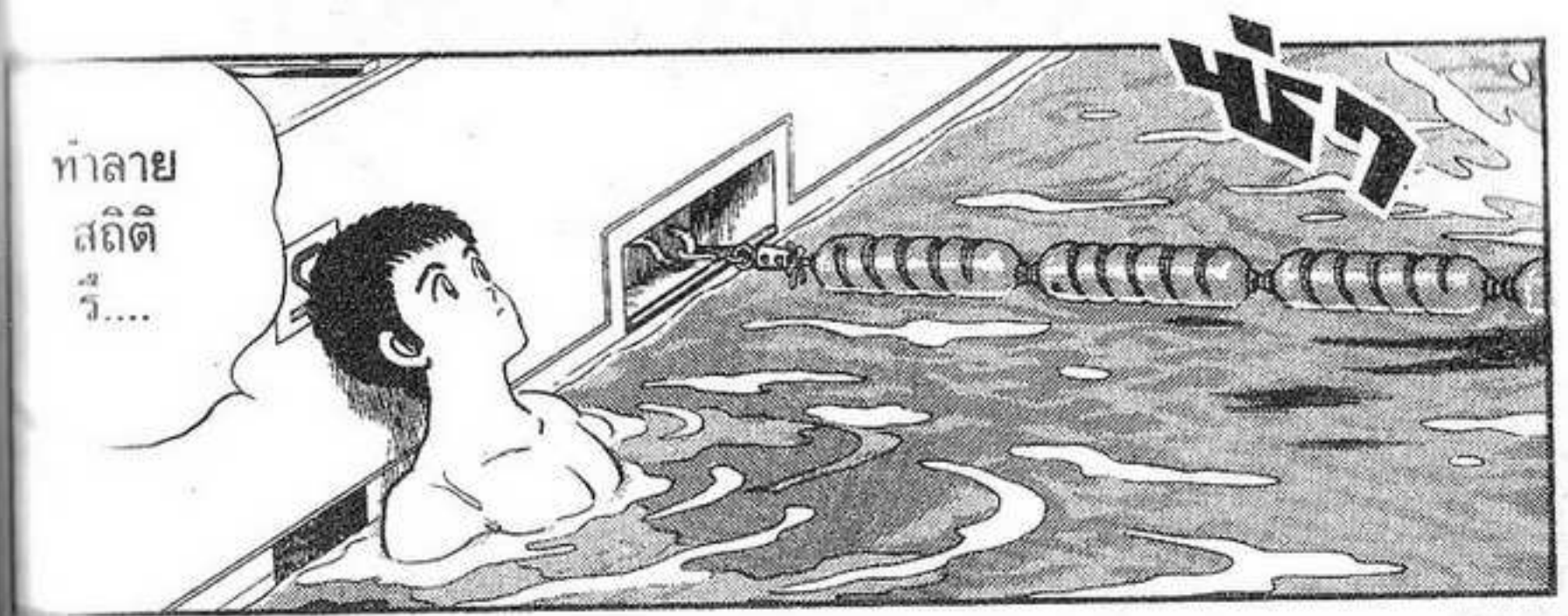

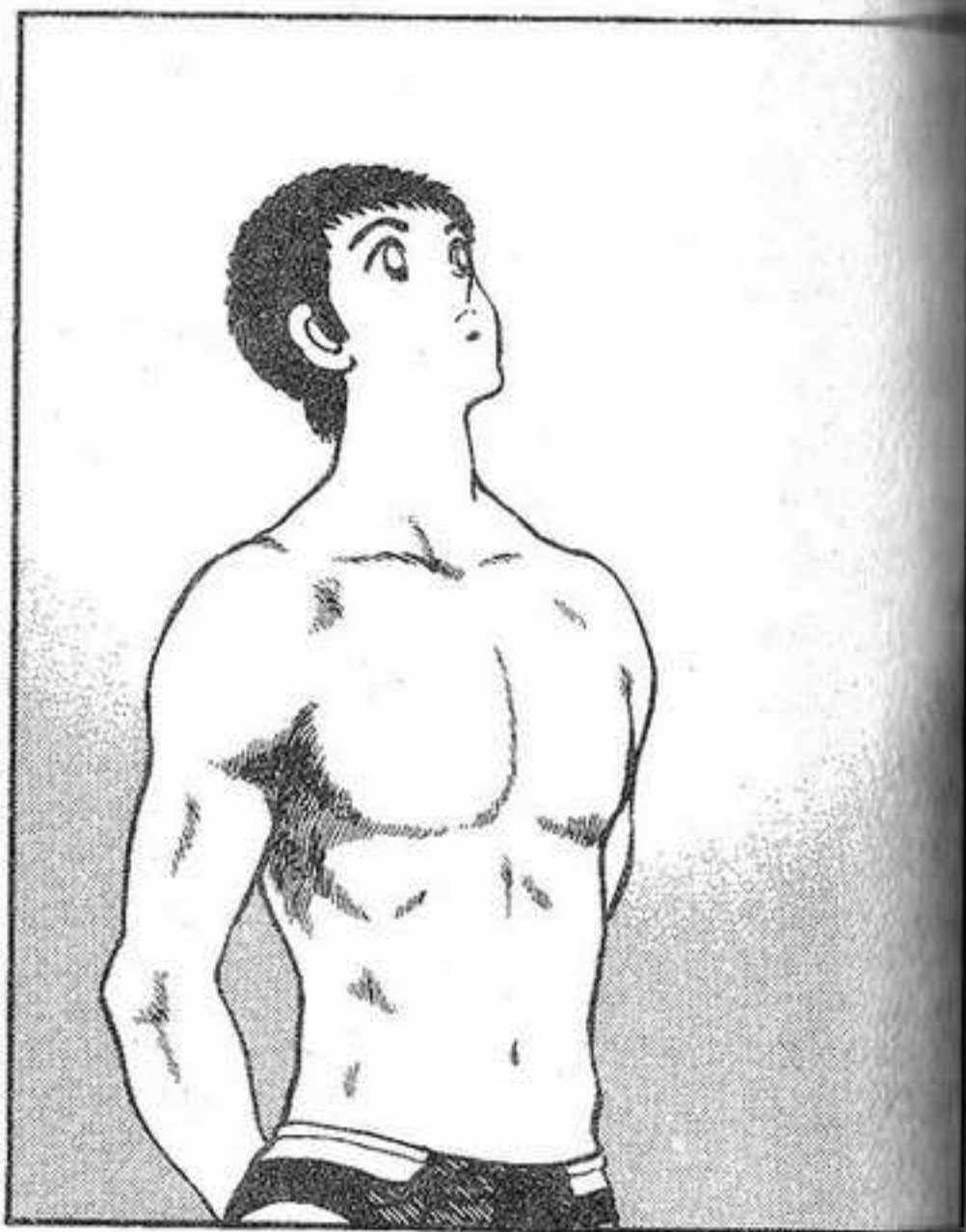
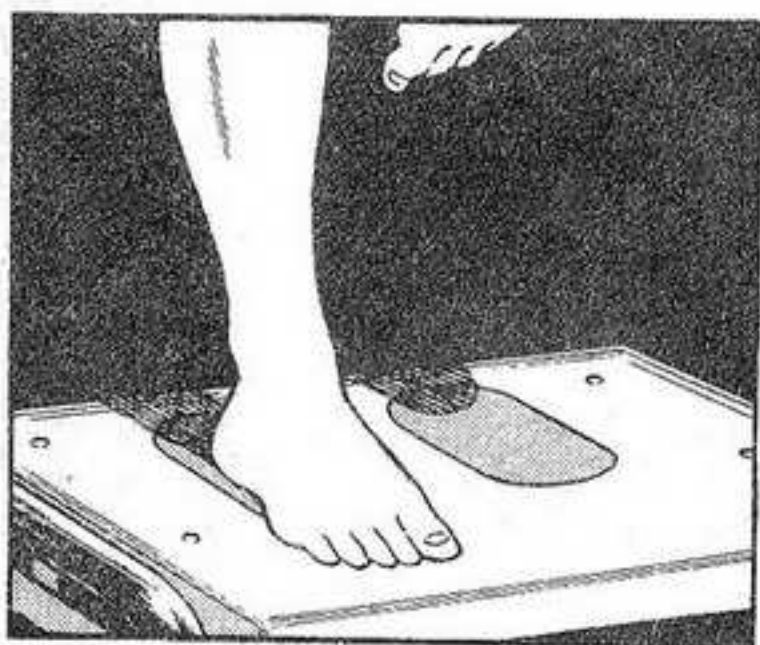

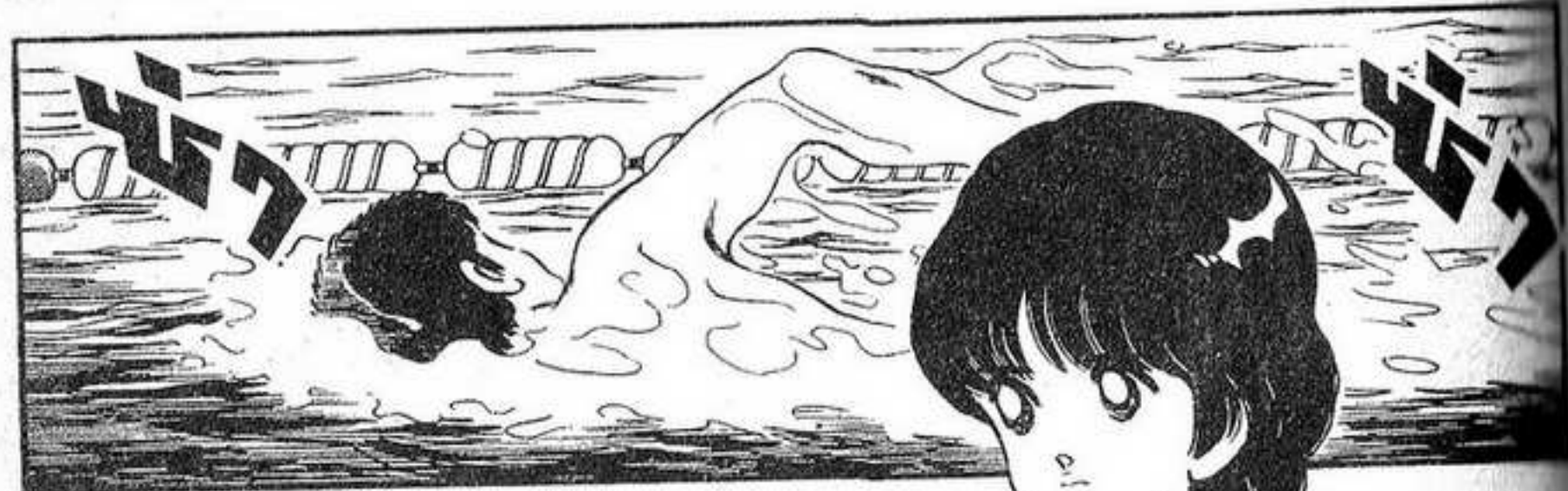
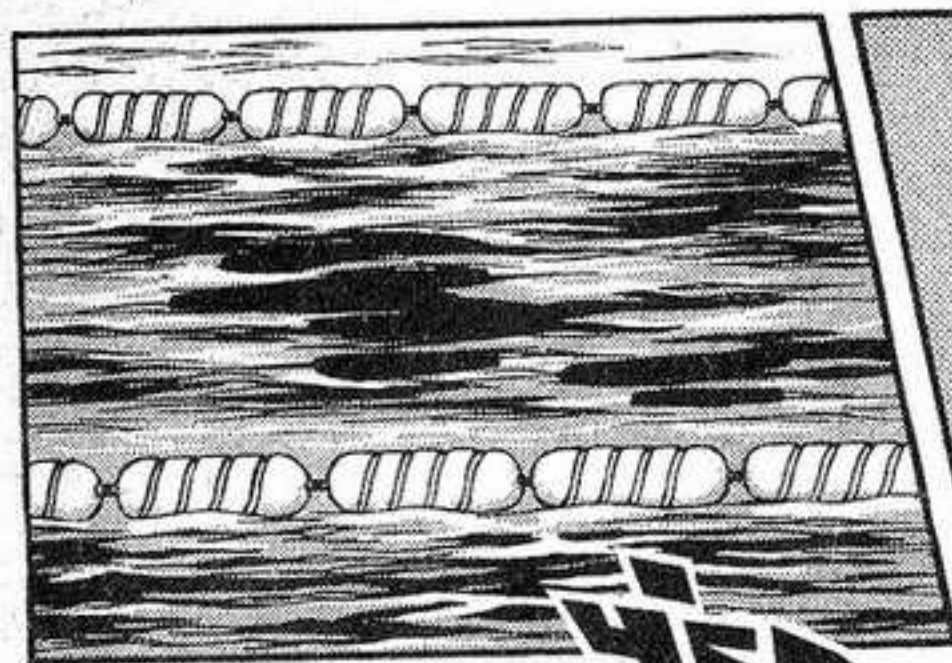

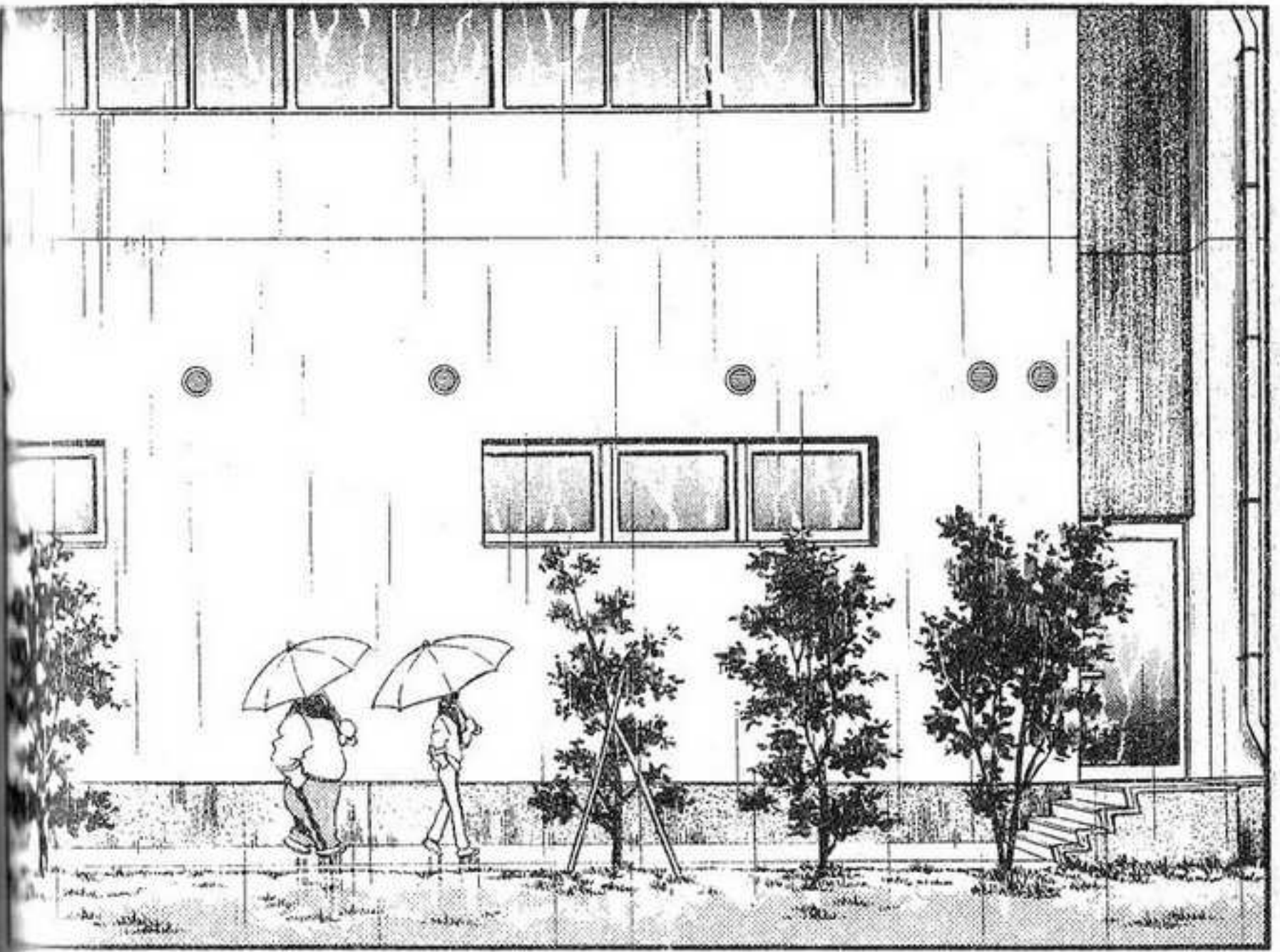
พร้อม!
!

สตาร์ท!
!

เฮ้
เฮ้
จะ
ไปไหน
นะ

อ้อ
.....
ไปฝึก
ว่ายน้ำ
ในสระ
ครับ

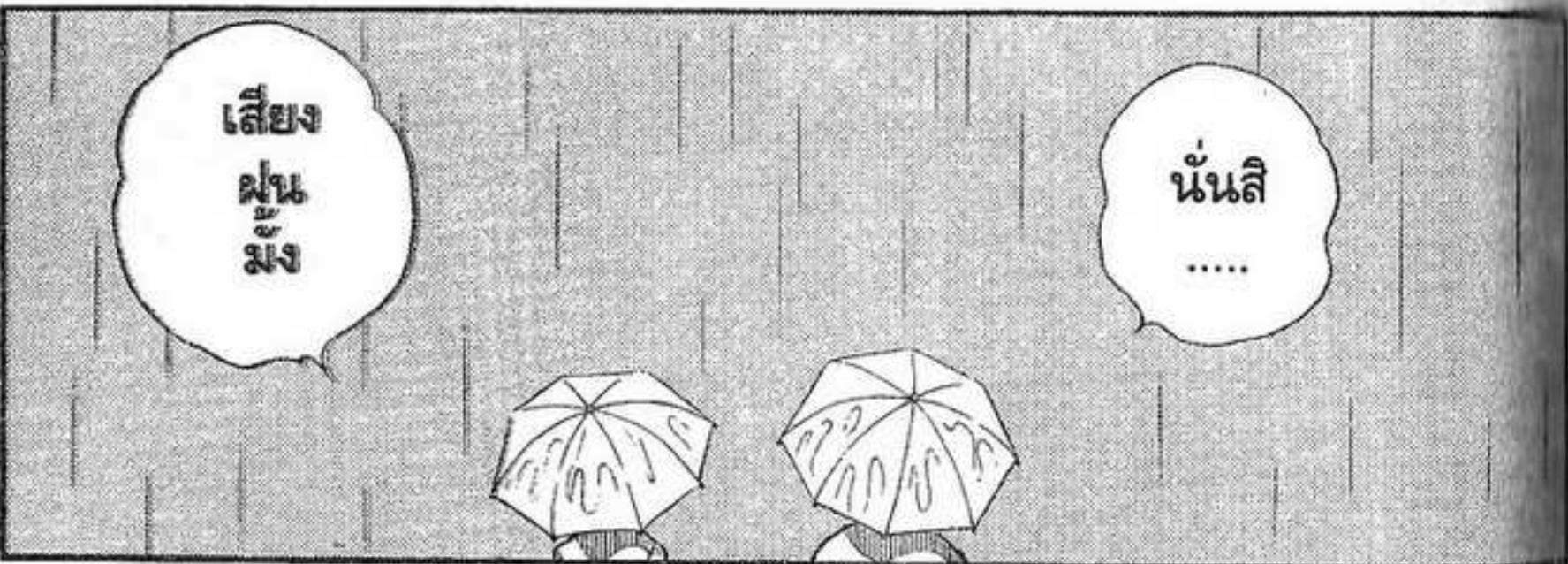
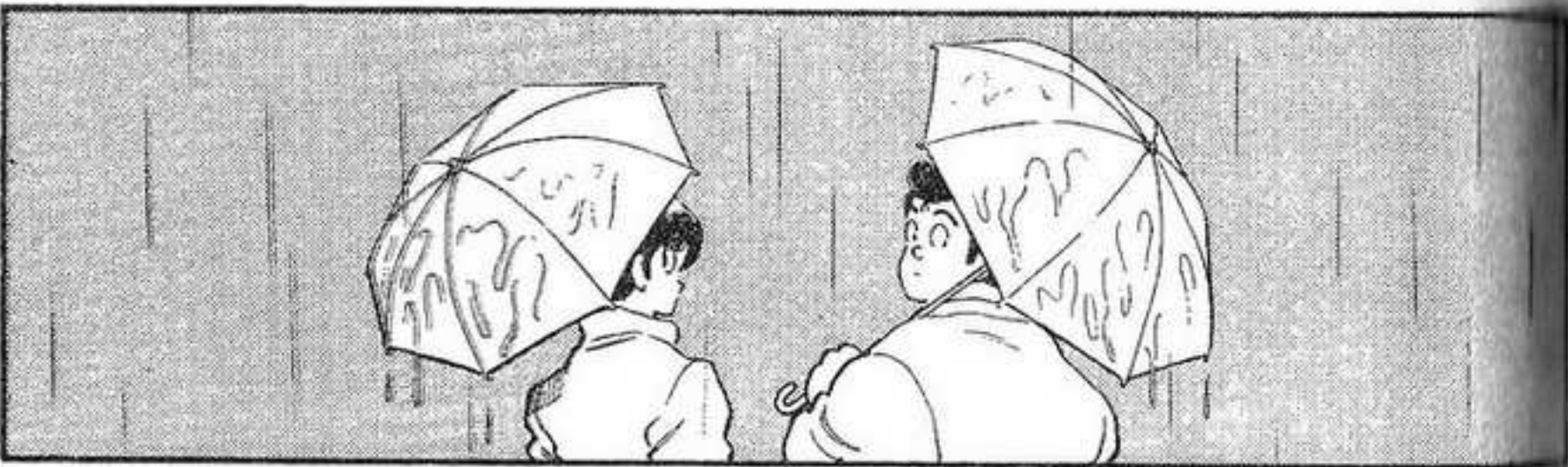
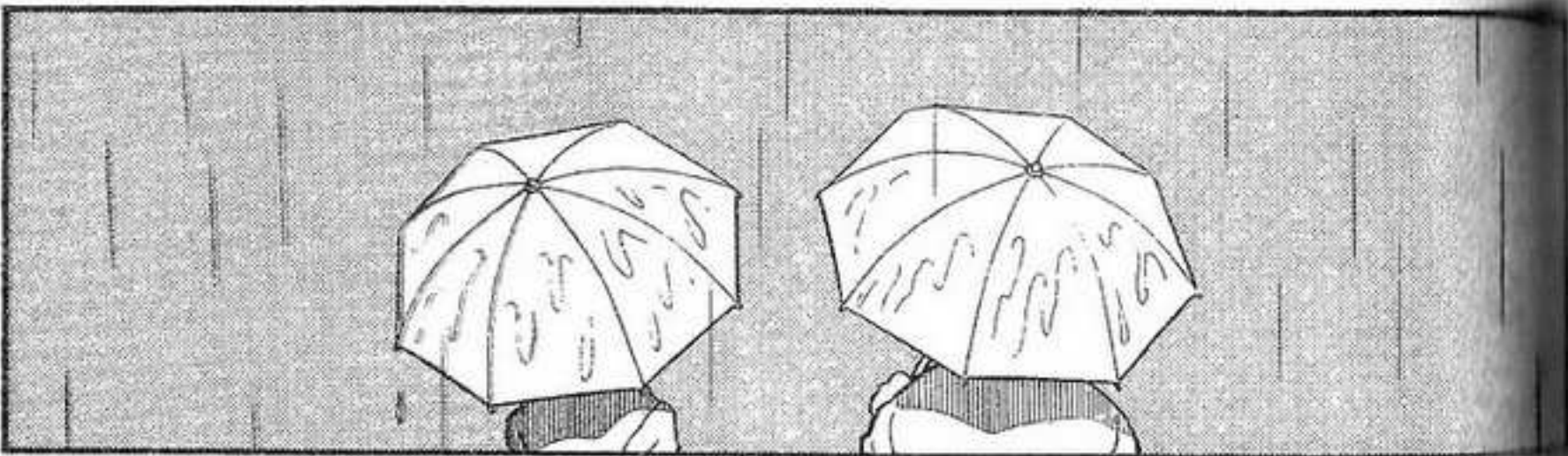
ผม
อยู่ชมรม
ว่ายน้ำ

มี
ใบอนุญาต
จากอาจารย์
รีเปล่า
?

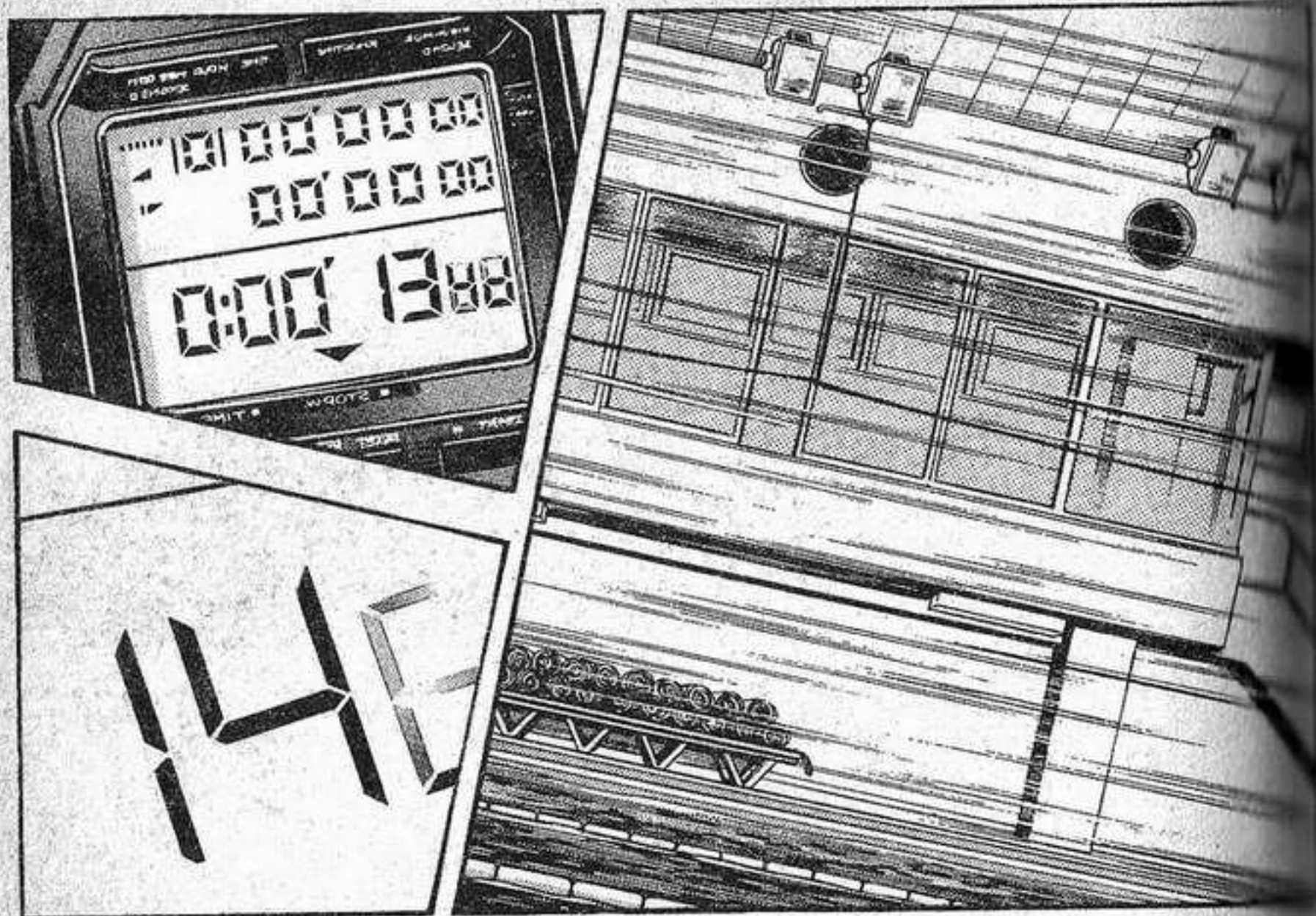
อะไร
นะ

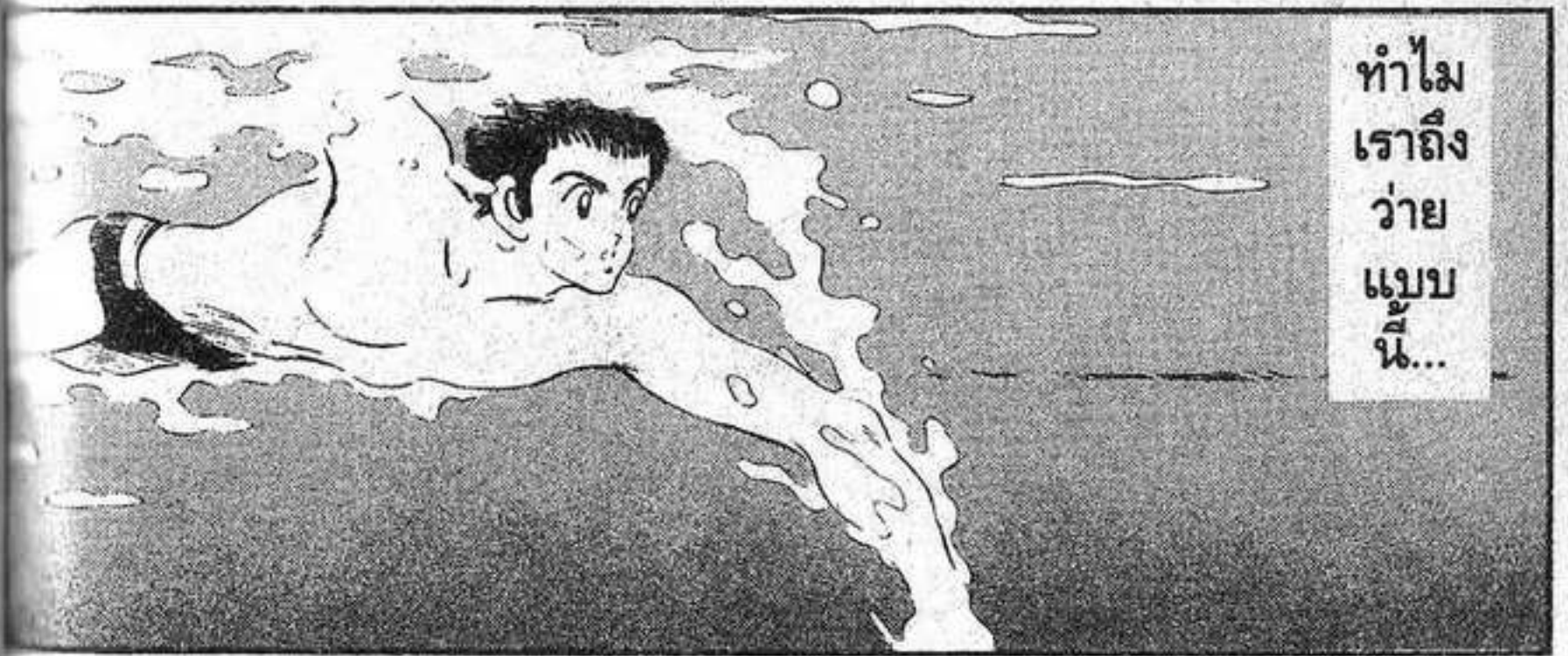
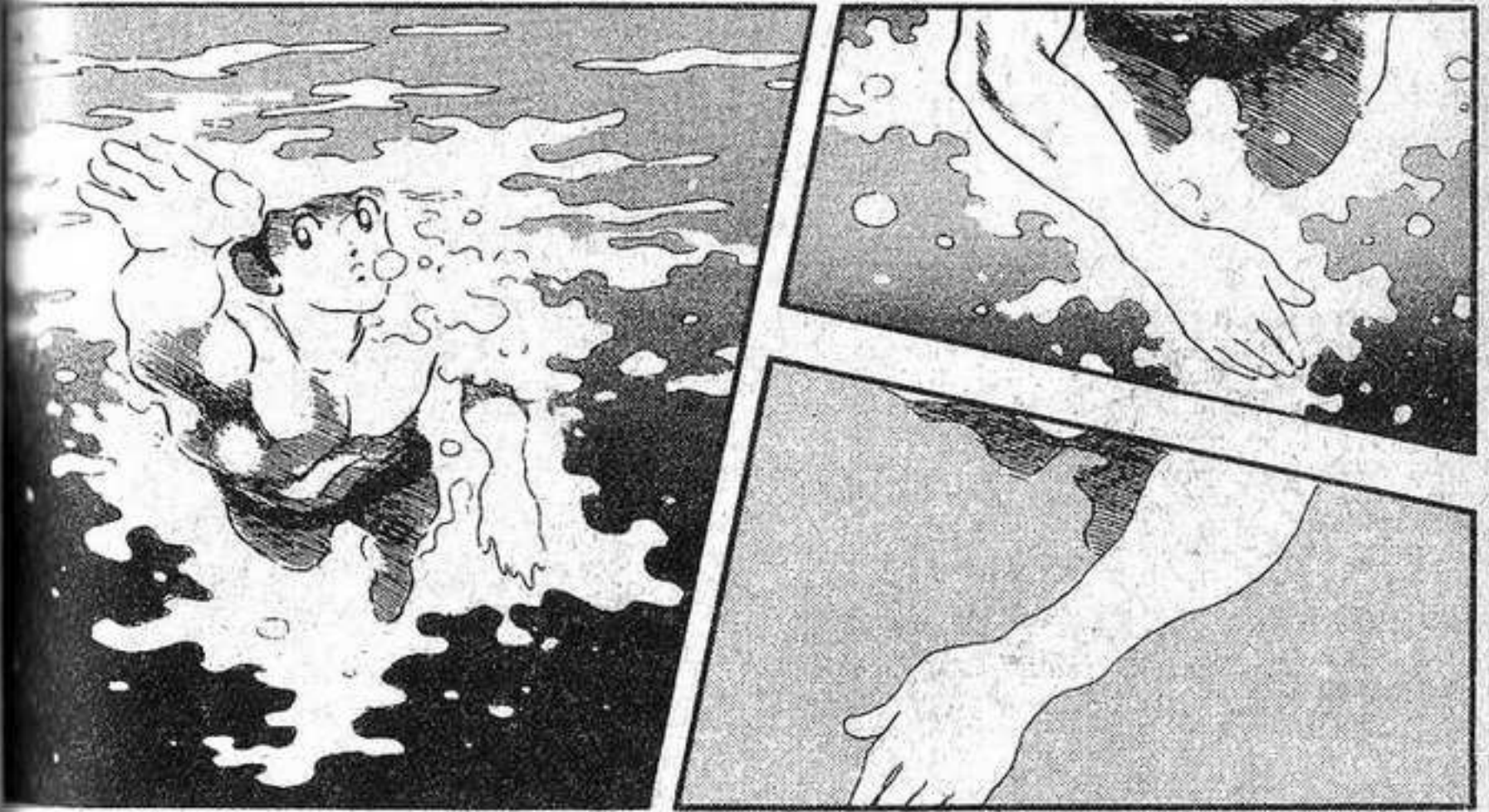
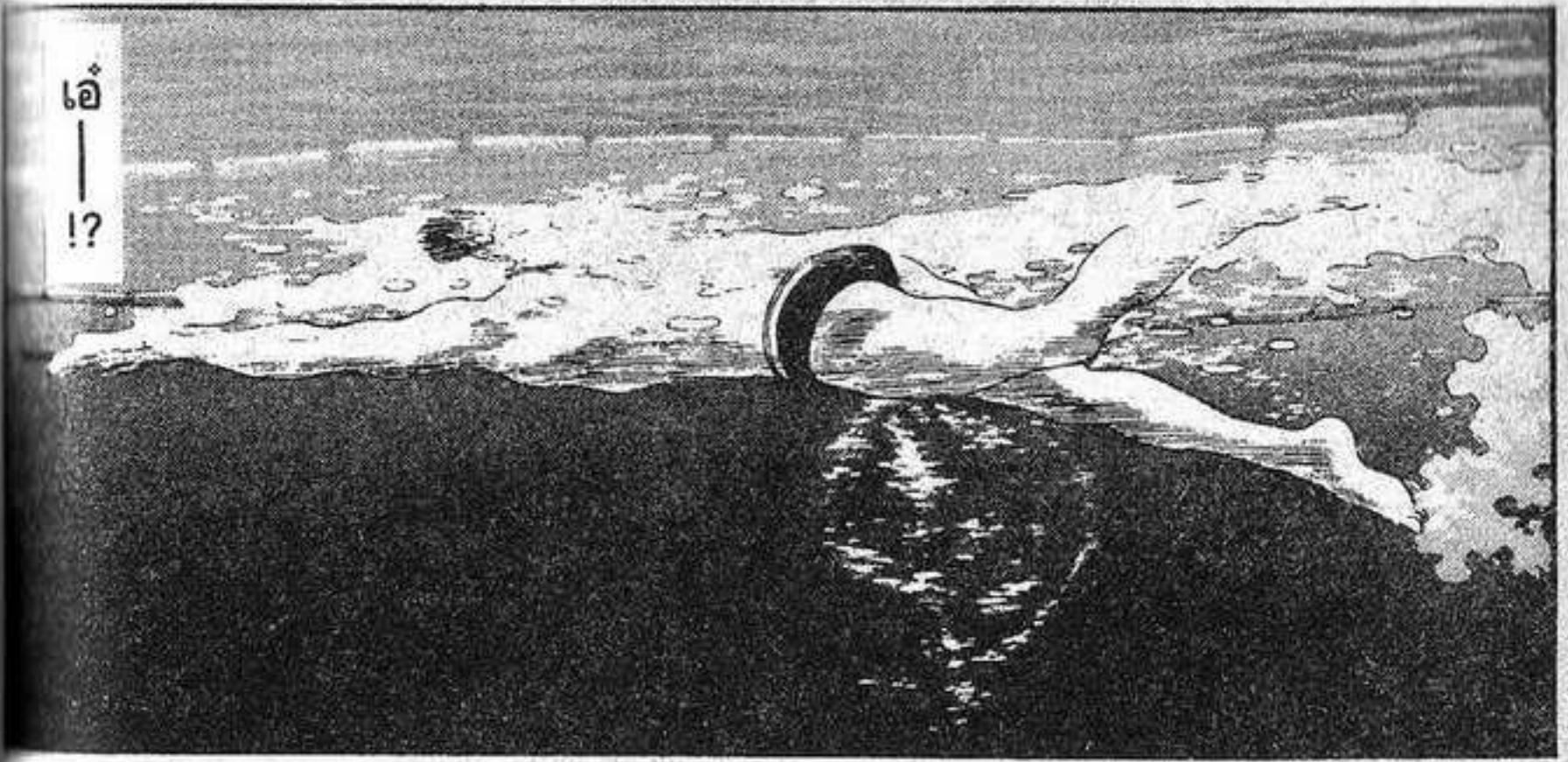
SWIMMING POOL

水泳部

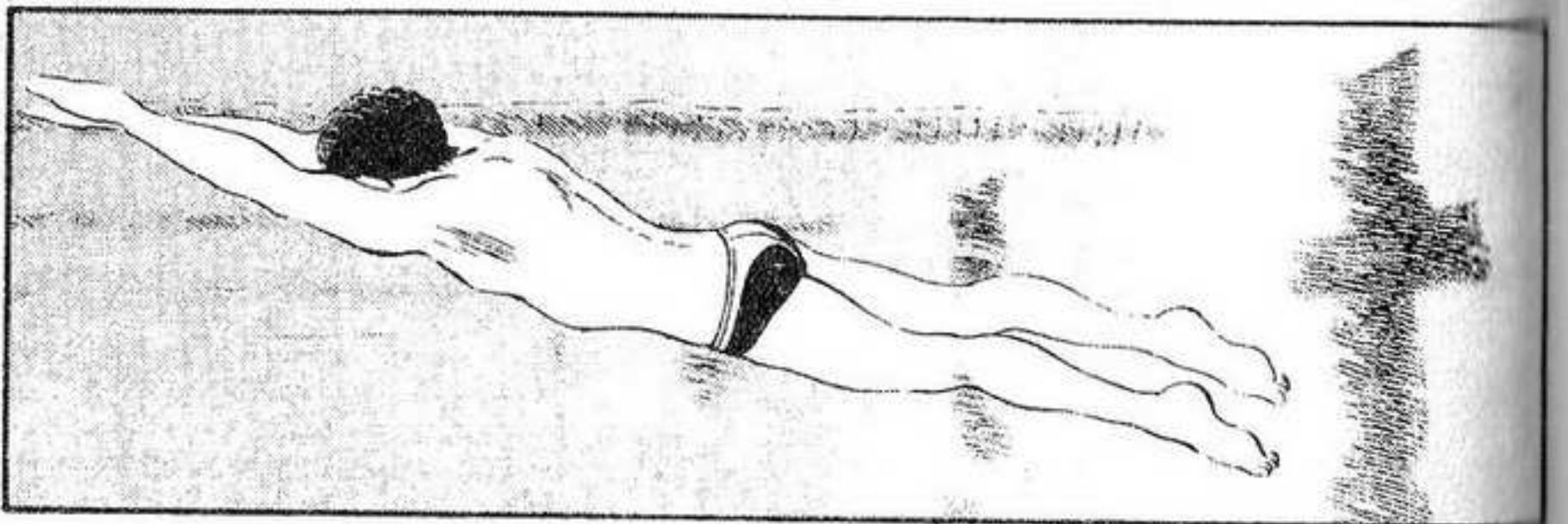
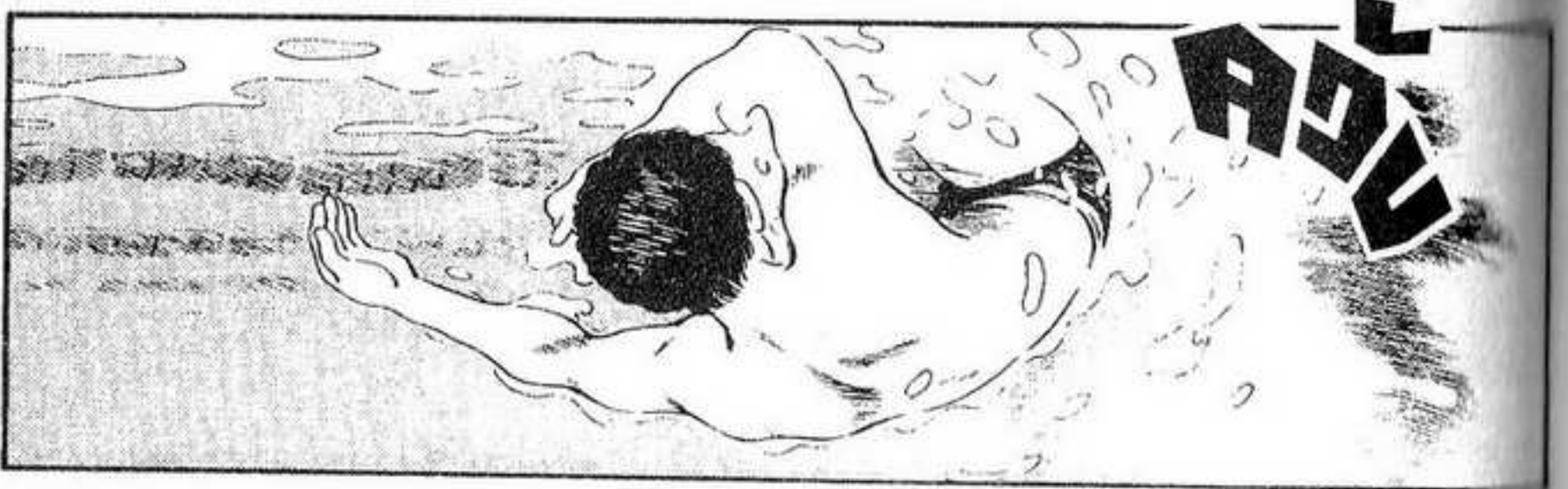
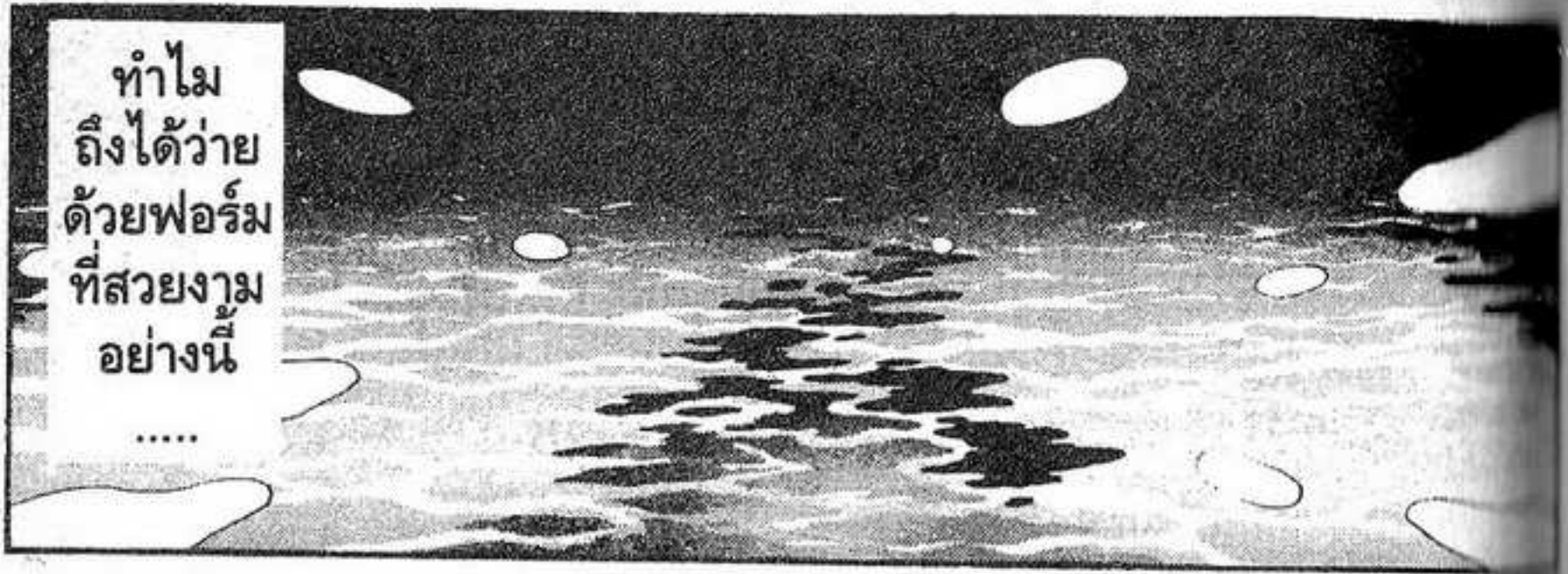
ตอน เรือในมหาสมุทร

เอ
—
!?

ทำไม
เราถึง
ว่าย
แบบ
นี้...

จริง
ด้วย

เซกิ
!

ทำอะไร
ของแก
ผิดทำแล้ว
!

มื่อต้อง
แบบนี้

!! ขาดต้อง
แบบนี้
!

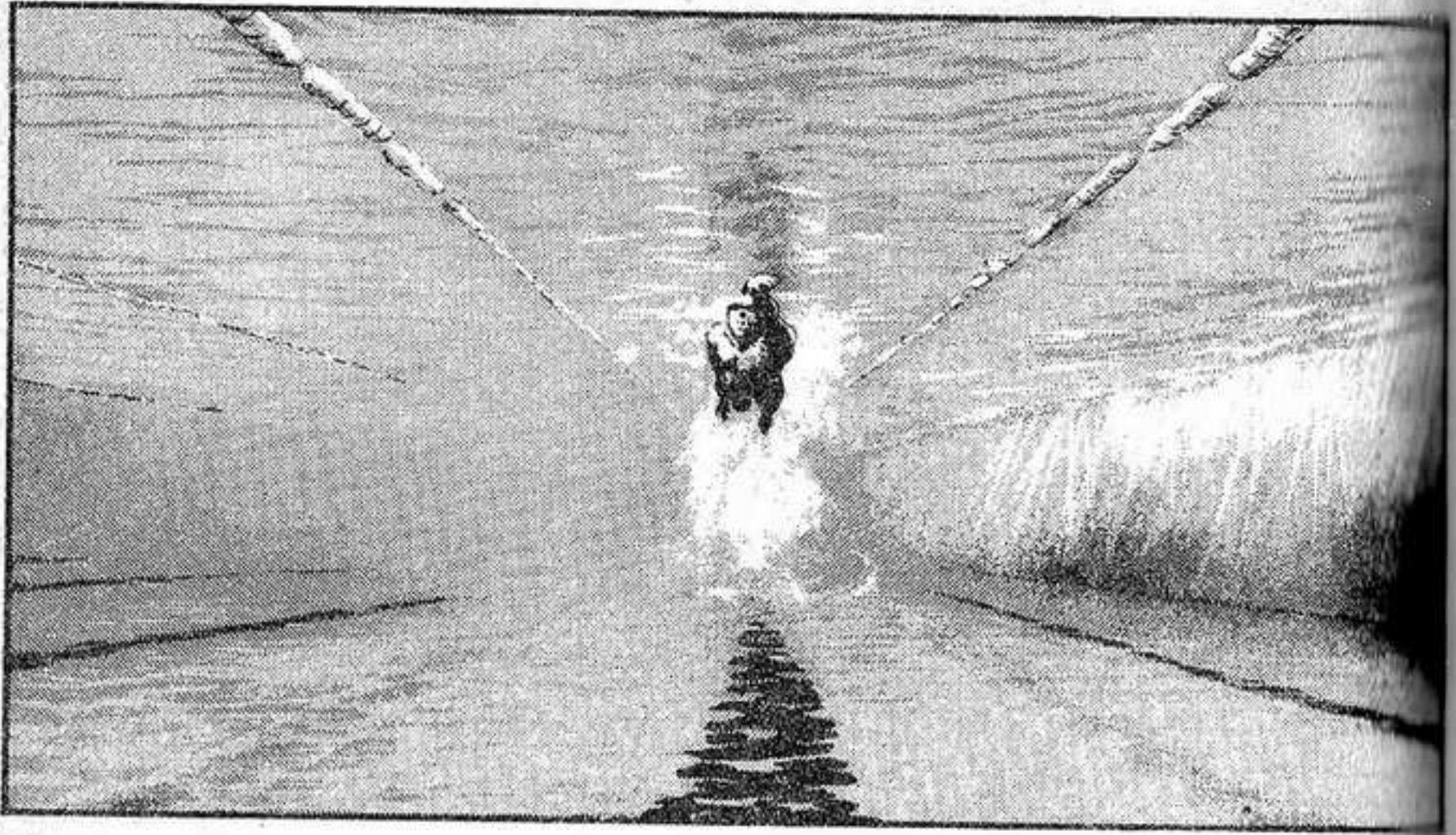
เฮ้ย!
แกนี่
แย่จริงๆ
!!

มัวสนใจ
อะไร
อยู่นะ
!

ชาแบบนี้
แขน
แบบนี้
!

ดูให้ดี
!

ต้องให้
ทำซ้ำ
ก็ครั้งก็หน
กัน
!

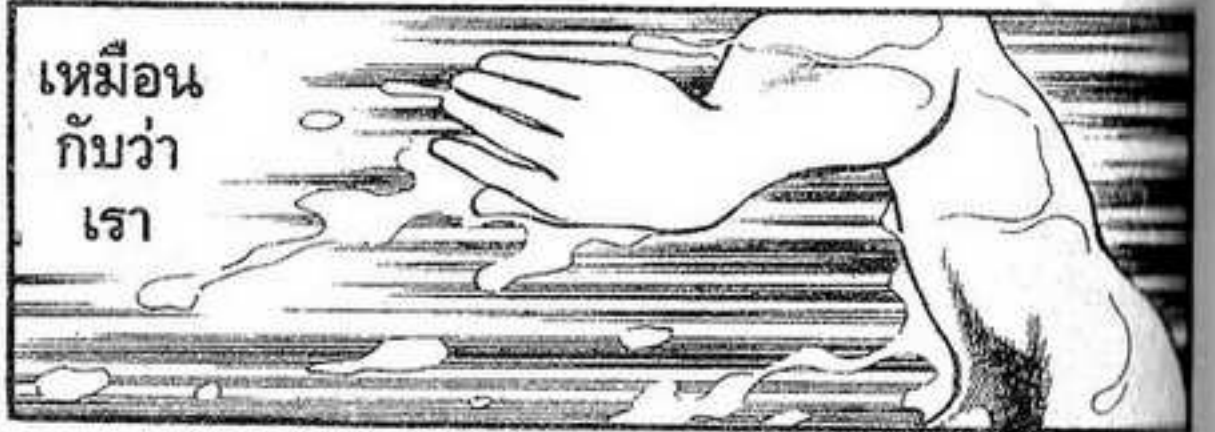
เพราะว่า
เราสอนมัน
ก็เลย
ว่ายด้วยท่าพื้นฐาน
ซ้ำแล้วซ้ำอีก

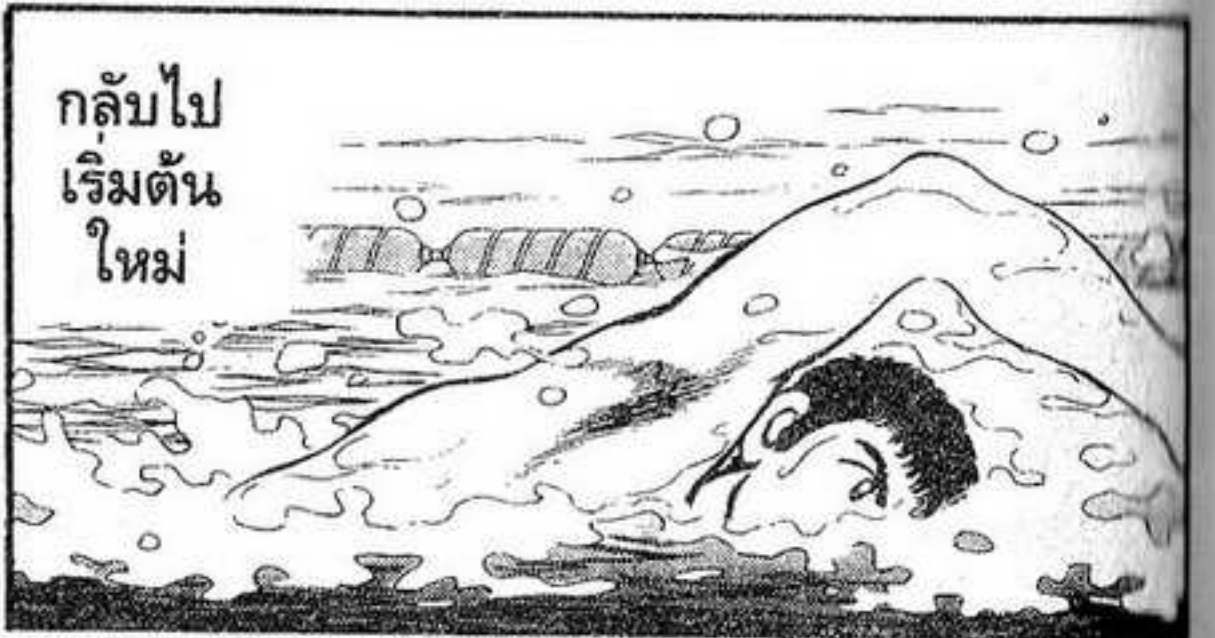
จึงเป็น
การเช็ค
การว่ายของเรา
ไปในตัวด้วย

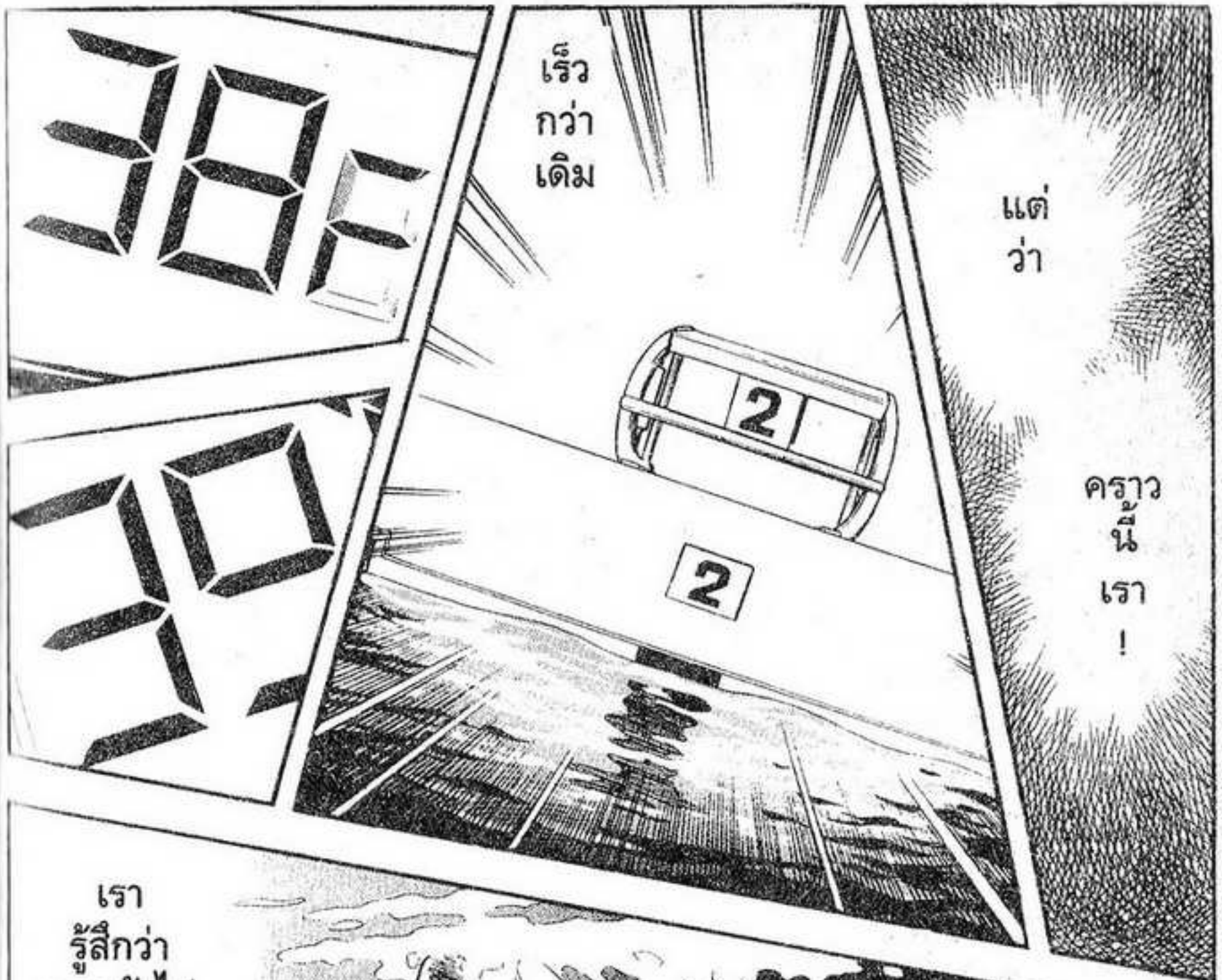

เหมือน
กับว่า
เรา

กลับไป
เริ่มต้น
ใหม่

เร็ว
กว่า
เดิม

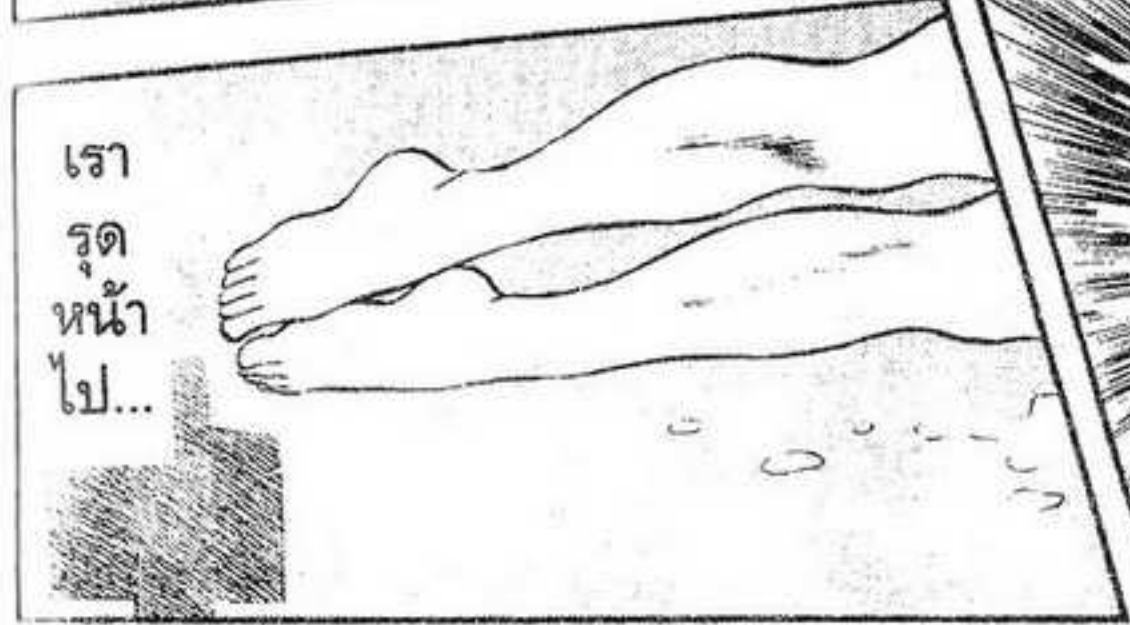
แต่
ว่า

คราว
นี้
เรา
!

เรา
รู้สึก
ว่า
หลุด
หน้า
ไป

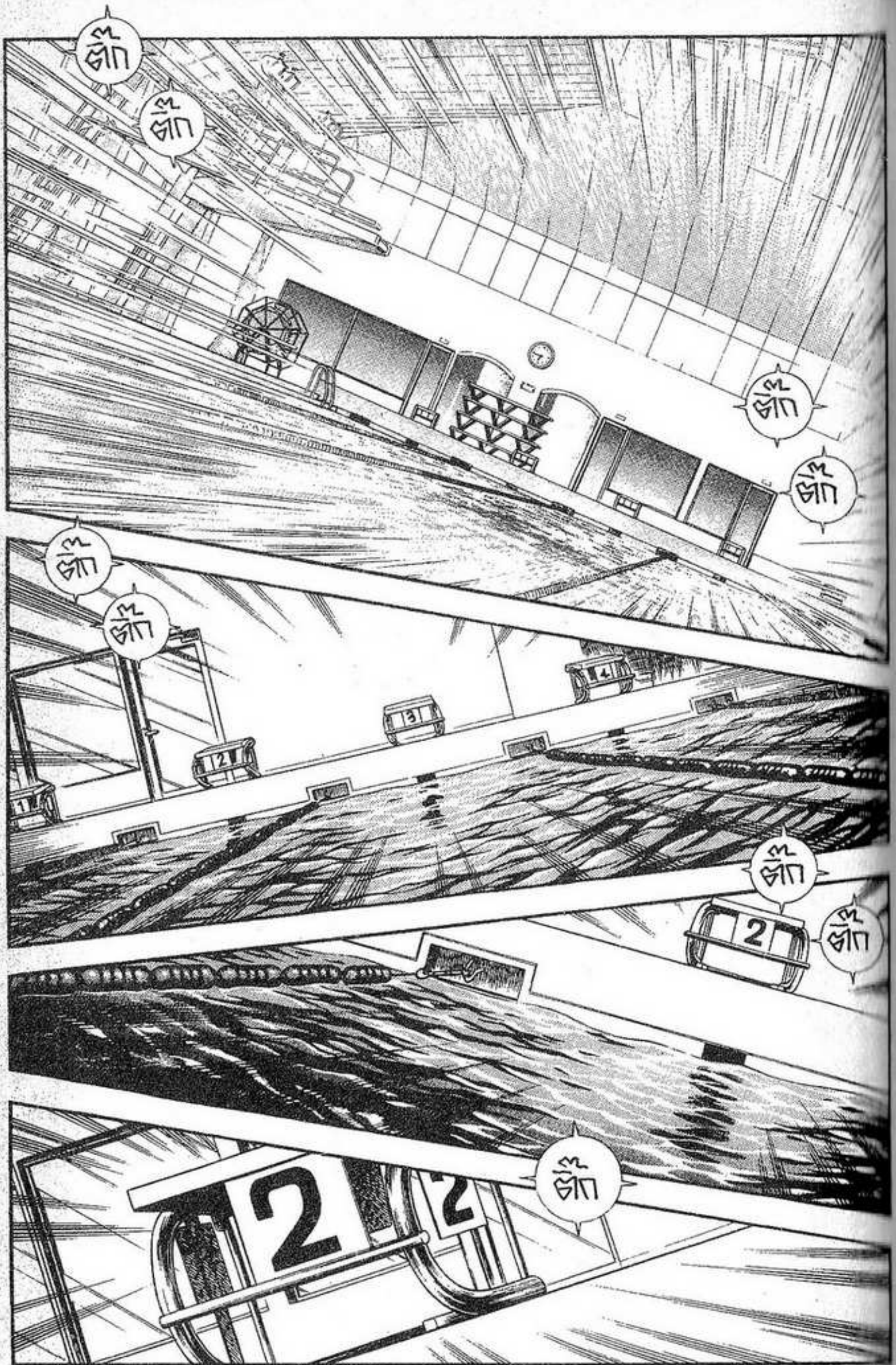
คล้าย
กับ
ครั้ง
หน้า
ร้อน
ปี
สุดท้าย
ของ
ม.ต้น

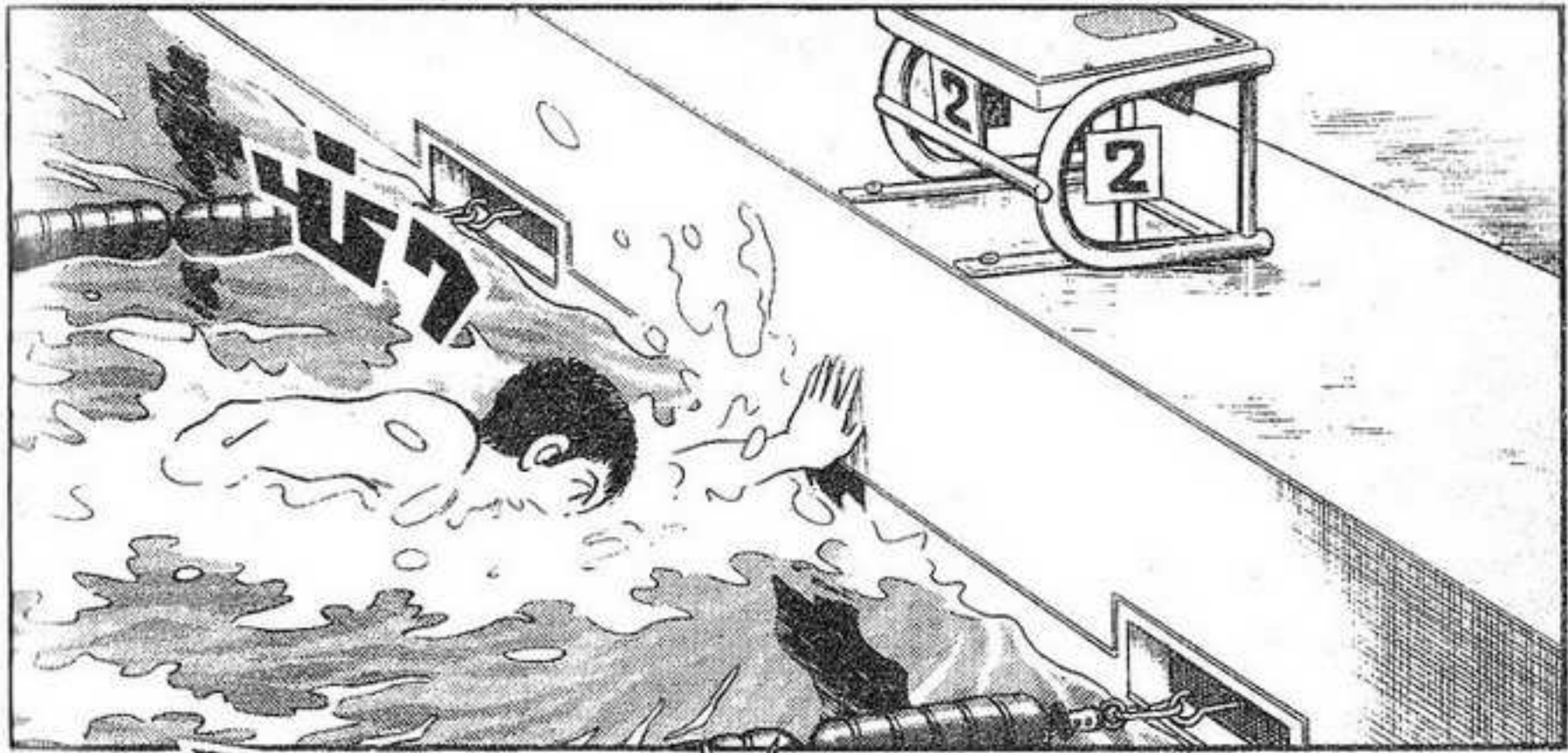

เรา
หลุด
หน้า
ไป...

ไม่
ผิด
แน่
!

เวลา
เท่าไร
!

นี่
มิยะ
!?

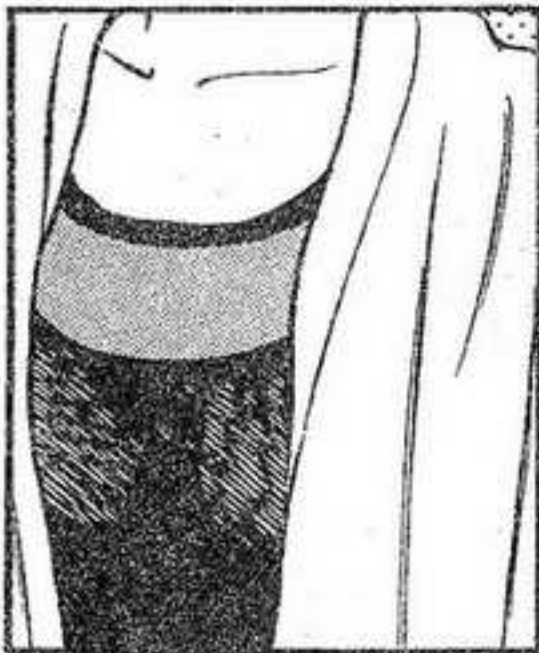

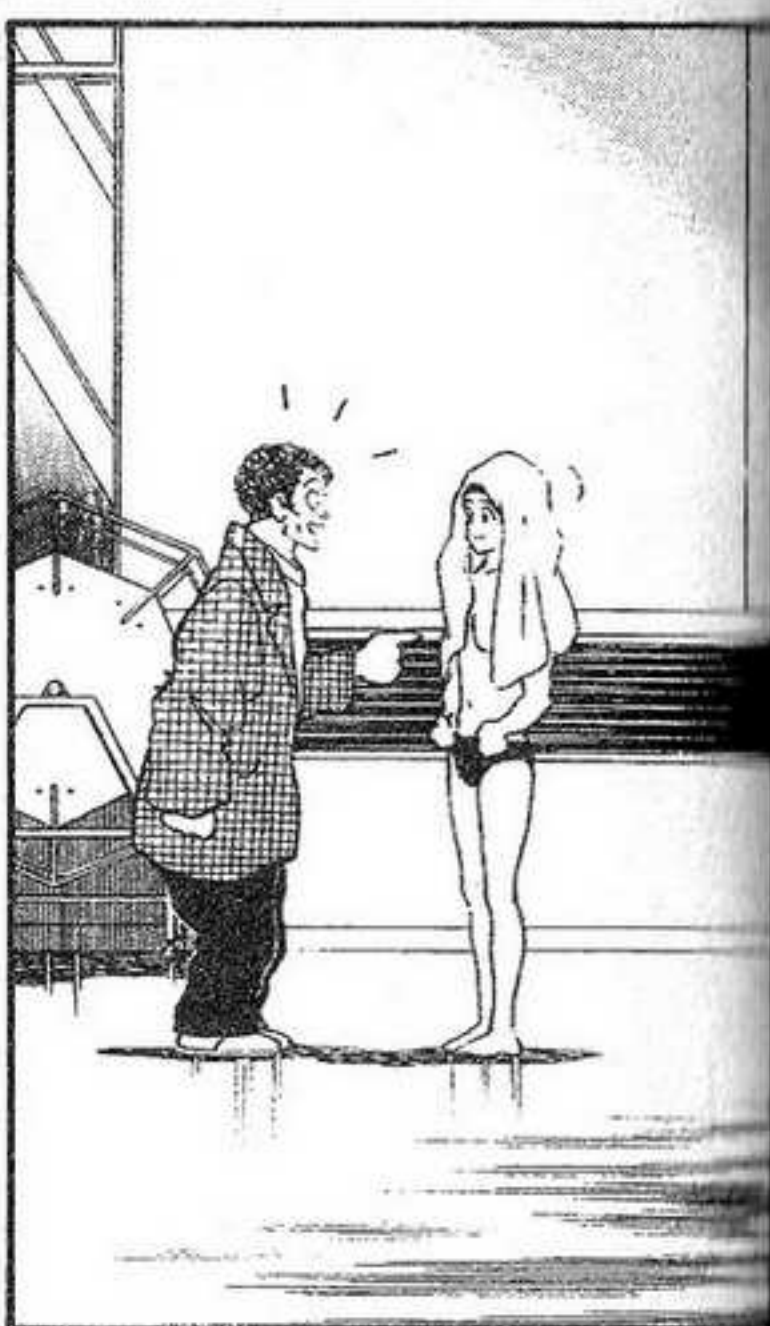
หมาย
ความว่า
ยังไงกัน
!?

อาจารย์
ต่างหาก
ที่หมายความ
ว่ายังไง
!

พูดอะไร
กันนะ
?

อ้อ

เอ้อ

อาจารย์คนนี้
แกย้ายมาจาก
โรงเรียนชาย
เมื่อเดือน
มีนา...

แล้ว
?

ท่าทางแก
ไม่คุ้นกับที่นี่
นะสิ

อะไร
?

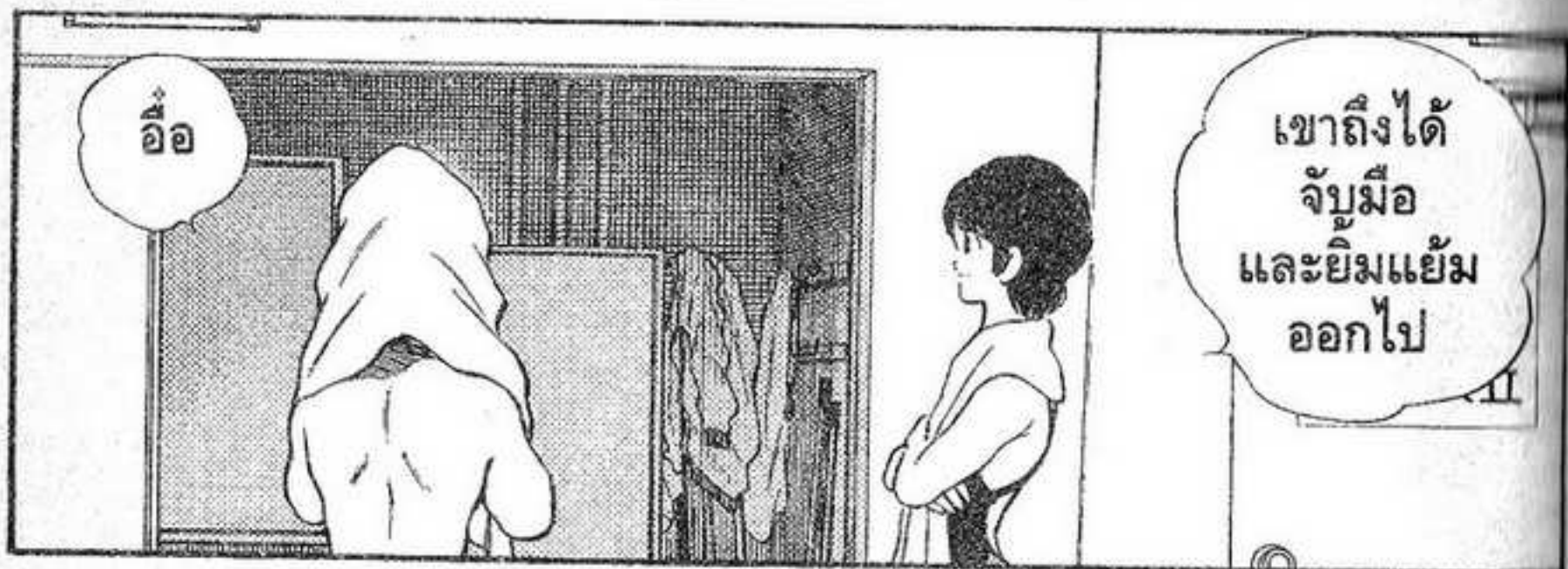
เขา
ไม่มั่นใจ
ในตัวเอง
.....

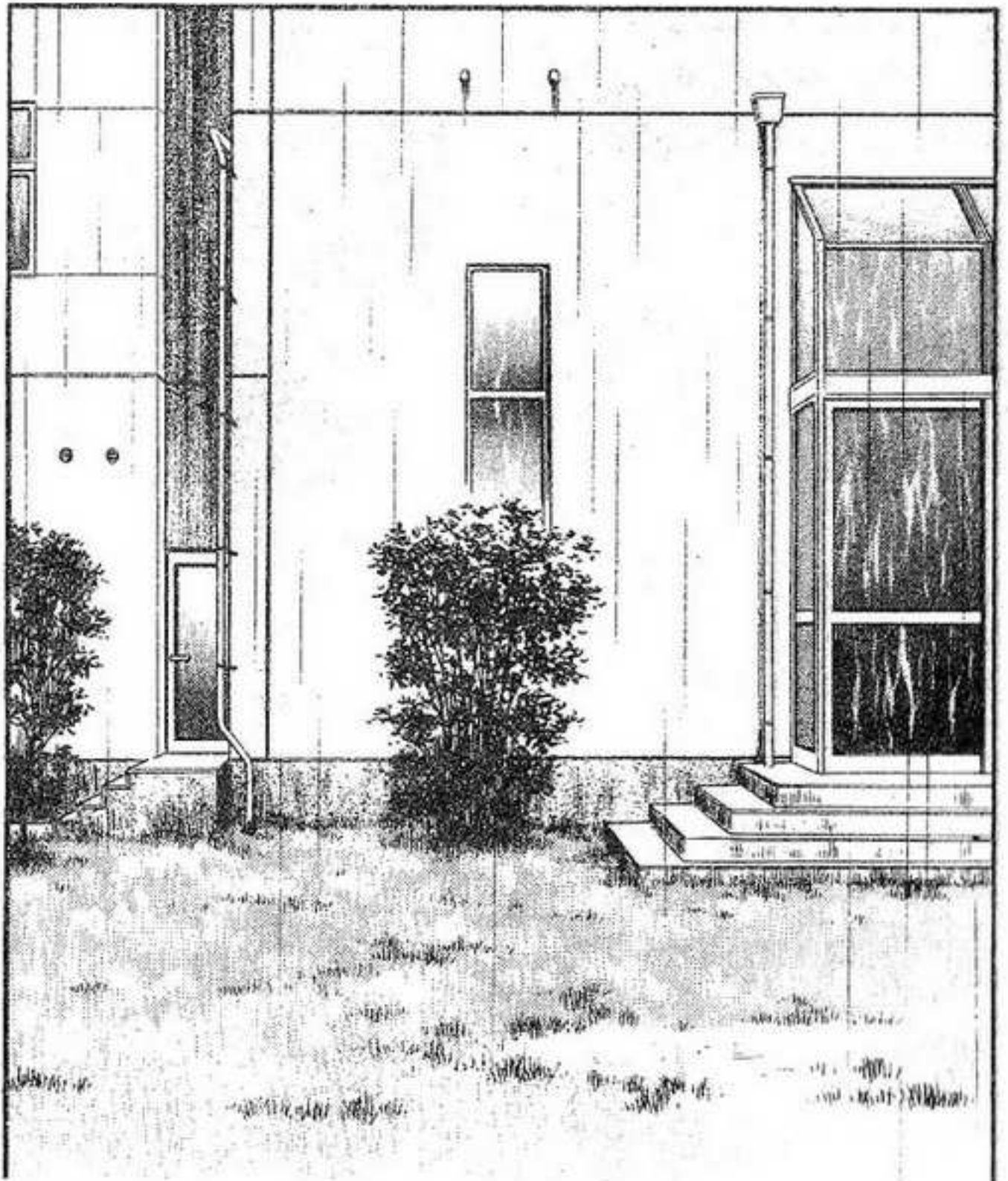
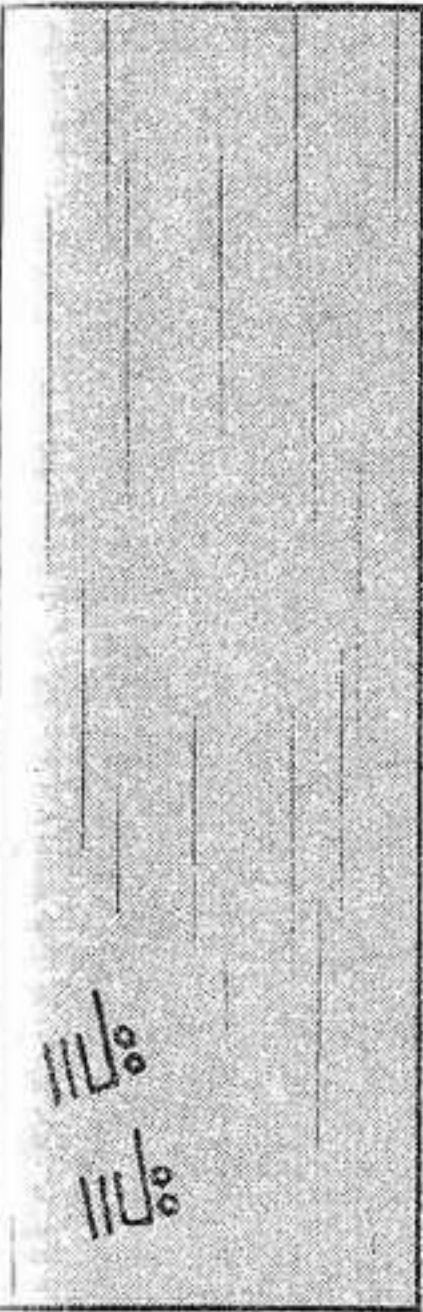
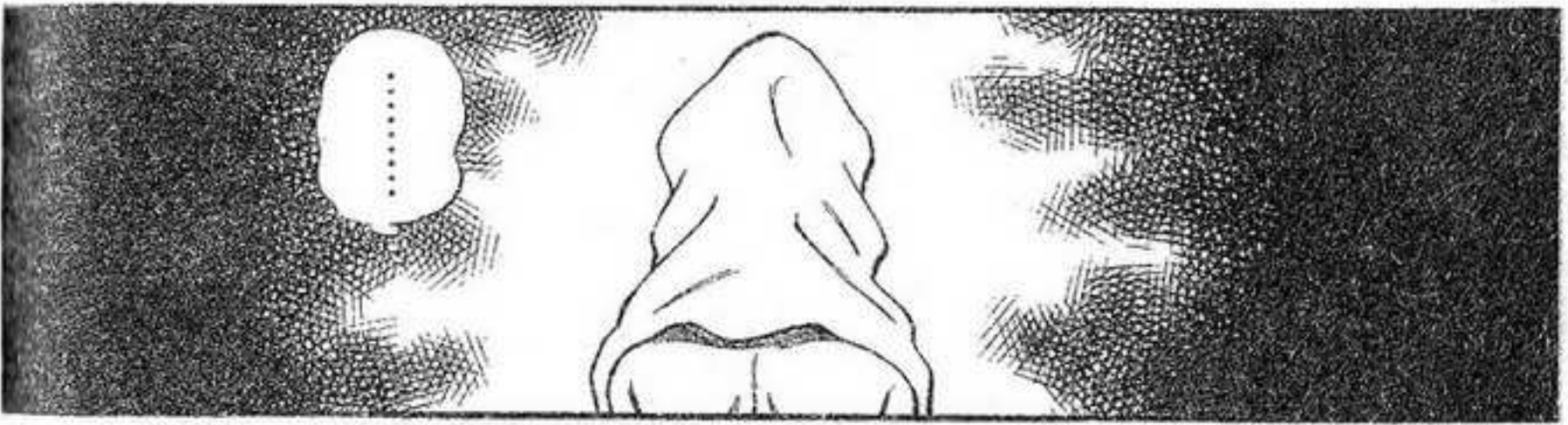
เอ้

กึ๊ด
ล

ตลอด
10ปีมานี้
เขาไม่เคย
สอนผู้หญิง
เลย

เมื่ออาจารย์
ออกไป
อย่างปกติ
ก็ไม่มีอะไร
เป็นห่วง

แต่
|
อาจารย์
แกก็
พูดถูก
นะ

ชายหนุ่ม
หญิงสาว
อยู่ด้วยกัน
2ต่อ2
ในสภาพนั้น

โดยเฉพาะ
อยู่กับคนที่
ลือกันว่า
ลามก
อย่างคุณ
อีก

เห็นที่
จะต้องปิด
เรื่องนี้ไว้แล้ว
ละสิ

นะ

นี่ๆ
อย่า
เข้ามา
ใกล้ฉัน นะสิ

ขึ้น
ออกห่าง
ก็เปียก
นะสิ!

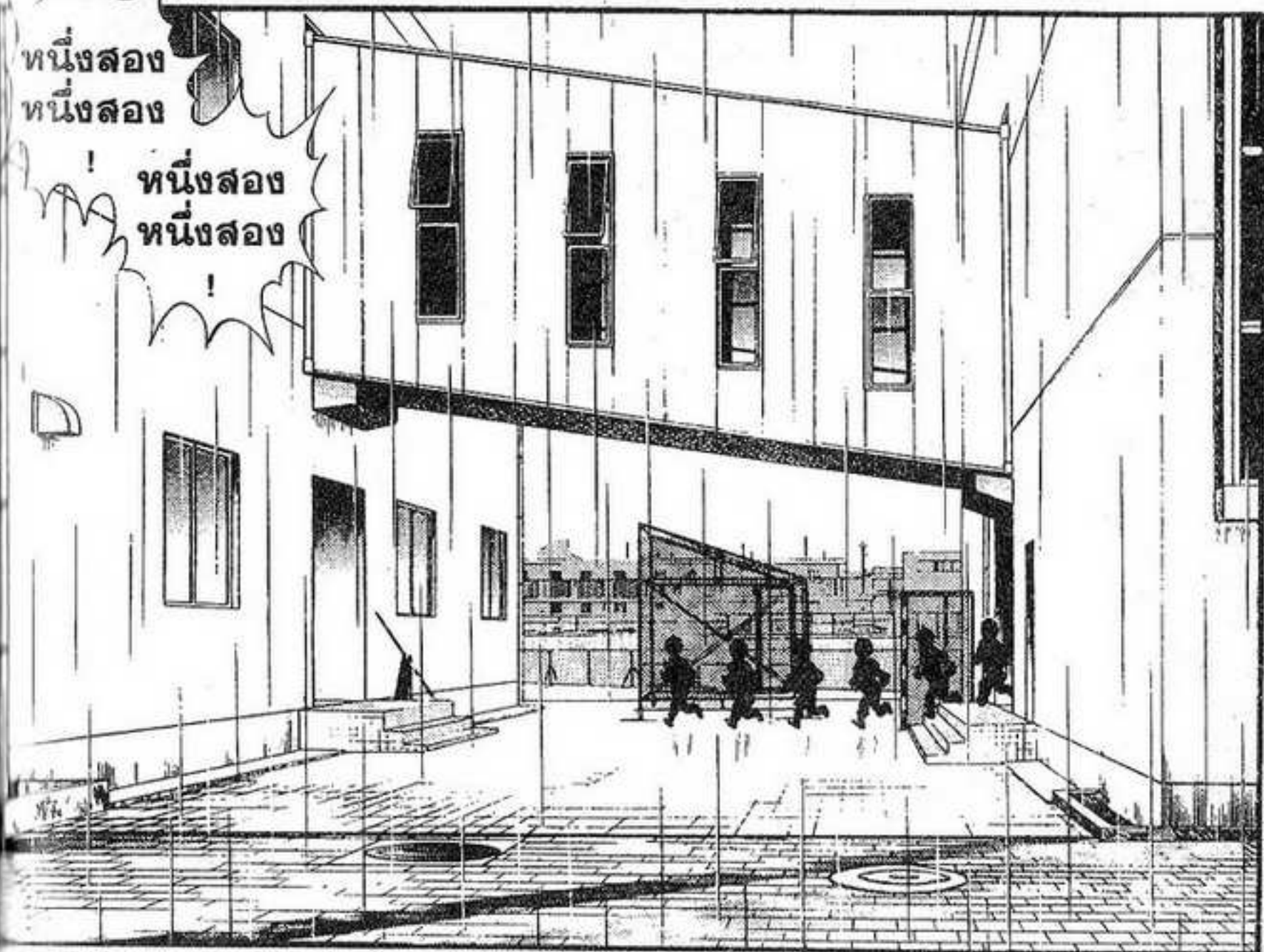

หมาย
ความ
ว่ายังไง
!
แล้วใครละ
ที่อุตสาห์พูด
จนอาจารย์
จอมเขียบ
ช่วย

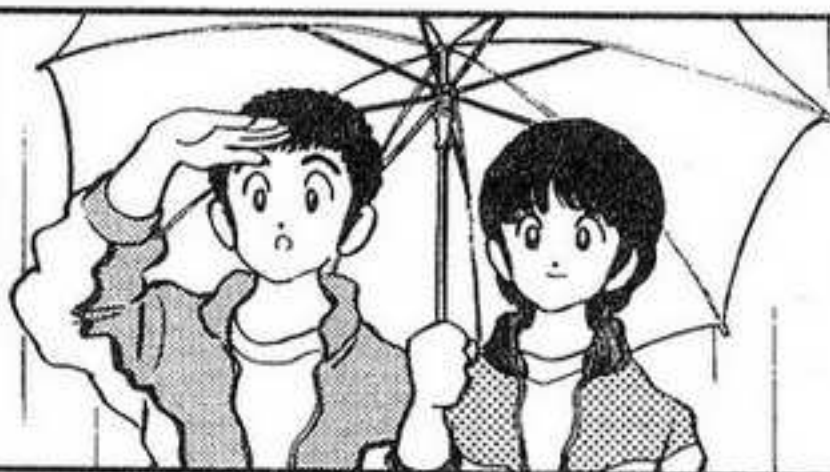
แล้วก็
ยอมไป
โดยไม่มี
ข้อสงสัย

หนึ่งสอง
หนึ่งสอง

! หนึ่งสอง
หนึ่งสอง

ชมรม
เบสบอล
พืดจั้งนะ

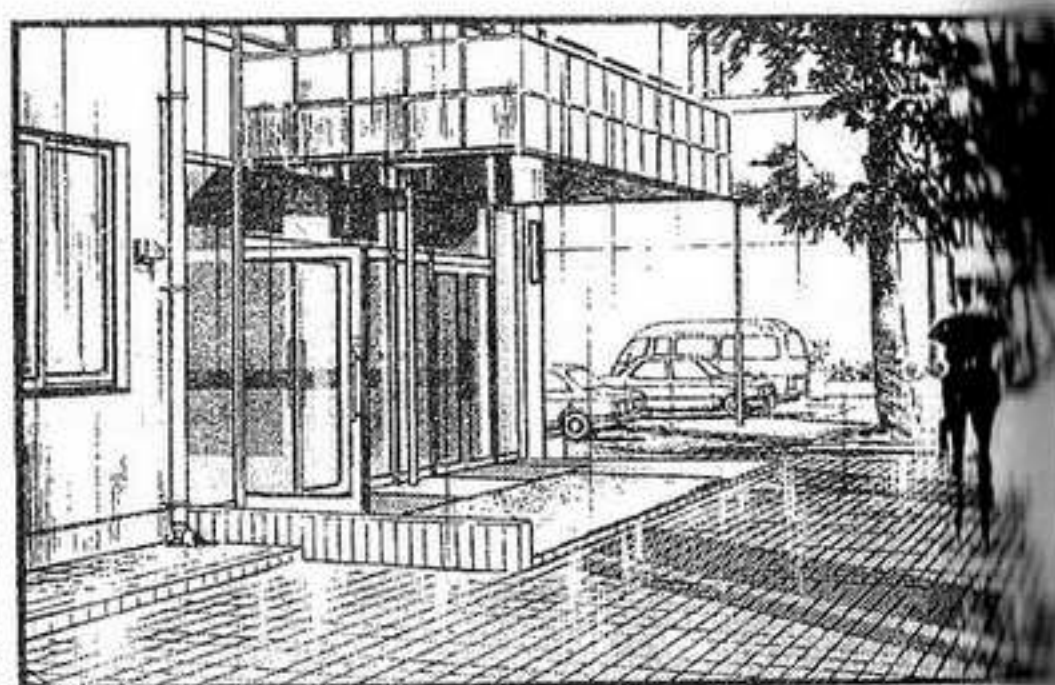
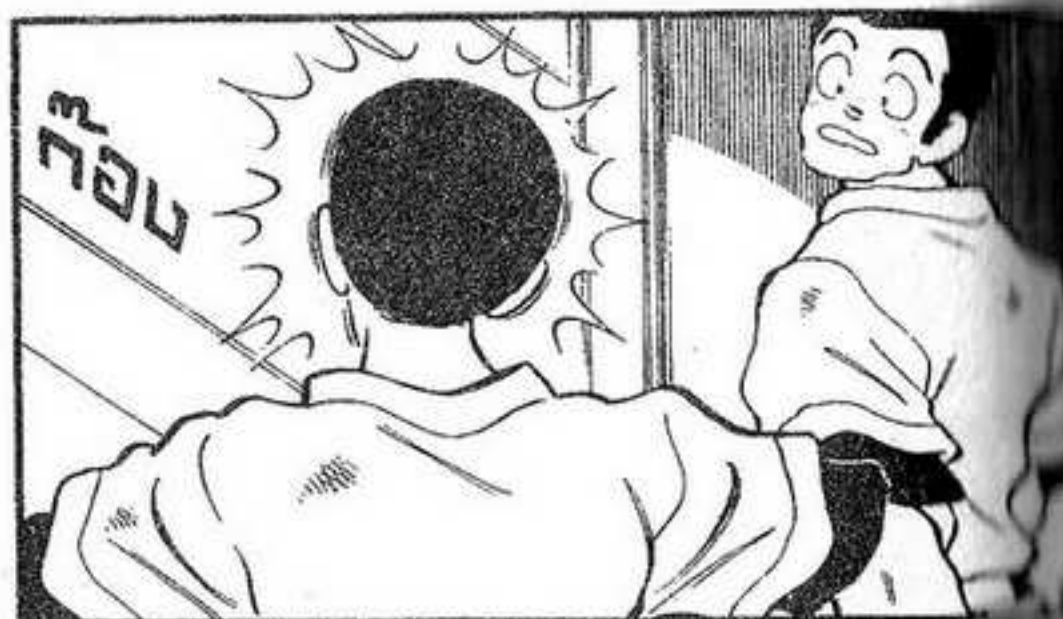
ก็
ใกล้แข่ง
แล้วนี่

หนึ่งสอง
หนึ่งสอง

พยายาม
หน้อยนะคะ
คุณโองาตะ

ตอน

นั้น

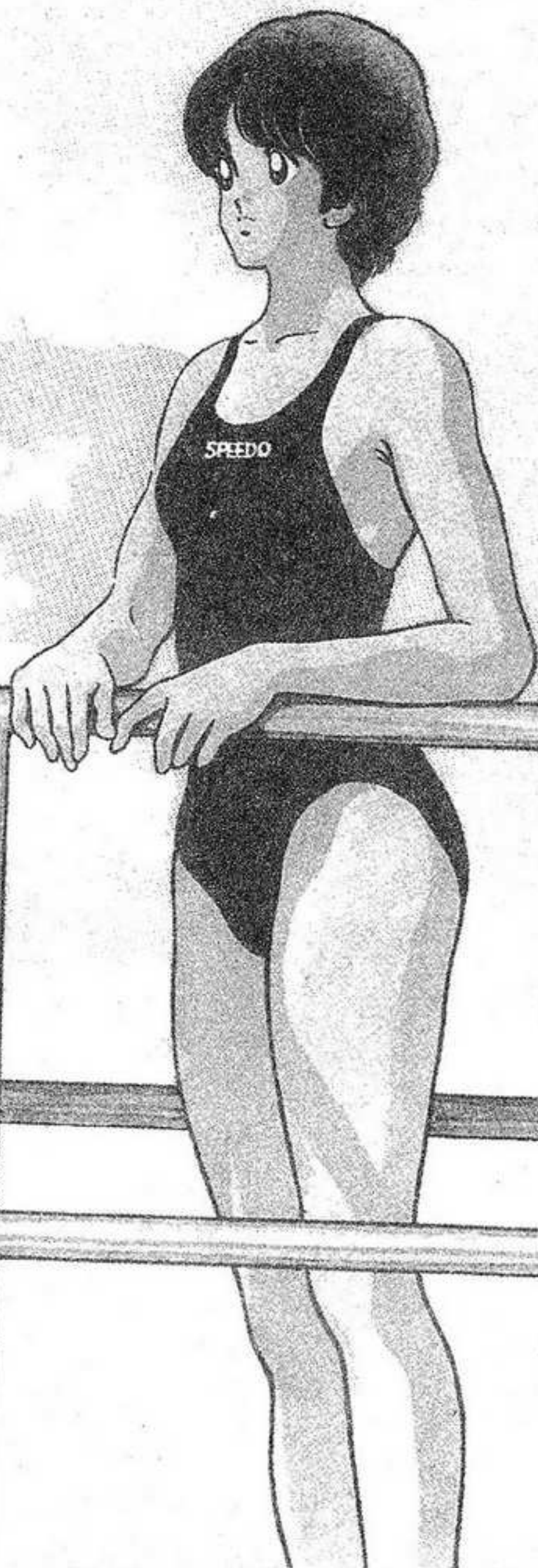
นั้น

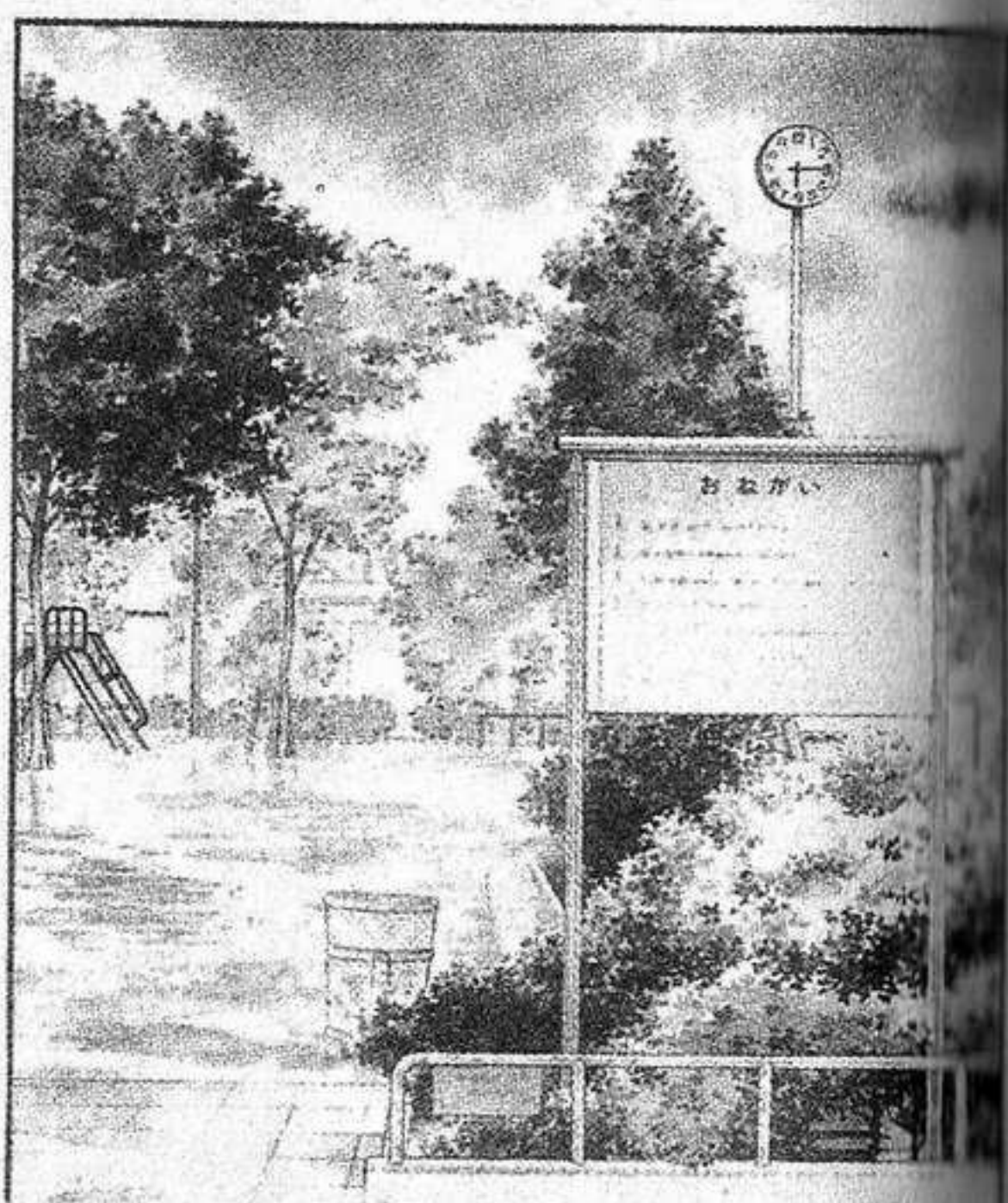
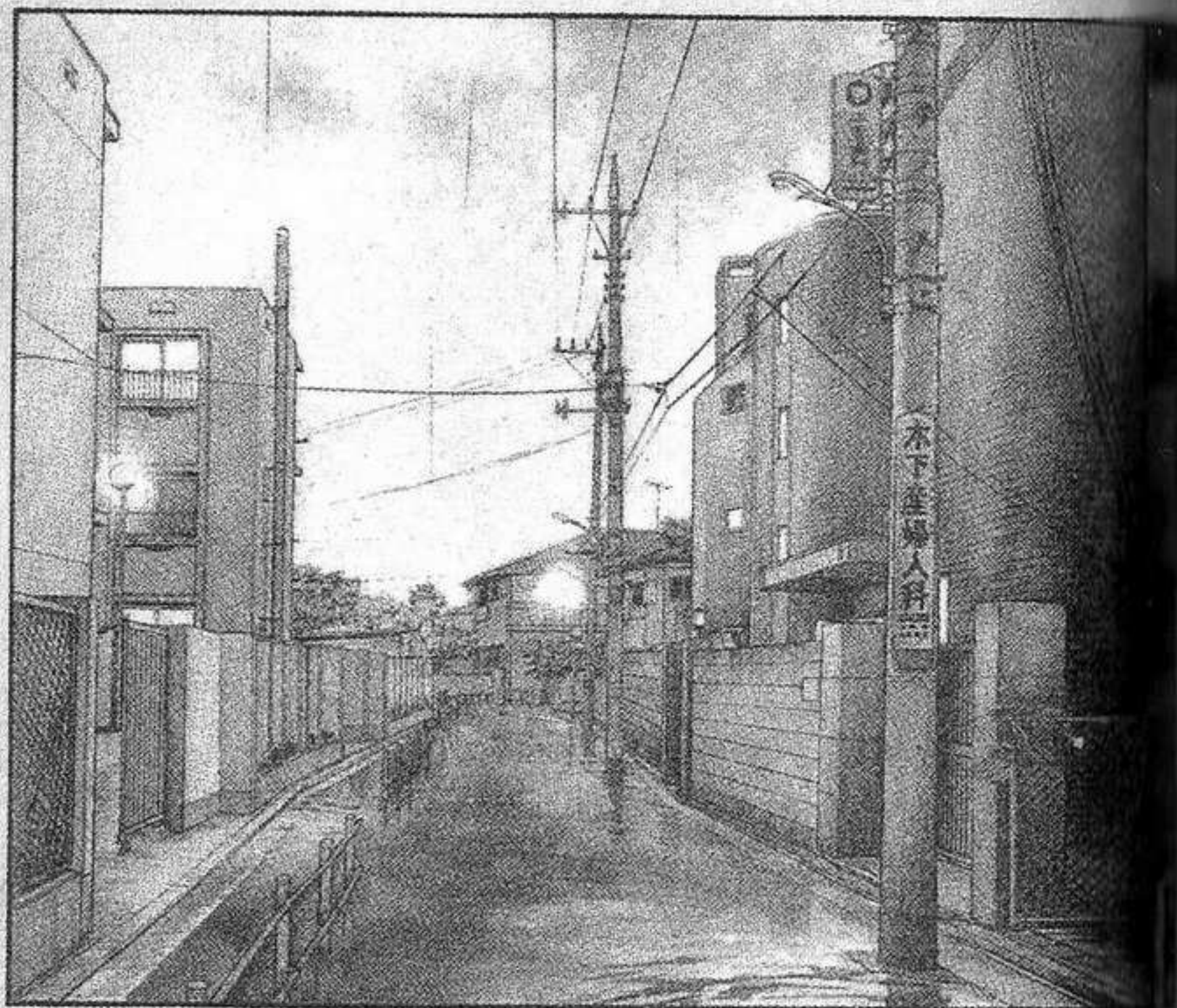
คำ

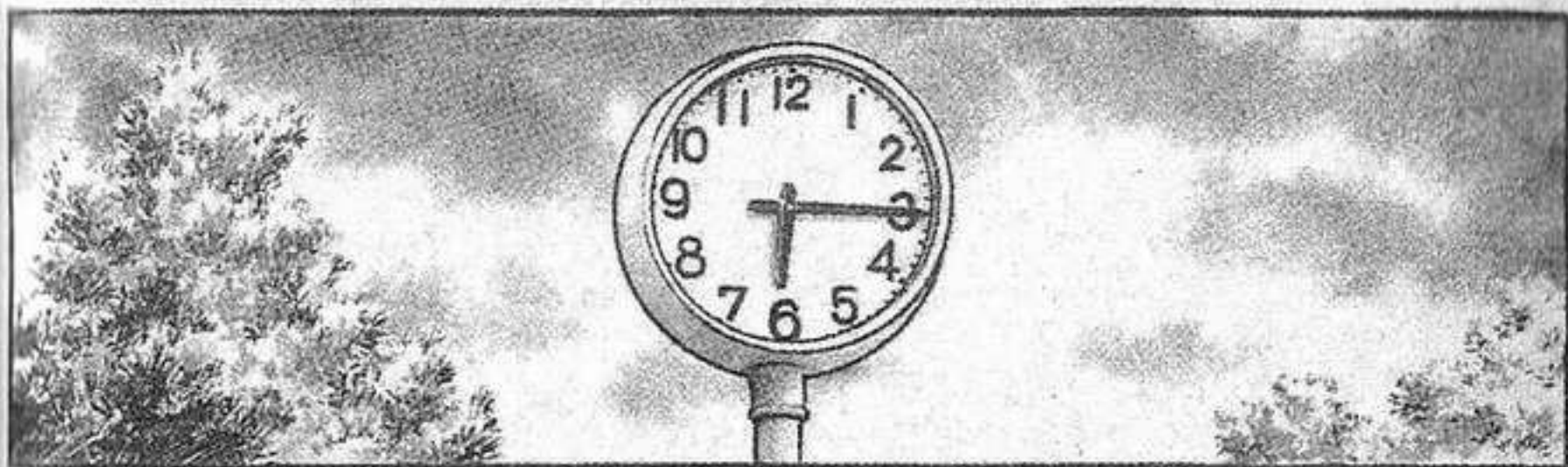
พูด

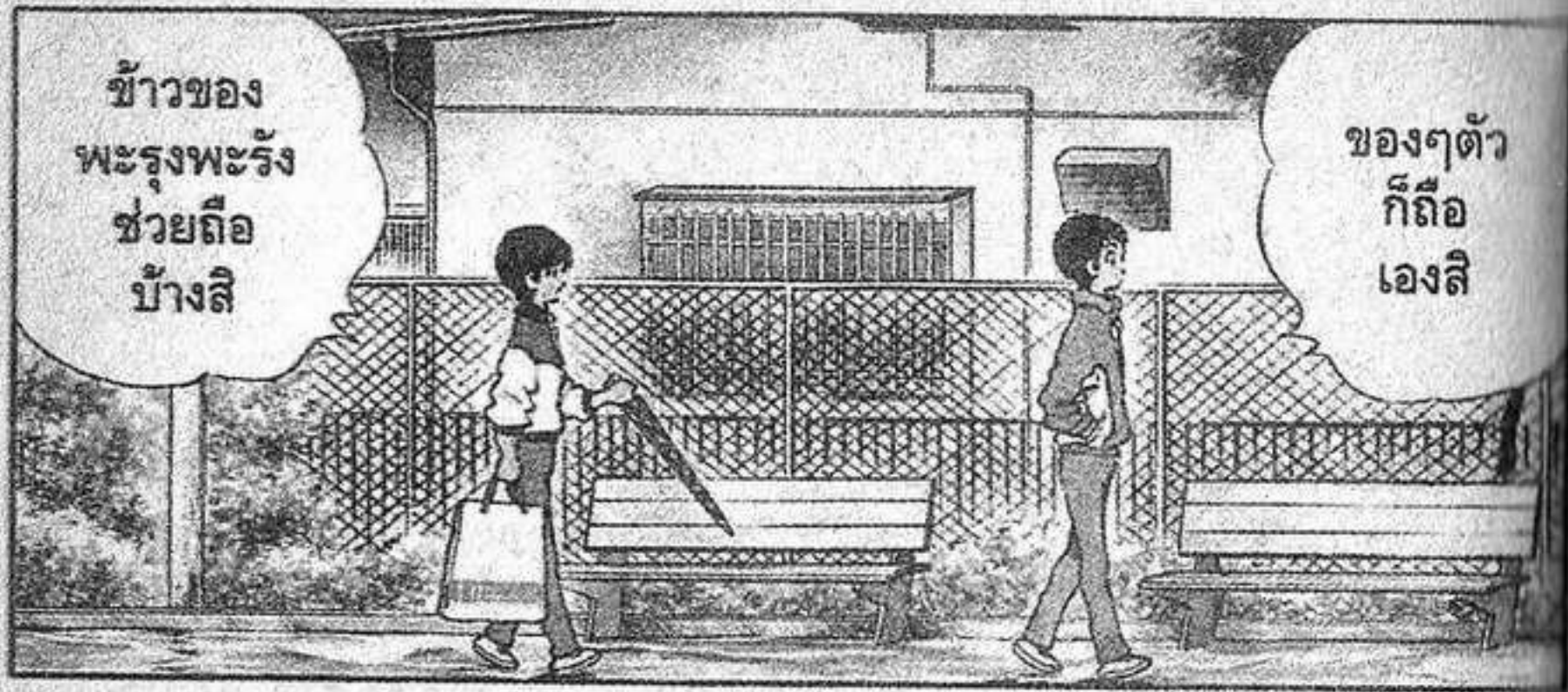
ของ

ฉัน

ข้าวของ
พระรุงพระรัง
ช่วยถือ
บ้างสิ

ของๆตัว
ก็ถือ
เองสิ

ทีฝนตก
ล่ะก็
เข้ามาหลบ
เชียว

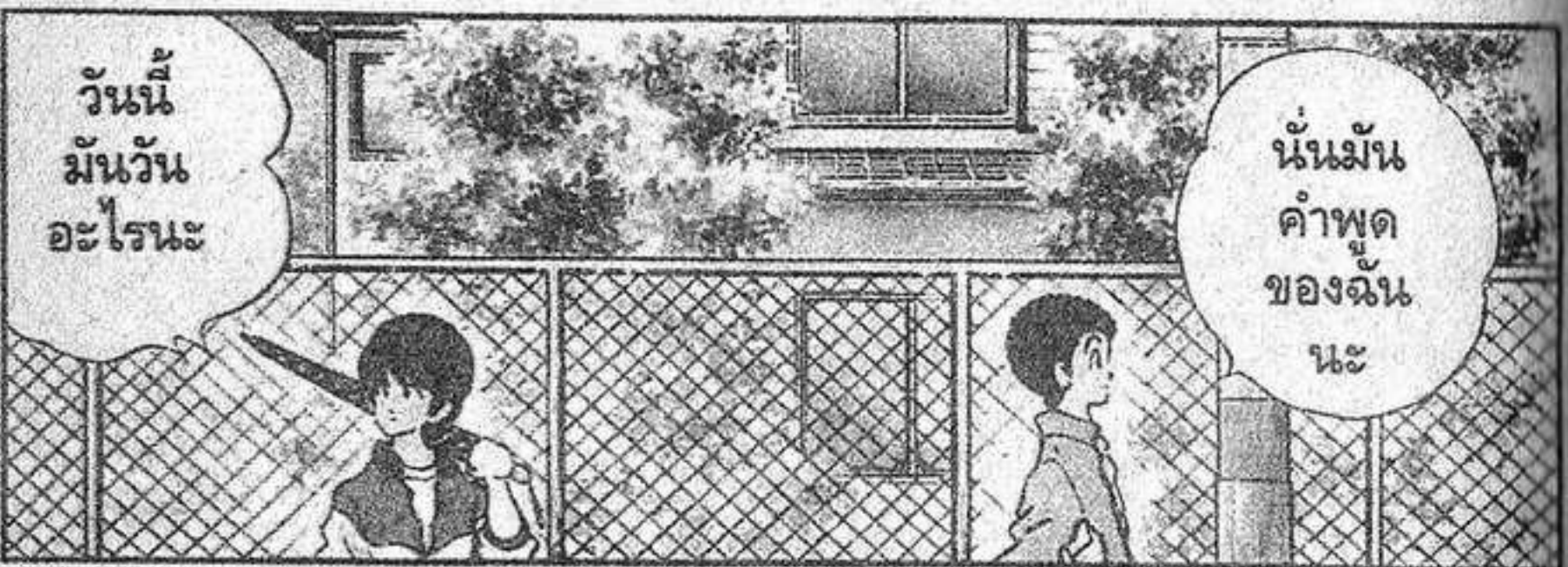
จำไม่ได้
แฮะ

ฉัน
ไม่เคยชนะ
เปุ่ายังจูบ
มาตั้งแต่เด็ก
แล้ว

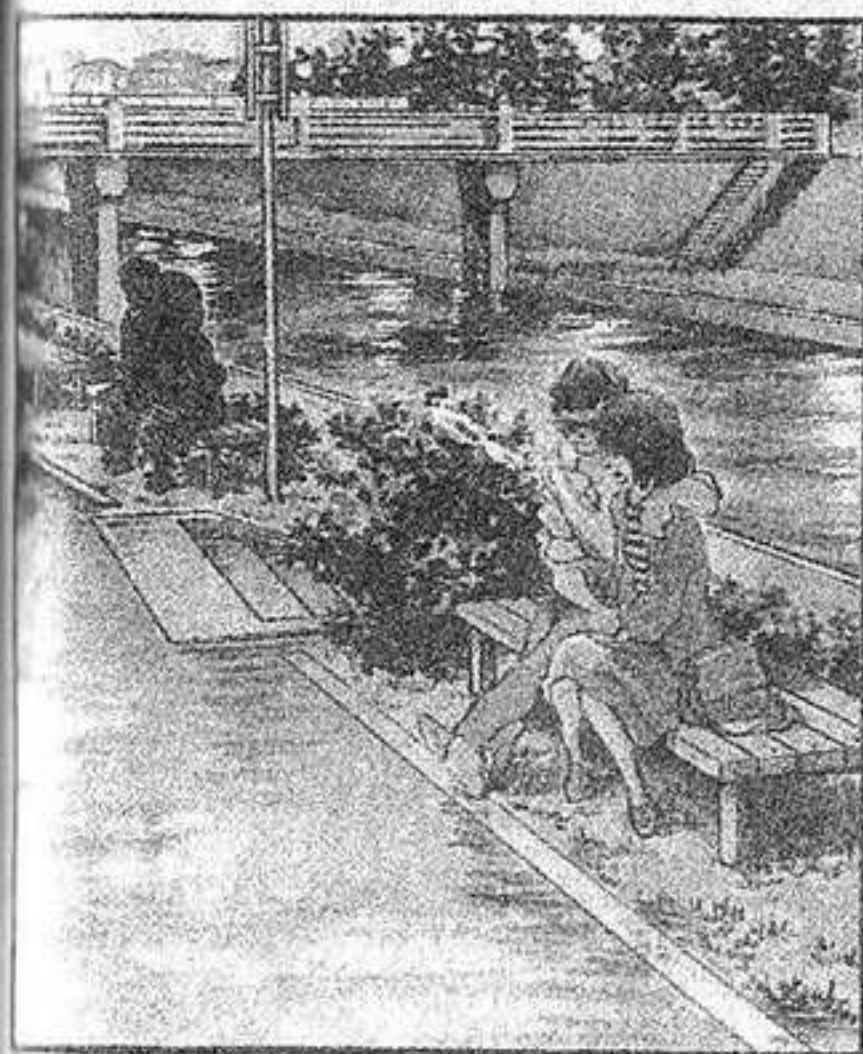
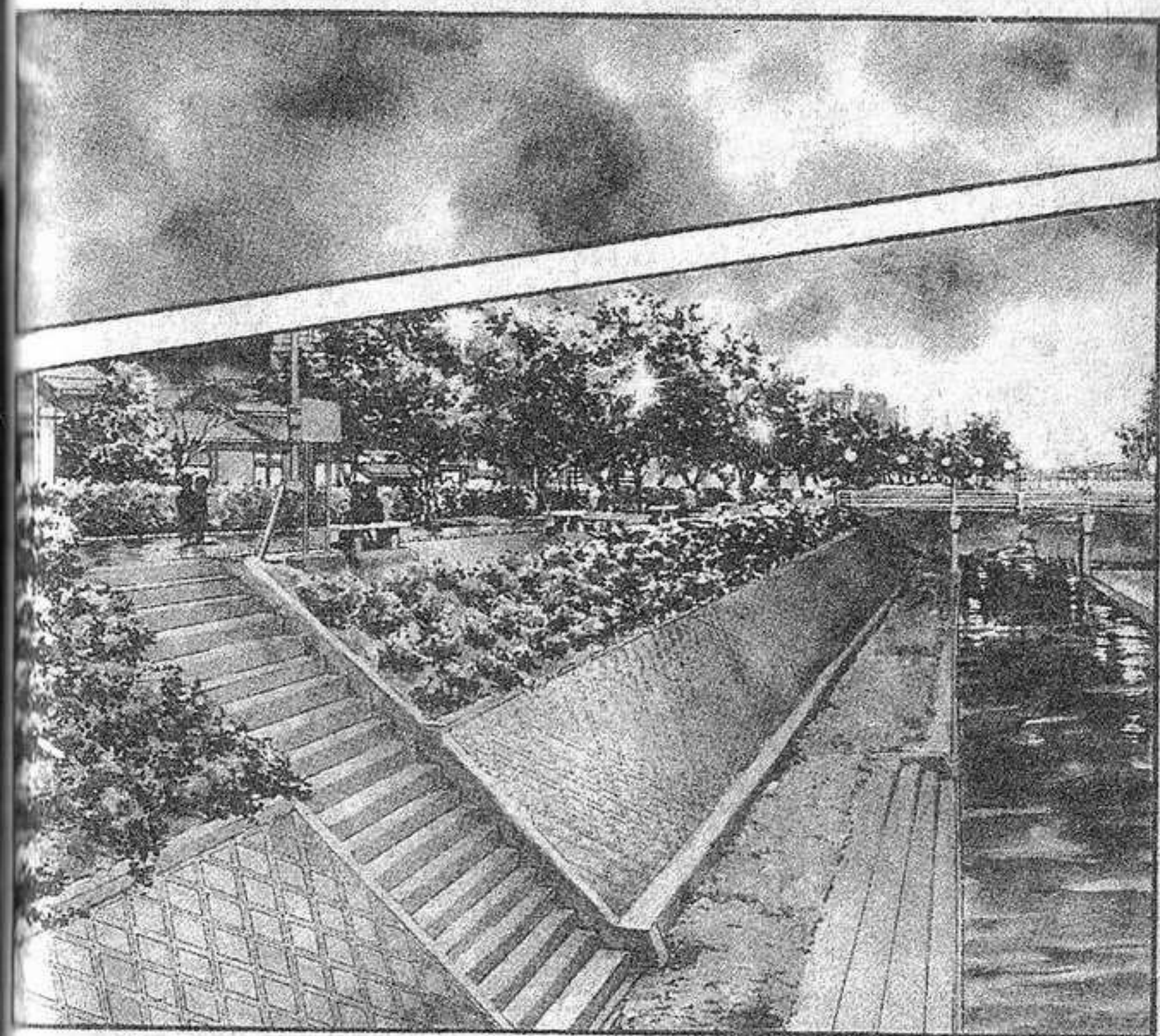

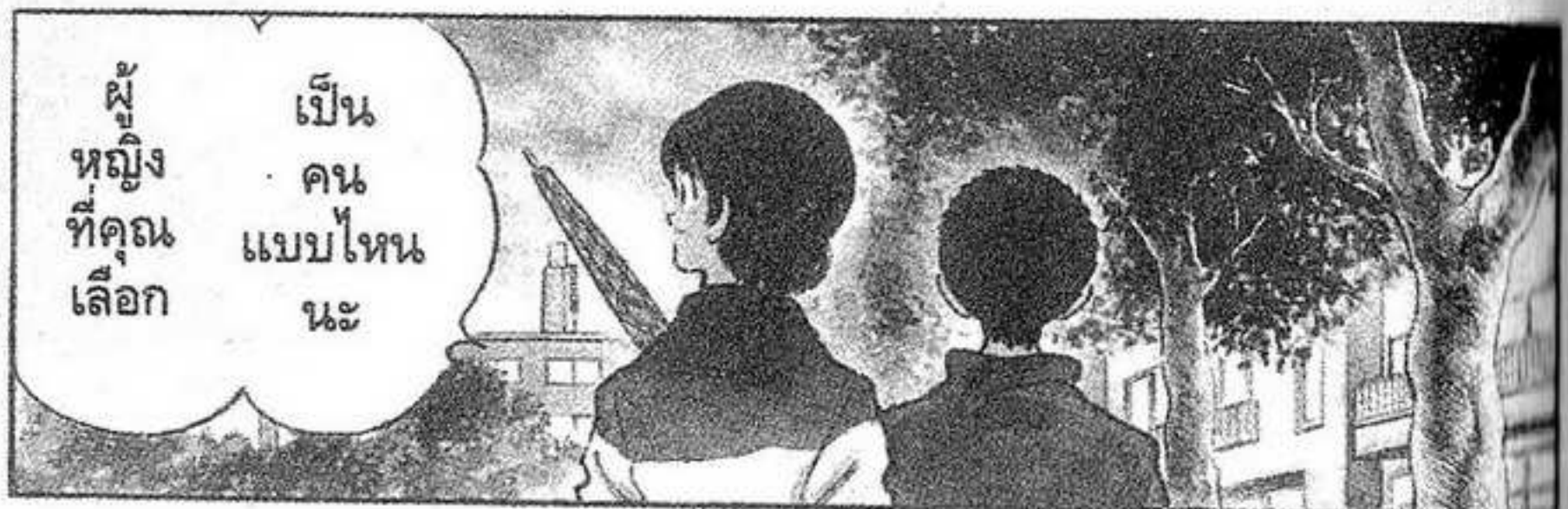
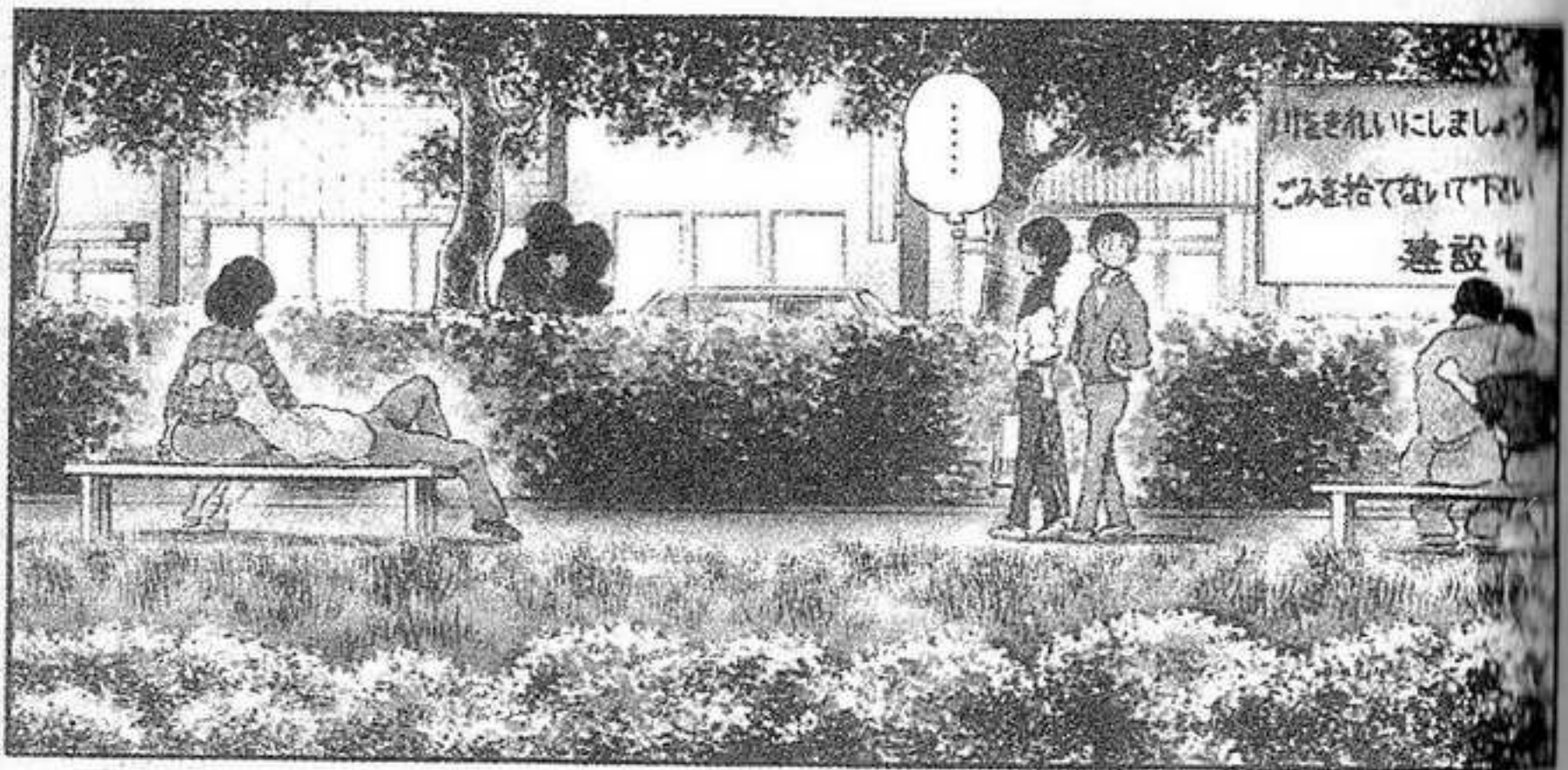
งั้น
มา
ยังจูบ
กันใหม่

วันนี้
มันวัน
อะไรนะ

นั่นมัน
คำพูด
ของฉัน
นะ

๓๓

อย่าสูง
กว่าฉัน
นัก

ตา
กลมโต
สีดำ

จมูก
นิด

ปาก
หน้อย
อย่ากว้าง
นัก

และก็
อย่า
ให้หนา
นะ

หน้า
เล็กๆ

และ
เข้ากับ
ผม
ทรงสั้น
.....

WANTED

.....

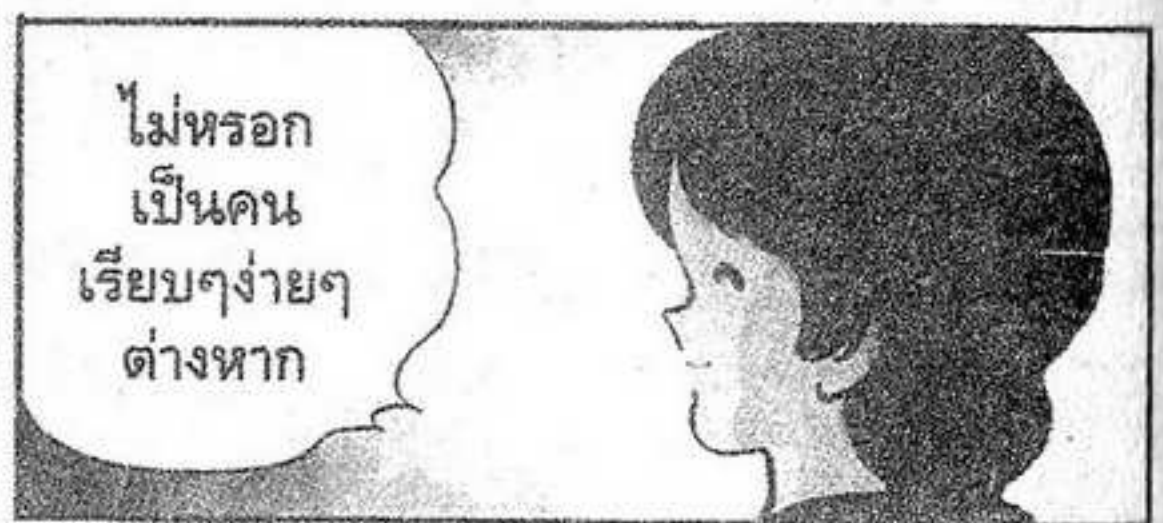
แต่

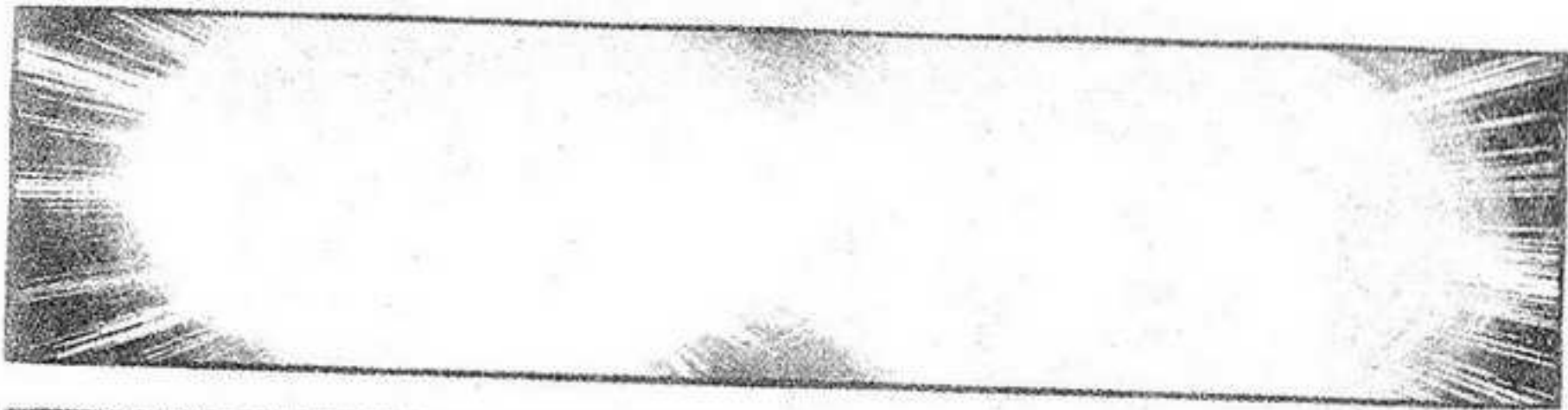
ใช่
จะเลือกที่
รูปร่าง
ภายนอก
นะ

สิ่งสำคัญ
ที่สุด
คือจิตใจ
!

ไม่ว่า
ชาย
ว่าหญิง

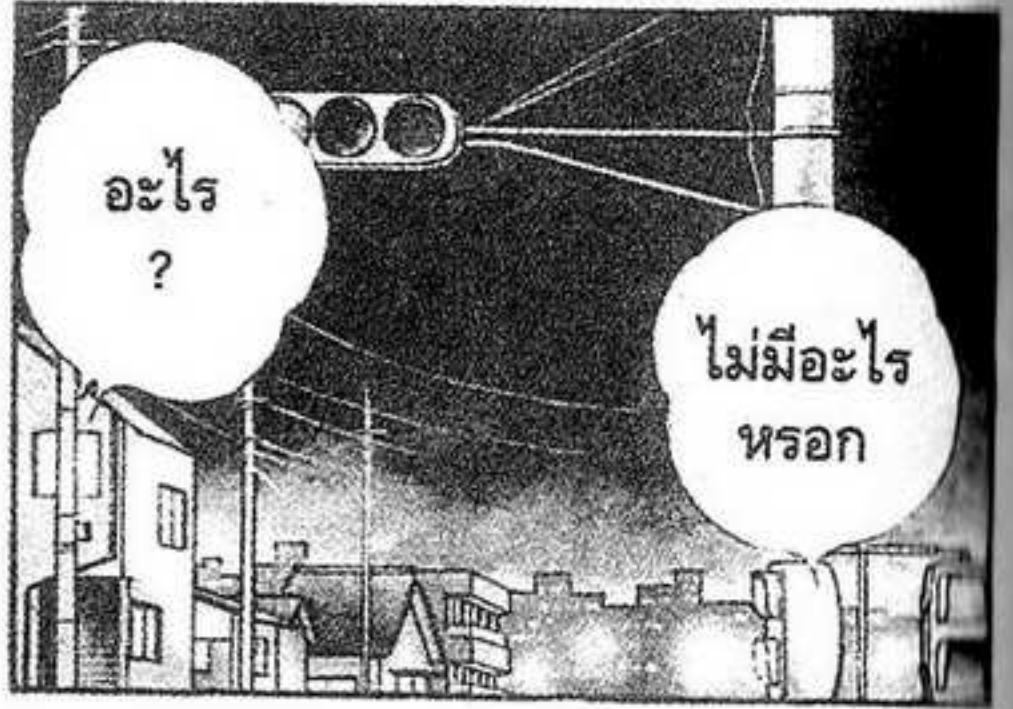
อ้อ
อย่าง
นี่เอง
.....

กว่าจะเดิน
กลับไปถึงหอ
ก็คงได้เวลา
พอดีเลยนะ

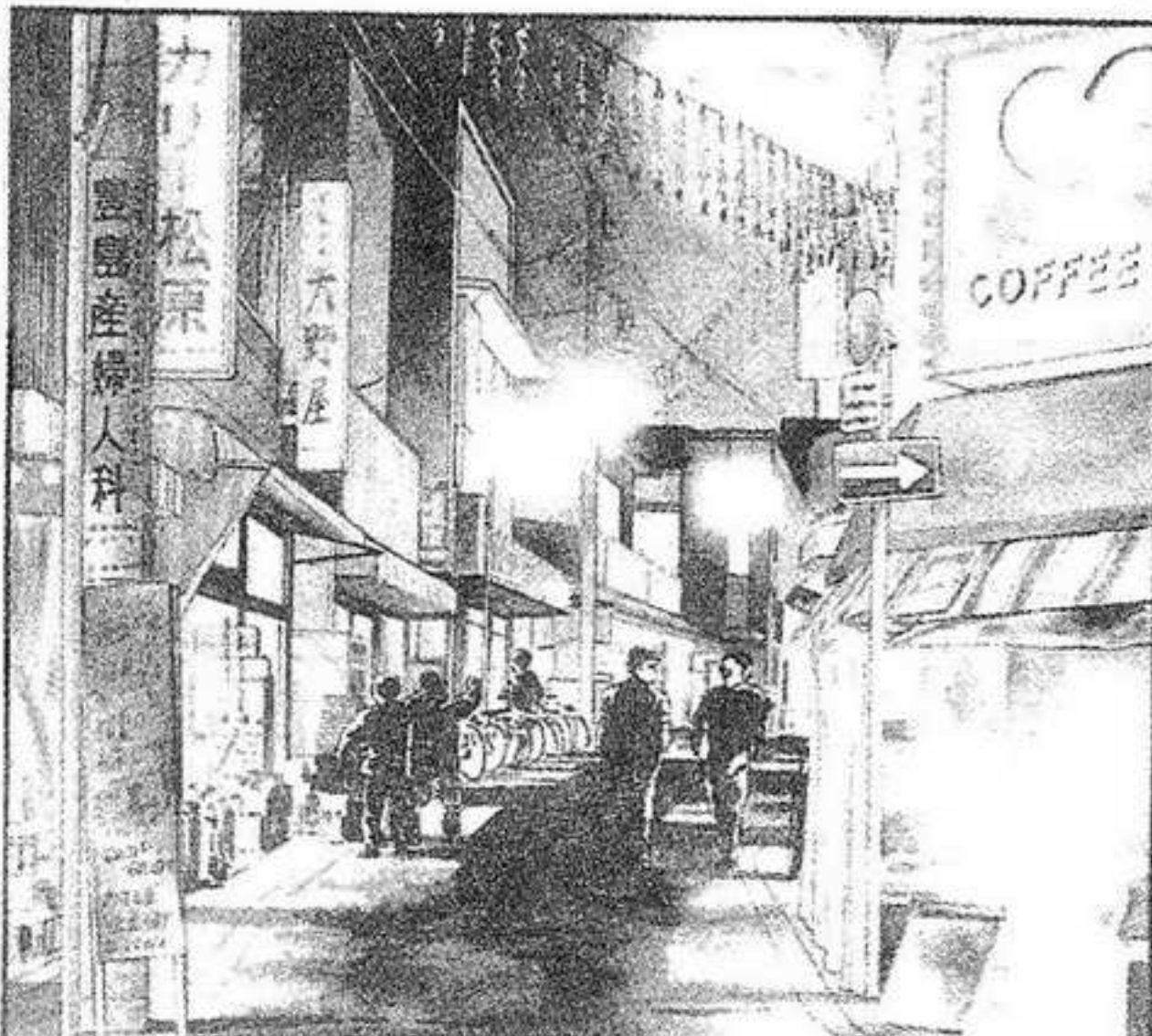
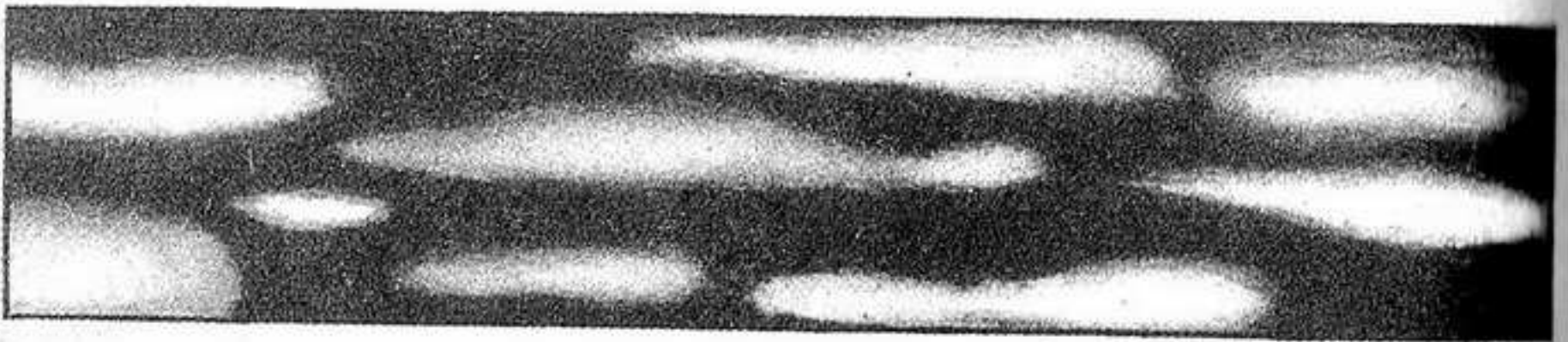

รูป
กาย
ภายนอก
นะ
.....

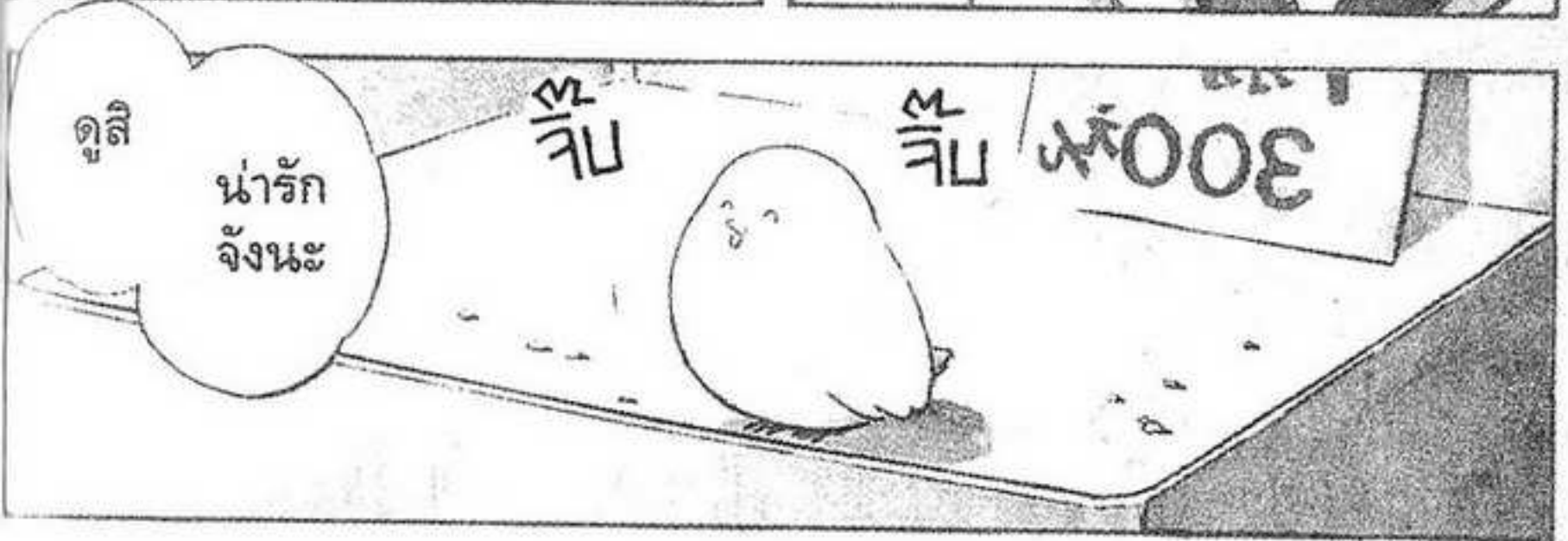

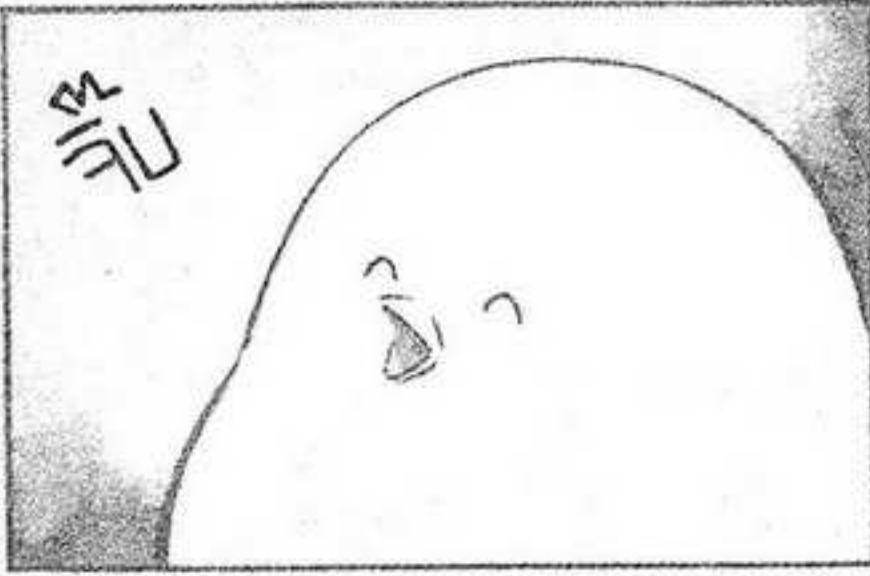
อะไร
?

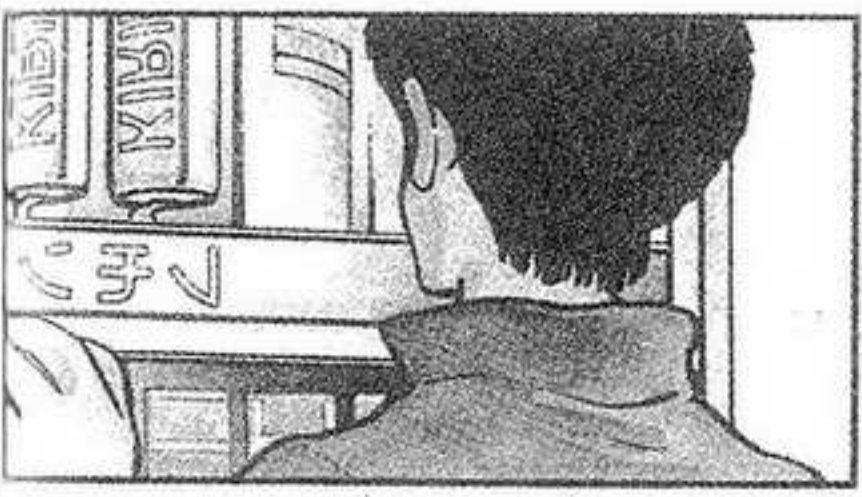
ไม่มีอะไร
หรอก

เหลือแค่
250เยน
เท่านั้น

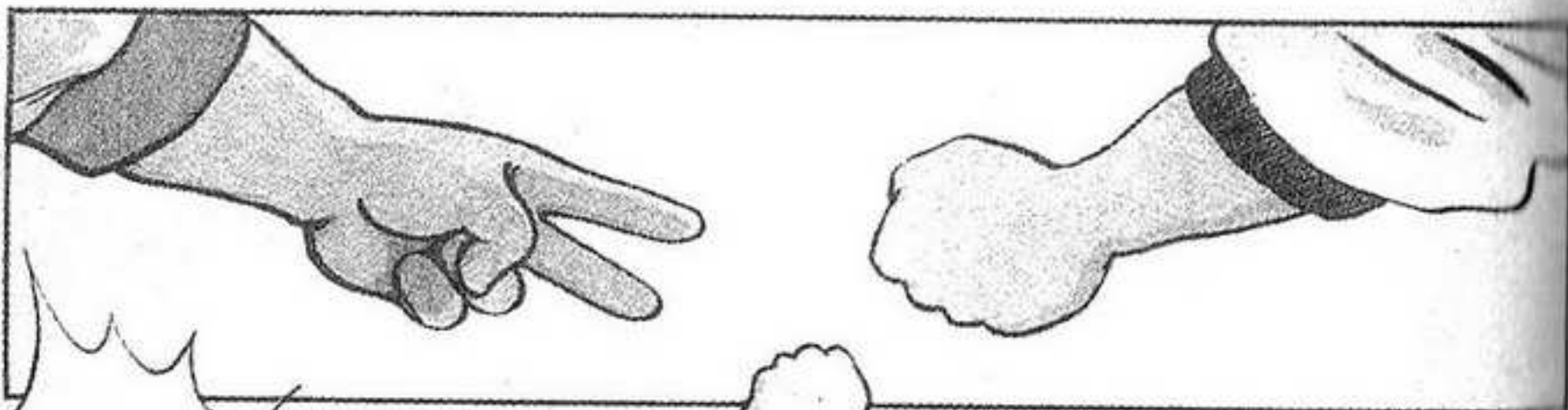

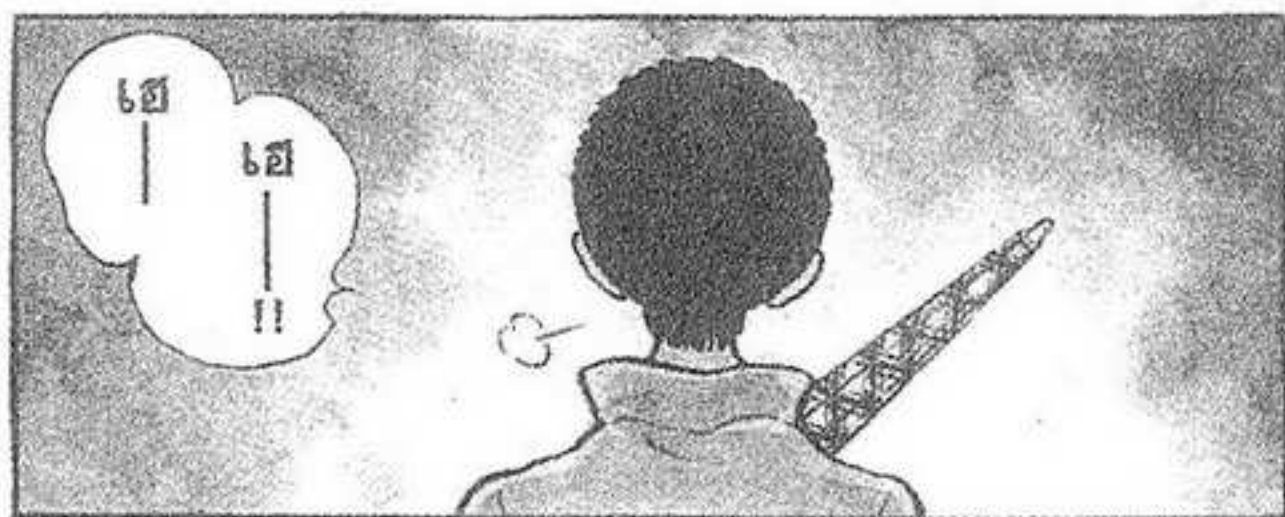
เง่า
ยั้ง

จวบ
!

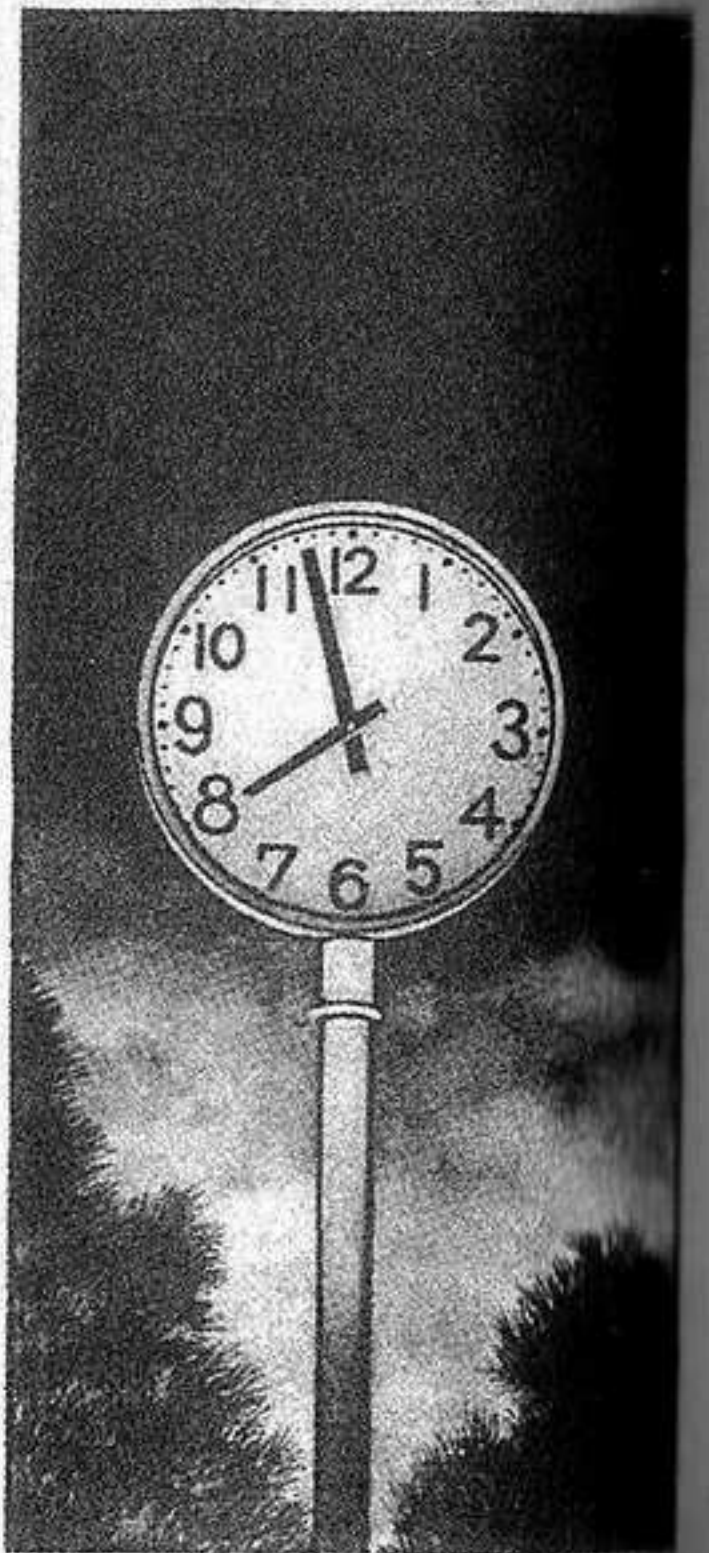

ไชโย
!

ฉัน
ไม่เคยชนะ
เป่ายุงจน
มาตั้งแต่
เด็กแล้ว

โปรดติดตามตอนต่อไป